Kas on võimalik, et sa oled olnud siin ilmas juba kakskümmend kaheksa aastat, aga ei tea, et oled nõid?

Lauren on Chicago noorim ja kõige edukam kinnisvaramaakler. Ilmas on ta elanud ka enda arvates on kindlasti nii, sest nõidade pärusse kuhjatsentimeetrikka ei saa ju ometigi vigane olla. Või vähemalt on vaadata naine, kes selle nõiduse programmeeris.

Pikk tõmmu mees, kes Laureni nõiaukust hindama saadetakse, on samuti nõid (see kogu ei lõpe mitte nagunii nii, nagu teie arvate). Ikka, mis meenutab Laurens armastab, muudab paljude inimeste elu, kuurab pea peale tema endi eduka karjääri ja sebib noni kogu kuhjaga marineeritava piat.

„Tänapäeva nõid" on täiesti normaalne. Ikka on kogu tänapäevane fantaasia, kus on parasjagu kombeks: pisut romantikat ja tegelaskujud, kellest ei tahagi lahkuda.

Tänapäeva nõid

Debora Geary

Tänapäeva nõid

Debora Geary

Sarja „Tänapäeva nõid“ esimene raamat

Debora Geary

Tänapäeva nõid

Originaali tiitel: A Modern Witch (Book 1)
Tõlkija: Raili Puskar
Toimetaja: Karin Kastehein
Kujundaja: Janett Rikkand
Projektijuht: Martin Kivirand

Trükk: OÜ Print Best Trükikoda

Tõlge eesti keelde © AS Ajakirjade Kirjastus 2014
Kõik õigused kaitstud

ISBN 978-9949-528-85-1

Tänapäeva nõid

Debora Geary

Esimene peatükk

„See pesu meeldib mulle, Nell. Ma tahaksin kohtuda naisega, kes seda kannab."

„Mida?" Nelli mõtted olid paari vastupunniva koodirea silumise juures ning vend Jamie sõnad tundusid talle täiesti arusaamatud.

„Ma seisan tohutusuure rinnahoidja kõrval, mis on saadaval tumelillas, šokolaadipruunis ja rubiinpunases värvitoonis. Väidetavalt on see number 34D, aga see ei saa tõsi olla – see on selleks kas kaugelt liiga suur või oled sina minu väiksemaks teinud. Muide, võta punane – see sobib sulle hästi."

„Mida? Oh, ei." Nell pööras pilgu teise ekraani poole. Ta testis ühel ekraanil programmeerimiskoodi, teisel aga tegeles pesu ostmisega ühest netipoest pulma-aastapäevaks. Ja nagu võiski arvata, oli teisel ekraanil kümnekonna sentimeetri pikkune Jamie oma pea punase pitsrinnahoidja korvi pistnud.

Jamie eemaldus, lehvitades talle rinnahoidjast. „Väga vinge võlutrikk. Rinnahoidja on ka lahe. Millega sa tegeled?"

Nell oli tänulik, et Jamie ei märganud juba ostukorvi lisatud sukahoidjat ja sukki. „Pagan. Vabandust! Olen ametis kohaletoomisnõidusega nõidade jututoa tarbeks, mille Sophie tahab oma kodulehele lisada. Selle eesmärk on leida üles internetis surfavad nõiad ja juhtida nad meie jututuppa."

Jamie oli roninud punase pitsrinnahoidja korvile ja seadis end seal mugavalt sisse. „Nagu näha, toimib nõiduse leidmise osa päris hästi, kuid ma kardan, et tegu pole sugugi mitte jututoaga. Aga kui on, siis ma võin garanteerida, et meessoost nõiad osalevad selles päris aktiivselt."

„Roni kohe rinnahoidja pealt maha, Jamie. See mõjub nii kohatult. Vaata siia." Nell keeras ekraanid vastakuti, nii et Jamie nägi nõiduse koodi. „Kas oskad öelda, mis siin valesti on?"

Jamie kissitas silmi. „Hmh. Nii, esimese osaga identifitseerid *online*'s ringi liikuvad nõiad. See on siis see leidmise osa, jah?"

„Jah. Ja siis jätame neile küpsise, et nad uuesti üles leida. Kui see nõiduse kohale toomise osa on sisse lülitatud, peaks see aktiveerima küpsise ja tõmbama nõia jututuppa. Kui me aga kohale toomise sisse lülitame, ei tõmba see millegipärast nõidasid õigesse paika."

„Ma saan su probleemist vist aru. Sa pead programmeerima nõidade jututoa kuuekümne teise rea fikseeritud muutujana. Praegu tõmbab see külastajad sinu viimasesse teadaolevasse asukohta internetis. Kuigi minul pole selle vastu midagi." Jamie kasutas rinnahoidja õlapaelu turnimisredelina.

„Pagan! Selge see. Suur tänu abi eest."

„Pole tänu väärt. See on sul muide päris peen nõiduskood. Kas sa mu tagasi ka oskad saata? Mul jäi maitsev lõunasöök pooleli ja ma ei taha sellest ilma jääda."

„Oh, pagan. Sa oled siis tõesti seal?" Nell loobus kuuekümne teise reaga maadlemast. Nagu näha, vajas hoopis tõsisem probleem lahendamist. „See peaks su lihtsalt ümber suunama, mitte netti tõmbama. Mina arvasin, et tegu on sinu virtuaalversiooniga."

„Nagu ma juba ütlesin, on see väga vinge võlutrikk. Seda võiks pruukida üksnes nõidadele mõeldud võlurite keskkonnas ja eriti edasijõudnutega." Jamie üritas pidevalt leida nende *online*-mängumaailma jaoks uusi kodeerimisvõimalusi. Nell teadis,

et nii head pole isegi tema nõiduste kodeerimise oskused. „Mul pole piisavalt väge, et transportimisnõidusega üksida hakkama saada. Ju see istub sinu teleportimise oskuste otsas."

Jamie toetas pea punasele pitsile. „Jah, see võis tõesti pinget tõsta. Tegeleme sellega, kuigi see võib keskkonnale päris paraja matsuna mõjuda. Aga ole nüüd nii kena ja kliki piltidel, kus naised neid rinnahoidjaid kannavad. Nii on mul natuke lõbusam, kuni sa leiad viisi mind siit välja viia. Ja kiirustada pole vaja."

„Õnneks on mul ebaõnnestunud nõiduste tühistamisega päris palju kogemusi," märkis Nell. Ta mõtles hetke ja toksis sisse paar koodirida. Jamiele hüvastijätuks lehvitanud, kutsus ta väe appi.

Kutsun teid, väe ja nõiduse read,
mäletama samme, mida äsja astunult tead.
Astu samm, mida nii hästi tead,
Saada see tagasi sinna, kus peab.
Nii ma teen, see saagu nii.

***

Lauren tammus Chicago ühe populaarsema uue kortermaja ukse ees edasi-tagasi. Ta saatis uksehoidjale oma kinnisvarakaustaga vehkides hajameelse naeratuse. Jumal tänatud, et mobiiltelefoniga rääkides saab kasutada kõrvaklappe, mõtles ta endamisi. Praegusel ajal ei tõmmanud keegi tänaval endamisi rääkides erilist tähelepanu. Ja seda, et tema oli nii rääkija kui ka kuulaja, teadis vaid ta ise.

Ta suhtus korteri näitamisse teatud reservatsiooniga. Kliendid olid väga toredad inimesed, kuid neil olid suured nõudmised. Tõele au andes ei vastanud ükski Chicago kesklinna korter nende ootustele. Kuid Laureni töö oli neile seda korterit näidata sõltumata sellest, kas nad on valmis olukorda realistlikult suhtuma või mitte. Ta lootis, et kliendid langetavad kiiresti otsuse. Natile ei meeldiks sugugi, kui ta jälle joogatundi ei jõuaks.

Maja ette sõitis takso ja Lauren manas näkku naeratuse. „Kui tore sind taas näha, Kate. See korter meeldib sulle kindlasti: jumalikud vaated ja vapustav köök. Kas Mitch tuleb ka?"

„Ma arvan küll, aga lähme sisse. Mitch võib korterile jooksujalu ringi peale teha, mina tahan pisut rahulikumalt ringi vaadata." Chicago disainimaailmas meteoriidina tõusev täht Kate Greenley oli ilus ja just äsja abiellunud. Kuid see kõik ei seletanud seda, miks ta nägu ülespoole liikuvas liftis ühtäkki kaameks muutus.

Lauren pani käe kliendi käsivarrele ja tajus iiveldust. „Kate, kas sul on paha?"

Kate võttis pead raputades kotist müslibatooni. „Varem võisin lõuna ilma igasuguse probleemita vahele jätta. Viimasel ajal aga enam mitte. Räägi siis korterist lähemalt. Kas seal on kabinet, nagu meie soovisime? Kuidas valgus on?"

Lauren võttis kotist värvilised fotod korterist ja asus müügijuttu puhuma. Ühtlasi pidas ta salamisi Kate'i silmas. Veebruaris liikus Chicagos ikka gripp ringi ja tal polnud vähimatki tahtmist haigeks jääda.

Nad väljusid liftist vapustavasse fuajeesse. Maast laeni akendest paistis talviselt tormine järv. Kuid tuul ei meeldinud sugugi mitte kõikidele klientidele. „Kujuta ette, millised rabavad vaated siit suvel avanevad: sinine taevas ja purjekad järvel," ütles Lauren.

Kate puhkes naerma. „Pole ime, et sa teed oma tööd nii hästi, kui sa suudad halli tormist järve vaadates ette kujutada, milline Michigani järv suvel välja näeb. Minule meeldib järv kõigi oma meeleoludega, ka nendega, mis pole parasjagu moes. See oli üks põhjus, miks meie nõudmiste seas oli ka järvevaade."

„Õige jah, nõudmised." Lauren keeas ukse lahti. „Nagu ma olen juba öelnud, mõjus Mitchi fail üsnagi heidutavalt, aga loodetavasti oled sa minuga sama meelt, et see korter vastab siiski paljudele olulistele nõudmistele. Astume sisse ja vaatame ringi."

Klienti kõrvalt jälgides hõiskas ta sisimas rõõmust. Ta märkas, kuidas Kate'is peituv disainer oli võlutud korteri avarusest ja moodsast kujundusest.

Lauren tabas hästi ära hetke, mil korter end ise müüb, ning juhatas Kate'i kuueteistkümnenda korruse akende juurde, kust avanes vaade linnale ja järvele. Tore. Pool klienti liikus õiges suunas. Nüüd puudus veel vaid Mitch oma nõudmiste nimekirjaga.

Diskreetne uksekellahelin andis teada, et ta soov täitub kohe. Lauren avas ukse, et Mitch Greenley sisse lasta. Laitmatus ülikonnas Mitch, vinge arvuti käes, nägi pealaest jalatallani välja nagu üks tõeliselt trendikas noor raamatupidaja. Lauren himustas endale naistele sobivat mudelit Mitchi ülikonnast.

„Tore sind taas näha, Lauren," ütles Mitch sisse astudes ja Laurenile kätt andes. Ta vaatas Kate'i poole ja Lauren tajus mehest hoovavat äsja abiellunud mehe õnnetunnet. Mitch nägi küll välja kiretu numbritüübina, kuid oli abikaasasse sügavalt armunud. „Anna andeks, et ma hiljaks jäin, kullake. Maksudeklaratsioonide esitamise tähtaeg läheneb ja kliendid on nõudlikumaks muutunud."

„Kallis, keeruliste isiksustega hakkama saamine on üks sinu

tugevamaid külgi." Kate suudles meest tervituseks. „Mis sa õige arvad, miks ma sinuga abiellusin?"

„Ja mina arvasin, et minu suurepäraste Exceli tabelite pärast," teatas Mitch, toksates sõrmega graniidist hommikusöögilauale pandud arvutile.

Lauren surus naeru maha. „Mitch, mulle tundub, et see korter vastab üsnagi hästi sinu nõudmistele, aga vaatame ringi, et teil tekiks parem mulje."

Kate'i nägu läks naerule. „Tema mulje on Exceli tabelid. Tule vaata, milline vaade, kallis – lihtsalt imeline. Valgus on isegi tänasel hallil päeval imeline."

Mitch võttis naisel käest kinni ja nad kõndisid suures toas ringi. Lauren vaatas nende nüüdseks juba tuttavat rutiinset liikumist pealt. Isegi mehe käest kinni hoides käis Kate siin ringi nagu mingit tantsumustrit järgides: ta pilk mõõtis ruumi ja ta pööras aeg-ajalt hoogsalt ringi. Mitch liikus metoodiliselt ühe nurga juurest teise juurde, just nagu kannaks ta kõik mingisse peas olevasse kataloogi ja võrdleks seda olemasoleva nimistuga.

Nende hingede alustalad pidid küll olema täiesti ise materjalist. Lauren oli valmis oma järgmise komisjonitasu peale kihla vedama, et neil olid õhtusöögi kohta otsust langetades sama erinevad seisukohad nagu ühise kodu puhul. Kuid kuidagimoodi õnnestus neil üksmeelele jõuda.

Kui Mitch suundus oma arvuti poole, tuli Lauren toa keskele Kate'i juurde. „Noh, Mitch, kuidas meil läheb?"

„Mõnedes olulistes punktides vastab see tõesti meie nõudmistele." Mitch uuris nõudmiste loetelu. „Vaade järvele – olemas. Avatud ja õhuküllane elutuba – olemas. Puidust põrandad... Mis puit see on, Lauren? Bambus?"

„Jah, kogu korteris on bambuspõrand," kinnitas Lauren. „Eriti meeldib see mulle köögis. See toob šokolaadikarva kapid ja roostevaba terase hästi esile."

Mitch keeras end ringi, et põhjalikumalt kööki uurida. „Ma ei saa just öelda, et olen suur riiulite fänn. Mina eelistan ustega kappe. Kuhu me inetud asjad ära peidame?"

Tühja elutoa keskel rätsepaistes maas istuv Kate tõstis joonistusplokilt pilgu. „Minu köögis ei ole inetuid asju."

„Tohoh!" kostis Mitch. „See on tema disainerihääl."

„Siis ei jää meil muud üle, kui su tädi Josephine'ilt saadud keraamilised kausid ära anda." Kate vaatas Laureni poole. „Viiene komplekt, kaunistatud käsitsi maalitud roosade sigadega. Kas sind huvitab?"

Mitch kirtsutas nina. „Ta tahab külla tulles neid näha. Iga kord. Ja pulmakinkide ära andmine pole ju viisakas."

Kate saatis talle naeratuse. „Ma ei kavatse isegi sinu lemmikvanatädi pärast osta sellist kodu, mis sobib kokku põrsaroosa portselaniga. Pealegi ei tohiks me teda takka õhutada, muidu kingib ta neid veel. Minule meeldivad riiulid. Nägin hiljuti ühes köögitarvete poes vaskpõhjaga potte, mis sinna väga hästi sobiksid."

Lauren oli olnud Greenleydega parasjagu nii palju koos mõistmaks, et Kate'i kokkamisoskused piirdusid saia röstimisega.

„Disainiinspiratsioon," lausus Mitch sosinal. Ta tegi abikaasale silma. „Näed, ma isegi ei küsi, mida sa köögitarvete poes tegid. Ma omandan uusi tarkusi."

Kate vaid itsitas.

Mitch pöördus uuesti arvuti poole. „Nii, tundub, et tingimus „moodne, hästi disainitud köök" on siis täidetud?" Ta vaatas kinnitust otsides Kate'i poole.

„Jah, tundub küll. Mulle meeldib see avarus. Vaatame siis nüüd magamistuba. Tahaks loota, et seal on suur mullivann, kust avaneb vaade järvele."

Lauren tõlgendas seda märguandena edasi liikuda ning läks nende ees magamistuppa.

„Jälle, kallis?" Lauren seisatas, kuuldes Mitchi hääles murenooti.

Mitch tormas muljetavaldava kiirusega Kate'i juurde. „Oled sa kindel, et sul pole gripp? Sa nägid hommikul kodus ka haiglane välja."

„Pole midagi. Ju on põhjuseks liiga palju kohvi ja liiga vähe süüa. Käime korteri läbi ja siis sa võid mind mõnusale õhtusöögile viia. Ma olen nälga kõngemas."

Mitch vangutas pead. „Me lähme kohe sööma. Sa näed välja nagu vaim. Lauren, kas me võime hommikul siia tagasi tulla?" Ta pani käe vaigistavalt Kate'i käsivarrele.

Hm, seksikas raamatupidaja võtab ohjad üle, mõtles Lauren. „Miks mitte. Pind on vaba, nii et ma helistan agendile ja me kohtume siis siinsamas homme hommikul. Kell üheksa?"

„Sobib." Mitch juhatas Kate'i ukse poole. „Luban, et sööme mõlemad enne korraliku hommikusöögi."

Kate pööritas Laurenile lehvitades silmi. Lifti poole minnes naaldus ta abikaasa vastu. „Kas sa pesed mu kõrvatagused ka puhtaks?"

Laurenil polnud vaja Mitchi vastust kuulda, et teada: toiduga pole sel vähimatki pistmist. Liftiuste sulgudes tajus ta Kate'ist hoovavat kuumust ja aasivat olekut. Tundus, et ta jõuab tõepoolest joogatundi.

***

„Tädi Moira, internetile ei pannud alust must maagia. Usu mind."

„Mina seda küll ei usu, Sophie. Miks see siis ei tee seda, mida ma selle pisikese hiirega tal käsin teha?"

Sophie leidis, et enne Moira järgmist kaugarvutitundi tuleb endale tassike kannatlikkuse teed keeta. „Katsetame uuesti. Aga ära alusta sisselogimisnõidusega enne, kui ma olen sulle selleks korralduse andnud."

„Kuule, Sophie, klaaskuuliga oleks asi palju lihtsam. Teisalt võiksin ma sulle onu Seani kahesuunalise peegli saata, mis oleks mõnusaks lobisemiseks palju parem."

„Mina saaksin sinuga küll selle abil rääkida, kuid me ei saaks siis lisada Nelli ega ka teisi nõidu, kes meiega loodetavasti peagi liituvad."

„See sinu nõidade kogukonna loomise idee on tõesti hea," tõdes Moira, „aga kas oled ikka veendunud, et internet on selleks kõige õigem koht? Nõidadel on õnnestunud ju tuhandeid aastaid üksteist ilma selleta üles leida."

Sophie nägu läks naerule. Moira oli oma nõiaoskused pärinud ja ta suhtus traditsioonidesse väga tõsiselt. „Ma saan aru, et see on uus ja teistmoodi, tädi Moira. Ka minule meeldiks, et meil oleks üksteist lihtsam leida. Millal sul oli viimati mõni õpilane, kes polnud su sugulane?"

„Selles on sul tõesti õigus, Sophie," tõdes Moira ohates. „Pärast sind on meil neid kõigest paar tükki olnud."

Sophie unustas üsna sageli ära, et nad pole Moiraga tegelikult sugulased. Tema lapsepõlvesuved Moira majakeses Nova

Scotia rannikul, kus ta nõiakunsti ja selle traditsioone õppis, olid loonud südamest tuleva sideme nende vahel. „Igatsen sinu järele, tädi Moira. Katsun sulle suvel külla tulla ja sind ka aidata."

„Sinu jaoks on siin alati ruumi, kullake. Kui sul oleks meeleannet, kutsuksin sind siia Iirimaale külla. Avastasime just, et üks mu sugulane, Murphy, oskab mõtteid lugeda, ja meil pole siin läheduses kedagi, kelle abiga talle näidata, kuidas hoida eemale kõigest sellest, kuhu teda pole kutsutud. Ta kuuleb igasuguseid asju, mis pole sugugi väikeste poiste kõrvadele mõeldud. Ta on veel väike, et saata ta kuskile mujale õppima."

„Just sellepärast ongi meil vaja *online*-kogukonda. Jamie on meeltenõid. Ehk õnnestub temal meie jututuba külastada ja sind aidata, mis Murphysse puutub. Tänapäeva nõiad peavad kasutama nüüdisaegseid vahendeid."

„Aga ma ju istusin äsja lennukisse ja sõitsin üle ookeani. See on minusuguse vana nõia jaoks piisavalt nüüdisaegne. Kuid see on sul hea mõte paluda Jamiel väikest Murphyt aidata."

„Loodetavasti õnnestub jututuba kasutada lisaks muule ka nõialaste aitamiseks." Sophie käis trumbi välja. „Nii palju annet läheb raisku. Kõik ei pärine peredest, kus väge tunnistatakse ja toetatakse. Sina rääkisid ju ikka, et õpetusest ilma jäänud nõid kujutab endast nii ohtu kui ka kaotust."

„Oh, jaa, Sophie, saan aru. Just sellepärast olingi ma nõus sind aitama."

„Tõsi ta on. Nii et hakkame pihta. Sind tuleb saada jututuppa. Mine üles sinna kohta, mis ma sulle näitasin, ja toksi sisse www.amodernwitch.com."

Moira turtsus. „Ega ma siis päris tuutu ka ei ole. Ma oskan sinu armsasse poekesse minna. Ma ostsin sealt ju alles eelmisel

kuul kummelikreemi."

„Tädi Moira, kui sa järgmisel korral kreemi tahad, siis küsi. Sul pole vaja seda osta."

„Mulle meeldib nõidade äri toetada. Sinu kummelikreem teeb talvel mu artriidiga imet."

Sophie puhkes naerma. Kui tädi Moira on otsustanud eetilisuse lippu kõrgel hoida, siis pole mõtet talle vastu vaielda. „Annan alla. Osta kreemi nii sageli, nagu sulle meeldib. Nüüd aga logime su nõidade jututuppa sisse."

„Kas me pole mitte üritanud seda juba viimased kakskümmend minutit teha? Nii et ma viin hiire sellele kollasele nupule. Ja edasi? See hiireelukas tahab kuskile mujale minna. Mulle tundub, et Murphy või mõni teine pisike sell on mul selle ära nõidunud."

Sophie muheles. See on täiesti võimalik. „Neid võib arvatavasti päris mitu olla, tädi Moira, aga sina oled kindlasti tugevam kui mõne nõia õpipoisi tembud. Kliki kollasele nupule ja alusta siis sisselogimise loitsuga. Sealt edasi pääsedki jututuppa. Ootan sind seal."

Kuuldes, kuidas Moira loitsu ütles, võttis Sophie pöidla pihku ja klikkis ise kollasele nupule, mis kandis nime „Nõidade jututuba".

Otsin neid, kel on minuga sarnased anded,
Et pidada aru ja õppida.
See portaal mõistab mu väge
Ja laseb mu sisse ühena kolmest
Nii ma teen, see saagu nii.

Sophie: Tegid ära! Kas sa seda sõnumit näed?

Moira: Sophie, mu silmadel pole midagi viga.

Sophie: Tõsi ta on. Noh, nüüd on sul sisselogimisnõidus selge. Pärastpoole tuleb ka Nell siia ja siis kuuleme, kuidas kokkukogumisnõidusega edeneb.

Moira: Minu jaoks on siis juba järgmise päeva hommik käes. Kohtume siis hommikul, kullake. Kas mingi väljumisnõidus on ka või?

Sophie: Vajuta lihtsalt üleval paremas nurgas olevale väikesele x-ile. Ilusaid unenägusid, tädi Moira.

Teine peatükk

„Emme! Aervyn portis mind jälle. Ütle, et ta lõpetaks selle ära."

„Ütle talle, et ta viiks su tagasi."

„Aga emme!" Tavaliselt polnud Ginia oma väikevenna peale nii vihane isegi mitte siis, kui vend kasutas teda teleportimise praktiseerimiseks. Nell keeras end külmkapi ees ringi ja vaatas oma kolmikutest lastest keskmisele otsa. Siis aga pistis ta uuesti pea külmikusse, üritades kõigest väest, kuid erilise eduta naeru maha suruda.

„Emme, see pole üldse naljakas!"

„Anna andeks, kullake." Nell üritas osavõtlikku ilmet näole manada. Tema tavaliselt nii leebe tütar polnud mitte üksnes täiesti endast väljas, vaid ka läbimärg ja ihualasti, keha kaetud üksnes seebivahuga. „Võib arvata, et sa olid duši all."

„Jah! Aervyn portis mind aeda. Ilma et mul oleks midagi seljas olnud, ja Nathan ja Jake olid ka seal. Emme, poisid nägid mind paljana! Sa pead talle ütlema, et nii ei tohi teha."

Nell ohkas. Kuidas nad küll nii kiiresti muutuvad? Eelmisel suvel polnud Ginial midagi selle vastu, et vihmuti alt paljana läbi lipata. „Ta oskused paranevad, Ginia. Nüüd vähemalt viib ta inimesed sinna tagasi, kust ta nad kätte sai. Mine tagasi duši alla ja pese seep maha. Ma räägin Aervyniga."

„Seda ei saa teha. Ta portis end onu Jamie juurde." Ginia tuiskas minema sellise kiiruga, nagu see õnnestub üksnes päris pöörasel kaheksa-aastasel lapsel, ning hüüdis üle õla vaadates: „Ja ta näitas mulle keelt."

Nell mõtles, kui palju saaks nelja-aastase nõialapsukese eest, kui ta eBays müüki panna. Lahedad lokid, armsad rohelised silmad ja kohati kontrolli alt väljuv võlurianne – müüa odavalt.

Nelli peres polnud väega lapsed midagi uut. Tema sugupuus oli nõiaveri mõlemas harus jõuliselt esindatud. Ta kõige vanem laps Nathan oli kolmeteistkümneaastasena juba osav ja võimekas nõid. Nathan suhtus oma andesse iseenesestmõistetavalt ning sai õpetust nii uhketelt vanematelt kui ka onudelt ja tädidelt.

Ta kolm keskmist last, imelised kolmikud, polnud veel võluriomadusi ilmutanud. Nad olid veel liiga noored. Suur hulk nõidasid avastas oma väe alles tormilises teismeeas, kuigi nende vanemad ja lähedased võisid olla nõiaoskuste ilmnemise märkidega hästi kursis.

Kuid Aervyni puhul polnud kahtlustki, et temast tuleb väga suure väega nõid, kellesarnast pole Nelli suguvõsas juba paljude sugupõlvede vältel olnud. Nell teadis seda juba siis, kui ta last alles üsas kandis – poisi mänguline väevoogude käsitlemine andis endast märku veel enne, kui Nell lapse liigutamist tundis.

Võiks ju arvata, et pärast kolmikuid oli ühe lapse sünnitamine käkitegu, kuid Aervyn tuli siia ilma nagu tornaado. Sellega, et hoida sünnitusprotsess tervikuna ja laps turvaliselt siia ilma tuua, olid ametis kõik Nelli pere nõiad. Aukartus, mis sünnitustoas maad võttis, oli lausa tajutav.

Nell nägi kohe Aervyni sünnihetkest saati suurt vaeva sellega, et lapse elu oleks nii normaalne kui vähegi võimalik. Kuigi tema näol oli tegu väga võimsa nõialapsega, oli ta ikkagi väike poiss ja tal oli täielik õigus *olla* väike poiss, enne kui võtta oma õlgadele see suur vastutuse koorem, mis sellise andega kaasneb.

Sel kuul tähendas see seda, et tuli kutsuda kohale onu Jamie,

kel olid peale Aervyni peres ainsana teleportimise oskused, et tagastada kutsikad, lapsed ja Mercedesed ilma suurema kisa-kärata nende seaduspärastele omanikele. Nellil oli põhjust tänulik olla, et nad elasid Berkeleys, kus kummalised asjad ei tõmmanud juba ammu kellegi tähelepanu.

Nell kuulis Giniat duši all laulmas. See kriis on siis möödas. Ta võttis ühte kätte klaasi taimejuureõllega ja teise maapähklivõiga saia ning suundus ruumi poole, mida ta pere kutsus Nelli keskuseks.

Laual oli kaks monitori: ühel õnnemängude kood, teisel pooleli jäänud *online*-ost. Ta parandas ühes koodireas esinenud näpuka, valis kaks riivjuustu ja saatis Jamiele sõnumi, et ta jätaks Aervyni mõneks ajaks enda juurde.

Siis läks ta „Tänapäeva nõia" lehele, et vaadata, kas Sophiel õnnestus Moira jututuppa tuua. Pilk tühjale ekraanile näitas, et see protsess käib alles. Pole midagi kurvemat, kui istuda ihuüksi jututoas, mõtles ta saia hammustades, ning läks uuesti ostulehele, et toit ära tellida.

***

Joogaklassi ust avades pahvatas Laurenile näkku kuumaõhulaine. Joogaklassi ligemale neljakümnekraadiline temperatuur mõjus alati šokina. Pikkadel ja pimedatel talvekuudel andis Nat terve rea joogatunde kuumas ruumis – need pidid enne uuendavat kevadet vabastama keha vanadest ja toksilistest energiatest. Mis oli lihtsalt peenem viis öelda, et on aeg pekid ära higistada.

Lauren laotas mati ja muud vajalikud asjad saali tagumisse ossa maha. Ta istus sügavalt sisse hingates matile ja tundis, kuidas teda valdab rahu.

Nat oli valinud tänase joogatunni jaoks troopilised lõhnad – kerge vanilje ja mango –, taustamuusikaks Kariibi mere hõngulise kõlaga muusika ja süüdanud küünlad. Kuigi tegu polnud Jamaica rannaga, oli see mõnus. Lauren hingas pikkamööda sügavalt sisse ja tundis, kuidas rinnakorvi väikesed lihased läksid venitusse. Minut aega hinge kinnihoidmist, siis väljahingamine. Silmad vajusid kinni. Uuesti sissehingamine. Rütmiga kaasa minnes tajus Lauren, kuidas Nat sisse astus, ning tundis õlal tema kerget tervituspuudutust.

Nat läks saali ette ja Lauren tundis, kuidas teda valdab rahulolu. Nati juuresolekul oli raske midagi muud tunda. Temast kiirgas niisugust õigsust, mis mõjus Laurenile vastupandamatult kohe sellest hetkest peale, kui ta leidis kümne aasta eest ülikooli ajal Nati ühikatuppa sisenedes ta kahe voodi vahel kitsal vaibal pea peal seismas.

Kui poleks olnud toda omal ajal aset leidnud pea alaspidi tutvumist, oleks Lauren vast oma arvamuses liitunud masside omaga, kelle esmamulje Natist oli täiesti mööda. Natalia Elizabeth Eggerton Smythe pärines jõukast perekonnast ja oli väga hea kasvatusega. Selleks et näha sellest kaugemale: tema kunstnikuhinge, tema kui tantsija vajadust liikuda ja tema uskumatut suuremeelsust, läks tavaliselt kauem aega.

Laurenil oli kohe esimese nädala lõpuks selge, et tema maailm on palju parem paik, kui selles on ka Nat. Eduka kinnisvaramaakleri elu oli kohati päris pöörane, kuid Nati jaoks leidis ta ikka aega. Ka siis, kui see tähendas, et tuleb pöörasel kombel higi valada.

Lauren lasi avamantral end kaasa kanda ja nautis veel viima-

seid puhkuseminuteid enne seda, kui Nat võttis täie innuga ette kõik need toksilised energiad.

***

Nell lisas ostudele kaks tosinat muna, neli liitrit šokolaadijäätist ja kasti müslibatoone ning edastas tellimuse. Kokku 343,82 dollarit. Oeh, ja sellest saab tema pere kõigest nädalakese söönuks. Kõik lapsed sõid nii, nagu oleks näljahäda tulemas, kuid nõialapsed lausa nii, nagu tõmbaks tolmuimejaga. Aervyn sõi pärast Jamiega harjutamist kuuest munast tehtud putru ja kaks tundi hiljem veel õhtusööki.

Pannud viimase saiatüki suhu, kuulis Nell oodatud helinat ja pöördus selja taga oleva monitori poole. Jumal tänatud: Sophie ja Moira olid lõpuks ometigi jututuppa ilmunud.

Sophie: Nell, kas oled seal?

Nell: Olen juba pikki päevi siin istunud.

Sophie: Anna andeks, mul läks pisut aega, et õpetada tädi Moirale, kuidas sisselogimisnõidus käib.

Moira: Mina olen nõidunud kauem, kui sina oled olemas olnud, Sophie. Probleem polnud mitte nõiduses, vaid kogu selles tehnoloogias. Nell, see on küll päris omapärane viis juttu ajada, aga mul on nii hea meel, et saan sinuga rääkida.

Nell: Me pole tõesti kaua rääkinud, Moira. Tulen mõnel suvel kogu oma lastekarjaga sulle külla. Ehk õnnestub sinul Aervynit veenda, et kõik inimesed ei taha, et neid teleporditaks.

Moira: Oh taevane arm küll, kas ta liigutab siis nüüd inimesi ühest kohast teise?

Nell: Liigutab jah. Ja kui juba rääkida nõidustest, mille abil

inimesi liigutatakse, siis, Sophie, kas sa oled valmis selleks, et ma lülitan kohaletoomisnõiduse sisse?

Sophie: Kas see siis toimib nüüd nii nagu vaja?

Nell: Toimib jah. Tegime selle ennist Jamiega korda. Korrigeerisin seda niipalju, et see toob praegu mõnda aega vaid ühe korraga kohale. Aervyni teleportimise tempude peale mõeldes mõistsin, kui pööraseks võiks asi minna, kui me kogume ühekorraga terve karja nõidasid kokku.

Sophie: Selliste pisiasjade peale tuleb vaid paljulapselise pere ema. Hea mõte ja suur tänu nähtud vaeva eest. Lülita sisse.

Moira: Aga seni, kui me selle sisselülitumist ootame, võiksid oma lastest rääkida, Nell. Kuidas mu armsad tüdrukud elavad?

***

Pagana pihta, mõtles Lauren. Ta uuris peaaegu tühja külmiku sisu. Pärast joogatundi oli tal alati kõht tühi, mis polnud eriline probleem seni, kuni ta andis uue aasta alguses tõotuse mitte nii palju väljas süüa ja kasutada raha hoopis toredate puhkuste peale. Teda kutsusid Puerto Rico rannad ja džunglid.

Ta võttis kapist ohates purgi mereannisuppi. Ta ei talunud seda ning just sellepärast oligi see tal kodus viimane söödav asi.

Lauren valas supi potti, pani vee keema ja võttis kotist arvuti. Ta töökaaslane Chloe kiitis üht *online*-toidupoodi. Kuna oli näha, et päris poodi ta just eriti sageli ei jõua, peab vist leppima netipoega.

Ta klikkis Chloelt saadud lingile ja vaatas ringi. Tegu oli idiootidele mõeldud toiduostmise süsteemiga. Esimesel külastusel tuleb koostada põhinimekiri. Pärast seda märgid linnukesega

need tooted, mida tahad uuesti tellida, ja kahekümne nelja tunni pärast on söök ukse taga. Väga lahe!

Leides, et arukas oleks esmalt põhitoiduained kirja panna, klikkis Lauren piimatoodete lingile ja siis jäätistele. Saadaval oli kõik kuuskümmend kolm Ben & Jerry'se sorti. Ta oli seitsmendas taevas. Lauren tegi linnukesed sortidele Phish Food, Karamel Sutra ja Mud Pie ning lisas need põhinimekirja.

Nell: Ja siis peitis Ginia Aervyni lemmikpidžaama ära, kuna Aervyn teleportis ta duši alt ära ja nüüd ei mäleta Ginia enam, kuhu ta selle pani. Oh, tuluke vilgub – nõidus toob kellegi sisse. Ta nimi on... Lauren.

Sophie: Tere, Lauren. Rõõm sinuga kohtuda meie nõidade jututoas amodernwitch.com. Meil on väga hea meel, et sul õnnestus meiega ühineda.

Lauren: Minul? Kus ma olen? Kus mu ostunimekiri kadus?

Nell: Me võime su saata kohe varsti tagasi sisseoste tegema. Muide, see on väga hea sait. Mina tellin oma toidu kogu aeg sealt. Palju parem kui tassida kakskümmend toidukotti autosse ja sellega koju.

Lauren: Külastasin seda esimest korda. Kus ma nüüd olen? Mis paganama värk see nõidade jututuba on?

Sophie: See on *online*-jututuba, kus nõiad saavad kokku, et mõtteid vahetada. Loodetavasti õnnestub meil ka üksteiselt õhtteist õppida. Me Nelli ja Moiraga oleme selle asutajaliikmed. Sina oled esimene uus nõid, kelle me kohaletoomisnõidusega leidsime, nii et palju õnne ja tere tulemast!

Lauren: Kas te olete nõiad?? Mis asi see kohaletoomisnõidus on?

Nell: Meil on üks väike *online*-abiline, mis avastab väe ja tõmbab nõiad siia. Me ei tahtnud kutsuda kõiki, kes arvavad, et on nõiad. Nii läheks asi liiga keeruliseks.

Lauren: Mulle tundub, et teie abiline astus ämbrisse. Mina pole nõid. Ja võib arvata, et netipoe omad pole ka sugugi õnnelikud, et te nende kodulehele sisse häkkisite.

Nell: Kui ma oleks tahtnud häkkida, siis poleks nad sellest elu seeski aru saanud. Nõidus pole seotud selle lehega, aga ma sisestasin hommikupoolikul juhuslikult oma oste ja ju see läks mu nõidusega risti.

Laureni peast käis läbi mõte, et ehk peaks wifi välja lülitama ja arvutile viirusekontrolli tegema. Kuid see tundus talle sama „tore" tegevus nagu kõik need ruutmeetri rehkendused, mida ta alati üritas vältida. Apple'i poe müüja veenis teda, et Macbookidesse on peaaegu võimatu sisse häkkida.

Ta mõtted katkestas veekannu vilin. On aeg teed juua, kuigi raske öelda, kas kummelitee aitab sel vägagi kummalisel õhtul taas õigele rajale saada. Kuigi õigupoolest polnud tal selle vastu midagi, kui vahel midagi kummalist juhtus, aga no nõiad! Kas siis praegusel sajandil on tõesti veel naisi, kes arvavad, et nad on nõiad?

Lauren loobus pärast järelemõtlemist supist. Homme tuuakse kontorisse rõngassaiakesi. Loodetavasti peab ta nii kaua vastu.

Ta valas vee armsaks saanud sinisesse kruusi ja pani tee tõmbama. Vaadates sooja südamega omapärast vildakat kruusi, leidis ta ühtäkki selle õhtu omapärase vahejuhtumi omamoodi naljaka olevat. Nõiad 2.0. Pöörane, kuid suure tõenäosusega ohutu ja kohe kindlasti üsna lõbus. Kohaletoomisnõidus kõlas päris huvitavalt. Vähemalt on, mida järgmisel päeval lõuna ajal Natile rääkida.

Ta võttis teekruusi, istus diivanile ja valmistus huvitavaks õhtuks. Talle meeldisid ikka pisut omapärased asjad.

Lauren: Vabandust, tegin endale teed.

Moira: Väga tore. Kartsime juba, et oled kadunud. Joon ise ka teed, kuigi minu puhul on tegu hommikuse teega.

Lauren: Hommikuse teega?

Nell: Ta on Iirimaal puhkusel. Seal on kell viis hommikul.

Lauren: Pühade vahe! Mina pole küll valmis kell viis tõusma. Mitte mingi hinna eest!

Nell: Mina ka mitte, aga ma olen Californias ja Sophie on Colorados, nii et see tundus aja mõttes kõige arukam kompromiss. Räägi endast. Võib-olla on sul mingeid nõiaandeid, millest sa ise pole üldse teadlikki.

Lauren: Olen päris hea kinnisvaramaakler ja teen vinget pastakastet. Mis annetesse puutub, siis on see vist ka kõik.

Moira: Lauren kullake, sa oled kindlasti nõid. Nell ei tee just sageli nõidustega vigu.

Nell: Suur tänu, Moira. Ma arvan, et nõidusega on kõik korras. Katsetasin seda laste peal. Nathan ja Aervyn tulid kohale, kolmikud mitte, kuigi Giniaga juhtus paar imelikku asja, mis panid mind mõtlema. Võib-olla tekib tal veel vägi.

Lauren: Kas sul on kolmikud??? Oota nüüd, mul läheb järg käest. Moira, mina pole kohe päris kindlasti nõid. Mul pole ühtki nõiapada ega nõiamütsi.

Sophie: Täid Moiral on vist küll kuskil pada – tal on eriline anne ürtide peale –, aga tänapäeval ei leia sa nõiamütsidega nõidasid ja vaid vähesed oskavad lennata. Kogu see luuavärk oli pigem müüt. Harry Potterist polnud meile küll selles osas vähimatki kasu.

Lauren: Kui kahju. Minu arust oli Harry päris armas. Kui te ei lenda, mida te siis teete?

Sophie: Minu anne on taimed ja mingil määral ka ravitsemine. Nell on kõva käsi keeruliste nõiduste vallas. Moira oskab pisut paljusid asju. Tema õpetas mind välja. Kas sul aed on?

Lauren: Ma elan ilma liftita majas neljandal korrusel. Lähim salatileht on suure tõenäosusega mitme kilomeetri kaugusel. Kuigi Chicagos ei kasva veebruarikuus mitte kui midagi. Kas see tähendab, et ma kukkusin nõiakatsel läbi?

Sophie: Oh ei! Enamik nõidu oskab ühtesid ja samu väheseid põhimisi asju, aga meie suurimad anded võivad olla väga erinevad. Mõnel on see taimekasvatus või ravitsemine, mõnel mõtete lugemine või emotsioonide tajumine. Mõnel, nagu Nelli pojal Aervynil, on aga hoopis iselaadi anded. Tema transpordib asju. Moiral on üks sugulane, kel on väga suured võimed elementide vallas, peamiselt just õhu ja veega. Niisuguseid torme, nagu tema esile kutsub, pole sa näinudki.

Lauren: Kas teil kõigil on suguvõsas nõiad? Uskuge mind, minu suguvõsas pole ühtki.

Nell: Mõne suguvõsas on neid palju. Minu omas on pooltel vähemalt mingisugused võimed. Moiraga on sama lugu, kuigi minu arust pole vägi kõigis tema suguvõsa harudes ühtmoodi tugev. Meie oskused on pärilikud – need kanduvad ühelt sugupõlvelt teisele edasi.

Sophie: Mina aga olen selline näide, kus vägi ilmub välja nii, et mingit perekondlikku seost pole nagu olemas. Minu teada pole ükski mu lähisugulastest nõid. Kuigi vahel on raske öelda, sest kõik ei suhtu nõidadesse aktsepteerivalt, nii et paljud hoiavad oma andeid vaka all.

Moira: Vägi tunneb väe ära, Sophie. Kui sul oleks suguvõsas keegi, kel oleks need anded, siis sa oleksid sellest nüüdseks juba aru saanud. Lauren, tundub, et sina oled sellisel juhul samuti selline, kel pole suguvõsas teisi nõidasid. Omal ajal üritasime me sellised noorest peast üles leida, nüüd on see aga raskem.

Lauren: Ma olen päris kindel, et olen pärilikkuse poolest mittenõid. Kardan, et mu pastakaste ei tee minust veel nõida.

Nell: Sa ütlesid, et oled hea kinnisvaramaakler. Kuidas sa seda öelda oskad?

Lauren: Kohtun klientidega ja näitan neile sobivat kinnisvara. Põhjalik eeltöö ja sidemed aitavad konkurente edestada. Ei mingit võluväge.

Nell: Ja sul on head tulemused?

Lauren: On jah.

Nell: Hm. Kinnisvaratehinguga on seotud läbirääkimised. Ehk on sul eriline mõtete lugemise anne?

Lauren: See kuluks küll marjaks ära. Kuigi see poleks eetiline. Aga ma pole siiski ühegi kliendi mõtteid kuulnud.

Nell: Aga kas sa tajud tundeid? Anna mu küsimused andeks, aga vahel kasutatakse väge ilma, et sellest ise arugi saadaks. Kompan lihtsalt pinnast.

Moira: Küll oleks hea, kui õnnestuks sind skaneerida, siis oleks palju lihtsam sotti saada...

Lauren: Skaneerida?

Sophie: Moira-sugused, kel on nõidade väljaõpetamisega suured kogemused, oskavad lihtsat skänni, mille käigus saab hinnata väe taset. Ühtlasi oskavad nad teha lihtsaid katseid, millega saab välja selgitada, millised kellegi anded on.

Nell: Moira, see pole sugugi paha mõte. Chicago oleks sulle

pikk sõit ka siis, kui sa poleks praegu Iirimaal, aga ehk saaks Jamie sinna minna. Lauren, Jamie on mu noorem vend. Ta on väga andekas nõid ja kogenud koolitaja – nii nagu enamik mu sugulasi, kuna meil on ju nii palju nõialapsi. Kas oleksid valmis Jamiega kokku saama, kui tal on võimalik see reis ette võtta?

Lauren: Kas ta on lahe?

Nell: Ta on mu vend, nii et ära minult küsi.

Sophie: Jamie on väga lahe.

Lauren: Nii pöörast pimekohtingut pole mul veel olnudki.

Moira: Jamie on väga suurte kogemustega nõid, Lauren. Sul oleks arukas lasta tal oma väge testida.

Lauren: Nii et siis mehed võivad ka nõiad olla? Andke andeks, aga minu silme ees on ikka veel pilt teravatipulise mütsi ja luuaga naistest.

Moira: Paljud kõige andekamad nõiad ajaloos ongi olnud mehed. Maailm kardab kõige rohkem väega naisi, nii et neid märgatakse lihtsalt rohkem ja neid on ka rohkem taga kiusatud.

Nell: Ole ettevaatlik, muidu hakkab Moira loengut pidama. Jätame vast nõiduse ajaloo loengu järgmiseks korraks.

Sophie: Lauren, loodetavasti liitud meiega edaspidi ka. Kavatseme iga kolmapäeva õhtul siin jututoas kokku saada.

Moira: Kuidas ta siis sisselogimisnõidusega hakkama saab, kui ta ei oska oma väge teadlikult kasutada?

Nell: Teeme alguses nii, et kui sa, Lauren, tahad meiega liituda, siis mine järgmisel kolmapäeval ka toiduainete netipoodi. Korraldan nõiduse, mis toob su sealt siia. Hoia silmad lahti: Jamie peaks su paari järgmise päeva jooksul üles leidma.

Lauren oli tagasi oma ostunimekirja juures: Phish Food,

Karamel Sutra ja Mud Pie jäätised on kõik kenasti lisatud. Ta vangutas pead. Tal oli niisugune tunne, nagu ta oleks osalenud mingis *online*-rollimängus.

Kolm huvitavat, kuid täiesti peast põrunud naist saadavad tema juurde pika tumedapäise ja nägusa võõra mehe. Kes testib tema varjatud nõiaoskusi. Jah, just nii.

See meenutas küll pigem head virtuaal-tõsielumängu. Need naised olid oma kummalisel moel päris huvitavad. Mõni leiaks vast isegi, et nõid on päris lahe olla.

Ja just sellepärast ei tohigi õhtusööki vahele jätta. Näljatundega kaasneb reaalsusest irdumine. Lauren uuris arvutiekraani, mõeldes, kas see julgeb uuesti vembutama hakata.

Võttes arvesse, et kapid olid tühjad, tuleb toidutellimus ära teha. Ja siis tegi ta otsuse rikkuda oma väljas söömise kohta käivat reeglilt ning tuua nurgapealsest poest midagi suupärast.

Kolmas peatükk

Sophie: Hommikust, Nell. Tere päevast, tädi Moira. Ma tean küll, et meil polnud plaanis täna rääkida, aga eilne õhtu oli mõneti üllatus ja ma tahtsin seda asja teiega arutada. Mis mõtted teil peas liiguvad?

Nell: Kõige suurem trikk oli tuua kohale inimene, kel on vägi, kuid kes pole sellest ise teadlik. See on paras temp.

Sophie: Ära sa märgi! Mis sa arvad, kuidas see selle nõidusega siis õnnestus? Mina arvasin, et selleks on vaja tunda aktiivselt kanaliseeritud väge. Laureni vägi on ju tõenäoliselt varjatud.

Nell: Raske öelda. Vahel võtavad nõidused ootamatu pöörde. Võimalik, et see tunneb ära varjatud väe või siis on Laurenil vähemalt mingi võime, mida kanaliseerida ja millega suunata oma väge, kuid ta pole sellest teadlik. Mis sina arvad, Moira?

Moira: Noh, hea õpetaja tajub sageli varjatud andeid või neid, mis on just õide puhkemas. Kuid enamasti leiab see aset ammu enne seda, kui tüdruk on täiskasvanuks saanud. Mina arvan, et Laureni vägi on aktiivne, vähemalt mõneti. Ja koolitamata nõid on ohtlik nõid.

Sophie: Selle tarkuse oled sa meile korralikult pähe tagunud, tädi Moira.

Nell: Päris tõsiselt. Jah, võib arvata, et ma pomisen seda vahel uneski.

Moira: Olulised asjad on väärt kordamist. Ajalugu on tulvil lugusid nõidadest, kes said ootamatult oma väest teada ja tegid kohutavat kahju nii endale kui teistele.

Sophie: Lauren on täiskasvanud inimene. Ma ei usu, et ta laamendama hakkab.

Moira: Ma ka ei usu seda. Võib arvata, et tal on pisut maamaagiat või pisut empaatiat ja nendega ei õnnestu suurt kahju tekitada.

Sophie: Väikesed väed, mis on radari alt läbi lipsanud – kõlab üsnagi usutavalt.

Moira: Kuid see pole ainus võimalus. Kui on isegi tibatilluke tõenäosus, et tema vägi või selle potentsiaal on tugev, tuleb meil see välja uurida. Meie eesmärk polnud leida koolitamata nõid, kuid nii see läks. Ja minu arust on meil see kohustus nii enda kui ka tema ees.

Nell: Moira, sina oled meie südametunnistus. Olen sinuga sama meelt. Just sellepärast pakkusingi välja, et saadan Jamie tema juurde. Ma olen igati virtuaalse nõidade keskkonna poolt, kuid on asju, mida ei saa interneti vahendusel teha. Jamiel õnnestub välja selgitada, kas Laurenil on tõepoolest vägi olemas, ja teha vähemalt tema annete esmane skaneering. Nii oskame me teda paremini aidata.

Sophie: Eeldusel, et ta tahab meie abi. Sugugi mitte kõik ei taha nõiad olla. Eile õhtul tundus, et ta suhtus sellesse rahulikult, aga ta võib ümber mõelda, kui saab aru, et see on tõeline asi ja et me ei ole lihtsalt kolm huvitavat ja pöörast naist.

Moira: Ainus viis teekonda alustada on jalad kõhu alt välja võtta. Jamie sinna saatmine on hea mõte – juhul kui tal õnnestub minna. Tema meetodid pole just päris tavapärased, aga ta on hea õpetaja.

Nell: Rääkisin juba temaga. Saime just võlurite keskkonnas ühe suure täiendusega ühele poole, nii et tal on pisut aega ning ta

loob suurima rõõmuga „esmakontakti", nagu ta ise seda väljendas. Laureni pilt oleks marjaks ära kulunud. Ta on päris kenake. Jamie saab homme Chicago poole teele asuda.

Sophie: Kas sa annad Laurenile teada? Kas sul õnnestub temaga ühendusse astuda?

Nell: Muidugi, aga võib arvata, et minu meetodid tekitavad temas tunde, et me peame teda silmas. Ta on kinnisvaramaakler. Ju leiab Jamie ta üles mõnes avalikus kohas ja viib seal hindamise läbi. Kui Laurenil on vägi olemas, saab Jamie juba sealt edasi minna.

Moira: Tema üllatamine sel moel tundub pisut ebaausa võttena, mu kallis Nell.

Nell: Minu arust ei ürita me midagi varjata. Mul ei tule selle olukorra menetlemiseks ühtki paremat mõtet pähe. Kui mina saaksin e-kirja, et mingi võõras mees tuleb mulle külla, siis läheksin hirmust ogaraks. Jamiel on palju paremad võimalused temaga näost näkku kohtuda.

Sophie: Jah, ma pean sinuga nõustuma. Mul tekkis eile õhtul tunne, et ta ei suhtunud meisse päris tõsiselt, aga ta rääkis meiega ikkagi. Ma ei tahaks teda eemale peletada veel enne, kui oleme temaga kohtunud.

Moira: Jamie on hea poiss. Teda võib usaldada. Ta teeb just seda, mis on õige.

Sophie: Mina olen sama meelt. Ütle talle sisselogimisnõidus edasi, Nell. Ehk õnnestub tal aeg-ajalt sisse logida ja meid asjade käiguga kursis hoida. Ja nüüd hetkeks täiesti teise teema juurde. Millal me saame võlurite keskkonna uuendust näha? Ma olen sellest täiesti sõltuvuses.

Nell: Tõmbame selle paari nädala pärast üles. Tõime mõned

uued tasandid sisse. Meil on praegu terve hulk *online*-mängijaid, kel on vaja oma väe realiseerimiseks uusi võimalusi. Jamie mõtles paar päris vinget varianti välja.

Sophie: Mõtlen ikka, kui naljakas, et üks nõidade pere teenib elatist mängumaailmaga, mis võimaldab teistel inimestel nõida mängida. Noh, ja lõbustab ühtlasi ka meid, pärisnõidasid.

Nell: Eks me teeme seda, mida oskame. Aga ma pean nüüd lippama. Kuulen keldrikorrusel kolinat. Annan teile teada, kui Jamie Chicagosse läheb. Turvalist reisi sulle, kui Iirimaalt tagasi tuled, Moira!

Sophie tõusis arvuti tagant püsti, et pliidil suppi segada. Mis tunne võiks olla, kui sa oled nõid, aga ei tea sellest midagi? Noh, see oli õigupoolest rumal küsimus. Kuidas on võimalik tunda midagi mingi asja suhtes, millest sa pole teadlik? Kui imelik see ilmselt on, kui sa suudad puudutada väge, kuid ei tea, mis see on, ja ei tea, milleks sa võimeline oled – või vähemalt mitte täiel määral.

Ta maitses suppi ja sirutas käe aknalauale pandud ürdipottide poole, et supile veel viimane lihv anda. Pisut tüümiani ja vast natuke tilli. Talle meenus selgelt too suvi, mil ta vanematega Nova Scotiasse tädi Phoebe'ile külla sõitis.

Ta oli siis kaheksa ja poole aastane ja mängis tädi Phoebe'i imelises aias. Taimed ja lilled kutsusid teda juba siis, väikese lapsena. Ta veetis aias pikki tunde, puudutades õrnu õisi ja lehti ning korrates nende nime ja kasutusvõimalusi. Ta uuris nende kohta raamatust, mille tädi Phoebe talle lugeda andis – „Taimede tarkus ja nende raviomadused".

Ühel päeval tuli neile külla üks sõber, kes oli tädi Phoebe'ile selle raamatu laenanud. Sõbra nimi oli Moira. Ta kõndis Sophiega

aias ringi ja rääkis talle lilledest, millest polnud selles raamatus juttu, ja õpetas talle paar salmi, mis aitasid pungadel avaneda ja õide puhkeda.

Sophie naeratas, kui ta suppi kaussi tõstis. Ta süda oli tulvil mälestusi ja armastust. Ta vaatas väikese tüdrukuna, kuidas õis ta peos avanes, ning oli sellest lummatud. Moira tabas ära tema tärkava väe ja korraldas asjad nii, et järgmisel suvel sai Sophie juba pikemaks ajaks sinna sõita ning taimede kohta tarkusi omandada.

Sophie ei mäletanudki õieti, millal ta sai aru, et on nõid. Tema puhul olid võluvägi ja taimed ikka ja alati koos eksisteerinud. Ta sõitis igal suvel Nova Scotiasse, et omandada teadmisi ürtide ja lillede ning nende kasutusvõimaluste kohta. Ta õppis veel teisigi salmikesi pähe, millest mõned soodustasid kasvamist, mõned tõhusust ja lõpuks mõned ka tervendamist.

Tundus, nagu oleks ta kogu aeg teadnud, et Moira on nõid. Kaheksa-aastasena polnud seda muidugi ka sugugi raske uskuda. Samuti polnud raske uskuda seda, et temal on võluvägi. Need salmid olid nii lustakad. Ta ei osanudki täpselt öelda, millal neist said nõidused ning millal said taimedest tema väe kanaliseerimise allikas.

Vahest ongi lihtsam, kui su anded on sellised tagasihoidlikud nagu ürtide teadmine ja lihtne tervendamine. Sophie veetis küllalt palju aega tädi Moira pere seltsis mõistmaks, et kõik võluanded polnudki nii leebed.

Ta mäletas Mary Margareti, kel oli väga tugev loodusjõudude vägi ning kes pani magades asju põlema. Siis, kui ta vägi temas võimu võttis, istus kuu aega keegi võluoskustega inimene öösiti ta voodi kõrval, suur veeämber käepärast.

Või võta Niall, kes kuulis teiste mõtteid ja puges lauta peitu, kuna tal ei õnnestunud kõiki peas kõlavaid hääli vaigistada. Tal kulus ligemale kaks aastat, enne kui tal õnnestus omandada barjäärid, nii et ta suutis koos teistega õhtust süüa, ilma et oleks pingutusest näost valgeks läinud.

Vähe usutav, et Laureni anded on nii intensiivsed. Põlevat tuld magamistoas või hääli peas pole just niisama lihtne mitte märgata. Ju pole Laurenil nii silmatorkavaid andeid – selliseid, mille tulemusena ilmub su laubale suurte tähtedega sõna „nõid". Ja see on hea. Tänapäeva maailmas, kus ei usuta nõidadesse, võivad nähtavamad anded suureks koormaks olla.

Jamie testib Laureni peagi ära ja siis on nad kõik targemad. Sophie otsustas suppi nautida ja uuesti tööle asuda. Mitmed salvid ja kreemid hakkasid otsa saama ja ürdituba ajas pärast talvise pööripäeva saagikoristust üle. Nüüd olid kõik taimed kenasti ära kuivanud, nii et ruumi saab kasutada veebilehe toodete tarbeks.

Ja tädi Moirale tuleb kummelikreemi juurde teha. Kuigi Sophie oli nii mõneski mõttes vägagi tänapäevase mõtlemisega, ei unustanud ta nõidade traditsiooni kohaselt iial austamast käsi, mis olid talle õpetust jaganud.

***

Lauren kuulis uksekella helinat ja mõistis, et uksehoidja on Greenleyd sisse lasknud. Ta tahtis, et nad tuleksid seekord üles paarina; et nad tunnetaksid, mis tunne on koos koju tulla. Ilm oli soodne: hommik oli karge ja päikeseline, mis tegi järvevaate ja suurte akendega lausa imet.

„Kate, Mitch, tere! Astuge sisse." Laure avas klientidele ukse.

„Loodetavasti tunned end täna paremini, Kate. Kas Mitch tõi sulle hommikusöögi voodisse?"

„Mis sa arvad, et ma lasen ta kööki või?" küsis Kate naerdes. Ta nägu oli naerul ning temast hoovas pulbitsevat energiat. „Ma pole ise ka just kellegi meisterkokk, kuid Mitch on lausa ohtlik. Aga ta ostab häid rõngassaiu... Meie oleme valmis."

„Jätkame siis sealt, kus meil pooleli jäi, ja lähme tagasi magamistuppa. Sealt avaneb vannist vaade, mis sulle, Kate, kindlasti meeldib."

Lauren juhatas nad lihtsasse, kuid üllatavalt sooja ruumi. Põrandad olid bambusest, seinad rahustavalt rohelised ning garderoobi ja vannitoa ees olid jaapanipärased lükanduksed. „Minu arust on siin pisut zenilik õhkkond, kuid sellele vaatamata haakub see elutoa modernse joonega. Teeb selle õdusamaks."

Kate istus toa keskele põrandale. Lauren polnud sellest sugugi üllatunud. Ta oli juba aru saanud, et just nii katsetab klient, kuidas ruum talle sobib. Kuid talle tuli üllatusena, et Mitch tegi sama: toetas selja vastu naist, pani jalad risti ja võttis arvuti sülle. „Lauren, ole hea, jäta meid hetkeks omaette."

„Muidugi. Ma olen söögitoa laua ääres, kui te mind vajate." Mõni kogenematum kinnisvaramaakler oleks sellest vast närvi läinud, kuid Lauren tajus ära, et kliendid olid jõudnud otsustamisfaasi. Suurepärane. Nad olid läbi käinud enamiku kesklinna kortereid, mis jäid Greenleyde antud hinnavahemikku, ning Lauren soovis nii väga, et nad endale kodu leiaksid. Suur komisjonitasu oleks samuti kena, kuid kõige rohkem meeldis talle kliendid õige koduga kokku viia.

Ta võttis laua äärde istudes Macbooki välja ja asus meilidele vastama. Kinnisvaramaakleri headus sõltus peamiselt ajastusest

ja Lauren oskas vajaduse korral oodata ning leebelt asju takka nügida.

Ei läinud kaua, kui Mitch ja Kate tema juurde tulid. Lauren pani arvuti kinni. „Mis te nüüd arvate, kui teil avanes võimalus asja omavahel arutada?“

Mitch toksis sõrmedega lauale ja vaatas Kate'i poole. „Oleme peaaegu otsustanud. Meile meeldib see korter ja too ka, mida sa meile teisipäeval näitasid. Ja nagu sa mulle ikka ja jälle meelde tuletad, on võimatu leida sellist korterit, kus kõik punktid vastaksid meie nõudmistele, kuid mulle tundub, et meil on valida kahe väga hea elamise vahel. Kinnisvaraturg on praegu üsnagi loid, nii et me sooviks päeva või paar veel mõelda.“

Lauren oli üllatunud. Tõele au andes lootis ta, et nad väljuvad magamistoast, otsus langetatud. Ta tajus neist, et nad saavutavad nii-öelda pöördepunkti, ja sellistes asjades eksis ta harva. Üks ta suurim anne oligi mõista, millal klient on tõeliselt valmis ostma.

Ta vaatas ühe otsast teise otsa. Kas üks neist paneb pidurit? Ta küll ei tajunud seda, kuid kõik on võimalik. „Kas teil on tõeliselt selline tunne, et teil on valida kahe võrdväärselt hea korteri vahel, või tahate edasi otsida?“

„Mõlemal tundub olevat hea potentsiaal,“ ütles Kate, kuid siis oleks nagu ta sõnad talle endale ka naljakad tundunud. „See kõlab nii Mitchi moodi. See on tõsine otsus. Võib-olla on tegu lihtsalt sellise asjaga, mida tuleks paar päeva seedida. Kui mul on vaja lasta mõnel kavandil settida, on mul reeglina sama tunne. Tavaliselt on tulemus siis parem, nii et ma olen õppinud sellist „peaaegu, aga mitte päris“ tunnet usaldama.“

Kliendi rahustamiseks õiged sõnu öeldes pöördus Lauren oma sisetunde poole. Nagu Kate nii usaldas ka tema sisetunnet.

See klient oli valmis ostma. Kui klient jõuab sellesse seisu, tunneb ta reeglina sidet õige kohaga. „Hea potentsiaal“ ei tähendanud aga sugugi sidet.

Greenleyd teadsid väga täpselt, mida nad tahavad, ja Lauren oli leidnud neile head variandid. Suure tõenäosusega oleksid nad rahul mõlema elamisega, kuid kumbki neist polnud see õige.

Oma sisetunde usaldamine oli teinud Laurenist ühe Chicago edukaima noore kinnisvaramaakleri. Teda saatis maine, mille kohaselt ta leidis klientidele alati sobiva pinna. Vahel tähendas see ringi jooksmist, et kliendi soovidele vastav pind leida, vahel aga tema soovide eiramist. Nüüd ütles ta sisetunne, et on aeg Greenleydele midagi hoopis muud näidata.

„Enne kui te seedima asute, tahaksin teile veel üht korterit näidata.“

Kate kergitas kulmu. „Ma sain aru, et me oleme sisuliselt kõik võimalikud variandid ära näinud.“

„Kesklinna korterid küll. Aga see koht, mida ma silmas pean, ei lange sellesse kategooriasse. Ma viin vahel kliendid vaatama mõnda pinda, mis on pisut teistsugune. Võib juhtuda, et kontrast aitab teil oma soove pisut teise nurga alt näha või suunata teid otsustama mõne juba nähtud pinna kasuks.“

Kate noogutas. „Jah, ma teen vahel oma töös sama. Näitan klientidele paari sellist varianti, mis jäävad nende seatud raamidest väljapoole. Minu arust on meie soovid üsnagi selged, aga ma vaatan hea meelega veel üht pinda.“

„See on hetkel vaba, nii et me võime kohe sinna minna või siis suvalisel ajal paari päeva jooksul.“

„Mul on tunni aja pärast arst. Mitch nõuab, et ma lähelsin arsti juurde. Ta arvab nimelt, et ma olen üle töötanud.“ Kate

saatis abikaasale armastava naeratuse. „Kuid õhtupoolik sobiks mulle. Kuidas sul on, kallis?“

Mitch noogutas.

„Tore, kohtume siis kell kolm,“ ütles Lauren. „Aadress on siin. See korter asub South Loopis, lühikese jalutuskäigu kaugusel Van Bureni jaamast.“

***

Nat kõndis mööda tänavat Santana poole, kus ta pidi Laureniga lõunat sööma. Ta püüdis isegi veebruarikuises jaheduses mitte kiirustada. Ta lapsepõlv oli tulvil tihedat ajakava ning pidevat tunnet, et peab kiiremini liikuma. Täiskasvanuea üks väikesi rõõme oli see, et ta sai liikuda oma tempoga.

Kui ta Laureni ja tema enda lemmiksöögikoha ukse avas, jäi ta hetkeks selle moodsat interjööri nautima. Vastuvõtuletti katsid jumalikud klaasplaadid, seintel olid seksikad mustvalged fotod, keskel olid õdusad puidust lauad ja seemisnahast kattega istmed. Ta lehvitas omanikule ja läks oma tavalisse nurgalauda, kus Lauren juba ootas teda.

„Tere, Nat!“ Lauren ulatas talle saiakäntsaka. „Maitse, see on veel soe.“

„Ma olen sellest täielikus sõltuvuses.“

„Minu arust ei suuda keegi niisuguse külmaga soojale saiale vastu panna.“

Nat kastis saia soolaga maitsestatud oliiviõli ja palsamiäädika segusse. Ta nautis selle lõhna ja seda, et saab seda jagada oma parima sõbraga. „Sa oled kuidagi õnneliku olemisega. Kas tööl juhtus midagi head?“

„Vist küll.“ Lauren naeratas kelnerile, kes punase majaveini lauda tõi, ja tellis *fettuccine Alfredo*. „Mulle tundub, et ma müün selle imelise South Loopi maja korteri klientidele, kes tahtsid elamist kesklinnas.“

„Kas see meeldis neile?“

„Nad pole seda veel näinud. Aga mul on selline tunne.“

Nat ei vaevunud üle küsima. Laurani „tunded“ – eriti need, mis puudutasid kinnisvara – olid legendaarsed. „Sinus on mingi lahe võluvägi. Loodame, et sellest tehingust saab asja.“

Lauren puhkes naerma. „Sa räägid juba samamoodi nagu eileõhtused nõiad.“

Nat tundis, kuidas ta kulmud kerkisid. „Kas sa müüd mõnda elamist nõidadele?“

„Ei, ma müün maja hiljuti abiellunud paarile, kellega ma olen nüüdseks juba paar kuud koostööd teinud. Aga eile õhtul istusin arvuti taha, et netist süüa tellida, ja...“

„Kas sul sai jälle söök otsa?“

„Jah. Mul oli vaid purk mereannisuppi alles.“

Nat pööritas osavõtlikult silmi. Lauren oli mereannisupi vastu peaaegu et allergiline. Vägagi hästi võis juhtuda, et see purk pärines veel ajast, kui nad pärast ülikooli korterit jagasid.

„Selles netipoes tuleb algatuseks koostada põhinimekiri ja ma asusin sinna just jäätist lisama...“ Lauren rääkis *fettuccine*'t süües Natile, kuidas ta sattus kummalisel kombel Karamel Sutra juurest tšättima kolme naisega, kes väitsid end olevat nõiad.

„Võtame selle kõik nüüd korra uuesti läbi.“ Nat tegi oma *minestrone*-taldriku tühjaks. „Sind tõmmati virtuaalsest jäätiseletist nõidusega ära, kuna need kolm naist arvavad, et sa oled nõid? Ja nad tahavad saata ühe laheda kuti sind üle vaatama?“

„Nii pöörast pimekohtingut pole mul elu sees olnud. Mul on niisugune tunne, nagu võiks mu kõrvale popsatada, mikrofon käes, mõni tõsielusarja tegelane."

On hullemaidki asju, kui su ellu ilmuv salapärane mees, mõtles Nat, kuid tema suhtus sellistesse asjadesse üldiselt rahulikumalt kui Lauren. „Ma pean ka minema täna õhtul jäätist ostma. See pole aus, et ainult sinul on vahva."

„Ma saadan sulle lingi. Kui nad sinu ka sisse tõmbavad, siis lase kaks kutti saata."

„Saab tehtud." Nat lükkas tooli lauast eemale. „Mul algab kohe varsti tund. Ja kui see pikka kasvu tumedapäine nõid kohale ilmub, siis saan mina sellest loodetavasti esimesena teada. Mul oleks ellu pisut särtsu vaja." Nii nagu ka Laureni ellu.

Lauren võttis laualt viimase saiatüki. „Kui ma satun mõnda nõida kohtama, saad ta endale."

Nat väljus Santanast sügavais mõtteis. Lauren ei uskunud tegelikult, et tema kena nõid päriselt ka välja ilmub. Nat aga nii veendunud polnud. Ja vahel teeb elu vägagi kummalisi keerdkäike.

***

Lauren nägi Greenleysid tänavat mööda lähenemas. Mitch oli nagu ikka, kuid Kate'ist hoovas rõõmu, millesse oli segatud paras annus segadust ja šokki. Midagi oli lahti, kuid mis iganes see ka oli, tundus Mitch selle suhtes immuunne olevat.

„Tere! Suur tänu, et tulite seda korterit vaatama. Nagu ma juba ütlesin, erineb see täiesti neist, mida te olete seni vaadanud. Astuge õige sisse, vaatame lähemalt."

„Jalutuskäik jaamast siia oli päris meeldiv," tõdes Mitch.

„Suvel, kui puud on lehes, on siin kindlasti väga ilus."

„See rajoon on jah puude poolest kuulus. Siin on palju parke ja rohelust, kuid samas on see kesklinnale ja teie mõlema töökohale väga lähedal. See kahekordne maja on põhjaliku kapitaalremondi läbi teinud. Selles on neli korterit. Näitan teile esimese korruse korterit."

Kui Lauren ukse avas, hüüdis üks lapsevankrit lükkav noor naine, kes kiirel sammul lähenes: „Oodake üks hetk, hoidke palun ust lahti. Kas te tulite Edwardsite korterit vaatama? See on otse meie vastas. See maja on imeline ja teise korruse elanikud on väga sõbralikud. Mina olen Jenn ja see nunnu on Nolan. Ta paneb iga hetk suurest näljast karjuma, nii et ma lähen parem ruttu sisse. Loodan, et see korter meeldib teile."

Andmata teistele võimalust sõna sekka öelda, manööverdas ta Nolani ja käru uksest sisse ning kadus lehvituse ja särava naeratuse saatel.

Mitch puhkes naerma. „Naabrite tundmaõppimine pole ilmselt keeruline. Lahe põnn."

Lauren avas tühja korteri ukse. „Tema nimetas seda korteriks, aga siin on ligemale kakssada ruutmeetrit. Hiljuti remonditud, kuid samas on säilinud majale kohane ajalooline hõng. Vaadake siis ringi."

Kate möödus Laurenist, jäi keset elutuba seisma, tegi kaks ringi ja liikus edasi. Tegu oli täiesti normaalse korteri vaatamisega, kuid kõik käis kuidagi kiiremini. Oleks võinud arvata, et klient ei tunne erilist huvi, kuid Lauren tajus endiselt Kate'ist hoovavaid emotsioone.

Mitch tundus olevat abikaasa kiirusest segaduses, kuid tegi samuti korterile ringi peale. Laurenile näis, et Mitch tunneb end

ilma tabeliteta kuidagi äraeksinuna. „Mis su esimesed muljed on, Mitch?“

„See on hoopis teistsugune kui kõik, mis me oleme seni näinud. Aga see meeldib mulle. Vanad puitpõrandad ja kõrged laed on kenad ning kamin lausa imeline. Ja vaade meeldib mulle ka. Kesklinna korteris sul juba akna taga puud ei kasva.“

Algus on hea, mõtles Lauren. Mitch on säilitanud avatud meele.

Nad tõstsid mõlemad pilgu, kui Kate tagasi tuli. Laurenil pruukis talle vaid pilk heita ning tal oli pilt selge. Klikk oli käinud. Tõeliselt suur ja kaalukas klikk. Mine võta nüüd kinni. Selles elamises polnud justkui ükski asi nii, nagu nemad tahtsid, aga ju siis ikkagi oli.

Lauren teadis, mida teha, kui ühte osapoolt on tabanud nii jõuline klikk. Ta läks jalust ära.

„Mitch,“ Kate haaras mehel käest kinni, „suures magamistoas on vitraažaknad ja kamin. Teised magamistoad on õdusad ja lahedad ning ühest saaks kabineti teha. Köögis on sööginurk ja imeline päikeseterrass, ja isegi väike aed on olemas.“

Mitchi näost paistis hämmeldus. „Kas sa tahad vitraažaknaid ja aeda?“

„Ma ei osanud neid tahta seni, kuni ma polnud neid näinud. Lauren, sa oled geenius. See on meie kodu. See saab meie koduks. Vannitoas on klaasseinaga dušš ja tohutu suur vann.“

„Noh, need vähemalt olid meil nõudmistes ka kirjas,“ tõdes Mitch.

Lauren pidas Kate'i silmas ja nägi, kuidas tema emotsioonid on valmis plahvatama.

„Me peame koostama uue nimekirja, Mitch. Me saame lap-

se.“ Kate seisis liikumatult ja vaatas meest. Mitchi näos peegeldus šokk, millele järgnes kohe absoluutne rõõm.

Lauren lahkus märkamatult toast. Ta silmad olid pisarais. Ta tundis, kuidas kogu majas valitseb rõõm ning kuidas armastus teeb juba ruumi uuele elule.

Nüüd sai ta kõigest aru. Lapsed muudavad kõike, eriti veel elamisele esitatavaid nõudeid. Aed, hea kool, meeldivad naabrid, stabiilsus. Sellel korteri puhul oli see kõik olemas.

Kinnisvaratehing on kuni lepingu allkirjastamiseni lahtine, kuid Lauren oli päris kindel, et oli Greenleydele kodu leidnud.

Neljas peatükk

Kes kurat sõidab veebruarikuus Chicagosse? Liiatigi veel, kui ta elab päikeselises Californias. Lennujaamast taksot otsiv Jamie soovis, et ta oleks midagi soojemat kaasa võtnud kui nahkjakk.

Ta armastas Nelli, kuid oleks väga kena, kui Nelli viimane projekt oleks viinud ta kuskile, kus oleks oma kakskümmend viis kraadi soojem. Milline pöörane inimene küll sellises kohas elab? Külm, kõle ja tuul oli lausa jõle.

Käsi taskusse toppides pomises Jamie midagi enda ette ja süütas kaks väikest tulekera. Näole polnud neist abi. Tal oli tunne, nagu kooruks näolt külmunud nahka, kuid ehk peavad vähemalt sõrmed nii kaua vastu, kuni ta on paar siunavat tekstisõnumit saatnud.

Nell on talle selle eest vingelt võlgu. Üksnes tema õde võib välja mõelda interneti nõiduse nõidade otsimiseks ja röövida siis ühe vaese, mitte midagi kahtlustava õnnetukese, kes pole suure tõenäosusega üldsegi nõid.

Kuna Jamie kirjutas koos Nelliga nõidade keskuse koode, suhtus ta suure lugupidamisega Nelli andesse mõelda välja keerulisi koode ja peeni nõidusi. Kuid aeg-ajalt väljus see kõik kontrolli alt. Võta või näiteks see hiljutine õnnetu juhtum, kus kolm beetatestijat muundati konnadeks. Selle eksituse klaarimiseks istusid nad mõlemad öö otsa üleval.

Nii et erinevalt Moirast ja Sophiest poleks ta olnud sugugi üllatunud, kui Lauren osutuks lihtsalt kenaks tüdrukuks, kel pole sendi eestki nõiaannet. Sellised nõiad, kelle suguvõsas pole ühtki teist nõida, on üsnagi haruldased. Võib arvata, et Lauren sattus

lihtsalt valel ajal vales kohas olema ja Nelli nõidus vedas ta kaasa. Kuid Jamie hindas Laureni tolerantsi. Sugugi mitte kõik, kes interneti jututuppa tõmmatakse ja keda nõiaks nimetatakse, ei suhtu sellesse niisuguse rahuga.

Normaalsetes oludes oleks Jamie imetlenud Nelli loovust, kuid praegusel hetkel oli ta kindlalt veendunud, et tema enda loovus on ära külmunud. Kus selles neetud linnas küll kõik taksod on? Ta kõht oli tühi, ta oli pahur, tal oli külm ja tal oli vaja leida üles potentsiaalne nõid. Võib arvata, et sel tüdrukul pole mingit väge, kuid kahjuks oli Nellil õigus. Nad peavad selles enne veenduma.

***

Oli vaid aja küsimus, mil väike poiss *sushi*-baaris toidulindile ronib. Lauren vaatas kõrvallauas istuvat väikest poissi ja ootas, et too seda teeks. Kõigepealt nägi ta seda lapse silmades ja siis liikus väike kogu hämmastava kiirusega lindi poole.

Poisi isa sai lapsel pilkugi tõstmata sabast kinni. Lauren vangutas pead. See olukord tegi talle nalja. Lapsevanemad on vist küll läbinud eriüksuse treeningu. Poisike saatis talle laia naeratuse ja istus – vähemalt korraks – oma oarooga sööma.

Lauren võttis liikuvalt lindilt mereanni-*tempura* ning suutmata vastu panna, ka oad.

„Kui see on kõik, mis sa sööd, siis on sinuga küll odav väljas käia," lausus lõbus mehehääl ta õla taga. Lauren keeras ringi ja uuris enda kõrvale istuvat meest. „Mina olen Jamie. Ma olen nälga suremas ja loodetavasti pole sul midagi selle vastu, kui ma ka endale midagi süüa võtan." Ta haaras paar taldrikut *sushi*'ga ja

pistis toidu kohe suhu.

Lauren vahtis teda ammuli sui. See mees jääb küll meelde, kui sa oled teda varem kohanud. Laurenil oli küll pärastlõunal üks klient, aga... oh, pagan küll! Ta aju, mis oli kinnisvaraäris nimede meelespidamise kooli saanud, tabas lõpuks ära. Eelmise õhtu nõid. Tolle venna nimi oli Jamie. Oh sa vana põrsas. Nad saatsid tolle kuti tõesti siia!

Jamie tõstis pilgu ja märkas ta näol ilmselt ehmatust. Jamie neelas toidu alla, naeratas ja ulatas käe. „Vabandust, üritame uuesti. Mina olen Nelli vend Jamie. Ja sina oled Lauren, eks? Vabandust, et mul sellised kombed on. Kui oled seitsmest lapsest noorim, siis õpid toitu krabama. See siin on palju parem kui need kuivatatud kringlikesed, mis meile lennukis pakuti."

„Anna andeks," ütles Lauren. „Mul polnud aimugi, et nad seda tõsiselt mõtlesid. Et nad sinu siia saadavad. Noh ja selle muu värgi osas kah." See kõik oli enam kui kummaline.

Jamie tõstis käed. „Ära mind enne maha lase, kui oled mu ära kuulanud. Naised, kellega sa eile jututoas olid, on kõik väga toredad inimesed, aga neil polnud aimugi, et nad leiavad eest kellegi, kel pole õrna aimugi, et ta on nõid."

Asi läks üha kummalisemaks. „Ma pole nõid. Ja kuidas sa mu üldse üles leidsid?"

„Siin ei ole midagi hirmuäratavat. Nell teadis su nime ja googeldas sind. Ja Chloe sinu kontoris ütles, et suure tõenäosusega leian ma su siit. Lootsin, et ehk oled nõus minuga paar minutit rääkima."

Chloe võis seda tõesti öelda. Lauren naaldus toolile. Ta aju oli küll hetkeks kinni jooksnud, kuid mitte ükski tõsine kinnisvaramaakler ei jäänud sellisesse seisu kauaks. Jamie oli kohe päris

kindlasti viimase peal meesmaterjal. Tal oli jõuline ja väljendusrikas nägu, naerused rohelised silmad ja paksud mustad lokkis juuksed.

Lauren usaldas tavaliselt esmamuljet ja ta esimene mulje Jamiest oli suur annus sarmi, millele lisandus pahapoisilikult hea välimus. Mitte miski ei andnud märku millestki nii jubedast või ohtlikust, mille pärast igati hea lõunasöök söömata jätta. Pagana pihta. Nõiad 2.0 teine osa. See ei saa olla midagi hullemat kui kiirkohtingu värk, mille suhtes talle nädala eest auk pähe räägiti, ja pealegi oli ta kõht tühi.

Ta püüdis leida enam-vähem normaalset vestlusteemat. „Seitse last? Su ema on vist küll lausa pühak."

„Neil oli neli last ja nad otsustasid veel ühe saada, kuid said kolmikud."

„Kuidas sa siis kõige noorem oled?"

„Mina sündisin seitse minutit pärast kahte esimest. Seega olen kõige noorem."

Laureni nägu läks naerule. Päris kindlasti kohe paha poisi sarm. „Ja sina võtad sellest, mis võtta annab. Nellil on ju samuti kolmikud? Seda on peaaegu võimatu ette kujutada. Olen kuulnud, et mitmike saamine on pärilik."

„Pärilike nõidade peredes on see üsna levinud jah."

Nii palju siis normaalsest jutuajamisest poisiga, kellega oled äsja tuttavaks saanud, mõtles Lauren. Nüüd järgnes siis „kohtumine kutiga, kes arvab, et on nõid". Lauren ohkas. „Nii et Nell mõtles siis seda tõsiselt. Te arvate, et te olete nõiad?"

„Mina olen nõid."

Lauren ei teadnudki, kas puhkeda naerma või lahkuda. „Aga sa näed ju igati normaalne välja."

„Ma olengi igati normaalne. Mulle meeldib süüa, korvpalli mängida, arvutiga õiendada, mootorrattaga sõita...“

„Normaalsed kutid ei arva, et nad on nõiad.“

Jamie vaatas Laurenile otse silma. „Su oad on jahtunud.“

Lauren vaatas ubasid, ja surus maha kiljatuse, kui nägi taldrikul tulekeeli. Paari sekundi pärast olid need kadunud.

„Proovi nüüd. Peaks jälle soojad olema.“

Lauren katsus sõrmega. Oad olid tõesti soojad. Pagana pihta. „Kasulik trikk.“

„Karm publik.“ Jamie osutas õlgu kehitades lindi poole. Ta järgmised sõnad olid öeldud nii vaikselt, et neid kuulis vaid Lauren.

Tõuse pinnalt, seisa õhus
Püsi rivis ja peatu nii.
Nii ma teen, see saagu nii.

Lindil olnud taldrikud kerkisid pikkamööda õhku. Lauren vahtis rabatult toidukohas ringi. Kas tema on tõesti ainus, kes märkab kahtsadat õhus hõljuvat taldrikut?

„Reeglina nähakse seda, mida eeldatakse,“ lausus Jamie. Ta saatis naeratuse enda taga seisvale väikesele poisile, kes vahtis taldrikuid ülima lõbuga. „Väikelapsed on üldiselt ainus erand.“

Taldrikud laskusid rahulikult alla, välja arvatud üks taldrik ubadega, mis hõljus vaimustunud lapse poole.

Juba teist korda vähem kui kümne minuti jooksul tundis Lauren, et ta aju on kinni jooksnud. Kuid seekord polnud ta üldse kindel, et see uuesti toimima hakkab. Too mees tõstis taldrikud õhku. Sajad taldrikud. Lausudes mingid lihtsad sõnad.

Lauren haaras lindilt väikese koogitaldriku. Kahtluste korral aitab alati šokolaad. Ta pidas end üsnagi ratsionaalseks inimeseks, kuid taldrikud seisid ju tõesti õhus. „Kas see on midagi sellist nagu telekinees? Kuidas sa sead tegid?“

„See on telekineetika üks vorm. Väest võib mõelda mitmel moel. Teadlased keskenduvad reeglina tulemusele, nii et kui midagi mõtetega liigutad, panevad nad sellele uhke nimetuse ja nimetavad telekineesiks. Nõidade maailmas tegeleme me pigem sellega, kuidas üks või teine asi käib. Pöördusin õhu kui väe kanali poole. Samahästi oleksin võinud paluda õhul tekitada siin mõnusa tuulekese või puhuda ära kõik küünlad, kuid ma üritasin mitte tähelepanu tõmmata.“

Kas siis õhku kerkivad taldrikud on sedasorti nõidus, mida ei märgata? Lauren üritas kõigest väest võimatust aru saada. „Kas need sõnad, mis sa laususid, on nagu omamoodi nõidus?“

„Jah. Mõned nõiad töötavad ilma sõnade ja riimideta, kuid enamiku puhul meist annab see nõidusele suurema jõu. Neid sõnu ei pea lausuma kõva häälega – mina tegin seda lihtsalt sinu tähelepanu võitmiseks.“

„Ja kuidas niisuguseid asju õpitakse?“

Jamie nägu läks naerule. „Nõiakoolis.“

Lauren kujutas ette luudadel istuvate laste rivi ja puhkes naerma. Rivi eesotsas oleva lapse käes oli aurav pada ja ta nägi kahtlaselt Jamie moodi välja.

„Ma sain nagu Nelli jutust aru, et padasid enam ei kasutata.“ Lauren jäi vait. See polnud enam üldsegi naljakas. „Oota, mina ei mõelnud seda. Sina ei öelnud seda. Kuidas ma seda näen? Kao mu peast ära!“

Jamie tõstis käed. „Ära tulista. Ma pole su peas. Ma lisasin lihtsalt pisut väge oma mõtete projitseerimiseks. Sina loed neid. Seda ei suuda sugugi mitte kõik, isegi kui volüümi juurde keerata.“

„Kas sa tahad öelda, et ma loen su mõtteid?“

„Peaaegu. Sa loed ideed, mille ma välja saatsin, mis on pisut teine asi. Kui tahad, võid proovida midagi muud haarata.“

Lauren ei saanud reeglina kunagi vihastada, kui asi talle nalja tegi. Tal ei õnnestunud itsitust maha suruda. „Neid sõnu kasutad sa ilmselt kõigi tüdrukute juures.“

Jamie nägu ilmutas hämmeldust, kuid siis puhkes ta naerma. „Ma ei mõelnud seda nii, aga pean need sõnad meelde jätma. Need on tõesti head.“

Lauren nägi Jamiet ümbritsetuna bikiinides modellidest. Temas võitles pahameel huumorimeelega ja esimene hakkas alla jääma. „Kuule. Lõpeta ära.“

„Anna andeks, see oli jah ilmselt juba liiast.“ Jamie heitis pilgu Laureni kätele ja Lauren tajus, et hoiab söögipulki relvana käes. Nõia vastu, kes saadab talle visioone Playboy jänkudest! Jah-jah, nendest on küll abi! Tubli tüdruk, Lauren.

Jamie võttis uue kreemikookidega taldriku ja andis selle Laurenile. Nagu näha, oli Lauren eelmise tühjaks teinud. Vähemalt ei lennutanud Jamie taldrikut ta ette. Siis aga jäi Jamie teda lihtsalt vahtima.

„Mis on?“

Jamie kehitas õlgu. „Mind huvitab, kui endast väljas sa oled.“

Oh, üsnagi endast väljas. „Kutte, kel õnnestub taldrikuid õhku tõsta, ei kohta just iga päev.“

„Seda muidugi ka. Aga ma pidasin silmas seda, et võib-olla oled sa ise ka nõid. Arusaadavalt pole sul mingit põhjust mind uskuda, aga sul on päris kindlasti vähemalt mingil määral meeltevõge.“

Lauren lootis, et pärast pikka ja korralikku und ning suurt

jäätisehunnikut õnnestub tal ehk harjuda mõttega, et Jamie on tõepoolest päris nõid. Kuid ta oli kindel, et tema ise pole küll kunagi taldrikuid hõljutanud ning toitu soojendas ta ka mikrolaineahjus.

„Ma ei tea päris täpselt, mis asi meeltevägi on, aga sina oled esimene inimene, kel on õnnestunud mulle mingeid mõtteid pähe panna. Kui sina oled nõid, siis tundub, et asi on sinus, mitte minus.“

Jamie püsis tulejoonel. Vapper mees. „Ma muudan need mõtted sulle meelega kergelt tabatavaks, kuid pärast mõningast harjutamist saad sa sellega ka ilma kõrvalise abita hakkama. Meeltemaagia võib olla kohati vaevutabatav. Seda võib tajuda väga hea intuitsioonina või millegi sellisena.“

Lauren raputas pead. Vabandust, Jamie, seda ma nüüd küll ei usu. „Intuitsioon pole maagia.“

„Ei ole. Sugugi mitte alati. Aga ebatavaliselt hea intuitsiooniga inimesel võib olla mõningane meeltevägi. Sina oled kinnisvaramaakler – kas sa oled edukas? Kas on tulnud ette olukordi, kus sa tajud, mida klient teeb, veel enne, kui ta seda tegelikult teeb?“

Laurenil oli tahtmine vastata eitavalt, kuid sõnad ei tulnud tal üle keele. Kõigest kahekümne nelja tunni eest oli ta Natiga lõunat süües ennustanud, et Greenleyd ostavad korteri majja, mida nad polnud varem näinud.

Pagana pihta, tegu oli ju kõigest kinnisvaramaakleri hea instinktiga. On ju nii?

Ta raputas pead. „Õhus hõljuvad taldrikud – jah, see on vist tõepoolest võluvägi. Hea instinkt – mina ütleksin, et see on lihtsalt hea instinkt.“

Jamie vaatas talle pikalt otsa ja asus siis taldrikuid virna

tõstma. „Mulle tundub, et rääkimisega sind ei veena. Sinu annet saab põhjalikumalt testida, aga see pole selleks õige koht. Kas siin läheduses on mõni park, kus pole nii palju inimesi?“

Laure puhkes kõigele vaatamata naerma. „Chicagos on ju talv. Pargid on inimtühjad. Kui tahad, võid mõnes pargis paar ringi teha. Mina lähen koju. Anna andeks, aga see kõik on mulle pisut liig.“

Ta teadis, et Jamie peab teda restoranist lahkudes silmas. Miks juhtub just temaga nii – pimekohtingul paneb kutt taldrikud õhus hõljuma? No tõesti!

***

Moira: Tere, tüdrukud.

Sophie: Tere, tädi Moira. Nell, kas Jamiest oled midagi kuulnud?

Nell: Ei, aga ta lend hilines pisut, nii et ta pole veel eriti kaua Chicagos olnud. Ta läheb ööseks oma kolledžiaegse sõbra Nashi juurde. Ta lubas sinna jõudes minuga ühendust võtta. Oh, oodake! Ta saadab mulle just sõnumit. Ütlen talle, et ta liituks meiega.

Jamie: Jamie siin, et kanda ette „esmakontaktist“, nagu korraldus oli.

Nell: Sa igavene ninatark... Kuidas sul läheb? Kas leidsid Laureni üles?

Jamie: Jah.

Sophie: JA EDASI?

Jamie: Tal on kena säärejooks.

Nell: Sinu silmis oli see kindlasti lennusõitu väärt, aga enne kui sa hakkad talle külge lööma, tahaks siinsed täiskasvanud

kuulda, kas sul õnnestus talle hinnang anda.

Jamie: Mõneti.

Nell: Urrr!

Jamie: Anna andeks. Ma söön pitsat ja toksin ühe käe sõrmedega. Pikad vastused takistavad mul pitsat manustamast.

Moira: Kullake, just selleks ongi õhkutõstmisnõidused olemas. Minu mälu järgi oled sa selles kunstis päris osav. Sa oskad ju kindlasti pitsa õhku tõsta, et siis mõlema käega tippida.

Sophie: Oled vast sina ikka naljahammas, tädi Moira. Jamie, kuulsid, mis Moira ütles: tee mitut asja korraga. Räägi lähemalt Laureniga kohtumisest.

Jamie: Olgu, panen pitsa käest ära. Loodetavasti oskate te mu ohvrit väärilselt hinnata. Aga kõigepealt, Nell, võta teadmiseks, et ma ei löö õpilastele külge. See toob igasugust jama kaasa. Sellist sädet meie vahel ei olnud, aga ka siis, kui oleks olnud, oleksin ma oodanud, kuni olen ta mõnele teisele õpetajale üle andnud.

Moira: Ah! Sellisel juhul on tal vägi olemas.

Jamie: On jah. Kätt surudes tegin esmase sondeerimise. Sain voltmeetril päris kõrge tulemuse.

Nell: Nojah. Nii nihu mu nõidused ju ka ei lähe.

Jamie: Tõesti või? Mulle nagu meenub, kuidas kõigest paari nädala eest osutusid mõned meie beetatestijad lahedateks väikesteks konnakullesteks.

Nell: Ja kes „unustas“ selle koodi üle kontrollida?

Moira: Lapsed, lapsed, jätke nüüd nääklemine. Jamie, sa väidad siis, et Laurenil on vägi. Kas sul õnnestus tulemust täpsemalt ka määratleda?

Jamie: Kahjuks mitte eriti. Ei oska öelda, kui tugev ta vägi on või mis valdkondades tal see täpselt on. Ta polnud kuuldu üle eriti

õnnelik. Ta on üsna kindel, et ta pole nõid. Ta ei uskunud ka, et mina olen, ning rahvast täis restoranis olid võimalused seda talle tõestada üsnagi piiratud.

Nell: Oh taevas küll. Mida sa siis tegid?

Jamie: Võta rahulikult, ei midagi hullu. Tõstsin paariks sekundiks lihtsalt mõned taldrikud õhku. Ainus, kes seda lisaks Laurenile nägi, oli kõrvallauas istunud pisike poiss, aga tema ei räägi sellest kellelegi.

Moira: Nähakse seda, mida tahetakse näha.

Jamie: Just seda rääkisin ka Laurenile.

Sophie: Nii et kas taldrikute hõljumine – muide päris lahe trikk – veenis siis teda?

Jamie: Et mina olen nõid või et mul on vähemalt mingid telekineetilised võimed – jah, usun küll. Tahaks väga loota. Nõiduse elluviimine polnud just eriti lihtne, sest ma olin kogu päeva jooksul ainult paar kuivatatud kringlikest söönud.

Nell: Tegid seda ju kõike meeskonna heaks, vennaraas.

Jamie: See oli tasuta, aga muu eest oled mulle võlgu. Muide, minu meelest on Chicagos sõnumitooja mahalaskmine lubatud.

Nell: Oh sa vana põrsas. Mille eest ma siis võlgu olen?

Jamie: Noh, ma viisin temaga rääkides paar väga lihtsat testi läbi. Ta ei märganud midagi, kui ma enne hõljutamise nõidust väe haarasin, ja ma tegin seda meelega üsnagi valjult. Nii et tema loodusjõude puudutavad anded on parimal juhul vägagi nõrgad, kuid ta loeb saadetud meelekujundeid ja see ei pruugi olla sugugi kõige tugevama nivoo peale keeratud.

Moira: Sellisel juhul on siis tegu meeltenõiaga.

Jamie: Nii mulle tundub, aga teie teate sama hästi nagu minagi, kui keeruline on rahvarohkes kohas meeltenõia väge hinnata.

Moira: Seda küll. Ühtlasi tean ka seda, et sel andel on lihtsam jääda märkamatuks. Meeltenõiad ei pane asju põlema, kuid ta võib tahtmatult ümbritsevate meeltega manipuleerida.

Jamie: Jah, ma saan riskidest väga hästi aru. Probleem on aga hoopis Laureni veenmises.

Sophie: Kuidas ta meelte saatmisesse suhtus? Võib eeldada, et ta nägi sinu saadetut, nii et ta peab ju saama aru, et see pole tavaline nähtus.

Jamie: Kui sinu juurde ilmuks üks võhivõõras kutt ja teeks paar võluritrikki ning seejärel näeksid sina tema meeltest paari kujundit, mis sina siis arvaksid?

Nell: Pagan. Ta arvab, et sina tegid seda.

Jamie: Kümnesse! Ta võib küll uskuda, et mina olen nõid, kuid veenda teda selles, et tema ise on ka nõid, on juba hoopis teine tera. Ja seda ei saa ma teha, kui ta ise vähemalt natukenegi kaasa ei aita.

Nell: Oh sa vana põrsas. Ma lootsin, et see resoneerib talle vähemalt mingil tasandil. Enamikul meie õpilastel on ju oma ebatavalistest annetest vähemalt mingigi arusaam.

Jamie: Ma olen päris kindel, et kui ta kinnitas teile, et tema teada pole tal andeid, siis rääkis ta tõtt. Empaatia pole just mu tugevamaid külgi, kuid ma ei tajunud, et ta oleks puigelnud. Võib juhtuda, et mul õnnestus meie jutuajamise lõpus esitatud küsimusega intuitsiooni kohta mõningasi edusamme saavutada. Ta on oma firma parim kinnisvaramaakler.

Nell: Mõtlesingi just selle peale. Meeltevägi võib kinnisvaramaakleri töös üsnagi kasulikuks osutuda.

Jamie: Loodetavasti suutsin seemne idanema panna, kuid üldiselt tundub mulle, et ta üritas kutist, kes tõstab taldrikuid

õhku, kõigest väest lahti saada.

Sophie: Noh, võib-olla oligi esimene kontakt pisut raske, kuid just selle eesmärgiga me nõidade jututoa püsti panimegi. Me ei lootnud küll, et satume nii kähku koolitamata nõia peale, kuid nii see läks.

Moira: Jah, ta on meie vastutusel. Väljaõppeta nõid on ohtlik nõid.

Sophie: Ma ei üritagi sulle vastu vaielda, tädi Moira, aga millised ohud teda siis ähvardavad?

Jamie: Kõige suurem on see, mida Moira juba mainis. Lauren võib endalegi teadmata manipuleerida teiste meeli. Panna kliente ostma kodusid, mida nad tegelikult ei taha, manipuleerida läbirääkimistel ja teha muid sedasorti asju.

Sophie: See pole sugugi hea.

Moira: Ja sarnaselt teiste annetega võib meeltevägi tugevate emotsioonide või stressi tulemusel mitmekordistuda. Kui mu vanaema veel väike oli, oli üks naine, kelle kohta mitte keegi ei osanud arvata, et ta on meeltenõid, kuni tal algas sünnitustegevus. Sünnitus oli erakordselt raske. Mitte keegi neist, kes sel ajal temaga samas ruumis olid, polnud pärast seda enam peast päris selge, laps kaasa arvatud.

Sophie: Kui kohutav. Kui traagiline.

Jamie: Nüüd ma saan aru, miks te saatsite mind teda üllatama. No olge tänatud.

Nell: Pea vastu, vennas. Võib arvata, et ta ei mõtle välja midagi sellist, mida mõni teine õpilane pole sinuga juba varem teinud.

Jamie: Ma ei saa just öelda, et su sõnad mind lohutavad.

Moira: See polegi nii mõeldud. Nõidasid, kes pole väljaõpet saanud, tuleb alati suurima ettevaatusega kohelda. Jamie, sa

pead temaga uuesti rääkima.

Jamie: Kardan, et hetkel ei kuulu ma just tema suurimate lemmikute hulka. Kas teist keegi ei tahaks Chicagosse tulla? Siinne ilm on fantastiline.

Moira: Võib juhtuda, et ta vajab lihtsalt aega, et kõige selle üle järele mõelda. See kõik tuli ju talle suure šokina.

Jamie: Ka siis, kui ta pisut maha rahuneb, on olukord ikkagi üsnagi keeruline. Selleks et ta meelteväge korralikult hinnata, oleks mul vaja temaga nelja silma all olla. Teistelt tuleb liiga palju häireid.

Nell: Mine näiteks parki.

Jamie: Siin on külm nagu põhjanabal.

Nell: Jama. Noh, ole siis täna Nashiga ja mine talle hommikul külla. Ehk aitab korralik uni ta meeli rahustada.

Jamie: Natuke imelik on heast peast tema ukse taha ilmuda. Ta arvab juba ilmselt niigi, et ma jälitan teda.

Moira: Jamie, sul pole valikut. Sa ei saa ju rahvast täis restoranis tema võimeid hinnata. Loodetavasti õnnestus sul täna nii palju tema usaldust võita, et ta laseb su sisse. Kui mitte, siis üritame edasi tegutseda.

Moira tõusis arvuti tagant ja tõi teekruusi.

Nõid, kes pole väljaõpet saanud, on delikaatne probleem. Kellelgi polnud tahtmist Laureni privaatsust häirida, aga kui ta on tõepoolest meeltenõid, siis on võõras inimene tema kodus kõigest esimene paljudest suhetest, mida nad temalt paluma peavad.

Ja tal ei õnnestunud vabaneda tundest, et selline asjade käik oli ette määratud. Saatus võib olla vägagi keeruline.

***

Tundub, et terve liiter jäätist kulus ära, mõtles Lauren peaaegu tühja jäätisenõu uurides. Lõunasöök nõiaga õigustas seda tema silmis.

Ta puges mõnusalt oma kallile diivanile istuma. Ta oli kogu oma kesklinna korteri interjööri kavandanud diivani ümber ja see oli seda väärt. Diivan oli ta pesa: see oli pehme ja selle peal oli huvitava tekstuuriga soojades toonides patjade hunnik.

Tõmmates jalad käsitööteki alla, mille Nat oli talle soolaleivaks kinkinud, toetas Lauren pea padjale ja hingas sügavalt välja. Kui on olnud tõeliselt kummaline päev, siis pole paremat kohta, kuhu maailma eest rettu pugeda.

Kui poleks olnud paarisadat õhus hõljuvat taldrikut, oleks ta Jamie oma ebaharilikumate sõprade hulka klassifitseerinud. Kuid taldrikuid oli raske ignoreerida. Ju seda püüdiski Jamie saavutada. Kui sa üritad kedagi veenda, et oled tõepoolest nõid, siis kuluvad sellised peened trikid marjaks ära.

Ja see polnud tegelikult probleemi iva. Lauren ohkas. Kui sa pole poolt liitrit Ben ja Jerry'se jäätist süües iseenda vastu aus, siis on midagi väga mäda.

Talle meeldisid omapärased inimesed. Ta ju lausa peaaegu et kollektsioneeris neid. Telekinees oli pisut omapärasem kui muud asjad, aga kui see oleks kõik, siis lisaks ta ilmselt Jamie lihtsalt oma huvitavate sõprade kollektsiooni. Huvitav, milliseid lahedaid trikke ta veel oskab?

Aga miks Jamie arvas, et ka tema on nõid? See ei klappinud üldse lahedalt omapäraste sõprade klassifikatsiooniga.

Ta ohkas uuesti. Seda oli nii raske peast visata. Jamie tõstis

taldrikud õhku. Võib-olla tunnevad nõiad tõepoolest teised omasugused ära? Nelli kohaletoomisnõidus näis näitavat, et nõial on sabast kinni saadud. Ja peaaegu kõik, kes teda tundsid, võisid kinnitada, et tal on tõepoolest lausa üleloomulikud instinktid.

Jumal küll, kas ta istub siis nüüd tõepoolest siin ja murrab pead, kas tal on neeru alla või kuskile salapärased võimed ära peidetud? Lauren keeras jalad diivanilt maha ja ajas end püsti. Tuli järgmine liiter ette võtta.

Viies peatükk

Jamie nõidus Laureni maja alumise ukse luku ära. Polnud mõtet Laurenile teada anda, et ta tuleb üles. Jamie lootis, et kohv ja saiakesed aitavad tal üle Laureni läve pääseda. Sellise ilmaga oleks igaühel kohvi üle hea meel.

Ta veetis eelmise õhtu Nashiga meesteasju ajades: nad sõid pitsat, jõid õlut ja rääkisid spordikanalitel surfates tühjast-tähjast. Kui tal tõesti veab, siis on Lauren teinud seda, mida kahtlustavad naised ikka öösel teevad, ja on nüüd hommikul vastuvõtlikumas tujus.

Mees, kellel on kolm vanemat õde, peaks ju oskama naiste tujudega toime tulla. Põrgut! Mees, kel on kolm vanemat õde, teab, mil rettu putkata.

Nell on tema ees tõeliselt suur tänuvõlglane. Ta on nädalaid Aervyni teleporditud asju tagasi toonud. Selle eest sai vähemalt Nellilt korralikult süüa ja see kõik leidis aset soojas Californias. Ta peast käis läbi mõte, kas võluvägi võiks äkki surnuks külmuda.

Kas Lauren peab ikka tõesti elama ilma liftita majas neljandal korrusel? Ta ronis torisedes veel viimase jupi üles ja koputas Laureni uksele.

Ajastus oli suurepärane. Lauren oli ikka veel poolunes. Jamie oli päris kindel, et täiesti ärkvel Laureniga ei jõuaks ta kuskile välja.

Ilmselgelt oli Laurenil plaan uks ta nina ees kinni lüüa. Jamie üritas näha välja nii ohutu ja mitte nõia moodi kui vähegi võimalik, ning pani vastu kiusatusele saata välja tibatillukesed rahustavad vaibid. Otsus peab olema täiel määral Laureni langetatud.

„Esmalt kohv. Siis jutt.“ Lauren haaras kohvitopsi ja jättis ukse valla. Jamie hingas sügavalt sisse ja astus sisse. Lauren ei läigatanudki talle kohvi näkku. Vähemalt veel mitte.

Tundes ära teise endasuguse kohvinarkomaani, ei lausunud Jamie sõnagi, vaid harutas paberist välja saiakese munavõiga ja andis sellest poole Laurenile. Nad sõid mõnda aega köögilaua ääres üsnagi sõbralikus vaikuses.

„Suur tänu kohvi ja hommikusöögi eest. Kas ma tahan kuulda, miks sa laupäeva hommikul kell üheksa mu ukse taga oled? Ma ei hakka parem küsimagi, kuidas sa tead, kus ma elan.“ Lauren võttis rohelise kiiksuga kastekannu ja asus lilli kastma.

„Ei midagi imelikku. Puha Google'i vägi.“ Jamie pidas pausi, kuni Lauren talle otsa vaatas. „Anna andeks, et ma sind eile ebamugavasse olukorda panin.“

„Sa paned mu praegu ka ebamugavasse olukorda.“

Jamie katsetas huumoriga. Huumor aitas tal ju restoranis keerulisest olukorrast välja tulla. „Tavaliselt meeldib mulle seda naisterahva suust kuulda, aga võib arvata, et see ei ole minu sarm ja hea välimus, mis sind närvi ajab.“

Lauren muigas. „Ma ei oskagi öelda, kas tunda tänulikkust või olla ärritunud, aga minu arust pole meie vahel sedasorti särinat.“

„Tänan – vist. Ju see on praeguses olukorras hea. Seksuaalsed vaibid takistaksid korralikku hinnangut andmast. Meil on vaja teada, kas sul on väge. Kui on, siis tuleb seda arendada.“

Lauren saatis talle kindla pilgu. Jamie oli sunnitud talle au andma: Laurenit polnud võimalik niisama lihtsalt rööpast välja viia. „Ole ettevaatlik. Ma kahtlen ikka veel, kas sinu sisselaskmine oli ikka aruka inimese tegu. Kohv on päris asjalik pistis, aga

ma pole üldse veendunud, et sul õnnestub selle abil siia pikemaks jääda."

Ta jätkas taimede kastmist. Jamie oli kaunis kindel, et nüüdseks on need juba kõik uppunud. „Eile tundusid sa üsnagi veendunud, et mul on väge," ütles Lauren. „Miks sa täna teist juttu ajad?"

Oh sa vana pagan. Jamie lootis, et need tema sõnad aitavad Laureni ebamugavust leevendada, lasta hindamistulemusel ise enda eest rääkida ja jätta eilsed ebaõnnestunud tembud kus seda ja teist. Tundus aga, et Lauren ei lase teda selle konksu otsast lahti.

„Jätaks selle mõneks ajaks sinnapaika. Kui me hindamisega alustame, on vastus meile mõlemale varsti selge. Anna mulle tunnike. Ja kui sa siis ikka veel arvad, et sa pole nõid, siis on sinul õigus ja ma jätan su rahule."

Laureni pilk muutis taas kahtlustavaks. „Mida see hindamine endast täpsemalt kujutab? Ma ei taha, et sa mulle pähe ronid."

„Nõus. Nell ilmselt rääkis sulle, et ma töötan... et me mõlemad töötame noorte nõidade koolitajatena. Meie esimene samm on teha mõned lihtsad testid, mille abil määratleda, mis sorti väega on tegu. Nõiaanded jagatakse seitsmesse suuremasse kategooriasse. Mõnedel nõidadel ilmneb vaid ühte tüüpi vägi ja väga vähestel on kõik seitse. Enamikul on üks või kaks tugevat annet ja paar nõrgemat. Testid on lihtsad ja võimalikult mitteintrusiivsed. Me viime neid lastega pidevalt läbi. Karta pole midagi."

„Sul on seda lihtne öelda."

Jamie võttis riski. „Sa lasid mu sisse. Ja ma arvan, et sa tegid seda sellepärast, et vähemalt mingi tibatilluke osa sinust on huvitatud, kas mul on õigus."

Lauren istus ja vahtis talle minuti jagu otsa. Oli näha, et ta heitleb sisemiselt.

Jamie pani vastu kiusatusele ta mõtete välimistesse kihtidesse siseneda. Esmalt oli see täiesti ebaeetiline. Ja teiseks ilmutas Lauren eelmisel päeval mõningaid meelteväe märke ja võib seda tunda. Sellisel juhul ei lõpeks asi arvatavasti sugugi hästi.

Ta tundis Laureni nõustumist veel enne, kui Lauren selle sõnadesse pani. Kohvi ja saiakeste väge ei tohi mingil juhul alahinnata.

„Olgu," ütles Lauren, „ma mängin praegu kaasa. Sul on tund aega, et veenda mind selles, et mul on midagi enamat kui lihtsalt hea instinkt." Ta ohkas. „Ja mina annan endast parima, et olla avatud."

Ooh, mõtles Jamie kergendust tundes. Nüüd tuleb lihtsalt testi ajal väga ettevaatlik olla. Viimane testitu oli tal seitsmeaastane tüdruk, kel puudus kolm esihammast. Tüdruk oli võlutud, kui Jamie vikerkaared ta peas tantsima pani. Lauren tundus olevat nõudlikum.

Jamie saatis Laureni elutoa diivanile, mis nägi välja lausa arutult mugav – oli selge, et just siin veedab Lauren kodus olles oma aega. Mida turvalisemalt Lauren end tunneb, seda paremini test läheb. Lauren istus diivani ühte nurka ja Jamie teise, jättes meelega enda ja Laureni vahele padjad. Selge füüsiline eraldatus on vähemalt praegusel hetkel parim lahendus.

„Mulle tundub, et sul oleks ehk lihtsam, kui ma räägin pisut, mida ma kavatsen teha ja mida me otsime." Laureni noogutuse peale jätkas Jamie: „Varasemal ajal jagati nõidade anded tulemuste järgi kategooriatesse: olid näiteks ilmanõiad, kööginõiad, mõttelugejad-nõiad ning need, kes valdasid amulette ja keeduseid. Viimasel ajal üritatakse mõista, kuidas nõiakunst tegelikult toimib, ning kategooriatesse jagamine käib ka teistmoodi."

„Üsnagi teaduslik „sega seda sodisegu" kohta..."[1]

Jamie nägu läks laiale naerule. „Shakespeare ei aita meid, Harry Potter samuti mitte. Kui tahad, võin ka kõik need peensused välja jätta."

„Ei, ei, mulle meeldib informatsioon. Nii et kuidas te siis tänapäeval nõidasid klassifitseerite?"

„Kõigepealt küsime, millist väge kasutatakse. Väeallikaid on viis. Võluväe tegemise viisid ja võluväe tüübid sõltuvad sellest, millist väge kasutatakse."

„Nagu umbes maa, õhk, tuli ja vesi?"

„Need on jah loodusenergiad, mis on üks väeallikas. Paljud nõiad töötavad üksnes ühe või kahe elemendiga. Need, kes kasutavad maaväge, nagu näiteks Sophie, on väga head taimede ja ürtide tundjad. Need, kes kasutavad õhku ja vett, saavad mõjutada ilma. Mul on üks sugulane, kes teenib elatist tormikütina. Tulenõiad olid vanasti lahingumaagid. Tänapäeval pole see väga levinud anne – võib-olla sellepärast, et lahingumaagid ei elanud nii kaua, et oma geene edasi anda."

„Nii et võluvägi on siis geneetiline?" küsis Lauren huvi tundes. See oli hea märk.

„Sugugi mitte alati," kinnitas Jamie. „Üks mu sugulane tegeleb nõiagenealoogiaga. Mõnes peres on pärilikkuse mustrid üsnagi selgelt näha. Samas tuleb aga ette peresid, kus ei õnnestu mingit loogikat leida. Lisaks sellele on Sophie-sugused, kel pole suguvõsas ühtki nõida, kuid kel on väga tugev anne."

Lauren võttis viimase suutäie saia. „Selge. Siiani saan kõigest aru. Mis siis ülejäänud väeallikad on?"

[1] Sega seda sodisegu, pada tulel podisegu...
Shakespeare „Kogutud teosed" VI köide, Eesti Raamat 1968, tõlkinud Jaan Kross.

„Üks on meelteväg i."

„Nagu telepaadid?"

„Jah, ja empaadid. Need on retseptiivsed oskused, kus saloed kellegi teise sõnu või emotsioone. Enamik meelenõidu oskab neid ka teise inimese pähe saata."

Lauren kergitas kulmu. „See ei kõla küll eriti sõbralikult."

„Nagu enamikku nõiaväest saab ka seda kasutada nii heaks kui halvaks. Moira üks tütar töötab haiglas lastega, kes lähevad operatsioonile. Ta saadab neile rahustavaid sõnu ja tundeid. Minu arust on päris hea hirmu täis laps, keda ootab ees raske operatsioon, maha rahustada."

Lauren noogutas mõtlikult. „Mäletan, kui mul oli mandlioperatsioon. See oli päris jube."

Jamie pidas endamisi aru ja arendas Laureni alustatud teemat edasi. „Haiglad on täis hirmunud ja piinlevaid inimesi. Sina tajusid seda ilmselt paremini kui paljud teised lapsed."

Lauren kergitas ka teist kulmu. „Huvitav teooria. Lähme tagasi teaduse juurde. Loodusvägi, meelteväg i. Mis veel?"

„Elujõu energia. Tavaliselt on see seotud tervendajatega. Enamikul tervendajatel on endal teatud elujõu hulk, mida nad võivad end ohtu seadmata kasutada. Mõned aga, nagu Sophie, saavad tervendamise siduda loodusjõuga ning ei kurna ennast ära."

„Kas see on tervendajatele ohtlik?"

„Võib olla," tõdes Jamie. „Kogu nõiakunst võib ohtlik olla. Just sellepärast ongi nii oluline korralik ettevalmistus, mis vähendab riske."

„Tore. Mis sul mulle veel rääkida on?"

Jamie polnud harjunud õpilastega, kes tahtsid selliseid asju

kuulda. „Viimased kaks väeallikat on märksa haruldasemad. Mõned nõiad on head sellises valdkonnas, mida nimetatakse loomade maagiaks: loomadega rääkimine või isegi nende kuju muutmine. Paljudel šamaanidel olid sellised võimed. Me õpime ja testime alles, aga tundub, et väeallikas on meie endi DNA, jagatud evolutsiooni ja eelajaloo energiad."

Laureni kulmud kerkisid üha kõrgemale. Jamie lootis, et see on hea märk. Pärast kuju muutmise juttu võib meeltevägi üsnagi normaalne tunduda. „On nõidasid, kel õnnestub pääseda väeni astraaltasandil või hauataguses elus. Sellised on meediumid, ajas reisijad, ennustajad, oraaklid. Neid on väga vähe."

Lauren puhkes naerma. „Mitte just nii väga vähe. Ma võin teleka käima panna, sealt infot saada ja palgata teid niipalju, kui kulub, hinnaga kaks dollarit minuti eest."

Jamie tegi grimassi. „Sellised inimesed ei tule meile ka kasuks. Pettureid on küllaga."

„Kui ma teesklen, et olen hull, õnnestub mul peaaegu aru saada ilmanõiast või sellisest, kes oskab mõtteid lugeda. Aga ajas reisimine, kuju muutmine – anna andeks. Seda on esimese päeva jaoks liiga palju."

Jamie naeris selle peale. „Ma saan aru. Mul on vanaonu, kes muudab kuju. See on päris jube. Olin nelja-aastane, kui ma nägin teda esimest korda kuju muutmas – pärast seda olid mul nädal aega õudusunenäod."

„Miks ta siis tegi seda niisuguses kohas, kus lapsed võisid teda näha?"

Jamie lootis, et mõnede oma perega seotud pöörasuste rääkimine pole halb mõte. „Ta ei teinud seda meelega. Me mängisime vendadega maosõda. Võlusime väikesed plastikust maod ära ja

lennutasime neid üksteise pihta. Onu sattus valel hetkel ümber nurga astuma ja langes plastikust madude saju alla. Ta oli vana ja ei näinud eriti hästi ning kartis vist madusid. Ja ta võttis enesekaitseks kulli kuju, ehmatades meid kõiki ogaraks."

Lauren vangutas pead. „Tundub, et te olite selle ära teeninud. Kas su vennad on ka nõiad? Kuidas su vanemad selle kõik üldse üle elasid?"

„Ema on nõid ja väga hea nõid. Tal on ettenägemisvõime – vahel näeb ta killukesi tulevikust. Me jäime reeglina alati vahele, kuigi ma ei oska siiamaani öelda, kas tegu oli maagiaga või ema instinktiga."

„Ja te olete kõik seitsmekesi nõiad?"

„Ei. Kuni meie, kolmikuteni, oli Nell ainus nõiaandega laps. Isa ei ole nõid. Tema on vana kooli videomängude programmeerija ja ema on illustraator. Nad kohtusid kolledžis ja lõid võlurite keskkonna esimese versiooni. See on *online*-mängumaailm, mida me nüüd Nelliga haldame."

„Su isa abiellus nõiaga? Kas ta teadis seda?"

Jamie puhkes naerma. „Me elame Berkeleys. Isa ütleb ikka, et ema oli tema tüdrukutest üks normaalsemaid. Minu arust ei kasutanud ema nõidust enne, kui nad olid juba mõnda aega käinud."

„Su isa sõnades on iva. Chicagos on ka üsna kummalisi tüüpe. Mõnda neist poleks ma kohe päris kindlasti oma uksest sisse lasknud."

„Tänan – vist..."

Lauren kehitas õlgu. „Seni on see kõik päris huvitav... Aga kas siis kõik nõiad oskavad nõiduda?"

„Enamik oskab teatud põhilisi asju, kuid mõnel tulevad keerulised nõidused ka väga hästi välja. Minu ema on nõiduja ning

Nell ja mina ise samuti. Kuid Aervyn on meist kõigist pea jagu üle. Aervyn on Nelli poeg. Ta on nelja-aastane ja väga vinge nõid."

„Nii et siis nelja-aastased oskavad nõiduda?"

Aervynit on lausa võimatu takistada, mõtles Jamie. „Väge tuleb treenida. Tema vägi ilmutas end väga noores eas ja väga jõuliselt, nii et me teeme temaga tööd. Kui ta parasjagu väega ei mässa, on ta täiesti normaalne laps."

Lauren uuris teda. „Ta on sulle tähtis."

„Muidugi on. Ta on ju mu õepoeg ja ühtlasi ka minu õpilane. Talle on raske vastu panna – teda armastavad peaaegu kõik."

„Miks ta nii võimas on?"

Jamie kehitas õlgu. „Seda ei oska keegi öelda. Meie peres esineb nõidumisoskust sageli, nii et küllap ta sai geenidega lisaannuse või midagi sellist. Me peame lihtsalt leidma kellegi, kes suudab tema eest kanaliseerida."

„Kanaliseerida?"

„Vabandust, meie jutuajamine on muutunud õppetunniks, millega sa polnud ilmselt arvestanud. Me rääkisime ju viiest väest. Viimased kaks nõiaannet puudutavad aga seda, mida väega teha. Enamikul on piiratud vägi, mida saab kasutada ise või jagada grupiga. Mõned nõiad saavad olla kanaliseerijad. Nad tajuvad väge ja on nagu kanaliks. Üksi olles pole sellest erilist kasu, aga kanaliseerimisoskusega nõid võib ringi märksa võimsamaks muuta.

Nõidujad organiseerivad väga hästi väge ja muudavad selle millekski kasulikuks. Reeglina juhivad nad ringe ja muudavad väe nõiduseks. Nell on suurepärane nõiduja, ema samuti. Ta võib viis või kuus võimsat voogu kokku siduda ja vägagi keerulisi nõidusi ellu viia. Meile tundub, et Aervyn käib tema jälgedes."

Laureni kulmud kerkisid taas. „Kas pole pisut pöörane nii väikese lapse kätte nii suur vägi anda? Kas ta oskab väele ka ise ligi pääseda või on ta lihtsalt nõiduja?"

„Oh, tal on ka hulganisti loodusväge ja ta on väga tugev meeltenõid." Nutikas tüdruk, mõtles Jamie. Lauren võiks teha eksami nõidade kategooriate alal, kuigi ta ise seda kõike ei usu.

Jamie lootis, et Lauren on nõus vähemalt kaaluma võimalust, et mingigi osa tema jutust on tõsi. Nii oleks järgmised sammud märksa lihtsamad.

„Nii et nõida hinnates üritame saada aru, milliste väeallikatega tal võib seos olla. Kindlasti pole seost kõigiga. Me eeldame hetkel, et sa ei reisi ajas ega lenda kotkastega."

Vähemalt sel nädalal küll mitte, mõtles Lauren hapult ja parasjagu nii valjult, et Jamie paratamatult seda kuulis.

Las parem naljatab, kui tunneb hirmu. „Teen paar nõidust, mis võimendavad su andeid nii palju, et me saame neid korralikult hinnata. Mul pole võimalik luua seda, mida pole juba olemas, ja ma ei saa sind teha tugevamaks, kui sa teatud õpetusega oleksid. See on pelgalt viis muuta sinu koolitamata võimed pisut nähtavamaks, et mul oleks neid kergem jälgida.

Aga ma ei saa seda ilma sinu loata teha. Sul pruugib testimise ajal vaid oma nõusolek tagasi võtta ja nõidused kaotavad jõu. Kas sa usaldad mind nii palju, et lubad mul seda teha?" Jamie lootis kõigest väest, et vastus on jaatav, sest neil polnud varuplaani varnast võtta juhuks, kui Lauren peaks keelduma.

Lauren vaatas talle pikalt ja põhjalikult silma. Ning kehitas siis õlgu ja noogutas.

Jamie võttis ta käest kohvitopsi ja pani lauakesele. Esimene õppetund: nõiaõpilase käes ei tohi olla kuumi asju.

„Alustame asjast, mida me juba eile puudutasime. Ma loon oma peas mõned kujundid. Saadan need eri tugevusega sinule. Umbes nagu helitugevust reguleerides. Alguses saad päris täpselt aru, mis pildid ma loon. Mul on parasjagu nii palju väge, et saata nii tugevaid kujundeid, mida kuuleks nii nõiad kui mittenõiad. Siis keeran helitugevuse maha ja vaatame, kas sa neid siis ka kuuled. Sina lase end lõdvaks ja räägi, mis pildid su silme ette tulevad."

Rääkides tegi Jamie lihtsa õpperingi, mille eesmärk oli kaitsta eelkõige Laureni mööblit. Juhul kui ta peaks Laureni loodusjõudude väe osas eksima, ei pane see väljaspool ringi olevaid asju ohtu.

Lauren toetas pea padjale ja üritas meeli puhastada. „Mu sõber Nat ütleb ikka, et tuleb ette kujutada kohta, kus sa tunned end hästi. Rand või siis mootorrattasõit rannikuäärset teed mööda. Oota..." Ta silmad plaksatasid lahti. „Kas see olid sina? Käänuline tee, sinine taevas, mootorratas?"

Jamie noogutas. „Carmeli lähistel. Koht, kus mulle meeldib ringi sõita. Kui kunagi Californiasse tuled, viin sind sinna sõitma."

„Kui ilus! See väärib tõesti Californiasse sõitu. Nii et see on siis telepaatia või?"

„Mitte päris. Tõeline telepaatia eeldab väe aktiivset kasutamist, et näha seda, mida ma teadlikult ei projitseeri. Ütleme nii, et praegu üritame sotti saada, kui tundlik su vastuvõtt on. Katsetame uuesti. Mina saadan pilte ja sina räägi."

Jamie võttis uuesti Carmeli stseeni ja pakkus mõlemale rõõmu, kihutades mõned minutid mööda käänulist teed. Huvitav. Lauren tajus tuult, kuumust, mootorratta vibratsiooni. Enamik inimesi nägi kõigest pilte.

Jamie lisas pisut tundeid. Jah! Lauren korjas otsemat teed üles vabaduse tunde ja rõõmu. See on kohe kindlasti empaatiline anne.

Jamie keeras saadetavate piltide tugevuse maha. Kui põnev. Nüüd kaotas Lauren visuaalse osa ja võttis vastu üksnes tunded. Tegu oli ebatavalise ja väga tundliku meeltenõiaga.

Jamie avas Laureni monitoorimiseks ettevaatlikult teise kanali. Ettevaatus tuli alati kasuks. Ta viis Laureni pikkamööda esimesest testist välja.

Laureni silmad avanesid. „Olgu, see oli lahe. Ma pole iial varem mootorrattaga sõitnud. Nüüd ma ei suuda vist sellele enam vastu panna."

„Siin Chicagos on tuul pisut teravam," täheldas Jamie. „See oli väga huvitav. Sa korjasid väga hästi üles ka mittevisuaalsed osad. See on üsna ebatavaline."

Lauren pööritas silmi. „Nii et kas mul on siis nüüd laubal nõia tempel? Kui mu anne piirdub piltidega mootorrattasõidust, siis tundub see ju üsna ohutu."

Jamie polnud nii loll, et Laurenile öelda, kuivõrd ta eksib. „Ütleme nii, et sul on üsnagi mahakeeratud meeleprojektsioonide osas ebatavaline tundlikkus."

Lauren muigas. „See kõlab just nii tähtsalt nagu vaja. Lisan selle oma visiitkaardile."

Jamie viskas teda padjaga. Miks käitusid tema õpilased ikka ja jälle lapsikult? „Sule uuesti silmad. Ma liigutan – nagu eile restoranis – mõningaid loodusjõudude vooge, kuid ei lisa visuaalseid efekte. Ütle, kas tunned või tajud midagi."

Jamie ammutas väge ja kogus elementaarse loodusjõudude võrgustiku kokku. Alguses tegi ta seda üsnagi leebelt, lükates

väelõimi ettevaatlikult Laureni poole. Kogemustega või tundlik nõid oleks isegi neid õrnu puudutusi tajunud.

Kui Lauren ei reageerinud, lükkas Jamie pisut tugevamalt. Siis lahutas ta ükshaaval kõik elemendid ja tegi võlutriki, mis sarnanes ämbritäie külma vee pähe kallamisega Laurenile. Juba mõne minutiga oli ta päris veendunud, et loodusjõudude väe osas oli Lauren täiesti kurt, tumm ja pime.

„Sulle pakub ehk huvi kuulda, et loodusjõude rakendav nõid sa nüüd küll ei ole."

Lauren avas ühe silma. „Kas see tähendab, et ma ei saagi tormi tekitada?"

„Enam-vähem jah. See on kõige levinum anne, kuid enamiku puhul üsnagi nõrk. Nende õnnetuseks, kes me nõidu testime ja koolitame, on see mõnede puhul aga pööraselt tugev ning reeglina ei kannata nende enesekontroll mingit kriitikat. Võin öelda üsnagi kindlalt, et sa ei pane mind põlema ega tekita Michigani järvel orkaani."

„Noh, hea seegi."

Jamie surus maha kiusatuse süüdata päris korralik tuli, et Laureni usu puudumist natukenegi õrritada. Aga diivan oli tõesti väga mugav ning see ei olnud milleski süüdi, et põletuslaike ära teenida.

„Järgmiseks testiks on vaja, et sa järgiksid mu korraldusi. Sule uuesti silmad."

Lauren heitis taas pikali. „See on peaaegu et parem kui tükastamine."

„Alustame leebelt. Liiguta varbaid. Kas tüdrukud lakivad alati varbaküüsi? On see mingi reegel? Aga ükskõik, sul pole vaja sellele küsimusele vastata. Mis su lemmikvärv on?"

Jamie jäi pikkamööda vait ja projitseeris meeltega sõnu. *Lauren, ava silmad. Kui su lemmikvärv on sinine, siis miks su varbaküüned on punased?*

„Küünelakk on seotud meeleoluga."

Jamie silme ette kerkis korralikult värvide järgi seatud lakisahtel. Ta müksas vaimusilmas Laurenit. *Miks sul nii palju lakke on vaja? Kas su riided on ka kapis värvi järgi või on su ogar korraarmastus seotud üksnes küünelakkidega?*

Ta tabas hetke, kui Lauren mõistis, et üksnes tema räägib kuuldavalt. Kahjuks aga edastavad väljavihastatud nõiad oma pahameelt vägagi jõuliselt. Laureni pahameel oli juba peaaegu paanika piiril.

Jamie oli jõudnud programmi sellesse faasi, kus tuli olla väga ettevaatlik. Pahurad nõiad on teinekord väga pirtsakad.

„Ma ju ütlesin sulle, et ära roni mu meeltesse. Välja!"

Jamie kirtsutas nina. „Ära siis sellepärast veel karju. Võid uskuda, et su meeled teevad juba niigi parajat lärmi. Mina ei olnud su peas. Ausalt öelda rakendasin vägagi põhjalikke ettevaatusabinõusid, et seda ei juhtuks."

„Kust pagan sa siis tead, et mul on küünelakid sahtlis värvide järgi? Ja miks ma kuulen sind oma peas rääkimas?"

„Lauren, sa tulid mulle poolele teele vastu. Kuigi sa pole veel õpetust saanud, tõukad sa kujundeid endast välja nii, et ma korjan need üles. Need on kohe päris kindlasti emotsioonid. Mul pole midagi selle vastu, kui sa nüüd oma vihanivoo pisut maha krutid – see paneb mu pea valutama. Minu arust võib järeldada, et sa oled peaaegu et täielik meeltenõia väe pakett."

Lauren marutas ikka veel. „Võib-olla on sinul hoopis neetud tundlikud retseptorid."

Jamie riskis naerda. „Ei. Minu meelteanded on suhteliselt nõrgad. Mitte just nii puudulikud nagu sinu loodusvägede omad, aga sugugi mitte nii tundlikud, et teha seda, milles sa mind süüdistad. Minul ei õnnestu mitte kui midagi lugeda, kui sina seda välja ei saada."

Ta kuulis seda, mida Lauren sõnadesse ei pannud, ning üritas Laureni hirmuga rääkida. „Lauren. Ära unusta, et ma rakendasin võimendavaid nõidusi. Tänaval ei kuule su mõtteid keegi. See annab sulle lihtsalt viite sellest, mis sul õnnestuks pärast põhjalikku väljaõpet saavutada, kuid sa vajad ühtlasi ka rohkem kontrolli."

Lauren vahtis talle üksnes otsa.

Tuleb taganeda. Laurenil on tarvis aega ja ruumi, mis tähendab, et on vaja põgenemisplaani. „Me võime sellest kõigest pärastpoole pikemalt rääkida. Nüüd tuleks paus teha."

Ta vaatas Laurenit pärani silmi. Pagana pihta küll, ta ei käsitle eriti hästi olukorda. Suurem osa tema testitutest tahtis kõigest väest nõid olla. „Saan aru, et seda kõike on sulle ühekorraga palju. Võtame ühe sammu korraga. Mul on plaanis ühe sõbraga lõunale minna. Tule kaasa."

Laurenil õnnestus mingi naeratuse alge näkku manada. „Tänan kutsumast, aga mulle tundub, et vajan mõneks ajaks üksindust."

Jamie soovis nii väga, et ta oskaks Laurenit tröösti da. „Pole midagi. Kas sa lased mu sisse, kui ma õhtupoolikul tagasi tulen? Näitaksin sulle mõningaid meeltenõidade koolitamise harjutusi."

Selle peale ilmus Laureni näole juba laiem naeratus. „Ma mõtlen selle peale."

Lauren oli juba peaaegu olukorraga leppinud. Hea seegi. Kui

ta on pooltki nii vinge nõid, nagu Jamiele tundus, siis ootasid teda ees põnevad ajad.

Jamie riskis taas ja üritas kasutada infokildu, mille oli Laurenilt üles korjanud. Lauren soovis, et keegi Nati-nimeline oleks siin. „Oleks päris hea, kui sul oleks seltsiks keegi, kes on valmis kaasa mängima. On sul mõni avatud suhtumisega sõber, kes tahaks ehk katsetada mõtete lugemisega? Midagi sellist, nagu me mootorrattaga tegime. Ei midagi jubedat ega invasiivset."

Lauren noogutas mõtlikult. „Abivägi kuluks vist tõesti ära. Mu sõbranna Nat pidi tulema siia õhtust sööma. Teda on peaaegu võimatu rööpast välja viia ja ühtlasi on ta üks väheseid, kelle arvates on hõljuvad taldrikud väga lahe trikk."

„Ma ei usu, et sina midagi hõljutama hakkad, aga inimene, keda sa usaldad, oleks tõesti hea. Ma tulen tunnikese varem, et pisut ettevalmistusi teha. Kas Hiina toit sobib teile? Teen õhtusöögi välja."

„Tänan. Minule meeldib nuudliroog, Natile kevadrullid. Ja jäätisega teeniksid plusspunkte."

Lauren jäi Jamiest diivanile istuma ja patja kallistama. Jamie võttis kohe Laureni uksest väljudes telefoni ja üritas netti pääseda. Lauren polnud ainus, kes abiväge vajas.

Kuues peatükk

Jamie: Nell, see sisselogimisnõidus on sul üsna pirtsakas. Püüdis mulle kaks korda väita, et mu salasõna on vale.

Nell: Vennaraas, selle eesmärk on probleemseid tüüpe eemal hoida ☺

Jamie: Ole mu vastu kena, õetirts. Mul on sulle vähemalt osaliselt häid uudiseid.

Sohpie: See tähendab ilmselt, et Lauren lasi su sisse.

Jamie: Võtsin kohvi ja saiakesed kaasa ja ründasin teda kohe vara hommikul. Mõtlesingi, et kui ta pole veel päris ärganud, siis jõuan ehk kaugemale.

Moira: Oli see siis ikka vajalik, Jamie? On sul ka vast kombed.

Jamie: Moira, ma ei osanud lihtsalt midagi muud ette võtta. Tundus, et heade kommetega ei õnnestu eesmärki saavutada. Aga kuna ta lasi mu sisse, siis polnudki see ilmselt kõige hullem otsus.

Sophie: Kas sa said teda testida?

Jamie: Jah, seekord sain korralikud tulemused. Loodusjõudude kohapealt täielik null, kuid meeltemaagia vallas on ta vähemalt keskmiselt tugev. Lähen õhtul tagasi, et barjääride loomisega algust teha.

Nell: Mitte mingeid loodusjõududealaseid andeid – see on küll üsnagi ebatavaline. Kuidas ta testimisse suhtus?

Jamie: Minu lahkudes oli ta üsna suures segaduses. Testitavad tahavad ju enamasti nõiad olla – või nad teavad vähemalt, et on kuidagi teistsugused. Ma pole harjunud halbade uudiste tooja olema.

Moira: Kas uudis on halb või vajab ta lihtsalt aega?

Jamie: Ei oska öelda. Ta suudab projitseerida paganama hästi emotsioone ja läks üsnagi pingesse. Seda ei saa talle muidugi pahaks panna. Tavaliselt me ei alusta meelenõidade koolitamisega sellepärast, et see on palju invasiivsem.

Nell: Lisaks sellele tekivad nõialapsukestel reeglina probleemid just loodusjõudude pärast.

Jamie: Seda muidugi ka. Aga mõttelugemisega on seotud palju suurem intiimsus kui küünlaleegi või lilleõitega.

Sophie: Minu esimene võlutrikk oli aidata lillel õide puhkeda... ja sul on tõesti õigus: ma isegi ei tajunud, et tädi Moira mind aitas.

Moira: Ma mäletan seda, kulla Sophie. Sa olid nii elevil.

Jamie: Vastuvõtmise testi ajal oli ta tegelikult üsnagi pingevaba. Alles siis, kui testisin ta projitseerimist, reageeris ta tugevalt. Talle tundub, nagu ma tungiksin ta pearuumi sisse.

Moira: Ma olen päris kindel, et seda sa küll ei teinud.

Jamie: Seda küll, aga temal pole ju põhjust seda uskuda.

Sophie: Ja mis nüüd edasi saab?

Jamie: Üks tema hea sõber tuleb ta juurde õhtust sööma. Üritan nende mõlemaga mõningaid lihtsaid harjutusi teha. Kui Lauren on mõningase barjääride kontrolli omandanud, saab ta juba ise eksperimenteerida.

Nell: Ta võib ikkagi arvata, et seda teed sina.

Jamie: Kui nõidadesse ei usu, siis on see kõige ratsionaalsem seletus.

Nell: Ütle talle, et sinu meeltenõia anded on ääretult nigelad.

Jamie: Õigupoolest ma tegingi seda juba, aga praegu ei piisa sõnadest, et teda veenda. Ta peab oma väega ise midagi tegema, mida ei saa kuidagi muud moodi seletada.

Moira: Arukas mõte. Ja ühtlasi tunneb ta end koos sõbraga turvalisemalt.

Nell: Tundub, et asi on ikka veel ebakindel, aga ausalt öelda ei saanudki suurt enamat algatuseks loota. Sellist uudist pole kerge edastada.

Jamie: Üks asi veel. Te peaksite mõtlema, mida teha siis, kui ta on keskmisest tugevam. Mulle tundub, et see tõenäosus on päris suur.

Moira: Meelteväge on alguses raske mõõta.

Jamie: Ma tean, aga ta valis ilma igasuguse treeninguta väga pehme saatmise, millesse olid kaasatud nii emotsionaalsed kui ka sensoorsed alatoonid.

Moira: Oh taevas küll. See tähendab tõesti, et ta võib üsna tugev olla.

Nell: Noh, sa saad temaga vähemalt esmase treeningu läbi viia.

Jamie: Seda küll. Aga minu arust pole see just maailma parim mõte, kui jätta üsnagi tundlik meeltenõid algelise barjääritreeninguga omapäi.

Moira: Me ei teegi seda. Üks asi korraga, noormees. Püüa temast rohkem teada saada ja siis mõtleme juba plaani välja.

Jamie: Tänan. Ausalt öelda oli sellise jõu leidmine paras šokk. Võiks ju arvata, et seda on juba märgatud.

Sophie: Ta ei ela nõidade keskkonnas. Paljud empaadid kopsivad ise vaimsed barjäärid kokku, kui nad treeningut ei saa, nii et sellepärast ei pruukinud tal oma väe kohta mingit arusaamist olla. Kui tal loodusmaagia puudub, siis on temasugusel teismelise iga kõige raskem, nii et ta võis pisitasa oma väeni jõuda, ja nii, et ei saanud sellest ise arugi.

Jamie: Ma kuulen küll, mida sa räägid, aga sellegipoolest. Ta on tugev, Sophie. Mul pole selle kinnituseks veel reaalseid andmeid, aga mu sisetunne ütleb mulle seda. Tavaliselt jäävad just nõrgemad anded märkamata.

Sophie: Kas tal tervendamise anne on?

Jamie: Seda ma pole veel testinud. Kui ma saan, siis üritan seda täna õhtul teha, aga minu arust ei ole. Arvan, et empaatiline tundlikkus kombinatsioonis tervendamisega oleks ta muutnud teiste valu suhtes liiga tundlikuks ja kaitsetuks, nii et ta ei saaks elada nii normaalset elu, nagu tal on.

Sophie: Tavaliselt on selle kombinatsiooni tulemuseks kõige võimsamad tervendajad.

Jamie: Seda tõesti, aga kas teil tuleb meelde mõni empaatiline tervendaja, kes on jõudnud täiskasvanuikka nii, et tema annet pole märgatud?

Moira: Ei. Ja meil on siin palju empaatilisi tervendajaid. Kuni nad barjäärid paika saavad, on nad lastena ülitundlikud. Aga ma olen näinud, kuidas mõned empaadid elavad mittenõidadena. Seda oskust on lihtsam varjata või ignoreerida – kui see on tõesti kõik, mis tal on.

Nell: Ta võib ühtlasi ka nõiduja olla. See oleks päris lahe kombinatsioon. Niimoodi on palju lihtsam ringi koordineerida, kui sa saad edastada kõigile vaimse kaardi selle kohta, kuhu nõidus suunatakse.

Jamie: Seda pole praegu võimalik veel öelda. Enne kui me saame seda hinnata, vajab ta põhjalikumat ettevalmistust. Vabandage, et ma ennast kordan, aga mida me tema treeningu osas ette võtame?

Nell: Mis sind häirib?

Jamie: Hetkel on see pelgalt sisetunne. Ma lähen tagasi ja alustan temaga barjääriloomise baastreeningut, kuid rohkem kui paariks tunniks pole minust talle abi. Kui ta on nii tugev, nagu mulle tundub, siis on nii, et kui ta need kanalid pisut avab, vajab ta põhjalikumat ettevalmistust, ja kiiresti.

Moira: Selles on sul õigus. Kui ta on üsna tundlik, siis jääb algelistest barjääridest väheks.

Jamie: Ta elab Chicago kesklinnas – kõikjal on inimesed. Kui ta tundlikkus on kõrge ja barjäärid ebakindlad, siis me ei tohi teda ilma toetuseta jätta.

Moira: Just täpselt. Nii tema enda kui teiste turvalisuse pärast.

Jamie: Just nimelt. Ma ei taha teda jätta sellisesse seisu, kus ta ei saa funktsioneerida, ning kohe päris kindlasti ei taha ma teda jätta sellisesse seisu, kus ta on ebastabiilne ja teistele ohuks.

Nell: Kui asi nii kaugele jõuab, mõtleme midagi välja. Sina oled praegu lihtsalt esimene liin.

Jamie: Nii see on. Ma vajan pisut rahu ja siis lähen tema juurde õhtust sööma. Eks siis ole näha, kuhu me Hiina toidu ja jäätisega välja jõuame. Esimene kontaktiaruanne lõpetatud. Side lõpp.

Nell väljus jututoast ja liigutas sihitult hiirt. Jamie ei muretsenud ilmaasjata. Ta on töötanud paljude nõiaõpilastega. Ta on ju lõpeks Aervyni peamine juhendaja. Vägi ja isegi mitte rohke vägi ei kõiguta Jamiet.

Võib-olla on Laureni säärejooks liiga silmatorkav. Jah, Jamiet tundes peitub tegelik probleem selles.

***

Pole midagi imelisemat kui laupäevalõunane uinak maailma parimal diivanil. Lauren sirutas end mõnuga välja ja oli valmis uuesti unne suikuma.

Ta oli selle hommikupoolikuga ära teeninud. Nõiad, kes toovad kohvi, ja kaugpiilumine küünelakisahtlisse – see kõik oli ränk töö.

Siiski on võimalik, et see kõik oli ikka Jamie. *Jamie* meeltemaagia, *Jamie* vägagi tõeline vägi. See teooria meeldis Laurenile palju rohkem.

Kui see oleks aga nii, siis tähendaks see kahjuks ka seda, et kolm naist jututoas ja Californiast kohale lennanud kutt hauvad vandenõu, et veenda täiesti selge mõistusega naist selles, et ta on nõid. Laureni ego polnud küllalt suur arvamaks, et ta on vägagi kummalise nõiajahi väljavalitud sihtmärk.

Kuidas Sherlock Holmes ütleski? Tuleb elimineerida võimatu ja kõik see, mis alles jääb – ükskõik, kui kummaline see ka pole –, ongi tõde. Midagi sellist.

Nii et võib-olla on tal mingi nõrk telepaatiavõime. Jamie maailmas tähendas see kohe, et ta on nõid. Tema enda maailmas tegi see temast lihtsalt natuke parema maakleri kui teised. Tal on hea sisetunne ja kui sa kord juba usud, et su kõht tajub asju, siis polegi ju nii väga jabur arvata, et ka aju on selleks võimeline.

Lauren keeras end teisele küljele ja otsustas siiski uuesti magama jääda.

***

Nat hõljus tantsiskleval sammul Laureni maja poole. Kolm joogatundi, iga kord saal paksult rahvast täis. Mõttejooga jättis

oma märgi. Tema arust oli see parim asi, kui tal õnnestub saata saalitäis joogaharrastajaid koju märksa nõtkemana ja teadlikumana, kui nad tundi tulles olid.

Lapsepõlves ei osanud ta nii õnnelikust elust unistadagi. Või siis sellisest elust, mis erines nii kardinaalselt sellest, mida ühelt Smythe'ilt oodati. Ta naeris selle peale. Jooga õpetamine ei pruugi mõnes peres kulmukergitust tekitada, kuid tema omas oli see sama mis liitumine mõne sektiga või karaokebaaris laulmine. Ehk siis üsnagi mõeldamatu.

Ja mis siin joogast rääkida – tundub, et ta sööb täna koos nõiaga õhtust. Ju see tähendab, et ta püstitab Smythe'ide mõistes täiesti sobimatu käitumise rekordi. Kuigi see oli ehk mõneti kerglane suhtumine, nautis ta oma väikest panust perekonna karma tasakaalustamisel.

Aga ta ei vajanud õhtusöögile tulemiseks mingeid lisapõhjusi. Piisas sellest, et Lauren kutsus.

Laureni nõid pakkus talle väga suurt huvi. Maagiline meelte vägi ja õhus hõljuvad taldrikud. Ja pisut mõtete lugemise praktikat. Sellest tuleb väga põnev õhtusöök.

***

„Juba palju parem. Sa pead end veelgi rohkem lõdvaks laskma ja kanalid veelgi rohkem avama, kuid nii oli ka juba palju parem." Jamie liigutas end pisut, et vabaneda seljas tunda andvast kangusest. Nad olid koos Laureniga üle tunni aja põrandal istunud ja teinud kõige lihtsamaid meeltemaagia harjutusi: avanud ja sulgenud meelekanaleid.

„Su barjäärid on praegu kaunis jäigad. Ära mõtle neist kui

müürist, vaid kui pehmest ja paindlikust mullist. Kui tahad asju blokeerida ning teiste emotsioone ja mõtteid eemal hoida, siis võid mulli täis puhuda. Kui tahad olla tundlikum, lased mullist õhku välja ja tõmbad selle enda poole. Nii õnnestub sul sellest väljaspool olevat selgemini tajuda. Ja väga harva lased sel täiesti minna – siis oled sa täiesti kaitseta."

„Lausa ime, et ma olen suutnud kakskümmend kaheksa aastat ellu jääda," märkis Lauren irooniliselt.

„Oh, su praegused barjäärid on üsnagi efektiivsed. Suure tõenäosusega ei korja sa üles midagi sellist, mida sa kuulda ei taha. Kuid selleks, et meeltemaagiat tõeliselt kasutada, peab sul olema võimalik otsustada, millal avada ja millal saata. Selliste kohmakate müüridega, mis sul praegu on, pole see võimalik. Sa vajad peenemaid vahendeid."

„Kivid, mullid, roosad suled. Kardan, et ma ei saa ikka veel ivale pihta."

„Kui su sõber Nat kohale jõuab, saad paremini aru. Toetan su barjäärikontrolli, kui sa temaga lihtsaid saatmis- ja vastuvõtmisharjutusi teed. Usu mind, siis näed ise ka vahet kivide ja mullide vahel. Katsetame veel kord mulliga."

Jamie juhendas kannatlikult Laureni rahuliku meele sügavusse ning hingeõhu saatmise juurde meelebarjääride jaoks, et sellel lainel mulli hõljutada. Ta andis vaevumärgatava vaimse puudutusega märku, et Lauren laseks pikkamööda mullist õhu välja. Väga hea – seekord läks juba palju paremini.

Õpilased vajasid erinevaid visuaalseid abivahendeid. Mõne puhul sobisid väga hästi kivid. Talle endale ei meeldinud mullid – tema kujutas ikka ette, kuidas need lõhkevad –, kuid Laureni puhul näisid need toimivat.

Nad olid mõlemad nii keskendunud, ei kuulnudki, kuidas Nat sisse astus. Jamie tajus Nati alguses üksnes loodud treeningringi äärealal.

Ta ei tahtnud aga Laurenit ehmatada, kuna too oli nii kaitseta, ja saatis Natile õrna vaimse signaali, et ta ennast ei liigutaks. Jamiel oli hea meel tajudes, et Nat ei lasknud end peas kuuldavatest häältest sugugi häirida. Ehk õnnestub Laurenil oma sõbrannalt õppust võtta. Energiad jagades hoidis ta kindlalt sidet Laureniga ja avas treeningringi, et Nat sisse lasta.

Siis tegi ta pikkamööda silmad lahti ja nägi Nati esimest korda.

Lauren tundis, et ta pea lõhkeb. Tunnete tsunamid, mis vapustasid ta aju. Šokk. Iha. Hirm. Aktsepteerimine. Armastus.

Jamie tundis peas kadunud sidet ja nägi Laurenit maha langemas. Täiesti liikumatult. See veel puudus.

Nat oli juba Laureni kõrval. Sõbranna ümbert kinni võttes keeras ta suured silmad Jamie poole. „Aita teda. Mis juhtus?“

Jamie vaatas Nati. Nüüd oli ta enesevalitsemine parem, nii et laine polnud enam nii suur. Kuid ta teadis – tal oli täiesti selge, et Nat on tema ülejäänud elu. Ja ta oli päris kindel, et tema reaktsiooni järellainetuse löök tabas Laureni täiesti avatud kanaleid.

Kolmekümne aasta pikkuse treeningu tulemusena sulges ta barjääri. Ta saatis välja pisut väge, et Laureni seisundit jälgida, ning hingas kergendatult. „Õnneks pelgalt ülekoormus. Ei midagi väga tõsist. Kus ta voodi on?“

Jamie võttis Laureni sülle ja läks Nati järel magamistuppa. Ta pani Laureni õrnalt voodile ja istus ta kõrvale. Ta enda jalad polnud ka eriti kindlad ning tema ei saanud seda selle kraesse kirjutada, et on alles õpipoisist nõid.

Hingates, et end tsentreerida, sulges ta silmad ja lähenes

õrnalt Laureni meeltele. Ta polnud tervendaja, kuid kõik nõid koolitajad õppisid väe ülekoormuse tagajärje sümptomite leevendamise põhimõtteid. Ta rahustas ja sulges Laureni kanalid ning saatis ta sügavasse unne.

Kui ta uuesti silmad avas, istus Nat voodi teisel serval, jalad lootoseasendis. Selle poosi kergusest võis järeldada, et selle taga on pikaajaline praktika.

„Laureniga pole midagi hullu – ta vajab lihtsalt puhkust.“

Nad istusid hetke koos ja kuulasid Laureni rahulikku hingamist.

Natil oli väga rahustav vaim ja samas väga avatud. Ta ainus mõte oli Jamiele kristalselt selge. Igas elus tuleb ette tõeliselt suuri pöördepunke ja ta parim sõber oli ilmselt just äsja pea ees sellesse sukeldunud.

Eks see nii ju oligi, mõtles Jamie. Ja Lauren polnud sugugi ainus.

Ta pöördus vaikselt rääkides Nati poole: „Sa võid tema kõrval istuda – see mõjuks rahustavalt. Ärgates on tal hundiisu. Laseme tal tunnikese magada, siis peab ta sööma. Ma tellin Hiina toitu.“

***

Jamie läks kööki, võttis mobiili ja vajus toolile. Tema vägagi nõrk ja täiesti ettearvamatu ettetunnetamise võime oli enese ilmutamiseks küll neetult kehva aja valinud.

Vaid üks pilk Natile ja teda valdasid visioonifragmendid ühisest tulevasest elust. Potentsiaalsest tulevikuelust. Ettetunnetamise võime näitas võimalusi, mitte seda, mis kindlalt tuleb.

Põrgusse. See tundus nii kuratlikult kindel.

Tantsimine Berkleys Shattuckis, naer ja kutse Nati näol... Jõulu esimese püha hommik Jamie perega. Päikesetõusujooga koos Natiga ja täiesti võimatu tunne, et see isegi meeldis talle.

Nati kumer kõht nende esimest last oodates.

Lumememme tegemine maja ees aias koos lapsega, kes nägi rabavalt Aervyni moodi välja. Ja kuradima kurat – Berkeleys ei saja ju lund! Lund sajab Chicagos, kus ta koos Nati ja vähemalt ühe laheda lapse ja lumememmega elab.

Kus ta armastab rabava innukusega Natti ja seda väikest poissi.

Ja see kõik tabas teda siis, kui ta käes olid teise inimese meelekanalid. Lihtsalt uskumatult halb ajastus.

Reeglina suhtus ta treeningul ette tulevatesse äpardustesse üsnagi rahulikult. Igasuguseid asju juhtub ja kui treenid nõidasid, tuleb neid üsnagi sageli ette. Tuksi läinud nõiduste tagajärgede likvideerimine, väiksemate vigastuste ravitsemine, süütute kõrvalseisjate teelt koristamine – see kõik käis tema tööga kaasas.

Jamie toetas pea vastu seina. Ta võib ju teha näo, et tegu on treeningul juhtunud äpardusega, kuid tegelikult oli Lauren osutunud süütuks kõrvalseisjaks. Nii tugeva ettetunnetamise epi soodi lööklainet pidi tundma iga meeltenõid, kes on kilomeetrit paar eemal. Lauren oli aga sisuliselt epitsentris ja ilma igasuguse barjäärita.

Kuid see andis vastuse ühele vägagi olulisele küsimusele. Üksnes väga vinge meeltenõid on suuteline vastu võtma sellist lööklainet nii suhteliselt tagasihoidliku ülekoormuse ilminguga. Laurenist saab veel väga võimas nõid.

Ja tema oli just Laureni kanalid plahvatusega lahti löönud.

Seitsmes peatükk

Lauren sisenes kööki, Nat kohe ta selja taga. „Ma olen valmis pool Chicagot ära sööma ja mul on niisugune tunne, nagu oleks mu ajust bussiga üle sõidetud. Mis paganat siin juhtus?“

Jamie, kes oli õpipoiss-nõidade vajadustega hästi kursis, andis talle toidukarbi pihku. „Söö. See teeb su peale head. Ja siis räägime.“

Nat võttis kapist taldriku ja vaatas imestunult, kuidas Lauren karbi välgukiirusel tühjaks sõi. Jamie vaatas Nati reaktsiooni lõbuga pealt. Võib arvata, et tavaliselt ei söönud Lauren nii nagu teljmeline poiss.

Jamie andis ka Natile karbi. „Lase käia. Usu mind, kui sa kahku ei tee, sööb ta sinu toidu ka ära.“

Jamie vaatas võõrast naist, keda ta hakkab armastama, ja nõida, keda ta oli just hakanud välja õpetama. Mille kuradiga ta küll hakkama oli saanud?

Mõlemaga ootas ees üsnagi keeruline jutuajamine ja tal oli tunne, et ei pruugi kummagi läbiviimiseks valmis olla. Kevadrulli kugistades mõtles ta, et Nellil pole õrna aimugi, kui suur tänuvõlglane ta tema ees on.

Ta otsustas käsitleda olukorda keerulise nõidusena. Üks samm korraga ning mitte ühtki olulist asja tuksi keerata.

„Kas su pea on nüüd parem, Lauren?“

„Jah,“ tunnistas Lauren teist toidukarpi tühjendades. „Söömine aitab. Kas sina oled see geenius, kes tellis nii palju süüa, et sellest jätkuks lausa kümnele?“

„Jah. Väljaõppe ajal on nõiad alati näljas.“

„Sa oled tõesti nutikas. Kas mulle ka kevadrulle on?“

Jamie skaneeris kähku Laurenit ning tabas ta Nati mõtet üles korjamas. *Jamie nimetas Laurenit nõiaks ja Lauren ei pilgutanud selle peale silmagi.*

„Pikk lugu, Nat.“

Nati kulm tõmbus kipra. „Kas ma panin oma mõtte sõnadesse?“

„Oh, pagan. Ma kuulen su mõtteid.“ Lauren pöördus paanikas ilmel Jamie poole. „Ma kuulen ta mõtteid! Mis minuga juhtus?“

Jamie saatis nii palju rahu välja, kui julges. „Su kanalid said liigselt koormatud. Liiga suur sisend. Kui niisugune asi juhtub, siis ollakse reeglina paar päeva ülitundlikud. Nii nagu enne oli keeruline su meelebarjääre mahendada, tuleb nüüd vaeva näha, et need uuesti paika panna. Seni, kuni seda pole tehtud, korjad sa üles vähemalt sinu läheduses olevate inimeste mõtete ja emotsioonide pindmise kihi.“

„Ah nii.“ Lauren noogutas mõtlikult, kuid oli endiselt skeptiline. „Miks ma siis sind ei kuule?“

„Minul on barjäärid paigas. Just sellega me tegelesimegi enne seda, kui sa ülekoormuse said.“ Ta pöördus Nati poole. „Kui lubad, siis ma saan aidata ka sinu barjääre tugevdada. Liiga palju uitmõtteid on Laurenile praegu liiast.“

Nati noogutuse peale võttis Jamie ettevaatlikult Nati meeltega ühendust. Tal kulus kõigest hetk, et tajuda Nati imeliselt rahumeelset energiat, seejärel muutis ta tema barjäärid kindlamaks.

„Sellest peaks paariks tunniks piisama. See pole sugugi täielik blokk, aga mahendab seda, mis välja pääseb. Lauren, kui me oleme söömise lõpetanud, tegeleme sellega, et sinu kanalid veidi koomale tõmmata.“

Lauren vehkis söögipulkadega, nagu oleks tegu relvaga. „Eip. Mul pole vähimatki kavatsust sinuga seda mängu uuesti mängida, enne kui ma saan teada, mis pagan ennist juhtus. Mul oli niisugune tunne, nagu mu pea oleks otsas plahvatanud.“

Jamie ohkas. „See oli minu süü ja ma olen sulle tohutu vabanduse võlgu. Treener peab hoolitsema selle eest, et energiavoog püsiks hallatav, mina aga ei saanud sellega hakkama.“

„See oli midagi palju enamat kui mittehallatav.“

Jamie märkas, kuidas Laureni laup tõmbus kipra. „Pea lõhub ikka veel, jah? On sul ibuprofeeni või midagi muud sellist? See aitaks.“

Lauren väljus köögist, käes kolmas karp toiduga.

***

Olles ära söönud kolm karbitäit nuudlirooga ja neli kevadrulli, viskus Lauren lõpuks Nati kõrvale diivanile ja uuris Jamiet. „Läheks siis peamise küsimuse juurde. Mis kurat minuga siis juhtus?“

„Mul on selle kohta mõned mõtted,“ tõdes Jamie, „aga kõigepealt tahaksin pisut andmeid koguda. Ürita mõelda, mida sa täpselt mäletad ja mida sa tundsid.“

„Keskendusin mulli kahandamisele.“ Ta vaatas Nati poole. „Sinul kukuks see paremini välja. See sarnaneb mõneti selle hingamise ja meditatsiooni värgiga, millega sa tegeled.“

Nati näol oli hämmeldunud ilme. „Mis mull?“

Jamie kiirustas selgitama. „Tegu on meeltenõidade esimese õpetunniga. Selle eesmärk on luua paindlikud barjäärid, et Laurenil õnnestuks valitseda seda, mis ta meeltesse sisse ja sealt välja läheb.“

„Kas Lauren on meeltenõid?“

Lase aga tulla, mõtles Lauren. Meeltenõid, telepaat... mida iganes. Kui asi viib nii kaugele, et ta kukub maha ja kaotab teadvuse, siis peab temas tõesti midagi olema, kuid ta polnud selle üle sugugi õnnelik.

Jamie noogutas Nati uurides. „Jah, nii ma arvan. Viime veel mõned katsed läbi, et selles kindel olla, aga võin öelda, et mitte-nõiad ei saa ülekoormust.“

Nat vaatas naerdes Laureni poole. „On sinul ikka huvitav elu.“

Lauren märkas Jamie silmanähtavat kergendust. Väga huvitav. Või siis ehk mitte. Enamik sõprussuhteid kannataks selle all, kui tuleks välja, et su sõber on nõid. Ta müksas Nati. „Jamie kartis vist, et sa võid plehku pista.“

Need sõnad näisid Jamiet šokeerivat. „Sa siis kuulsid seda?“

Jamie arvab, et ma loen ta mõtteid. Rumal nõid. Lauren surus padja enda vastu. „Selleks pole vaja meeltemaagiat. Sinust ei saaks küll iial pokkerimängijat. Sul pole vaja muretseda mitte sellepärast, et Nat selle nõiavärgi pärast plehku paneb, vaid hoopis sellepärast, et mina võin seda teha.“

Jamie kirtsutas nina. „Jah, sellest ma olen juba aru saanud. Nii et lähme siis tagasi selle juurde, mis juhtus. Sa tegelesid mulli kahandamisega.“

„Mulle tundus, et see läks paremini kui eelmisel korral. Tundsin sind nagu olukorda kontrolli all hoidvat, kuid see oli ka kõik, mis ma sinu poolt alguses tajusin...“ Lauren jäi mõttesse, meenutades, mis pärast seda juhtus.

Ja saatis Jamiele vihase pilgu. „Oota nüüd. Mina arvasin, et ma ise koormasin end üle... kaotasin millegi üle kontrolli. Aga see

tuli sinult. See tohutu voog tuli sinult. Mis kurat küll juhtus?“

Jamie vaatas talle pingsalt silma. „Sul on õigus. Asi polnud üldse sinus. Ma kaotasin hetkeks kontrolli ja kahjuks – kuna me oleme nii tugevalt ühenduses – tungis osa sellest sinule peale. Nagu ma juba ennist ütlesin, poleks seda tohtinud juhtuda, ja ma palun siiralt vabandust.“

„Mina arvasin, et Nell saatis su sellepärast siia, et sa oskad seda värki.“ Lauren ehmus päris tõsiselt mõtte juures, et ta pähe saadeti mitte just kõige kompetentsem nõid. Ja veel tema enda hõl.

Jamie ohkas. „Ma olen väga hea nõid. Asi polnud selles. Kas mäletad, kuidas ma sind läbi igasuguste vägede juhatasin? Minu võimed on seotud peamiselt loodusvägedega, aga mul on ka muud anded olemas. Just sellepärast olengi ma nii hea õpetaja: ma oskan natuke kõike. Kahjuks aga on nii, et üks mu nõrk anne on ettetunnetamine, mis ennast aeg-ajalt ilmutab.“

„Ettetunnetamine?“

Nat kummardus Jamiele lähemale. „Kas sa näed tulevikku?“

Kui üks neist kahest peab tõepoolest nõid olema, siis peaks see olema Nat, mõtles Lauren. Nat oli selleks märksa paremini ette valmistatud.

Jamie kehitas õlgu. „Ettetunnetamine pole just eriti selge asi ja seetõttu on see tõeliselt frustreeriv anne. Sa näed võimalikku tulevikku, kuid see ei pruugi sugugi kõige tõenäolisem olla. Tavaliselt näen vilksatusi. See oli aga pikem ja võimsam kui tavaliselt. Seda tuleb kord või kaks aastas ette. Seekordne ajastus oli küll täiesti vale.“

Jamie näeb tulevikku? See oli ju päris jube. „Nii et mu aju sai hiiglaka täiesti juhusliku sündmuse pärast?“

Jamie ohkas. „Ei, see polnud juhuslik. Reeglina vallandab miski asi ettetunnetuse."

Lauren ootas kannatlikult. Jamie tundis silmanähtavat ebamugavust. „Ehk räägid lähemalt? Mis selle siis vallandas?"

Nat katkestas vaikuse. „Mulle tundub, et see olin mina."

Lauren raputas pead. Nati kaela ei saa seda küll ajada. „See pole ju loogiline. Me ju isegi ei teadnud, et sa siin oled. Tegid ilmselt ise ukse lahti."

„Mina teadsin," ütles Jamie. „Minu ülesanne on ka treeningringi perimeetrit silmas pidada, veendumaks, et seda ei häirita."

Nat oli päris kohkunud ilmega. „Kas ma lõhkusin ringi ära? Kas Lauren sai sellepärast ülekoormuse?"

Jamie võttis Nati käe pihku. „Kindlasti mitte. Sinu süü see nüüd küll ei olnud. Mina lasin su ringi sisse, kuna Lauren usaldab sind ja sul on väga rahumeelne meel. Me oleksime su järgmisse treeningharjutusse kaasanud."

Jamie tõusis püsti, läks kööki ja tuli tagasi suure karbi šokolaadijäätisega. Pagana pihta, mõtles Lauren. Kui kutt üritab sind jäätisega ära osta, on selge värk, et asi on päris hull. Aga ehk on sellest abi. Ta tundis jälle nälga.

Jamie istus uuesti põrandale ja vaatas Nati poole. „Sina ei teinud Laurenile mitte midagi. Asi on selles, mis sa minule tegid. Sina olid minu ettetunnetuse vallandaja."

Lauren puhkes naerma. „No olete teie nõiad ikka alles üks paras seltskond. Muudkui üks vallandaja ja teine vallandaja. Esmalt vallandan mina kohaletoomisnõiduse, siis vallandab Nat sinu ettetunnetuse."

Kuid ta muutus tõsiseks, kui talle turgatas pähe üks päris pöörane mõte. „Oota nüüd, kas see tähendab, et Nat on ka nõid?"

Jamie uuris Nati lähemalt ja võttis ta käe pihku. „Hea küsimus. Ma viin sinuga samasuguse lihtsa skaneerimise läbi nagu alguses Laureniga."

„Ja millal see väike privaatsuse rikkumine siis täpselt aset leidis?" küsis Lauren.

„Võta rahulikult," soovitas Nat. „Kui Jamie oleks sinu luba küsinud, kas sa oleksid siis lasknud tal end skaneerida?"

Reeglina ei kasutanud Nat temaga rääkides sellist tooni. „Ei."

Nat saatis Laurenile väga tõsise pilgu. „Kui see on osa sellest, kes sa oled, kullake, siis on ju parem seda teada. See on anne ja meie kohus on oma anded vastu võtta ja neid edasi arendada. Kui Jamie saab sind selle juures aidata, siis jäta ta rahule. Mulle ei meeldi, et sa niisama heast peast mu silme all teadvuse kaotad. Sul on vaja teada, mis su sisemuses on."

See oli Natalia Smythe'i stiil talle selgeks teha, et on aeg lapsikused lõpetada ja oma panus anda, mõtles Lauren.

Jamiele avaldasid Nati sõnad sügavat muljet. „Sinust saab kunagi väga hea ema."

Nat punastas. „Vabandust, ma ei pea just sageli kõnet."

„Seepärast need ongi nii mõjukad," tõdes Lauren.

Nat vaatas Jamie poole. „Kas ma peaksin siis iseenese nõu kuulda võtma? Ju vist mitte. Mina pole ju nõid."

„Ei ole. Sul on paindlik ja selge meel. Sa käsitleksid väge väga hästi, aga sa pole nõid."

„Kuidas sa saad selles nii kähku nii kindel olla?" küsis Lauren. „Kas sul pole selleks vaja teha kõiki neid teste, mis sa minuga tegid?"

Jamie raputas pead. „Ei ole. Väe olemasolu või puudumise teen ma väga kiiresti kindlaks. Kui väeallikaid isegi tahtmatult

või treenimatult kasutatakse, jätab see jälje, omamoodi kaja. Selles ei saa eksida – ja Natil seda pole."

„Tegu on lihtsalt mingi kummalise karmaga. Temast saaks palju parem nõid kui minust."

Jamie nägu läks naerule. „Temast saaks suurepärane koolitusassistent. Tal on rahulik meel ja emotsioonid ning neist on palju abi."

Lauren pööritas silmi. „Sa loodad, et tal õnnestub mind talitseda."

„Seda ka. Aga meil on päris pikk päev olnud. Püüa puhata ja jätkame homme." Jamie vaatas Nati poole. „Kas sa saad homme ka siia tulla?"

Nat noogutas. „Ma tulen koos sinuga välja..."

***

Nat seisatas Laureni maja ees. „Minu joogastuudio pole siit eriti kaugel. Meil oleks vaja rääkida. Kas tahad tee peal kohvi võtta?"

Jamie vaatas Nati poole. Midagi pole teha. Nüüd tuleb raske vestluse teine osa. Pärast Laurenile peetud kõnet oli selge, et Nat ei lase endale pähe istuda. Huvitav, kuidas Nat küll tulevikuvisioonidega toime tuleb?

„Sul on stuudios kindlasti teed – see ajab ka asja ära."

Nat vaatas teda pika pilguga. „Olgu. Ja siis räägid mulle, mida sa nägid, mis minu tulevast elu puudutab."

„Kas sa tahad seda kuulda? Ma räägin sulle, aga katsume esmalt selle pöörase külma käest kuidagi pääseda." Nad kõndisid vaikides edasi. Jamie puhus hingeõhurõngaid suust välja ja pidas endamisi aru, kui palju ta peaks Natile rääkima.

Vaikus kestis seni, kuni Nat lasi ta oma stuudiosse ja läks teed tegema. Jamie vaatas suures saalis ringi. Siinne õhustik oli Natile nii omane.

Nat tuli paari minuti pärast kahe teekruusiga ja istus Jamie ette maha.

Jamie leidis, et Nat on nii uskumatult rahulik. „Laurenil on tõsiselt vedanud. Kõik sõbrad poleks sellesse, mis täna juhtus, nii rahulikult suhtunud nagu sina. Lauren alles hakkab aru saama, et tema meeltevägi pole üldse tavaline."

„Sa pead silmas seda, et ta on nõid."

„Jah. Sina oleks võinud ta elu täna märksa raskemaks ja ebamugavamaks teha. Sellised sõbrad, kes aktsepteerivad sind siis ka, kui reeglid nii kardinaalselt muutuvad, on kulda väärt. Tundub, et te mõlemad teate seda."

Nat naeratas. „Me kohtusime kolledži esimesel päeval. Meid määrati samasse ühikatuppa ja mulle tundub, et meil kulus kõigest viis minutit, et kogu eluks side luua. Pärast lõpetamist taht-sin avada joogastuudio. Mu vanemad olid sellele vastu. See ei klapi sugugi nende kujutluspildiga sellest, mida üks Smythe'ide tütar peaks tegema."

„Tõesti või?" Jamie ettetunnetuse visioonides polnud Nati pere kohta midagi. Võib-olla polnudki see juhus. „Mida sa siis nende arust tegema peaksid?"

„See on pikk lugu. Aga kui ma olin kahekümne ühe aastane, sain ma kaks kuud pärast lõpetamist ühe väikese pärandi. Üüri-sin selle pinna ja palkasin ehitusmehed. Ja nagu välja tuli, üritas mu isa vajalike lubade saamist takistada.

Ju see oleks tal isegi õnnestunud, aga Lauren sai sellest ühe mõkaaslase kaudu haisu ninna. Ta ähvardas isa, et teeb asja avali-

kuks, ja isa jättis mu rahule. Mina kuulsin sellest alles kahe aasta eest ning sugugi mitte Laureni käest."

Jamie pidas Nati kogu aeg silmas, kui ta teda kuulas, üritades klapitada „vaest rikast tüdrukut" oma visiooniga naisest, kes tegi lumememme ja naeris hommikuti.

Jamie pere oli suur, kärarikas ja vaidlushimuline. Ta ei kujutanud ettegi, et keegi neist võiks ette võtta midagi, mis tema unistuse hävitaks.

Nat jätkas. „Ära tunne mulle kaasa. Ma elan sellist elu, nagu mulle meeldib. See pole sugugi alati nii olnud, kuid see, mis oli varem, tõi mu siia, kus ma olen praegu."

„Nüüd on aga olevik pisut pöörase pöörde võtnud. Sul pole siis midagi selle vastu?"

„Laureni elu pole iial igav." Nat jõi teed ja mõtles hetke, siis aga lausus tõsisemal toonil: „Vahel sa tead, et veedad kogu elu kellegagi koos. Partneriga, lapsega, sõbraga. Elu toob üllatusi – sellest ei pääse üle ega ümber. Nii et kui Lauren on nõid, siis olen mina nõia sõbranna."

Nat püsib Laureni kõrval. Jamie arutles endamisi, kuidas see võimalik on, et naine, kelle vanemad on täielikud sead, on õppinud niimoodi armastama. On aeg teada saada, kas temas on ruumi veel ühe sõbra jaoks.

„Kas sa tuleksid kahe nõiast sõbraga ka toime?" Jamie tahtis lisada, et nii oleks Laurenile lihtsam, kuid pani suu kinni. Oli aeg rääkida Natist ja Jamiest. Üksnes Natist ja Jamiest.

Nati näole ilmus naeratus. „Kui sa tahad mu sõber olla, pead mulle rääkima, mis sa nägid. Minu arust pole õiglane, et sina tead minu tulevikust rohkem kui ma ise."

Noh, see teeb nüüd küll asjad kohe keeruliseks. Jamie ei

osanud öelda, kui palju ta on valmis Natile rääkima. „Esmalt on sul vaja teada, et ettenägemisvõime pole sugugi usaldusväärne. Vahel näitab see tulevikku, vahel kõigest võimalusi. Seda annab tõlgendada – visioone ei saa alati sõna-sõnalt võtta."

Nati kulm tõmbus kipra. „Sulle ei meeldi, et sul see anne on?"

„Üldse mitte. Tuleviku nägemine tundub väga lahe seni, kuni sind tabab see kahe sekundi pikkune sähvatus ning sul pole aimugi, mida see tähendab või kas see tegelikult ka aset leiab."

„Nii et sina nägid mu tulevikust vaid paari sekundit?"

„Ei. Nii lihtne see ka ei ole." Jamie jäi vait. Natil on õigus teada ja võib-olla oleks lihtsam talle seda näidata. Kui ta hakkab seda Natile rääkima, sureks ta piinlikkuse tõttu.

„Ma võin sulle näidata, mida ma nägin. Ettetunnetus jätab tugeva jälje, nii et mul on sisuliselt lint, mille ma võin sulle ette mängida. Aga mul on vaja, et sa mulle avaneksid. Minu meeleanded on suhteliselt nõrgad, nii et ma saan nii palju detaile edastada üksnes siis, kui sa mind aitad."

Nat jõi teed. „Ära tõlgenda seda valesti, aga kas see polnudki just see, mis Laurenile niisuguse obaduse andis?"

Jah, Nat ei lase tõesti endale pähe istuda. „Mõnes mõttes küll. Kuid siin on kaks olulist vahet. Ettetunnetus tababki tavaliselt rängalt ja see oli intensiivsem kui paljud eelmised. Kui seda aga uuesti ette mängida, siis see pole enam nii tugev kui algselt. Teiseks pole sina meeltenõid. See, et Lauren sai niisuguse üleloomuse, veenab mind, et ta on väga tundlik. Kunagi on ta väga tugev. Praegu aga tegi see ta nõrgaks."

„Nii et kui Laureni asemel oleks istunud mina, poleks see mulle niisugust mõju avaldanud?"

„Just täpselt. Ja nüüd pole see mulle enam üllatuseks, nii et

mul õnnestub ilmselt oma reaktsioone talitseda." Vähemalt nii ta lootis.

Jamiel polnud vähimatki tahtmist jagada ettetunnetuse visioone naisega, kes neis peaosa mängis. See, et sa jagad oma visioone, kuid jätad emotsionaalsed reaktsioonid enda teada, eeldas tõsist pingutust. Tema meeltevägi polnud just kõige tugevam.

„Sa tegeled ju joogaga. Sellisel juhul suudad sa mediteerida, meeled ära puhastada." Selge see, et Nat saab sellega hakkama. Ta polnud ju lihtsalt juhuse tõttu nii rahumeelne.

Nat tõi paar mugavat istumisalust ja andis ühe Jamile. Ta istus graatsiliselt maha ning sättis jalad lootoseasendisse. Jamie polnud nii loll, et oleks proovinud seda järele teha. „Kui sul midagi selle vastu pole, siis on seda füüsilise puudutusega lihtsam teha."

„Olgu. Laureniga sa nii ei teinud."

„Ei teinud jah. See on omamoodi abivõte, nii et me püüame treeningu algfaasis seda vältida. Pärast seda, kui tal õnnestub üksnes vaimse sidemega töötada, võib ta tundlikkuse suurendamiseks ka füüsilise lisada. Aga praegu pole tegu treeninguga, nii et ma võin minna kergema vastupanu teed." Jamie istus Nati vastu ja võttis ta käed.

„Sule silmad ja tee seda, mida sa meelte puhastamiseks tavaliselt teed. Ma korjan visualiseerimise mõne hetke pärast üles." Jamie siunas end selle arvamuse pärast, et füüsiline kontakt teeb selle justkui lihtsamaks, ning üritas otsusekindlalt oma meeli selitada.

Ta kuulis Nati aeglast hingamist ja tundis, kuidas ta meeled mahenevad. Natil olid imelised oskused. Ta lausa kadestas naist. Natil oleks tema õpilastele nii mõndagi õpetada.

Kasutades alguses sõnu ja siis meelte puudutust, avas ta ette-

vaatlikult kanali nende vahel. Õpilastega tegi ta niisuguseid asju pidevalt.

Kuid mitte miski selle juures ei tundnud harjutusena.

Jamie käivitas ettevaatlikult ettetunnetuse salvestuse. Ta kujundas mälestused filmilindina ja pani selle aegluubis käima.

Nat klubis tantsimas, kutse näol. Ta tajus isegi läbi visiooniudu, et muusika kutsus Nati.

Nat tema sugulaste seas jõulu esimese püha hommikul. Nüüd aga tabas Nati reaktsioon teda otse niuetesse. Segadus. Kadedus. Iha. Vajadus kuuluda ja lapselik kurbus. Tal oli meeletu vajadus Nati tööstida. *Nad on ju minu sugulased*, saatis ta õrnalt Nati poole. *Ma teen teid tuttavaks.*

Jooga aasal, Nati näol varahommikune valgus. Ta tundis, kuidas Nat on rahunenud ja kuidas kurb väike laps kaob. Jooga aitas tal oma keskmega ühenduses olla. Ja siis üllatus, kui Nat mõistis, et pole üksi. Jamie mõistis, et Nat ei näe ju teda. Tegu oli ju tema visiooniga, tema tulevikumälestusega. Nat sai teda üksnes tajuda.

Nat lapseootel. Ta tundis Nati naeratust ja soojust tulevase lapse vastu.

Lumememm, väike laps. Jamie tundis, kuidas Nat püüdis selle võimaliku lapsega kontakti leida. Ja siis katkes side. Jamie silmad plaksatasid lahti. Nati nägu oli kaame, silmad olid suured ja ta näol olid pisarad.

„Ta on nii sinu moodi. See laps on nii sinu moodi."

Jamie hoidis ta käsi tugevalt peos. Ka Jamie oli vapustatud. „Ta on meie oma. Just sellepärast see oligi nii jõuline. Ma nägin isegi tulevikku ka."

„Ta on nii ilus." Mööda Nati nägu voolasid taas pisarad. „Mis

ta nimi on?“

„Ma ei tea.“ Jamie süda pidi peaaegu murduma ja ta jätkas väga õrnal toonil. „Nat, ettetunnetus pole kindel asi. Ma ei oska öelda, kas ta on üldse tulevikus olemas.“

Nati nägu muutus veelgi kaamemaks. „Ta tundus nii tõeline. Ma armastasin teda. Ma ei tea, kuidas sellega toime tulla.“

Jamie võttis ta endale sülle ja hoidis ta ümbert kinni. „Mina samuti mitte.“

Jamie maailm lõpetas pikkamööda vappumise. Natil oli külm. Jamie haaras väest kinni ja küttis saali soojemaks. Üsnagi karuselt, kuid ajab asja ära. Natile võib mõnel teisel korral võlutrikkidega muljet avaldada.

Kui Natil soojem hakkas, sulges Jamie mõtted lokkis peaga lastest ja lumememmedest. Kui kogu ta tulevik oli kaalul, oskas ta vaid üht teha.

„Kas sa süüa tahad? Ma tean üht päris head *sushi*-restorani.“

***

Lauren läks teekruusi ja soolakringlite kausiga tagasi oma kallile diivanile. Oli vast päev. Pea tundus ikka veel pisut õõnes, samuti kõht. Kui ta sellises vaimus edasi sööb, tuleb toidutellimust tunduvalt suurendada.

Nii et ta on siis nõid. Mingisuguse meelteväega. Võib-olla on ta sisuliselt empaat. See ei kõlanudki nii väga ogaralt. Homme võib selle üle põhjalikumalt järele mõelda. Mõtlemine tegi haiget.

Lauren suikus uuesti unne. Ta vaatas, kuidas unenäod ta meelteservas liikušid. Tants mingis klubis. Nat jõulu esimese püha hommikul mingi inimkarja keskel. Nati enda pere see küll

olla ei saa – nemad on selleks liiga pinges. Nat suure kõhuga. Nat, kes teeb väga Jamie moodi lapsega lumememme.

Lauren ajas end nii äkitselt istuli, et kauss soolakringlitega läks ümber. Nat ja Jamie? Ta sulges uuesti silmad, et pilt oleks selgem. Ei. Nat, Jamie ja väike laps, kes nägi väga Jamie moodi välja. Nad olid pere. Ta tundis valu, kui nägi Jamie armastust nende vastu.

Need polnud unenäod – see pärines Jamie peast. Jamie ettetunnetamine puudutas teda ja Nati. Just sellepärast see teda nii rängalt tabaski. Need olid Jamie tunded. Oh pühade vahe küll. Ta parim sõber teeb nõiaga beebi?

Lauren võttis teekruusi kätte. Nüüd oli ta täiesti ärkvel ja tal oli nii mõndagi, mille üle mõelda. Ta püüdis äsja nähtud tulevikku ette kujutada. Ta polnud küll seda imelikku nõiaväge tahtnud, kuid võib-olla pole tema ainus, kelle elu oli just pea peale keeratud.

Siis käis ta peast läbi mõte, mille peale ta oleks tee peaaegu sülle kallanud. Jamie ettetunnetuses puudus üks asi.

Selle kõige peale läheb Nati ema pea lõhki. Ja Jamiele tuli juba kasvõi selle eest au anda. Kuigi ta on nõid.

Kaheksas peatükk

„Emme, kes see ilus naine on?“

Nell tõstis pilgu arvutilt. Ta noorim poeg mugis õuna ja vaatas talle huviga otsa. „Milline naine, Aervyn?“

„See, kes onu Jamiega mängib.“

„Onu Jamie on Chicagos, kullake.“

„Ma tean. Emme, neil on lumi maas.“ Californias elava lapse silmis oli see midagi erakordset. „Ta teeb koos ühe ilusa naise ja väga minu moodi lapsega lumememme.“

Hmm, mõtles Nell. Aervyni võluvägi on tugev, aga ega ta siis ometigi Ameerika teises otsas oleva Jamiega mõtteid jaga.

„Milline see ilus naine välja näeb, kullake?“

„Tal on kuldsed juuksed ja kui ta naerab, lähevad ta silmad kissi. Ta naerab sageli. Onu Jamie armastab teda väga. Nagu mind, nii et vahel on tal lausa südames valu.“

Mis pagan seal Chicagos küll ometigi sünnib? Laureni juuksed on ju punakaspruunid – Nell nägi ta pilti kinnisvarabüroo kodulehel. Jamie tegutseb küll kähku, aga armuda vähem kui kahe päevaga võhivõõrasse? Nelli vend – seesama õnnelik üksik mees? No ei. Aervynil on meeletu vägi, aga ta on kõigest nelja-aastane. Selles vanuses pole ikka kõik maailma asjad nii selged.

„Ma ei tea, kes ta on, kallis. Ma küsin onu Jamie käest, kui temaga järgmisel korral räägin. Kas tahad raamatut lugeda?“

„Mängime võlumist.“ Aervyn muutis õuna nagu muuseas hõbedaseks palliks ja kergitas selle nende vahele õhku. See oli ta lemmikmäng. Eesmärk oli suruda palli partneri kätte, samas kui tema üritab seda sinu kätte suruda. Lihtne mäng, millega õpeta-

da nõiaõpilastele, kuidas loodusenergiaid valitseda ja neile vastu seista.

Nell oli valmis petutrikiks ja saatis Aervyni kõhu poole võlukõdi. Muud moodi tal enam võita ei õnnestunud.

Kuid ta ise ei märganud tema roiete poole saadetud kõdi enne, kui see kohal oli. Igavene väike nõianaaskel! Kust ta küll seda on õppinud? Ju Jamie käest. Nell jättis meelde, et Jamiega tuleb üks põhjalik jutuajamine maha pidada.

***

Rahulikud pühapäevahommikud oli tõeline aare. Lauren tukkus teki all, kuni kõht andis märku laisklemine lõpetada. Tuleb minna saiakesi ostma. Ja muutuda siis toimekaks ning keeta suur potitäis spagetikastet. Ta oli *online*-toiduostmisega väga rahul. Kui Jamie ja Nat kohale ilmuvad, võib ta seda neilegi pakkuda. Või ehk siiski mitte – tal oli lausa hundiisu.

Tõmmanud jalga paksud retuusid ja saapad ning pannud selga kapuutsiga pusa, oli ta juba poolel trepil, kui talle meenus, et jättis jope selga panemata. Ta mõtles hetke, kas minna tagasi, kuid otsustas siis, et on selleks liiga laisk. Tuleb niisama poodi lipata – see pole ju kaugel.

Lauren väljus uksest ja kahetses peaaegu kohe oma otsust. Chicago talve juures ilma jopeta välja tulla – see oli tõeline hullumeelsus. Ta tõmbas saiapoe ukse lahti ja astus tänulikult sisse.

Ta pea käis ringi. Liiga palju hääli, liiga palju tundeid, liiga palju... Lauren tundis, kuidas tal hakkab sees keerama, ning haaras lingist kinni. Ta keskendus lingile. Nii õnnestub ehk pääseda. Kolm sammu uksest välja tundusid nii rängad, nagu ta oleks ma-

ratoni läbi teinud. Ja ta vajus ukse sulgudes põlvili maha.

„Lauren!“ Nat jooksis sõbranna juurde, Jamie kohe ta kannul. Lauren tundis, kuidas ta peas löödi barjäärid paika. Vaikus oli imeline kingitus. Ta tõusis mõlema käega peast kinni hoides pikkamööda püsti.

„Mida paganat sa omast arust väljas teed? Sul pole ju veel barjäärid paigas!“

„Sa võid hiljem tema peale karjuda.“ Nat haaras Laurenil käest kinni. „Kohe pärast seda, kui mina olen tema peale karjunud, et ta veebruarikuises külmas ilma jopeta on. Aga viime ta kõigepealt sisse.“

Kas on võimalik käia nii, et pead ei liiguta? Iga samm raputas Laureni aju. Tegu oli steroidi-pohmelliga, lihtsal ilma lõbuta, mis sellele eelneb. Ta toetas vaba käega pead. Ehk ei kuku see siis otsast ära.

Nad jõudsid Laureni majani ja trepist üles. Lauren kirus iga astet. Endamisi ja vaikselt. Isegi valjud mõtted tegid peale piina.

Nat juhatas ta uksest sisse ja otse diivani peale. „Totakas,“ ütles ta Laurenile sooja tekki peale pannes. „Ma teen teed.“

Jamie võttis istet. Lauren tundis peas survet. Oeh.

„Võta rahulikult. Ma ei saa sind aidata, kui sa mind sisse ei lase.“

Einoh muidugi, see veel puudub, et keegi trambib tema niigi räsitud ajus. Aga leides, et enam hullemaks ei saa asi minna, üritas Lauren end lõdvaks lasta.

See soojus oli imeline. See levis ja kattis ta piinatud pea ning tõi lainetena kergendust. Lauren avas silmad.

„Aitäh, nüüd on palju parem.“

Nat lähenes teega. „Lauren, mis juhtus?“

„Ei oskagi öelda. Läksin saiakesi tooma. Ja niipea kui ma poeukse avasin, oli mul samasugune tunne nagu eile.“ Ta vaatas Jamie poole. „Kas mul oli jälle ülekoormus?“

„Seekord mitte, ehkki kui me poleks kohe sealsamas nurga taga olnud, oleks see võinud küll sellega lõppeda. Sa saatsid väga tugeva hädakutsungi välja, nii et me tormasime kohe kohale.“

Laurenil oli tahtmine naerma hakata, kuid enne, kui ta jõudis seda teha, turgatas talle üks mõte pähe. Saiakesed ei tohiks hädakutsungit välja saata. „Miks see siis nüüd juhtus? Ma käin seal ju pidevalt. Midagi on muutunud.“

„Jah. Su meelekanalid avanesid eile ja sul pole veel oskusi, et kohe kähku barjääre paika panna. Lähiajal on nii, et iga kord, kui sa välja lähed, pead enne kodust lahkumist barjäärid paika panema. Muidu kordub see, mis juhtus saiapoes: sul ei õnnestu enam kõigi läheduses olevate inimeste mõtteid ja tundeid blokeerida.“

„Ja sa räägid mulle sellest alles nüüd!“ tõdes Lauren hapult, võttes Nati pakutud teekruusi vastu.

Jamie kirtsutas nina. „Jah, anna andeks. Eile oli pisut pöörane päev. Unustasin sulle kui värskele nõiaõpilasele instruktsioonid anda.“

„Kas see polegi siis veel kõik?“

„Ei ole. Nii et käime kõik vajaliku täna läbi.“

Lauren rüüpas teed. Talle ei meeldinud kõik need muutused, mis tema peas pärast Jamie väljailmumist olid aset leidnud. Pohmelli saamiseks on palju lahedamaid viise.

Ta jõi kruusi tühjaks. Tee ja Jamie tarvitusele võetud abinõud tekitasid juba suhteliselt normaalse tunde. Hea ajastus, et nad just sel hetkel välja ilmusid. Ja kui juba neist kahest rääkida, siis...

Laurenile meenusid Jamie ettetunnetusest üles korjatud

killud. Täna tuleb veel muudki teha kui parema ajumulliga vaeva näha. Kõigepealt on vaja, et Nat sellest teada saaks, ja Jamie peab talle seda ise rääkima.

Lauren tõstis pilgu ja mõistis, et ta on ajast kõvasti maha jäänud. Ta lausa nägi seda Jamie ja Nati vahelist energiat. Just nagu oleks ta elutoas virmalised. Ta vaatas mõnda aega hämmeldunult seda värvide mängu.

Jamie märkas, et ta mõtted on mujal. „Lauren, mida sa näed?"

„Teie vahel väreleb vikerkaar." Ta vaatas Jamiele silma. „Räägi nüüd ära."

Jamie niheles. „Sind tabas eile mu ettetunnetuse järellaine, aga sa ei saanud selle sisule ilmselt pihta."

Lauren ei suutnud kiusatusele vastu panna. Ta moodustas hoolikalt meeltes ühe pildi: Jamie, Nat ja päikesetõusujooga aasal. Pilti Jamie poole nügides võbeles see pisut, kuid Jamie reaktsioon oli lausa hunnitu. Nii armas oli näha, kuidas täiskasvanud mees punastab.

Lauren hakkas Jamiele saatmiseks järgmist pilti kokku panema – seekord lastest ja lumememmest – ning taas tabasid teda jõuliselt Jamie tunded tuleviku Nati vastu. Jamie potentsiaalse tuleviku vastu. Ettetunnetus ei garanteeri veel midagi... või nii vähemalt Jamie ütles.

Lauren mõtles ringi ja lükkas Jamiele hoopis uue mõtte: *ole temaga väga ettevaatlik.*

Jamie oli pisut rööpast välja löödud olemisega. „Sa tabasid märksa rohkem, kui ma arvasin. Hästi saadetud. Pärast hommikusööki tegeleme sinu kontrolli poolega."

„Sa kuulsid siis seda. Tundub, et ma sain päris hästi hakkama."

„Ma kuulsin." Jamie naeratas, kui ta köögi poole läks. Ta osutas peaga Nati poole. „Ja tema samuti."

„Ma pole nii õrnake, Lauren. Sa ju tead seda."

„Nii et sina kuulsid siis ka mind?"

Nat naeratas. „Vägagi selgelt. Lahe trikk." Ta muutus taas tõsisemaks. „Kuidas sa ennast pärast seda kõike tunned?"

„Mida sa täpsemalt silmas pead? Kas seda, et ma olen nõid, või seda, et mu parim sõber teeb nõiaga nunnud beebid?"

„See on lihtsalt võimalik tulevik, Lauren. Midagi võib sellest aset leida, aga samas ei pruugi see kõik üldse tõeks osutuda."

Lauren mõtles pisut. Ta oli kümme aastat Nati parim sõber olnud. Jamie visioon pakkus perekonda naisele, kel polnud seda õieti kunagi olnud. Ta võttis Nati käe ja surus seda õrnalt. „Mida sa ise tahad, Nat?"

Nati silmad täitusid pisaratega. Ta vaatas nende mõlema käte peale ja lausus sosinal: „Mina tahan, et see oleks tõsi." Siis hingas ta sügavalt sisse ja tõstis pilgu. „Kuid ma olen seda kogu oma elu tahtnud. See kõik tähendab seda, et võib-olla on mul võimalus see saada. See pole kindel, aga võimalik. Lauren, see on tõeline kingitus."

Lauren vangutas pead. Ta ei tohiks tegelikult üllatunud olla. Nat oli kogu elu hästi paindlik olnud ja tema lootusetunne oli alati väga tugev ning kindel. „Kas see tähendab, et sa hakkad nõiaga käima?"

Nat saatis talle vildaka naeratuse. „Midagi sellist jah."

„No on ikka veider veebruar tänavu."

Jamie tuli tagasi tuppa, käes kolm taldrikut praesingi ja munaga. „Nüüd võite minust rääkimise ära lõpetada."

Lauren oli rabatud. „Kas sa oskad süüa teha?"

„Oskan. Ja ma eeldan, et sa oled nälga kõngemas."

„Olen jah... Kas sa kuulasid meid pealt?" Talle turgatas pähe, et Jamie võib ju sellega tõesti hakkama saada.

„Ei. Tsiteerides mu ema: *see, et nõiad saavad midagi teha, ei tähenda veel, et nad seda teevad.*"

Nat vaatas talle pead kallutades otsa. „Aga sa oleks siis *võinud* seda teha?"

„Ma ei teinud seda, aga jah, see on tõesti üsnagi algeline maagia. Lauren saab ka sellega varsti hakkama. Lühidistantsil toimib telepaatia päris hästi. Minul on lihtsam loodusjõududega nõidusi teha. Aktiveerin õhu, et suunata helivood parasjagu nii kaugele, et ma kuuleksin... või midagi sellist. Kuigi ma pole seda kunagi teinud," lisas ta naerdes.

Lauren puhkes naerma. „Valevorst." Ta võttis Jamie käest kaks taldrikut ja läks nendega väikese söögilaua poole.

„Iga nõiahakatis katsetab niisuguseid asju vähemalt ühe korra. Mõni jääb varem vahele, teine hiljem, aga nõidade peres on raske midagi uut välja mõelda. Mu ema tegi omal ajal vastunõidu-se, mille tulemusena olid mu kõrvad pärast mitu päeva punased. Ja nii tehti minu nõiaspiooni karjäärile lõpp."

Laureni huvi nõiaperede vastu osutus ühtäkki märksa isiklikumaks. „Kas siis nõidade lapsed on samuti tavaliselt väega?"

„Sõltub asjaoludest. Kindel on see, et nõiaanded on päritavad. Minu suguvõsa kohta võib öelda, et keskmiselt iga teine laps on nõid. Lisaks neile on mõnel veel teatud andeid, ehkki mitte nii palju, et nendega midagi teha. Aga neil endil võivad sündida nõialapsed. Nad oleks nagu nõiaande kandjad, kuid ei ilmuta ise mingit tõsisemalt võetavat väge."

Lauren mõtles oma pere peale. „Kas siis üks minu vanematest võis ande kandja olla? Kuidas siis minust nõid sai?"

Jamie raputas pead. „See on üks neist küsimustest, mis nõiagenealoogid hulluks ajab. Sellele ei oska mitte keegi vastata. Võib-olla oli sinu suguvõsas varjatud andeid või neist ei saadud aru, aga kahekümne viiel protsendil nõidadest pole samas teadaolevalt peres ühtki teist nõida. Suure tõenäosusega oled sina ka selles kategoorias."

Nat oli kogu selle aja vait olnud. Lauren tabas, et ta pole sugugi ainus, kellel on isiklik huvi nõidade ja nende perede vastu. Nõiaga käimine on üks asi. Temaga lapsi saada aga hoopis teine asi.

Ta surus laua all Nati kätt. „Nii, kuidas siis nõidade algkursuse järgmine osa välja näeb?"

„Me peame nii kaugele jõudma, et sa saad tänaval ringi käia, ilma et sind tabaks ülekoormus. Lõpuks jõuad selleni, et suudad oma barjääre valitseda ja ise otsustada, kui palju sa tahad vastu võtta. Kuid seni kasutame telliseid."

„Mis siis mullidest sai?"

„See oli hea idee seni, kuni ma su kanalid lahti lõin. Kui sa tahad homme tööle minna, siis peame kivimüüri ehitamist harjutama. Ja kui sa oled sellega hakkama saanud, tuleme mullide juurde tagasi. Nat saab aidata meil olukorda hinnata. Nüüd aga tuleb sul luua nii tugev müür, et sa ei korjaks temalt enam midagi üles. Kui sa suudad ühe inimese täielikult blokeerida, saab sealt juba edasi minna, et valitseda suuremaid rahvahulki."

„Ma ei kuule teda praegu ka."

Jamie patsutas ta kätt. „Sellepärast et praegu on su pea ümber betoonmüür, mille ma saiapoe ukse taga püsti panin. Tule elutuppa, võtame selle maha."

***

Nell ootas suure ärevusega Jamielt uudiseid. Ta teadis väga hästi, millise jama sisse Jamie võib end paari tunniga mässida. Ning vanema õe ülesanne oli venda aidata.

Või siis kiusata teda ilusate naiste ja lumememmede pärast. Õde võis endale nii mõndagi lubada. Nell võttis telefoni ja saatis Jamiele sõnumi. *Jututuppa. Ja kohe.* Sophie ja Moira jaoks lisas ta samale sõnumile ka *palun*.

Nell: Eks on ka tagumine aeg, vennaraas.

Sophie: Jamie! Me ootame põnevusega uudiseid. Kuidas siis Laureniga läheb?

Jamie: Tulin just tema juurest. Igatahes praegusel hetkel ei salli ta mind ilmselt silmaotsaski. Tegelesime kolm tundi barjääridega.

Moira: See on jah vist pisut liig. Mis kiire sul peal on?

Jamie: Mul pole muud valikut. Ta sai eile ülekoormuse.

Sophie: Oh taevas! Mis siis juhtus?

Jamie: Minu viga. Tegelesime algeliste barjääriharjutustega. Tal läks juba päris kenasti, aga siis tabas mind ettetunnetuse laine. Mul on neid viimase aasta jooksul kõigest kaks tükki olnud, ja üks neist pidi end ilmutama just siis, kui ma olin nõiakollanokaga meelteühenduses.

Nell: See pidi siis küll väga vinge ettetunnetus olema, et sa ei suutnud end valitseda.

Jamie: Oli jah. Ja Lauren sai järellainetuse kaela, mis koormas ta kanalid üle. Suure tõenäosusega poleks seda juhtunud, kui ta poleks nii tundlik. Temast saab väga vinge meeltenõid.

Moira: Oled sa kindel?

Jamie: Jah, ta läks hommikul saiapoodi ja poe meeled lõid ta rivist täiesti välja. Tema appikarje oli paari kvartali kaugusele kuulda.

Moira: Väljaõppeta nõia puhul on see lausa uskumatu.

Jamie: Just täpselt. Minul ei õnnestu üldse midagi nii kaugele saata ja see on ka tädi Jennie võimete ülempiir. Vist.

Moira: Kui ta tundlikkus on sama tugev kui saatmisvõime, siis on sul tegu paraja pähkliga.

Jamie: Sellepärast me tegimegi kolm tundi barjääriharjutusi. Tal on vaja pakse müüre, et ta saaks seni funktsioneerida, kuni me barjäärikontrolli peensused paika paneme.

Moira: Nii jäävad ta meeled pimedaks. Ta on ju harjunud vähemalt midagi kuulma, kuigi polnud sellest seni teadlik.

Jamie: Jah, ma saan aru, aga parem olla juba suletud kui pärani avatud. Nüüd kulub tal paksu müüri paika saamiseks kõigest paar sekundit. Ta omandab uusi oskusi väga kiiresti. Püüdsin talle selgitada, et ta tunnebki ennast teistest mõnes mõttes ära lõigatuna. Võib arvata, et tal pole aimugi, kui suurt osa oma väest ta juba niikuinii kasutas, seega homme saab ta ilmselt paraja üllatuse osaliseks.

Sophie: Kas me saaks kuidagi aidata? Ma võin talle kristalle ja kreeme saata, mis aitavad ta tundlikkust pisut blokeerida.

Jamie: See on hea mõte. Praegu kuluvad talle kõik abivahendid ära. Kuid mida suurem probleem, seda rohkem vajab ta koolitust, ja kiiremas korras. Ma võin temaga mõnda aega veel tegelda, kuid ta kasvab hämmastava kiirusega sellest välja, mis mina talle õpetada saan.

Moira: Meil on siin paar tugevat empaati, aga ükski neist

pole telepaatias tugev.

Nell: Too ta siia, Jamie. Tädi Jennie oleks kõige õigem teda aitama. Tema on nii empaat kui ka telepaat ja ühtlasi päris hea nõiduste saatja. Me ei tea veel, kas Lauren kanaliseerib või saadab, kuid nii või teisiti saaks tädi Jennie temaga hakkama.

Jamie: Mõtlesin ise ka seda.

Nell: Uuri välja, millal ta saaks tulla. Ma räägin tädi Jenniega.

Moira: Minu arust oleks see tark tegu. Kui Laurenil on selline vägi, ei tohi tema õpetamist poolikuks jätta. Mina lähen nüüd magama. Lend Iirimaalt tagasi väsitas mu vanad kondid nii ära.

Sohpie: Head ööd, tädi Moira. Ma lähen nüüd ka arvuti juurest ära: mul on mõned keedused pliidil.

Nell: Jamie, on sul veel hetk aega? Tahan sinult veel üht asja küsida.

Jamie: Muidugi. Mis on?

Nell: Kes see blond tšikk on?

Jamie: ???

Nell: Aervyn nägi sind ühe blondi naisega lumememme tegemas.

Jamie: Oh sa vana põrsas. Ju ta tabas mu totaka ettetunnetuse servakese ära. Kas temaga on ikka kõik korras?

Nell: Kas temaga on üldse asjad kunagi mitte korras? See laps tekitab võluorkaane ja küsib süüa. Aervyn tahab lihtsalt teada, kes see naine on. Nii et lase tulla, vennaraas. Mis sünnib?

Jamie: Väga pikk lugu.

Nell: Tipi kiiresti.

Jamie: Halasta mu peale. Olen paari päeva pärast tagasi ja räägin siis lähemalt. See ei põle.

Nell: Aervyn väidab, et sa armastad teda. Ja et on veel üks

väike poiss, kes näeb väga tema moodi välja. Lase tulla.

Jamie: Oh pagan küll. See piinlik lugu ei tahagi lõppeda. Ma nägin oma tulevikku. Või vähemalt võimalikku tulevikku, milles oli ka Laureni blond sõbranna ja Aervyni kloon.

Nell: Vau! Kuidas sinuga lood on?

Jamie: Ei oskagi veel öelda.

Nell: Tule koju, et ma saaksin sind näost näkku aasida.

Jamie: Mina armastan sind ka.

Nell: Aervyn igatseb su järele.

Jamie: Ju tõesti, kui ta korjas tuhandete kilomeetrite kauguselt niisugused asjad üles. See ajab hirmu nahka. Mul polnud aimugi, et selline haare on üldse võimalik.

Nell: Usu mind, kui ma ütlen, et mulle see ka ei meeldi. Osaliselt on põhjus ilmselt selles, et te olete niivõrd seotud. Aga sellest kaugemale ei taha ma kohe mõeldagi.

Jamie: Sa ju tead, et lisaks tädi Jenniele on ta meie peres ainus, kel on tõeliselt tugevad meeleanded. Tal võiks olla päris huvitav Laureniga koos õppida. Äkki ta omandaks ka mõned võtukombed.

Nell: Jah, looda sa. Kas Lauren on siis tõesti nii tugev?

Jamie: Minu arust küll.

Nell: Too ta siis siia.

Jamie: Ma tegelen sellega. Ütle Aervynile, et ma armastan teda ja et ta ei surgiks mu peas. Ja ma armastan sind ka.

Üheksas peatükk

Lauren läks esmaspäeva hommikul tööle teadmisega, et ees ootab väga tore päev. Greenleyd pidid tulema ostulepingut sõlmima ja ta pea oli vinge kivimüüri tõttu mõnusalt vaikne ja rahulik.

Selleks et vältida saiapoes aset leidnud katastroofi, drillis Jamie temaga eelmisel päeval meeltemaagia algkursust, kuni Lauren ja Nat halastust palusid. Kuigi Jamie oli paras kubjas, visualiseeris Lauren hommikul enne kodust lahkumist kaitsemüüri ja tundis, kuidas see mõnusa mütsatusega paika langes. Ta tegi edu samme, kuigi Jamie oli ka omalt poolt ühe nõiduse lisanud. Igaks juhuks.

Lauren läks kolleegidele lehvitades nõupidamisteruumi ja tervitas Greenleysid. „Tere hommikust. Astusin selle maakleri juurest läbi, kes seda korterit müüb, ja võtsin kaasa kinnitatud pakkumise. Teilt mõlemalt on vaja paari allkirja ja ongi kõik. Paari nädala pärast olete oma uues kodus."

Kate toetus naeratades Mitchi vastu. „Me oleme nii elevil. See on meile just õige kodu. Oleme sulle ääretult tänulikud."

See osa ta töös, kui ta oli leidnud kellelegi just õige kodu, meeldis Laurenile kõige rohkem. Ta võttis Kate'il käest kinni. „Kutsuge mind siis beebipeole. Mulle nii meeldib, kui ma näen kliente nende uues kodus."

Ta ei tundnud midagi. Kate oli ilmselt õnne tipul ja see oleks pidanud toas lausa vibreerima, kuid tema tundis vaid kividesse mähitud aju ning Kate Greenley oleks nagu võhivõõras olnud.

Lauren hoidis end dokumente läbi käies vaos. Tal oli tahtmine nutma puhkeda. Maakleritöö on tõsine asi ja suur osa sellest

on üsna igav ja tüütu. Kirkamad hetked olid just need, kui klient leidis õige kodu ja sõlmis lepingu.

Kõige parem oli muidugi see hetk, kui klient õige kodu ära tundis – sellest paremat ei olnud. Aga lepingu sõlmimine ja võtmete üleandmine olid ka olulised. Just nende hetkede nimel ta tööd tegigi ja nüüd oli ta just selles hetkes ning jäi kõigest heast ilma. Ta teadis, et Greenleyd on õnnelikud, aga ta tahtis nende õnne ju ise ka tunda.

Tal oli kange tahtmine Jamiet kiruda. Enne Jamie väljailmumist selliseid probleeme ei olnud. Ega ta siis ise ei tahtnud nõiaks saada. Tema elu oli seni, kuni see totakas nõiaõnnetus ta meeltevälle vallandas, igati mõnus.

Ja nüüd aitab vingumisest, otsustas Lauren. Mis olnud, see olnud, ja nüüd tuleb katsuda sellega leppida. Enda haletsemisel pole mingit mõtet. Ta valitseb ju kive.

Ta mõtles hetkeks Jamie juhiste peale ja puhus müüri sisse roosa mulli. Siis virutas ta paarile kivile ja nägi, kuidas tekkis ava.

Sellest voogas nagu murdunud tammist sisse mõtteid ja tundeid. Roheline ruum, seintel imelised seinamaalingud, hällis magav laps. Rahulolu, et ühe suure asjaga on ühele poole saadud, ning uhkus ja mure tuleviku pärast. Soe ja rütmiline trummipõrin. Nii rahumeelne.

Mure! „Lauren," ütles Mitch kätt ta õlale pannes.

„Vabandust?" Lauren oli segaduses. Taustal kostis kummaline trummipõrin ja Mitchist ning Kate'ist hoovas muret.

Liiga sügav. Liiga palju. Kivid, lappige auku. Üritades mitte paanikasse sattuda, kujutas Lauren uuesti ette tugevat ja kindlat kivimüüri. Nii, auk on kinni pandud.

„Andke andeks. Mul oli pisut pöörane nädalavahetus."

Kate'i nägu läks naerule. „Loodetavasti on ta lahe kutt."

Kui see oleks vaid nii lihtne. Lauren lappas veel kord dokumendid läbi ja leppis kokku, et võtmed tuuakse lepingu kehtima hakkamise päeval korterisse. Pärast Greenleyde lahkumist vajus ta toolil kössi.

Kui ta reedel neile korteri leidis, oli ta suurepärase intuitsiooniga maakler. Nüüd on esmaspäev, ja ta on ülitundliku pea ja kontrollile allumatu kivi- ja mullisegadikuga nõid.

Mis siis praegu juhtus? Ju polnud aukude tagumine müüri aruka inimese tegu. Augud olid liiga suured, liiast. Ju tuli see rahulolu, et suure asjaga on ühele poole saadud, Mitchi poolelt. Roheline ilusate maalingutega tuba oli ilmselt Kate'i lastetoa visioon – hällis lamav laps oli nagu Mitchi koopia.

Ja siis trummipõrin. Lauren ajas end pikkamööda sirgu mõistes, millega tegu oli. Soe tume vesi ja trummipõrin. Ta oli saavutanud ühenduse lapsega.

Ta silmad valgusid pisaraid täis, kui ta sellega kaasnenud tundeid meenutas. Milline rahu ja turvalisus. Tal oli tahtmine sinna jääda. Õnnelik laps.

Lauren võttis paberid ja tõusis püsti. Ta on küll alles kollanokknõid, kuid päris vatis peaga ei kavatse ta ka ringi käia. Ta hingas sügavalt sisse ja keskendus müürile. Müür tuleb teha pisut õhemaks, mõrti on vaja tekitada mõned praod ja kivile on vaja panna sammal kasvama. Nii on juba palju parem.

Ta naeratas silmi avades. Ta oli oma muudetud ja pisut poorsema müüriga väga rahul. Toast väljudes tabas teda esmaspäevahommikune jutuvada. Maxine oli õnnelik – ju ta on tehingu sõlminud. Jenna Maé tundis igavust ja üritas teiste märkamata pruutkleitide lehel surfata.

Uups! Lauren taipas, et ei näe ju tegelikult ei Jenna Maed ega ta arvutit. Tundub, et modifitseeritud müür lasi vist pisut liiga palju sisse, kuid ta tundis end vähemalt funktsioneeriva inimesena. Ja täna tuleb sellega leppida.

***

Sophie sisenes oma lattu, mis oli õigupoolest ta kolmas magamistuba, kuid sisse ehitatud riiulite ja saatedokumentidega kaetud laua tõttu polnud seal tegelikult magamiseks ruumi. Sajandi keskpaigast pärit väikese rantšo putitamine oli nõudnud suurt tööd, kuid samas oli siin ruumi nii talle endale kui ka „Tänapäeva nõia" äritegevusele.

Tema pelgupaik oli vannitoaga suur magamistuba, mis oli värvitud rahulikes rohelistes toonides, mis rahustasid ja taastasid ta meeli ja mõjusid tema maamaagiale hästi. Teises magamistoas olid müügiks mõeldud rohttaimed ja salvid. Siin selles toas oli aga kõik muu: kristallid ja raamatud ning muud nõidade jaoks vajalikud asjad.

Ta läks riiuli juurde, kus ta kristalle hoidis, ning sättis tee peal asju, mis polnud omal kohal. Jututoa käimapanek oli tal hulga aega võtnud. Ladu tuleb samuti korda teha ja sellega ei saa enam kaua viivitada.

Ta mõtles, milliseid kive ta vajab. Vaimse loovtöö toetamiseks karneool. Väega töötamiseks tsitrini. Vaimu tervendamiseks smaragd – võib arvata, et Lauren saab enne, kui ta õppetsükkel lõppeb, veel mõne ülekoormuse osaliseks. Tasakaalu jaoks valge kuukivi. Ja mis kõige olulisem: selguse ja südamesideme toetamiseks lasuriit.

Sophie pani suure erksinise lasuriidi hõbetraadist ümbrise sisse. Talle meeldis, kui kunstilise välimuse need käsitööna tehtud lisandid kividele andsid. Töövahendid mõjuvad paremini, kui neid ümbritseb ilu. Ta riputas hõbevõrgus lasuriidi hõbeketi otsa. See oli meeltenõiale just kõige õigem kingitus.

Sophie kavatses paki kiirpostiga Laurenile saata, nii et see oleks hommikul kohal, ning panna juurde ka õpetused, kuidas kristalle kasutada. Samuti tasuks ehk lisada lavendlikreem, mis aitab lõõgastuda ja kommunikatsioonikanaleid selitada.

Lasuriiti käes hoides võttis Sophie ahhaadi, pani endale kaela ja kogus väge.

Palun teid, maised väed
Minust läbi voolata
Ja anda jõudu kingitusele.
Las saab Laurenist, mis peab
Saagu temast see, kelleks ta on loodud
Nii ma teen, see saagu nii.

***

Jamie ja Nat tõstsid pilgu, kui Lauren peaaegu sõna otseses mõttes oma koduuksest sisse vajus. Ta nägi laual sööki, mille peale ta näole ilmus väsinud naeratus.

„Noh, tundke end nagu kodus. Söök lõhnab isuäratavalt."

Nat andis talle tassi teed. „Jamie tegi süüa. Ma maitsesin juba – toit on tõesti hea. Tule istu lauda."

Lauren vajus toolile, võttis lonksu teed ja tegi grimassi. „Jessas, Nat, kas sa panid siia terve tassitäie suhkrut sisse või?"

„Sul on vaja energiat. Su veresuhkur on nullis." Jamie tõi veel kaks tassi teed lauale ja võttis ka istet. Ta saatis välja kerge sondi, et hinnata, kuidas Laureni barjäär vastu peab. Pagan, barjääri ei olnud enam.

Ta saatis tugevama sondi. Lisaks sellele, et talle peale pandud tugevdusnõidus oli kadunud, oli ka kaitsemüür hoopis teistsugune. Sammal on muidugi lahe mõte, aga see teeb ju müüri nõrgemaks. On neid naisi küll! Nemad üritavad ikka asju ilusamaks teha. Pole siis ime, et Lauren on omadega läbi.

Lauren jõi tee ära. „Vastik, aga sul oli õigus – see aitas tõesti. Jamie, kas sa tegid tõesti ise süüa?"

Nat noogutas. „Tegi jah. Kõrvitsa- ja avokaadokarri. See on imehea ja magustoiduks on veel šokolaadikook ka."

Lauren maitses toitu ja sulges naudiskledes silmad. „Abiellu minuga."

Ta silmad plaksatasid lahti. „Olgu nüüd, teie kaks. Ma ei tea, mis teie vahel on, ja mul pole praegu energiat seda uurida. Aga kui te mõlemad ehmatate sõna *abielluma* kuuldes nii ära, siis ärge seda palun vähemalt minu peas tehke."

Ta hõõrus laupa. „Jamie, mul on piinlik paluda, aga mu barjäär on kokku varisemas. Palun aita mul seda tugevdada nagu sile."

Jamie leidis, et oleks pidanud kohe seda tegema. Liiatigi mainis Lauren puhtjuhuslikult veel ka abiellumist. Huvitav, et tema polnud sugugi ainus, keda see sõna puudutas. Aga üks naine korraga ning praegu tuli tal turgutada kollanokknõida.

Ta saatis Laurenile barjäärid ja vaatas, kuidas ta silmanähtavat kergendust tundis. „Raske päev või?"

„Jah. Mul on niisugune tunne, nagu hakkaks mul kohe kõr-

vust verd purskama."

„Kas sa selle peale pole tulnud, et see võib olla seotud su uh kelt ehitud barjääriga?" Lauren punastas. Nojah, selge see, et Jamie arvates polnud see sugugi juhus.

Nat oli segaduses, nii et Jamie selgitas talle. „Barjäärid, mida me eile harjutasime, olid esimese taseme kivimüürid, mida ma õpetan kõigile meeltenõidadele. Need on küll kohmakad, aga efektiivsed – hoiavad kõik väljaspool. Seejärel hakkame müüre pikkamööda modifitseerima, et muuta need pehmemaks ja läbilaskvamaks, paremini kontrollitavaks. Kui Laureni barjääride seisu vaadata, siis ta üritas neid juba täna muuta."

Lauren oli üllatunud. „Sa siis näed seda?"

„Selle eest mulle makstaksegi. Miks sa seda tegid? Su päev oleks palju kergem olnud, kui sa poleks neid puutunud."

„Mu peal oleks vast jah kergem olnud, aga mul oli raske oma tööd teha. Greenleyd tulid hommikul lepingut allkirjastama." Ta vaatas Nati poole. „Sa ju mäletad neid? Need on need, kes tahtsid kesklinna korterit, aga ma müüsin neile hoopis rohelises rajoonis ühe korteri."

Jamie meelest oli see päris huvitav infokild. Ongi aeg täpsemalt uurida, kuidas see nõiahakatis oma võimeid igapäevaelus kasutab. „Kuidas sa neid veensid, et nad peaksid ostma korteri, mida nad osta ei tahtnud?"

„Mul polnud üldse vaja neid veenda. Tegime kesklinnas peaaegu kõigele, mis saada on, ringi peale ja ma sain aru, et ükski näidatud kortereist ei tundunud neile õige. Hea maakler tajub selle ära ja mina olen väga hea maakler. Usaldasin oma instinkti ja viisin nad ühte korterit vaatama, mis on natuke eemal, rohelises tsoonis. Tuleb välja, et nad saavad lapse ja just sellist kodu nad vajasidki."

Ja see on seesama naine, kes arvas, et ta pole nõid. Jamie vangutas pead ja tahtis midagi öelda, kuid Nat puudutas laua all ta kätt.

Nat rääkis järgmist suutäit võttes täiesti sundimatul toonil. „Lauren, kas sa organiseerisid tolle korteri vaatamise enne või pärast seda, kui sa said teada, et nad saavad lapse?"

„Enne. Käisin nendega hommikupoolikul üht korterit vaatamas ja sain aru, et midagi on lahti, kui Kate tuli toda äärelinna korterit vaatama. Ta lausa pulbitses millestki. Ta oli just arsti juures käinud."

Jamie saatis Natile tänuliku naeratuse. Nat on nutikas ja kaval naine. „Nii et sa oled juba mõnda aega oma väge kasutanud, vähemalt osaliselt," ütles ta Laurenile.

Lauren oli täiesti rabatud. „Kust sa seda võtad?"

Jamie luges sõrmedel üles: „Esiteks saad sa alati aru, kas kliendil tekib mingi ruumiga klikk või mitte. Teiseks usaldad sa oma instinkti ning astud selle tulemusena teinekord üsnagi mõistusevastaseid samme, millest võib järeldada, et su instinkt ei peta sind. Kolmandaks teadsid sa, et klient ootab last, enne seda, kui ta ise sellest teada sai."

„Ei olnud nii."

Jamie vaatas Laurenile sügavalt silma. „Tõesti või?"

Lauren tahtis midagi öelda, kuid pani suu kinni. Jamie lasi tal hetke kõik mõtteist läbi lasta. „Võib-olla teadsingi. Ma ei pannud seda sõnadesse, aga eelmisel päeval kortereid vaadates tundis Kate end halvasti. Ma sain aru, et midagi on lahti. Nad olid valmis ostma, kuid neil ei tekkinud seda klikki, kuigi oleks pidanud tekkima. Mõne aja möödudes hakkad lihtsalt selliseid asju tabama."

Jamie noogutas. „Võib arvata, et sa oled kogu elu üht-teist üles korjanud. Sa suhtud oma väge mõistmata sellesse kui heasse instinkti. Ma võin jah kihla vedada, et sa oled väga hea maakler."

„Olengi, aga..." Lauren jäi vait.

Nat tegi suu lahti ja ütles vaikselt: „Lauren, see ei ole petmine. Sa aitad inimestel kodu leida. See kõik teenib üllast eesmärki."

Jamie vaatas, kuidas Laureni silmad täitusid pisaratega. Mida see siis peab tähendama? Natil oli ühe mittenõia kohta lausa uskumatu anne inimesi mõista. Enamgi veel: ta tajus inimesi märksa paremini kui suur hulk Jamie tuttavaid nõidu.

„Võluväe ja eriti just meelteväe kasutamisel on teatud eetika. Kuid need killud, mis sa üles korjasid, olid üsnagi pinnapealsed ja ei erinenud eriti päris tavalise maakleri heast instinktist."

Lauren noogutas mõtlikult pead. „Aga nüüd on see midagi enamat, eks ole? Greenleyd tulid hommikul pabereid allkirjastama. Ma olin pahur, sest reeglina on see rõõmuhetk, kuid ma ei tundnud mitte midagi, sest mu pea oli kivide vahel."

Ah siis nii on lood, mõtles Jamie. „Ja sa kohendasid neid pisut?"

Lauren punastas. „Lõin müüri augu. Aga enne seda puhusin müüri sisse mulli, mis polnud vist küllalt tugev."

Jamie puhkes naerma. Vihaste nõidade käitumist oli võimatu ette ennustada sõltumata sellest, kas nad on kaheksa- või kahekümne kaheksa aastased. „Sa lasid seda auku teha mu tugevdusnõiduse lühisesse. Juba see oleks su barjääri nõrgemaks muutnud. Mis siis juhtus?"

„Mul oli niisugune tunne, nagu oleks tamm eest läinud. Korjasin Kate'i ja Mitchi mõtted üles." Ta vakatas. „Ja lapse."

Nati silmad läksid suureks. „Kate'i kõhus oleva lapse? Lauren, Kate ju alles jäi rasedaks."

„Jah, aga ma olen täitsa kindel, et just nii oli. Nat, nii imeline ja nii rahumeelne oli last tunda. Ma kuulsin Kate'i südametukseid. Ja mingi osa minust tahtis sinna jäädagi."

Oh sa pagan. Jamie kirus end järjekordse suure õpetusvea pärast. Tal koguneb selle visiidi käigus neid lausa kuhjaga. Kuid nüüd tuleb sellele lõpp teha.

„Lauren." Ta ootas, kuni mõlemad vaatasid talle otsa. „Sa pead Californiasse tulema ja kiiremas korras. Sa vajad paremat õpetust, kui mina sulle anda saan. Minu tädi Jennie on väga tugev meeltenõid ja hakkaks sind õpetama."

Lauren raputas pead. „Ma ei saa, Jamie. Mul on siin töö. Vast ehk suvel, kui kinnisvaraturg on pisut rahulikum."

Jamie raputas pead. „See on treeneri käsk. See pole turvaline, kui sa sellega suveni ootad. Meeltenõiaks olemisega kaasnevad teatud riskid. Üks neist on see, et sa võid teise meelega niivõrd tugeva sideme saavutada, et ei pääsegi sealt enam välja. Täna ei jäänud sul loote puhul sellest just palju puudu."

Nati nägu muutus kaameks. „Miks sa siis ei hoiatanud teda?"

Sellepärast, et ei tahtnud Laurenit ogaraks hirmutada. „Selleks et nii sügavale teise meelde sattuda, peab olema väga tugev empaat ja üsna hea kanaliseerija. Laurenil poleks pidanud veel seda võimet olema. Kui korraliku väljaõppega nõid nii sügava sideme saavutab, siis kasutatakse monitoorijaid, et nad vajaduse korral välja tõmmata."

Lauren raputas taas ägedalt pead. Jamie saatis talle karmi pilgu. „Enam ei tohi riskida. Sa oled tugev nõid, Lauren. Tädi Jennie peab su põhjalikumalt ära testima ja sind korralikult koolitama. Või vähemalt nii palju, et sa ennast ega teisi ohtu ei seaks.

Mitte keegi ei tohi viga saada – see on nõiakunsti põhireegel."

Laureni nägu tõmbus sama kaameks nagu Nati oma. „Kas ma oleksin võinud siis lapsele viga teha?"

Palju õnne, Jamie! Nüüd oled sa kõik ogaraks ehmatanud. „Ei, seda ma küll ei usu, aga sa oleks võinud endale viga teha. Mina olen sinu treenerina nüüd juba kaks korda ämbrisse astunud ja rohkem seda ei juhtu. Ma broneerin homseks piletid." Ta lasi Laureni barjäärid hetkeks nii palju nõrgemaks, et ta enda tõsidus ja Nati mure Laurenile kohale jõuaksid. Võib-olla polnud see päris aus, aga tal oli vaja Lauren kuidagi Californiasse saada. Ta ise vajas abi.

Lauren noogutas sõnatult.

Nat võttis sõbra käe pihku ja vaatas Jamiele silma. „Broneeri kolm piletit."

Kümnes peatükk

„Lauren, ärka üles!"

Mida Nat küll tema toas teeb? Lauren pilutas ühte silma.

„Mine ära, ma olen väsinud."

„Me peame paari tunni pärast lennukile minema. Tulin sulle appi pakkima. Aja end istuli, ma tõin kohvi."

Lauren ajas end teki all istuli ja võttis kruusi. „Ole sa tänatud. Mida sa nüüd rääkisidki?"

Nat alustas naerdes otsast peale. „Me lendame lõuna ajal Californiasse. Jamie broneeris piletid ja tuleb meile paari tunni pärast järele. Sul on vaja asjad kokku pakkida ja ennast töölt nädalaks ära küsida."

Lauren turtsatas. „Pole probleemi. Viibutan lihtsalt võlukepiga. Kuule, oota nüüd! Kuidas sina saad nädalaks ära minna? Mis su stuudiost saab?"

„Rääkisin hommikul Toddi ja Carissaga. Nad jagavad minu äraolekul mu töö omavahel ära."

„No siis ei jää mul vist muud üle kui minna."

Nat kallutas pead. „Selles sa küll mind süüdistada ei saa. Ega isegi Jamiet, kuigi ta avaldas sulle vägagi efektiivselt survet."

Lauren ohkas. Vahel polnud sugugi meeldiv tõde kuulda. „Ma ei taha seda kõike. Ausõna. Kui ma oskaksin taldrikuid õhku tõsta, võiks see päris lahe olla. Aga see, et mu pea on ülitundlik, on ikka liiga suur vastutus."

„Nii arvad sa praegu."

„Praegu on juba tänavale minemine minu jaoks igavene suur ettevõtmine. Selles on raske midagi positiivset näha."

Nat kehitas õlgu. „Võib-olla sarnaneb see algajate joogaga – see peabki lihtsalt mõnda aega valu tegema."

Lauren tegi grimassi. Nat oskab ikka kõiges positiivset näha. „See veel puudub: et oleks veel asju, mis valu teevad. Sina saad sellega ka ilma valuta igatahes suurepäraselt hakkama."

Ta võttis Nati käe pihku. „Ja kui juba jutuks tuli, siis see on sinust väga armas, et sa minuga kaasa tuled. Kuigi see pole vajalik. Eile olime me kõik natuke läbi, aga Californias on mul ju seltsiks teised nõiad. Nad peaks suutma mind hoida, et ma mingitesse jamadesse ei satuks."

Nat puhkes naerma. „Jah, jamade vältimine õnnestub sul tõepoolest imeliselt. Mina tulen kaasa sellepärast, et sa oled mu parim sõber, sul on raske ja ma leian, et sul on vaja enda kõrvale kedagi, kes sinuga selle meeletuse kaasa teeb või sind raskustes toetab."

Ta jätkas tõsisemal toonil. „Ja ma tulen ka iseenda pärast."

Lauren noogutas mõtlikult, võttis lonksu kohvi. „Jamie."

„Jah. Ta meeldib mulle." Nat kehitas õlgu. „Ja ma usun oma saatuse leidmisse liiga palju selleks, et keerata selg sellele, mida ta nägi, ilma et ma üritaksin vähemalt esimesed sammudki temaga kaasa teha."

„Ta on nõid, Nat. Need esimesed sammud võivad päris kähku pöörasusteni viia."

„Minu parim sõber on nõid. Asi on juba nagunii pööraseks keeranud. Ja me lähme ju kõigest üheks nädalaks."

Lauren vangutas pead. „Meil kulus eluaegse sideme loomiseks veelgi vähem. Igal juhul ära ütle, et ma pole sind hoiatanud."

Nat tõusis voodilt. „Ma olen hoiatatud. Nüüd aga tõuse ja sära. Ma tean, kui kaua sul pakkimine aega võtab. Oh, üks hetk..."

Ta lahkus toast ja tuli kohe FedExi kastiga tagasi. „See oli sul ukse taga. Ju sa magasid kulleri maha."

„Jah, kõik ei tõuse enne kukke ja koitu, et joogat teha. Kellelt see on?"

Nat uuris silti. „Sophie Delaney „Tänapäeva nõiast". Oot, kas tema ongi üks nendest nõidadest seal jututoas?"

„Jah. Tal on veebileht, kus müüakse kreeme ja kristalle ja muud sellist kraami."

Nat oli üllatunud. „Kas sa tellisid kreeme ja kristalle?"

Selles elus küll mitte, mõtles Lauren. Kuid teisalt oli see elu paari päevaga täiesti ettearvamatuks muutunud. Ta tegi kasti lahti ja uuris selle sisu. Kastis oli mitu kristalli, sealhulgas üks imeline suur kristall hõbeketi otsas, pudel kreemiga, mõnusa lõhnaga tee ja käsitsi kirjutatud kiri. Ta võttis kirja, et see läbi lugeda.

Kallis Lauren

Nii raske on olla kaugel eemal, kui mul on tahtmine sulle sõpruses käsi ulatada. Kujutan ette, et viimased päevad on sul ootamatusi täis olnud. Jamie ütles, et sul oli probleeme ülekoormusega. Olen kuulnud, et meelteandega nõidade puhul pole see sugugi haruldane. Minu vägi on hoopis teistsugune. Mul on mõningaid oskusi ürtide ja teadmisi kristallide vallas ja seega saatsin sulle mõned asjad, millest võiks sulle abi olla.

Kreem on lavendliga ja sinna on lisatud veel paar asja, mida ma ise teen. Lisasin ka väikese nõiduse, mis peaks aitama su kanaleid rahustada. Kasuta kreemi õhtul enne magamaminekut. Tee on piparmündiseguga, mis toetab avatud suhtlemist ja meelekanaleid. Joo seda, kui tun-

ned, et oled segaduses. Sellel pole nõidust peal, kuid ürdid said kasvades pisut võluväge, mis peaks nende toimet tõhustama.

Kristallid aitavad sul keskenduda ja oma energiaid suunata. Punane on karneool, kollane tsitrini. Loodetavasti oled otsustanud Californiasse sõita. Kui sa toetad nende kividega oma meelteväge, siis õnnestub Jenniel sind paremini õpetada. Roheline smaragd ja valge kuukivi pista kas taskusse või kotti ja kanna kaasas. Need aitavad sul tasakaalus püsida ja takistavad ülekoormust.

Lasuriitripats aitab sul loodetavasti fookust tugevdada. Paljud meeltenõiad leiavad, et lasuriit aitab toetada selgust ja südamesidet. Kui selle kaela paned, tunned ära, kas see on sinule mõeldud. Kui see tundub õige, siis võta see vastu väikese kingitusena oma uuelt sõbralt.

Ole õnnistatud,

Sophie

Lauren andis kirja Natile ja asus kapist riideid välja võtma. Kristallid ja kreemid. Mida paganat nendega küll teha? Ta oli juba peaaegu leppinud mõttega, et on nõid. Ta meelteoskused olid nagu väga eriline intuitsioon või midagi sellist. Nõidused ja suured sinised kristallid tundusid aga juba märksa rohkem... nõidade moodi. Natuke juba liiga lähedal sellistele asjadele nagu teravatipulised nõiamütsid ja nõiapajad.

Ta vahtis voodile loobitud riiete hunnikut. „Mis sa arvad, kas ma peaks rohkem kui kolm paari jalanõusid kaasa võtma?"

„Nädalaks Californiasse? Ei peaks. Aga mis puutub nõiatreeningutesse, siis mul pole aimugi." Nat naeratas Laureni pahura ilme peale ja andis lasuriitripatsi tema kätte.

„Väga ilus, aga pole minu stiil," ütles Lauren. „Pagan, sulle sobib see palju rohkem. Proovi."

Nat puudutas õrnalt ta kätt. „See pole minule mõeldud. Pane kaela."

„Kas sina usud sellesse kristallide värki?"

Nat ohkas. „Mul on seda vast lihtsam teha jah. Ma kasutan meelte selitamiseks ja keskendumiseks küünlaid, muusikat ja joogaharjutusi. Nii et mul pole raske uskuda, et ka kristallid ja kreemid võivad olla kasulikud abimehed." Ta ulatas ripatsi talle.

Nat ei tundunud pealtnäha üldse nii järjekindel, mõtles Lauren. Jamiet ootab veel küllaga üllatusi. Ta võttis ripatsi ja pani kaela.

„Ei midagi, ma ei tunne mitte kui midagi."

„Ju see on hea. Oh, oota üks hetk." Nat pistis käe taskusse, võttis iPodi ja puudutas paar korda selle ekraani. „Aga nüüd?"

„Mis see siis nüüd oli? Oota. Nüüd ma kuulen su mõtteid. Muide, võta teadmiseks, et ei, ma ei kavatse vähem asju kaasa võtta. Ja miks ma sind ennist ei kuulnud? Sest sa ajasid mu üles ja mul polnud aega barjääri luua."

Nat andis iPodi Laureni kätte. „Jamie vidin. Ta programmeeris selle... noh, mina ei saa sellest üldse aru, aga see on natuke nagu jõuväli. See ümbritses mind, kui ma siia tulin, et mu meeled püsiksid rahulikud. Jamie ütleb, et see kulub sul lennukis ära. Siis ei tohiks miski sinuni pääseda. Ta arvas, et ilma selleta võib lennujaam su hulluks ajada, nii et ta programmeeris seda pool ööd."

„Tõesti või?" Lauren tõstis pilgu. „Ja kuidas sina seda tead?"

Nat raputas naerdes pead. „Ei, asi pole nii, nagu sa arvad. Ta tuli hommikul vara minu juurest läbi, et ma saaksin tema beetatestija olla. Ta tahtis vaadata, kas see värk töötab."

Lauren näppis iPodi uurides ripatsit. Kas need on siis tänapäeva nõia abivahendid?

***

Nell: Hommikust, daamid.

Sophie: Mis Jamiel uudist?

Nell: Rääkisin temaga eile õhtul hilja. Me ei tahtnud teid ära tada, nii et ma lubasin teiega täna hommikul rääkida. Ta toob Laureni Californiasse. Nad peaks iga hetk Chicagost välja lendama.

Moira: Oh – see on hea uudis. Ta oli siis nõus lisakoolitust saama?

Nell: Minu arusaamist mööda ei jätnud Jamie talle valiku võimalust. Moira, ta palus sinult ühte asja küsida. Lauren läks eile pärast seda, kui nad harjutasid kivimüüri loomist, tööle. Jamie väitis, et müür oli korralikult paigas ja ta tugevdas seda veel nõidusega.

Moira: Arukas tegu.

Nell: Jah, aga tundub, et Lauren leidis, et blokk oli liiga tugev – see segas tal tööd teha – ja ta kohendas neid barjääre pisut.

Moira: Nii vähese ettevalmistusega nõia puhul on see päris paras saavutus.

Nell: Kahjuks ei piirdunud ta väikeste kohendustega. Jamie väitis, et Lauren oli klientidega olles müüri augu löönud.

Sophie: Oi-oi. Kas ta sai siis jälle ülekoormuse? Saatsin talle mõned asjad, mis peaks sellisel puhul aitama, aga need jõudsid alles täna kohale.

Nell: Ei saanud, ja just see ajaski Jamiele hirmu nahka. Lauren oli koos ühe abielupaariga, kes temalt elamise ostsid ja kes ootavad last.

Moira: Beebi on kodu ostmiseks ju igati hea põhjus.

Nell: Jah, ja sellest paluski Jamie mul sinuga rääkida. Lau-

ren korjas üles mehe ja naise mõtted, aga ka beebi meelemuljed. Paar sai rasedusest alles hiljuti teada, nii et see beebi on imepisike. Lauren tundis parasjagu nii palju, et tal oli raske ennast sealt välja kiskuda.

Moira: Oh taevas küll. Nell, see võib väga ohtlik olla.

Nell: Jamie arvas ka seda, ja mulle tundub, et ta ei andnud Laurenile siia tuleku osas erilist valikuvõimalust.

Moira: Kuigi ma olen üldiselt vaba tahte toetaja, tundub, et antud juhul oli teatav surve õigustatud. Lauren on siis ikka väga tundlik, kui ta nii noore ja väljakujunemata meelega sideme saavutas, liiatigi veel, et ta ei teinud selleks ise mingeid erilisi pingutusi. Ütle Jenniele, et ta testiks ka Laureni kanaliseerimisoskusi. Kui Laurenil on kanaliseerija anne, siis lisab see tema meelteväele võimu. Jamie mure on õigustatud. Lauren vajab õpetust ja kiiremas korras.

Nell: Jamiel on hea meel kuulda, et sa nii arvad.

Moira: Jamie võib olla kohati tormakas, aga ta on tark nõid. Ta käitus õigesti.

Sophie: Aga kui Lauren on nii tundlik, kuidas ta siis Californiasse saab? Ta on ju mitu tundi lennukis koos teiste reisijatega. Ma saatsin talle lasuriitripatsi, smaragdi ja valge kuukivi ning neist on kindlasti abi, aga...

Moira: Väga hea valik, Sophie. Kas sa aktiveerisid selle lasuriidi, et see saaks Laureni valida?

Sophie: Jah. Ma olen põhjaliku ettevalmistusega nõid ☺

Nell: Jamie võttis ka lisaabinõud tarvitusele. Oleme tegelnud võlurite keskuse kaasaskantava versiooniga ja ta muutis pisut koodi, et Laurenile elektrooniline barjäär luua.

Sophie: Nagu oma isiklik jõuväli? Niimoodi Star Treki stiilis.

Nell: Ma ütlesin ka seda. See on veel katsetamise staadiumis. Jamie sai selle alles täna öösel valmis, aga loodetavasti on sellest abi.

Moira: Nõia jõuväli. Minu jaoks on see pisut liiga keeruline, Nell.

Nell: Noh, kui sellest abi pole, siis peab Jamie vanal heal viisil ise Laureni barjääri püsti hoidma.

Sophie: See tundub küll väga väsitav olevat. Kas Jamie suudab seda neli või viis tundi teha?

Nell: Loodame, et meil pole vaja seda teada saada. Ma võtan Aervyni lennujaama kaasa, kui neile kolmele vastu lähen. Aervyn on nii palju koolitust saanud, et ta aitab vajaduse korral Laureni barjääre stabiliseerida, nii et siitpoolt on asi kaetud. Tädi Jennie on San Diegos oma äsja sündinud lapselastel külas, aga tuleb täna õhtul tagasi.

Sophie: Neid on kolm või?

Nell: Jah. Lucia sai kolmikud. Nad on imearmsad.

Sophie: Palju õnne. See on tõesti tore uudis. Aga ma pidasin silmas neid kolme, kes Californiasse saabuvad. Lauren, Jamie ja kes veel?

Nell: Nat tuleb ka.

Moira: Kes see on, kullake?

Nell: Vabandust. Ma unustasin ära, et teie Sophiega lahkusite jututoast enne, kui ma Jamie liistule tõmbasin. Nat on Laureni sõbranna. Ja nagu välja tuleb, oli ta ka peaosaline Jamie ettetunnetuses.

Sophie: Ooooooooooooooohhhh.

Nell: Just täpselt. Mul ei õnnestunud Jamielt eriti palju välja pinnida, aga asi tundub tõsine olevat. Selles stiilis, et puha pul

mad ja beebid.

Sophie: OOOOOOOOOOHHHH.

Moira: Te teate ju, et ettetunnetus pole just väga usaldusväärne. Vägagi võimalik, et seda tulevikku, mis ta nägi, ei tulegi.

Nell: Ma tean, Moira, ja Jamie samuti. Aga huvitav on see, et Jamie ei põgenegi ummisjalu vastassuunda. Ma tahan seda Nati kohe väga näha.

Sophie: Tundub, et sul avaneb selleks võimalus. Kanna siis ette.

Moira: Tervita Laurenit ja olge õnnistatud.

***

„Aervyn Edric Walker, lõpeta kohe ära!" Nell suunas poja nõiduse eemale hetk enne seda, kui see sihtmärki tabas. Kahjuks juhatas ta selle juukseid püsti tõstva nõiduse ühe suure kiilaspäise mehe poole, kes kandis parukat, mis kerkis ta peast kohe kümne sentimeetri kõrgusele.

Nell harutas väevood lahti – pagana pihta, sel poisil tulevad improviseeritud nõidused ikka paganama hästi välja – ja kohendas mehe paruka paika. Ta vaatas kähku ringi ja veendus, et kellegi teisel, kes lennujaama saabuvate lendude väravas seisis, ei olnud juuksed püsti. Noh, ainult ühel roosade juustega teismelisel, aga tundus, et see oli tahtlik.

„Aervyn, ma saan aru, et sul on igav, aga sa ei tohi niimoodi nõidusi teha. Inimesed pole mänguasjad. Onu Jamie lennuk jääb pisut hiljaks, aga ta on kohe varsti kohal."

„Ma võin tema lennuki kiiremini lendama panna."

Nell lootis kõigest väest, et see pole tõsi. Vägi kasvas sama-

moodi nagu lapsed – see käis jõnksudega, mis võisid üllatada. Aervyni söögiisu arvesse võttes oli just oodata kasvufaasi. Nell lootis, et tegu on füüsilise kasvamisega. Pükse on lihtsam välja vahetada kui kõiki neid asju, mis üks uute võluvõimetega väike poiss võib ära lõhkuda.

Ta põlvitas ja tõmbas Aervyni enda vastu. „Pea meeles, et kui sa teed suuri võlutegusid, siis pead teadma, mida teha allesjäänud energiaga. Lennuki lükkamine on tõeliselt suur võlutegu, nii et sellised nõidused tuleb teiste abiga enne väga põhjalikult läbi mõelda."

„Ma võin ju tuult kasutada. Väikeste tormide tegemine kukub mul juba päris hästi välja. Ma võiksin teha ühe tormi, mis on ainult natuke suurem kui onu Jamie lennuk."

„See tähendaks onu Jamiele üsnagi ebamugavat lendu."

Aervyni mossitus asendus mõtlikkusega. „Onu Jamiele võiks see isegi meeldida, aga tema ilusale daamile küll ilmselt mitte. Või siis uuele nõiale. Ma ei taha, et neil halb hakkab – nad võivad onu Jamie täis oksendada."

Nell tundis rõõmu, et Aervyni arvates oli oksendamine täna halb asi. Nelja-aastase nõialapsukese võlueetika muutus pidevalt. Ta mäletas ikka veel seda peeretusnõidust, mille Nathan oli umbes samas vanuses õdedele peale pannud.

Aervyni silmad tõmbusid hetkeks häguseks. „Ta näeb juba lennujaama. Uus nõid magab, aga onu Jamie ajab ta kohe üles."

„Kas Jamie teab, et sa ta peas oled, kullake?"

Ilmselt võtab Aervyn oma õdedelt silmade pööritamise tunde. „Jah, emme. Koputasin viisakalt ja ta avas mulle lingi. Ta kasib sulle öelda, et ta vidin töötas ja Lauren elas lennusõidu kenasti üle. Emme, mis asi on vidin?"

„Onu Jamie tegi iPodile ühe nõiakoodi, et Laurenile barjäär luua. Mäletad, ma rääkisin sulle, et Lauren on meeltenõid? Nagu sinagi."

„Miks ta siis ise endale barjääre ei loo?"

„Ta on alles algaja ja õpib seda. Ka sinul oli alguses raske seda rahvarohketes kohtades teha, nii et onu Jamie aitab teda."

„Kuidas ta saab algaja olla? Ta on ju täiskasvanu – ma nägin teda."

„Kõik ei tea kohe sünnist saati, et nad on nõiad. Tema sai sellest näiteks kõigest paari päeva eest teada."

Aervyni laup tõmbus kipra. „Miks siis mõni teine nõid talle seda ei öelnud?"

„Võib-olla pole ta ühtki teist nõida varem näinud. Tema pere pole samasugune nagu meie oma. Tema ei tunne nõidasid."

„Aga nüüd saab ta kohe paljude nõidadega tuttavaks. Kas ta sellepärast tulebki külla? Et meiega kohtuda?" Aervyn tahtis veel midagi küsida, kuid pöördus siis saabujate värava poole. „Nad tulevad, emme. Onu Jamie peab ainult enne oma ilusat daami suudlema."

Vennaraas, kui sa lased nelja-aastase oma pähe, siis vaata ka, mida sa teed. Nellil oli kange tahtmine paluda, et Aervyn ta Jamie mõtetega ühendaks, kuid uudishimu ei anna veel selliseks asjaks õigust – liiatigi siis, kui sa üritad olla heade nõiakommete musternäidis. Ta kavatses Jamie pärastpoole ette võtta. Vahel on õelik veenmistöö tulusam kui nõidus.

Ta nägi Jamie tumedat pead teiste reisijate peade seas ja haaras Aervynil käest kinni. „Oota, kallis, las nad tulevad siia."

Kui saabujad olid neist kõigest mõne meetri kaugusel, tõmbas Aervyn käe vabaks. „Emme, lase lahti. Tal on abi vaja." Nelli

empaatiaanne oli väga nõrk, kuid isegi tema tajus, et Laurenil on paha. Ja võttes arvesse, kuidas ka kaasreisijad tema poole vaatasid, võis järeldada, et seda tajub pool lennujaama.

Aervyn jooksis Laureni juurde, jäi tema ees seisma ja vehkis sõrmedega. Nell mõistis selle põhjal, et Aervyn laseb käiku suure võluväe ja väga kiiresti. Tavaliselt ta füüsilisi abimehi ei vajanud.

Laureni kurnatus kadus ja kogu ta keha vabanes pingest. Jamie raputas kätt – võis arvata, et Lauren oli seda kohutavalt kõvasti surunud – ning saatis Aervynile hämmeldunud pilgu. Siis aga pistis ta käe Laureni kotti, võttes sealt ilmselt oma vidina.

Jamie vangutas pahaselt pead, kui ta koos kaaslastega Nelli poole liikus. „Ega sul iPodi patareisid ei juhtu käe pärast olema? Patareid said tühjaks." Ta vaatas Laureni poole. „Mul on väga kahju – see pidi küll paras piin olema."

Lauren hoidis Aervynil käest kinni. „Ja veel milline. Tänan, et aitasid müürid taastada."

Jamie raputas pead. „Seda ei teinud mina. Nii suure rahvamassi sees poleks see mul ilmselt õnnestunud. Seda tegi Aervyn. Ju ta hoiab ikka veel su müüri püsti." Ta vaatas kinnitust otsides õepojale otsa. „Kas sa jõuad neid hoida seni, kuni me koju jõuame?"

„Jõuan, onu Jamie. Ma olin nagu Jäämees. Puhusin ta pea ümber suure jääst müüri. On ju hea?"

Oh sind põrnikat, mõtles Nell soojalt. Ja siis meenus talle, et Aervyni nõidustega kaasneb tavaliselt mingi loogikaviga, ning uuris Laurenit tähelepanelikumalt. Ups, vaese tüdruku hambad lausa plagisesid.

„Kullake, see oli sul tõeliselt suur nõidus. Kardan, et jäämüür võib Laurenile liiaks osutuda, enne kui ta koju jõuab. Kas sul õnnestub seda muuta, nii et see oleks näiteks kividest?" Nell vaatas

Jamiele otsa. *Ole valmis juhuks, kui ta abi vajab.*

Aervyn läks turri. „Ma ei vaja abi, emme."

Ups, Nell unustas ära, et Aervyn on Jamiega seotud. Ta vaatas pojale otsa. *Kivid. Nüüd kohe.* Vahel piisab sellest, et sa annad oma emaliku korralduse.

„Kivid on igavad," kurtis Aervyn. Ta sulges hetkeks silmad ja seekord ta sõrmi ei liigutanud. „Nii, nüüd pole tal enam külm. Anna andeks, Lauren, ma ei tahtnud su aju ära jäätada."

Lauren saatis oma pisikesele rüütlile särava naeratuse. „Mulle meeldib ka Jäämees. See oli sul igavene uhke nõidus. Ma tahan suureks saades samasuguseks nõiaks saada nagu sina."

Aervyn itsitas. „Sa oled juba suur. Kas sulle meeldivad Matchboxi autod?"

„Ja kuidas veel. Jamie õpetas mind üksnes igavat kivimüüri looma. Nüüdsest peale teen selle vist alati mudelautodest. Kõige parem on see suur tuletõrjeauto seal keskel."

„Mul on selline kodus. Sa võid sellega mängida. Lähme nüüd." Ta sikutas Laurenit käest. Ja andis ka Natile käe.

Nell oli kogu selles segaduses Nati sootuks unustanud. Nii et see on siis Jamie ilus daam. Nat on tõesti ilus ja nelja-aastasest nõialapsukesest silmanähtavalt sisse võetud.

Aervyn tõstis auto poole minnes pilgu Natile. „Kas ma võin temaga mängida?"

Nat oli segaduses. „Kellega, kullake?"

„Selle väikese poisiga, kes näeb minu moodi välja. Kui te onu Jamiega lapse saate, kas ma võin siis temaga mängida? Ta võib ka minu tuletõrjeautoga mängida. Emme ütleb, et ma oskan juba oma asju teistega jagada."

Nell kahetses sel hetkel väga, et tal fotoaparaati käepärast

polnud. Jamie oli niisuguse näoga, nagu ta oleks peaga vastu müüri jooksnud. Kui armas! Aervyn oli just kätte maksnud kõigi nende kolmekümne aasta eest, mil Jamie oli Nelli oma väikevennatempudega kimbutanud.

Lauren surus silmanähtavalt naeru maha. Aga tal pruukis vaid Nellile otsa vaadata ning ta puhkes kõõksudes naerma.

Nati pilk püsis ainiti Aervynil. „Ma ei tea, kas see laps tuleb. Kui tuleb, siis on mul väga hea meel, kui sa tema sõber oled."

Ta võttis mu väikest paharetti tõsiselt ja ei andnudki mingit lihtsat vastust. See avaldas Nellile muljet. See ilus daam oli midagi enamat kui pelgalt ilus. Tore. Nõiaperekonna uued liikmekandidaadid peavadki targad olema.

ÜHETEISTKÜMNES PEATÜKK

Nell juhatas tädi Jennie venna elutuppa. Jamie ja Nat istusid diivanil ning Aervyn mängis Jamie vanade mudelautodega. Lauren otsustati tuua Jamie juurde, kuna siin oli rohkem ruumi ja palju vähem nõialapsukesi ringi siblimas.

„Lauren jäi magama ja magab siiamaani," ütles Nell.

Jennie noogutas kaamerakotti käest ära pannes. „Tal oli ilmselt raske nii kaua rahva seas olla." Ta pöördus Jamie poole. „Nell rääkis pisut Laurenist. Mida sa tema väe kohta oskad öelda?"

Jamie kehitas õlgu. „Ausalt öelda ei teagi, kas mul on sellest päris selge pilt. Kui mu barjäärividina patareid lennujaamas tühjaks said, vaatas tema poole päris palju inimesi, nii et minu arust suudab ta päris valjult oma piina edastada. Kuid me pole saatmisele erilist tähelepanu pööranud.

Mis aga vastuvõtmisesse puutub, siis ma testisin teda alguses ja ta oli selgelt väga tundlik. Ta korjab üles rohkem sensoorseid detaile kui keegi teine, kellega ma olen koos töötanud, Aervyn kaasa arvatud. Eile korjas ta üles asju alles hiljaaegu eostatud beebilt. See ajas mulle kabuhirmu nahka, nii et ma tõin ta kiiremas korras siia."

„Ma ei ole mingi suveniir-T-särk " lausus Lauren lavelt.

„Oh, tore, et sa ärkasid." Nell tõusis Jamie suurest inetust tugitoolist püsti. „Lauren, see on meie tädi Jennie. Ta on väga hea koolitaja ja meie pere kõige tugevam meeltenõid. Te peaksite nelja silma all rääkima, nii et Nat, Jamie ja Aervyn – välja. Tulge aidake mind köögis või laske jalga."

See trikk tuleb mul ka omandada, mõtles Lauren, kui tuba paari sekundiga tühjenes. Ta vaatas naise poole, kes istus diivanil, mis oli sama inetu nagu tugitool. Nii et see on siis see nõid, kes hakkab teda õpetama. Loodetavasti on ta hea ja kiire. Päris piinlik, kuidas ta pidi laskma nelja-aastasel endale appi tulla.

„Meeldiv kohtuda."

„Tule istu, Lauren. Ma räägin sulle oma lapselastest, sest ma ei saa seda mitte teha. Ja siis räägid sina, mis tunded sul kõige sellega seoses on." Jennie osutas diivanile ning ohkas, kui lauale ta kõrval ilmus teekruus. „Olgu Nell õnnistatud. Kui sa istet võtad, tuleb ilmselt kohe ka sinu tee."

Lauren pilgutas silmi. Tere tulemast nõidade keskusesse. „Kas sina oskad ka teleportida?"

„Oh ei, kui ma vaid oskaksin! See oleks mul elus vägagi marjaks ära kulunud. Mina olen fotograaf ja mu varustus on väga raske. Kui tore oleks, kui ma saaksin võlukepiga viibutada ja saata kõik need asjad sinna kuhu vaja."

Lauren pilgutas uuesti silmi. „Kas sa kasutad siis võlukeppi?"

Jennie puhkes teekruusi võttes naerma. „Tavaliselt mitte. Kasutan vahel kristalle, mitte midagi nii peent nagu võlukepp. Meeltemaagia puhul pole uhketest vidinatest suurt abi."

Ta osutas Laureni kõrvale ilmunud teekruusile. „Teleportimise juures aga kuluvad teinekord sellised asjad ära. Selleks on vaja suurt välist jõudu ja võlukepp aitab nende energiate fookust suunata."

Laureni kulm läks kipra. Uimase peaga oli raske selgelt mõelda. „Anna andeks, ma just ärkasin. Kui sina teed ei telepordi, siis kuidas see siia sai?"

„Ju Jamie või Aervyn saatsid, kuna nemad on Californias

hetkel ainsad, kes suudavad ilma ettevalmistuseta nii suuri asju teleportida. Võib arvata, et see oli Aervyn, sest Jamiel pole enam vajadust ilusate tüdrukute ees eputada."

„Nelja-aastane telepordib teekruuse? Kas see on normaalne? Nelli kodus valitseb ilmselt hullumaja."

Jennie pööritas silmi. „Kui sa vaid teaksid. Viis last, kellest kaks on nõialapsukesed ja üks neist vähemalt sajandi võimsaim nõid. Aervyni oskused pole kaugeltki normaalsed. Ta on nelja-aastasena suuteline enamaks kui enamik nõidasid oma väe kõrgajal."

„Nii et see, mis ta lennujaamas minu heaks tegi, pole siis enamikule nõialastele jõukohane?"

„Sulgeda rahvamassis väga tundlik vaim? Kullake, nooremast peast oleksin ma ka ehk sellega minutiks või paariks hakkama saanud. Ja Jamie on veendunud, et tema poleks seda küll suutnud teha. Meil oleks ehk õnnestunud su olukorda leevendada, aga see, mis Aervyn tegi – ilma igasuguse ettevalmistuseta, ilma et teda oleks toetanud ring... Ta on minu teada ainus elus olev nõid, kes sai sind nii täielikult kaitsta ja nii kaua seda kaitset püsti hoida."

„Ma olen nii tänulik, et ta seal oli, kuid Nellile on see ju kindlasti tohutu vastutus." Ja võib-olla ma ei peagi tundma nii suurt piinlikkust, et mulle laps appi tuli, mõtles Lauren teed juues. Rohemünt, taipas ta endamisi silmi pööritades. Ju siis pole Sophie ainus, kes üritab ta meeli teelehtedega aidata.

Jennie nägu läks naerule. „Selle tee toime on parem, kui sa arvata oskad. Ja muide, ma ei ole su peas. Sa mõtled nii valjult, et iga meeltenõid kuuleb su mõtteid."

Pagan. Köögis on neid paar tükki veel. „Kuidas seda siis talitseda?"

Jennie patsutas ta kätt. „Ära täna sellepärast muretse. Homme hakkame tõsiselt tööle ja ma näitan sulle, kuidas seda tugevust valitseda. Praegu aga blokeerivad Jamie ja Aervyn su mõtteid. See on meeltenõidade juures elementaarne viisakus. Mina olen avatum sel ajal, kui me sinuga töötame, kuid üksnes sel ajal. Ja usu mind, et neid mõtteid, mida ma pole juba kuulnud, on sul vähe."

„Kas keegi teine kuuleb veel mu mõtteid?"

„Ei. Palusin Jamiel selle eest hea seista. Kuna tema plahvatas su kanalid lahti, siis võiks ta vähemalt selle eest hoolt kanda. Tavaolukorras oleksid õppimise käigus tundlikumaks muutunud, nii et väge juurde saades suureneb ka su kontroll. Jamie aga tekitas sul sisuliselt lühise."

Lauren püüdis vastu vaielda. „Jamie pole selles süüdi. Minu arusaamist mööda oli tegu lihtsalt tema ettetunnetuse õnnetu ajastusega."

„Keegi ei süüdistagi teda. Aga Jamie ütleks ise esimesena, et ka tahtmatute tagajärgedega kaasneb vastutus. Sina oled tema oma ja nüüd oled ka minu oma ning mul on selle üle väga hea meel."

Lauren oli liigutatud. Suurlinnas Chicagos pidid üldiselt ise hakkama saama. Siin aga olid nii paljud inimesed talle toeks. Ja seda kõike internetis leitud võhivõõra inimese pärast.

„Lapseke, seda pakutakse heast südamest." Jennie naeratas. „Aga praegu tahan ma sind lihtsalt paremini tundma õppida. Kas sa tahad rääkida, kuidas sa kõige selle uuega hakkama saad, või tahad mu lapselapsi näha?"

Jennie on täiesti vastupandamatu. Temas on ühtaegu nii energilist vanaema ja jutukat naabriprouat.

„Näita oma lapselapsi. Sa ütlesid, et oled fotograaf. On sul neist pilte?"

„Muidugi on." Jennie võttis kaamerakotist samasuguse sülearvuti nagu Laurenil endal. Ta klikkis paar korda ja andis selle Laureni kätte. Ekraanil jooksid pildid.

Hoopis energiline vanaema ja arvutigeenius. Lauren uuris pilte. Alguses viisaka huviga, kuid siis lapsemeelega. Kes küll suudaks kolmikutele vastu panna! Need lapsed olid nii imetlusväärsed. Ja pildid olid lausa rabavad.

Lauren tõstis pilgu. „Su fotod on imelised. Su lapselapsed on armsad, aga sul on eriline fotografeerimisanne. Sa võiksid sellega leiba teenida."

Jennie osutas kohvilaual oleva raamatu poole. „Seda ma tegingi. Praegu olen enam-vähem pensionil. Tegin peamiselt portreefotosid, kuigi tavaliselt mitte armsatest lapselastest."

Kohvilaual oleva raamatu kaanepilt oli tuttav. Lauren teadis seda väga hästi. Ta oli seda näinud Chicago kunstiinstituudi näitusel ja see tõi talle toona pisarad silma. Ja see tõi talle ka nüüd pisarad silma.

Fotol oli tüdruk, kes surus end kaetud keha vastu, mis oli matmiseks valmis pandud. Oli selge, et laps lamas veel viimast kallistust oodates ema kõrval.

Lauren tõstis pisarsilmselt pilgu ja üritas kunstigeeniust enda vastas istuva naisega kokku sobitada. „Sa oled siis J. W. Adams? Ma ei teadnudki, et kunstiinstituudis pannakse välja veel elus olevate kunstnike töid. Sinu fotod muudavad elu. Need tekitavad tundeid."

Jennie nägu lõi rõõmust särama. „Kui ilus kompliment. Suur tänu. Jah, mina olen Jenvieve Whitney Adams, aga kõik kutsu-

vad mind Jennieks."

„Sa oled nõid, kuid sellele vaatamata oled sa pühendanud oma elu nende suurepäraste piltide tegemisele."

„Mul õnnestub neid pilte teha just sellepärast, et ma olen nõid," tõdes Jennie. „Hea portreefotograaf näitab inimese välist külge, väga hea aga sisemust. Kuna ma olen meeltenõid, siis on mul pisut lihtsam sisse näha ja mõista, mida foto peab näitama."

Lauren maadles eetilise küsimusega. „Kas sa lugesid enne pildi tegemist nende mõtteid?"

Jennie naeratas. „Nii lihtne see nüüd ka pole. Asi pole päris selles, kas sa oled kellegi meeltes või ei – ka selle vahel on palju võimalusi. Kui oled täiesti väljaspool, ei saavuta sa kellegagi sidet. On mõned eetilised põhisuunad, kuid lõppkokkuvõttes peab iga meeltenõid ise oma piirid ja tasakaalu leidma. Mina leidsin enda omad nii, et see võimaldab mul rääkida portreteeritava loo sellisel viisil, nagu seda on vaja teha."

Ta pidas pausi ja osutas raamatule. Lauren nägi pisaraid. „Selle väikese tüdruku nimi oli Minah. Ta murdis mu südame. Ainus viis tema leina austada oli see pilt teha ja hoolt kanda, et ma teen seda õigesti."

***

Nell seisis pliidi ees ja segas midagi, mis lõhnas lausa oivaliselt. Kas Jamie peres oskavad siis kõik süüa teha või on tal seni lihtsalt vedanud, mõtles Nat.

„Minu vend on argpüks," tõdes Nell, vaadates laua poole, millele ääres Nat istus. „Ta teadis, et ma tahan sulle ristküsitluse korraldada, ning lasi jalga."

Nat puhkes naerma. Nell lausus seda nii, nagu ta teeks nalja. Või nii vähemalt tundus. „Ehk ma peaksin minema Aervynile seltsiks liivakasti mängima."

„Aervyniga on mul raske võistelda, kuid minul on šokolaadi, nii et ehk otsustad minu kasuks."

„Olgu, kui sul on tumedat šokolaadi, siis võid esitada nii palju küsimusi, kui pähe tuleb."

Nelli nägu läks naerule. „Tume šokolaad apelsini või mündiga? Kui lubad, et talud mu küsimusi, siis saad mõlemat."

„Kas tahad mu pähe pugeda või lihtsalt küsimusi esitada?"

Nell turtsatas. „Minu meelteanded on nigelad. Me peame küsimustega leppima. Nii et räägi, mis tunne on, kui üks kummaline nõid näeb pilte teie ühisest tulevikust?"

Smythe'ide peres oleks tunde kulunud selliste küsimuste ümber tiirlemise peale, mõtles Nat. Ah, mis tunde – lõputult aega. Tema peres ei oleks lubatud vestlus nii ebasobival teemal nagu nõiad.

Ta vaatas kaalutledes Nellile otsa. „Kui palju Jamie sulle oma ettetunnetusest rääkis?"

„Vähem, kui ma sinult kuulda loodan." Nell segas veel kord potti sisu ja istus siis Nati juurde laua taha. „Anna andeks, et ma nii otsekohene olen. Noh, ega ma nüüd nii väga ka sellepärast vabandust ei palu, aga omal ajal, enne ma kui lapsed sain, oleksin ehk sellele teemale pisut delikaatsemalt lähenenud."

Nat kergitas kulmu. „Või teed seda venna tõttu, kes võib iga hetk tagasi tulla?"

Nell punastas. „Jah, seda ka. No kas räägid või ei?"

Nat leidis, et ta Nell meeldib talle. Nell oli küll üsna otsekohene, kuid oli näha, et ta armastab Jamiet, ja ta oli Laureni vastu nii

kena. Nat pidas lojaalsusest ja suuremeelsusest lugu. On aeg Nell oma sõbraks tunnistada.

„Jamie ühendas mind nii, et ma nägin sama mis tema. Sain alles lõpus aru, et see käib meie kohta. Ta pole ju ise pildil."

Nelli kulm tõmbus kipra. „Sa ei näinudki teda? Üksnes iseennast?"

„Jah. Nägin just nagu läbi tema silmade mälestusi. Esimesed kujutasid endast esimestel kohtamistel käivat paari." Nat ei suutnud kiusatusele vastu panna, et ise ka pisut lähemalt asja uurida. „Kas talle meeldib jooga?"

Nell pööritas silmi ja puhkes siis laginal naerma. „Jamie ja jooga? Enne hakkavad lumepallid põrgus joogat tegema."

Nat naeratas. Võib-olla polegi nii hull, kui üks nõid su tulevikku näeb. „Mina olen joogaõpetaja. Ja ma vean sinuga terve kuu šokolaadikoguse peale kihla, et jõuluks teeb Jamie joogaharjutusi." Ta lootis, et ettetunnetuse visioonid olid kronoloogilises järjekorras.

„Mulle tunduski, et mu vend on lõpuks targa naise leidnud. Nõus." Nell surus muiates Nati kätt. Kuid siis sai ta pihta. „Oota, kas Jamie nägi seda? Et ta teeb tulevikus joogat? Siis pole ju ime, et ta on nii vapustatud."

See tegi Natile nalja. „Mulle meeldib tume šokolaad, ilma pähkliteta."

Jamie ja Aervyn tulid üleni liivasena köögiuksest sisse.

„Minge siit köögist minema! Ei too liiva sisse!" Nell vehkis kätega, ajades nad välja tagasi.

„Tegelikult on see minu köök, suur õde. Ja mul pole liiva vastu midagi. Tõelised mehed ongi aeg-ajalt mustad."

Nell ei vaevunud sellele vastama. Ta saatis vennale paljuütleva pilgu. Siis pöördus ta silma tehes Nati poole ja ta suu vormis sõna: „Vaata nüüd!"

Nat vaatas, kuidas Jamie ja Aervyn keskendusid. Ta nägi, kuidas õhk nende ees liikus ning liiva kokku korjas. Õhk liikus üha kiiremini, keereldes spiraalina. Aervyni noogutuse peale võttis pisitornaado tuurid üles ja keerles nende ümber, korjates ikka liiva kokku.

Nende meeskonnamaagia oli vapustav, kuid Nati köitis hoopis nende vahel valitsev sundimatu side, mis rääkis paljudest mõnusalt koos veedetud tundidest. Ta tabas Jamie Aervynile saadetud pilgus kelmusesädeme. Liivakeeris tuhises Nelli poole ja tema naerukihistuse põhjal võis järeldada, et see kõditas tema varbaid. Siis suundus see uksest välja – ju tagasi liivakasti.

„Kõik on puhas, emme. Ma tahan süüa."

Nell sasis Aervyni pead. „Sa tahad ju kogu aeg süüa ja võluda. Jamie, mis sa arvad, kas Lauren elaks vägede sissetungi üle? Ma mõtlesin, et helistan koju ja lasen Danielil kõik siia tuua, aga ma ei taha Laurenit üle koormata."

„Ma võin teda aidata, emme, nagu lennujaamas." Aevryni silm säras.

Jamie võttis ta sülle. „Suur tänu, põnn, aga seda pole vaja. iPodis on uued patareid sees, nii et ta saab oma jõuvälja tagasi. Kui see aitas lennujaamas, tuleb see ka Walkerite klanniga toime."

***

Lauren vaatas Jamie söögilaua ümber istuvat suurt seltskonda. Jah, ta polnud tõesti enam Chicagos. Nelli abikaasa Daniel istus laua ühes otsas, Jennie teises. Tema ise, Nat, Jamie ja Nell

istusid laste vahel pikal pingil. Talle tundus, et lapsi on vaid viis, kuid nad ei püsinud eriti paigal ja ta oli kindel, et Aervyn portis õdesid lauas ringi. Äravahetamiseni sarnaste kolmikutega oli seda üsna raske öelda.

Laureni vanemad olid väga toredad, aga ta oli ainus laps ning esimesed kogemused suure õhtusöögiseltskonnaga sai ta alles ülikooli ajal. Tänane seltskond – seitse Walkerit, Jamie ja Jennie – oli lärmi ja toidukoguse poolest võrreldav kolledži söögisaaliga.

„Tädi Jennie, kas sa õpetad Laurenile, kuidas meeltenõid olla?" küsis Aervyn spagette täis suuga. „Tal on vaja palju harjutada."

„Aervyn!" Nell saatis lapsele kurja pilgu.

Lauren puhkes naerma. „Tal on õigus. Ma ei saa ju lõputult Jamie vidinat taskus kanda. On ju nii, Aervyn?"

Poiss noogutas. „On jah. Vahel saavad sellel patareid tühjaks ja siis on sul vaja teada, mida teha."

„Me alustame tundidega homme hommikul. Aervyn, oleks tore, kui sa meid aitaksid. Sulle kulub ka harjutamine ära," ütles Jennie poissi kõditades. „Põhiliselt nõiakommete osas."

„Ma võin ta homme õhtupoolikul siia tuua," pakkus Nell. „Hommikul peab ta minema doktor Celia juurde kuuldeaparaati kohendama. Isegi ta kõrvad kasvavad praegu väga kiiresti."

Lauren oli šokeeritud – ta polnud Aervyni kuuldeaparaati märganudki. Nüüd lähemalt uurides ilmusid need hetkeks nähtavale ja kadusid siis taas. Lahe trikk.

Aervyn uuris teda tähelepanelikult. Isegi väga võimsad pisikesed nõialapsukesed tunnevad end vahel ebakindlalt, mõtles Lauren. Ta kergitas Aervynile otsa vaadates kulmu. „Kas sa õpetad mulle ka selle triki ära? Ma tahan olla meeter kaheksakümmend pikk ja et mul oleks samasugused kõrvad nagu Kassnaisel."

Aervyni nägu läks laiale naerule. „Seda pole sul vaja. Onu Jamie ütleb, et sinuga on juba niigi küllaga tegemist."

Lauren eeldas, et see sääre pihta saadud obadus oli mõeldud Aervynile. Ta sosistas poisile midagi kõrva. Aervyn noogutas, sosistas paar sõna vastu ja võttis laua all Laureni käest kinni. Laurenil polnud õieti aegagi tajuda, kuidas ta ajust midagi välja tuhises, ja Jamie koha peal istus ühtäkki Kassnaine. Illusioon kestis kõigest paar sekundit, siis kukkus Aervyn koos ühe õega kõigest väest naerdes pingi pealt maha. Ka teised tundusid kuidagi ebakindlalt oma kohtadel istuvat.

Jennie oli ainus, kes naeruga kaasa ei läinud. Tema uuris huviga ja üsnagi üllatunult Laurenit.

Laurenile turgatas pähe, et äkki rikkus see, et ta nelja-aastase oma vingerpussi kaasas, mitmeid käitumise ja nõiaeetika reegleid.

„Võta rahulikult, see oli vägagi naljakas." Jennie nägu oli naerul. „Ehk õnnestub Jamiel kunagi ka oma mõtteid paremini talitseda."

Jamie pobises midagi moe pärast. „Kuidas nüüd mina selles süüdi olen?"

Nell puhkes naerma. „Üks nelja-aastane ja üks alles mähkmetes nõid tegid sulle ära. Vennaraas, sa hakkad vanaks jääma."

Tädi Jennie tõstis käe. „Kas mina olen ainus, kes märkas selle väikese etenduse ajal midagi muud peale Jamie kauni figuuri?"

Lauren oletas, et küllap on tema näol ka sama hämmeldunud ilme nagu kõigil teistel.

Jennie vaatas Aervyni poole. „Kullake, kas sa tegid onu Jamiele illusiooninõiduse päris ise?"

Aervyn osutas kohe kaassüüdlasele. „Ei, Lauren aitas."

Lauren oli endiselt segaduses, kuid kõik teised lauas istuvad nõiad oleks nagu mingile suurele mõistatusele lahenduse leidnud. „Mida ma siis tegin?"

„Sa tegid Kassnaise. Mina ainult aitasin sind pisut."

No see veel puudub: Aervyn ajas kõik tema kaela. Ta toksas last laua all. Poiss üksnes itsitas.

Jennie noogutas. „Ma arvan, et Lauren on kanaliseerija." Ta pöördus Laureni poole. „Kas Jamie rääkis sulle vägede tüüpidest?"

„Ega ma siis mähkmetes treener ei ole, tädi Jennie," torises Jamie silmi pööritades.

Lauren mõtles endamisi, et ta võib küll olla mähkmetes nõid, aga ta mälul polnud veel vähemalt mõne päeva eest midagi viga. „Rääkis küll. On viis väge, mida saab kasutada kahel viisil. Kanaliseerijad ja nõidujad, jah? Aga mis sellel kõigel Kassnaisega pistmist on?"

„Väga hea, sa kuulad, mida räägitakse. See on kasulik omadus. Aervyn on nelja-aastase kohta üsna hea nõiduja. Või siis pigem väga tugev nõiduja, keda piirab veel mõneti nelja-aastase lapse loogika. Nõidustel on keeruline loogika ja nõiduda saab üksnes nõidust korralikult struktureerides."

Jamie jätkas: „Selleks et nõiduja saaks keerulist nõidust ellu viia, vajab ta väeallikat. Reeglina kasutatakse loodusväge või ringi. Aervyn on loodusnõid, nii et ma arvasin alguses, et ta kasutas Kassnaise loomiseks seda energiat."

„Ei, ma kasutasin Laurenit," teatas Aervyn lustlikult.

„Ma ei saa aru," tunnistas Lauren. „Jamie, sa ju ütlesid, et mul pole loodusväge."

„Mitte kõige vähemalgi määral," kinnitas Jamie. „Aga sul on meelteväge. Tavaliselt pole see küllalt tugev, et nõidust pikka aega toetada, ning kurnab allikat. Kui Aervyn oleks selleks nõiduseks minu meelteväge kasutanud, lamaksin ma teadvusetult maas."

Laureni kulm tõmbus kipra. „Mul pole midagi viga."

„Ma ei teinud Laurenile liiga!" lisas Aervyn end kaitstes.

Tädi Jennie surus ta kätt. „Ei teinudki, kullake. Sa tegid just seda, mida üks nõiduja peabki tegema. Sa kasutasid parimat võimalikku väeallikat, ilma kahju tegemata. Aga ma arvan, et sa mitte lihtsalt ei võtnud seda, vaid Lauren kanaliseeris sulle ka, on ju nii?"

Aervyn noogutas. „Ma pidin ta ajule näitama, mida teha."

„Selge see. Tema pole ju varem kanaliseerija olnud."

Tädi Jennie vaatas Laurenile otsa. „Meie jutt on vist segane, on ju nii? Aervyn lõi Kassnaise illusiooni, aga sina aitasid teda rohkem, kui sa vist ise aru saad. Ma ütlesin ennist, et nõidujad töötavad ringiga. Üks isik – kanaliseerija – on ringi fookuseks, korjates energiat ja suunates seda nõidujale. Sina võtsid väe oma meeltest ja kanaliseerisid selle Aervynile ning tema kasutas seda Kassnaise loomiseks."

Laurenil oli villand sellest, et ta mitte millestki aru ei saa. „Vabandust, kuid tavaliselt saan ma asjadele üsna kähku pihta. Ma ei teinud midagi muud peale selle, et näitasin oma peas Aervynile, milline Kassnaine välja näeb."

Jamie raputas pead. „See oli sinu jaoks väga lihtne ja kunagi saad sa aru, kui kadedaks see meid kõiki teeb. Lauren, tädi Jennie üritab öelda, et sul on ilmselt kanaliseerija anne ja sinust saab paganama hea meeltenõid. Sinu võime selles vallas võib küündida

isegi Aervyni tasemele."

Laureni meelest ei kõlanud see kuigi lohutavalt.

Aga viimane sõna jäi siiski Aervynile. „Ei, ta saab minust võimsamaks. Aga ta peab palju harjutama."

KAHETEISTKÜMNES PEATÜKK

„Pagan, kui tüütu." Laureni nägu oli mossis. „Chicagos õnnestus mul barjääride loomine palju paremini. Miks see nüüd nii keeruline on?"

Nõiaõpilased on kõik ühesugused, mõtles Jennie. Nad loodavad ikka, et see kõik on lihtne, sõltumata sellest, kas nad on nelja- või kahekümne kaheksa aastased.

„Üldiselt oleksime pidanud sul laskma pärast reisi paar päeva puhata. Su aju on väsinud nii inimestest kui ka eile õhtul tehtud Kassnaise vembust."

Laureni nägu läks naerule. „Kas ma saan pahandada selle eest, et viisin Aervyni halvale teele?"

„Ha-ha! Aervyn ju lausa otsis kaassüüdlast. Tal on neli vanemat õde-venda, nii et teda ei õnnestu sul küll ära rikkuda."

„Minul pole nooremat venda. Ju on see päris lahe."

„Oh, vahel muutuvad nad tüütuks. Minul on neid kolm ja küllap on see hea, et ma lapsepõlves teleportida ei osanud." Jennie naeratas. „Kes teab, kust nad siis oleks ennast leidnud. Kas sa seda lugu oled kuulnud, kuidas Jamie portis end koos Nelliga Chinatowni?"

Lauren raputas pead.

Jennie leidis, et Laurenile kuluks ära, kui ta kuuleks nõialapsukeste vempudest. Võttes arvesse, milline vägi Laurenis peitus, poleks sugugi üllatav, kui kõik ta lapsed oleks väega. Kanaliseerija võimetega põnn võib igasuguseid vempe korraldada.

Ta rääkis Laurenile ühe oma lemmikloo. „Nell hoidis oma kolmel väiksemal vennal silma peal – Jamie on nimelt üks kolmi-

kutest. Poisid kaevasid maja taha aeda suurt auku. Nell oli tol ajal umbes neljateistkümneaastane, poisid viis või kuus. Igatahes oli nii, et Nell küsis naerdes, kas nad kavatsevad selle augu Hiinani välja kaevata.

Jamie tabas ilmselt Nelli ajust pildi ja portis nad sinna. Tol ajal ei valitsenud ta oma teleportimise oskusi eriti hästi. Õnneks suudab Aervyn, kes on praegu noorem kui Jamie toona, oma oskusi hallata."

Lauren üritas juhtunut ette kujutada. „Kas ta teleportis nad siis Hiinasse? Päriselt või?"

Jennie puhkes naerma. „Õnneks mitte. Nell polnud Hiinas käinud, nii et ta silme ees oli pilt San Francisco Chinatownist. Just siis me avastasimegi Nelli nõiduja ande. Tal õnnestus nõidus vastupidiseks muuta ja Jamie annet kasutades end vennaga tagasi koju toimetada. Tal kulus selleks kolm tundi ja kodus valitses paras paanika, kui Jamie vennad rääkisid, et Jamie läks koos Nelliga Hiinasse."

Jennie naeratas seda meenutades endamisi. Tema tütardel polnud väge ilmnenud, nii et ta nautis õelaste vempe ja kadestas õde ühtlasi pisut sellepärast.

„Kujutan ette," tõdes Lauren. „Ma räägin kindlasti oma vanematele, kui kergelt nemad on pääsenud. Aga ma olen ikka tahtnud üht asja küsida. Nagu aru võib saada, ilmnevad nõiaanded lapseeas. Miks minuga nii ei läinud?"

„Oh, ju ilmnesid need ka sinul lapsena. Ju sa oled ikka teistelt inimestelt pilte ja tundeid üles korjanud. Aga võttes arvesse, kui tundlik sa oled, õppisid sa ilmselt ka üsna noorena seda blokeerima. Nõidade peres oleksime seda varem märganud ja sind varem testinud ning sa oleksidki kasvanud teadmisega, et sa oled nõid."

„Nii et sa siis arvad, et mu vanemad lihtsalt ei saanud sellest aru?"

Jennie kehita õlgu. „Võib-olla polnudki midagi aru saada. Meelteanded võivad esineda üsna varjatud kujul. Loodusväega laste andeid on raskem mitte märgata. Võid teinekord Nellilt Aervyni esimeste elunädalate kohta küsida. Ja kui Aervynist rääkida, siis ta tuleb pärastpoole sinuga koos harjutama. Nüüd aga peame tööle asuma. Nii et räägi siis, mis juhtub, kui sa üritad endale barjääre luua."

Lauren ohkas. „Ma arvasin, et sa oled ühenduses ja näed ise."

„Olengi ja nägin. Aga ma tahan kuulda, mis tunded sul on." Midagi takistab teda müüride loomisel, mõtles Jennie. Vaatame, kas tüdruk tajub ise nii palju, et probleemile lahendus leida.

„Noh, ma visualiseerin kive just nii, nagu me Jamiega harjutasime. See läheb normaalselt. Siis üritan need paika sättida, aga miski nagu takistab seda. Chicagos läksid need kenasti paika." Lauren pidas pausi. „Just nagu mingi osa minust ei tahaks seda ja punniks vastu."

Nüüd hakkame juba kuskile välja jõudma. „Nii. Ja mida sa tahad?"

Lauren niheles. „Mina tahan Kassnaist. Mitte seda illusiooni, vaid seda tunnet, mis mul oli, kui ma Aervyniga sideme lõin. See oli nii eriline. Tugev ja paindlik, just nagu ma näeksin kõike, mida tahan. Ma pole tänamatu, aga kividega tekib tunne, nagu ma oleksin vangis. Jamie vidinaga samuti."

„Väga hea." Jennie oli väga rahul. Lauren tabas asju kiiresti ja oli paindlik, kuigi ta polnud oma äsja avastatud meelteväe üle eriti õnnelik. „Kive oli vaja selleks, et sind kaitsta pärast seda, kui Jamie ettetunnetus kõik su kanalid lahti paiskas. Reeglina ürita-

me seda aeglasemalt teha."

„See polnud tema süü."

Võttes arvesse, et Lauren oli ainus laps oma peres, ilmutas ta kaaslaste suhtes päris suurt lojaalsust. „Usu mind, ma tean, et uusi nõidu koolitades võib igasugu ootamatusi ette tulla. Jamie tegi õigesti, et su siia tõi. Meeltemaagia pole tema kõige tugevam külg. Tema vidin oli aga väga andekas lahendus – ta on väga loova mõtlemisega nõid."

„On tõesti. Ma tahaksin loota, et mina olen ka loov. Kas me võiks korraks midagi muud proovida? Tahaksin proovida midagi sellist, mida me Aervyniga tegime. Ehk sa oskad öelda, miks see on hoopis midagi muud kui barjääride loomine." Laureni silmad tõmbusid keskendudes kissi.

Jennie tabas teda välja saatmas Kassnaise kostüümis Jamie kujutist, kes vehib võlukepiga õhus hõljuvate *sushi*-taldrikute kohal. See tegi talle nalja ning avaldas muljet. Lauren ei tohiks veel olla võimeline niisuguse kontrollimääraga kujutisi saatma, liiatigi veel selliseid, milles on liikuvaid osi. Kujutis oli küll pisut hägune, aga ikkagi. Kiigates kähku neid ühendavast monitoorimislingist läbi, üritas Jennie sotti saada, kuidas Lauren oma väge kontrollib.

Soojast rohelisest kumast välkusid väikesed olendid. Ettevaatlikult sissepoole minnes mõistis Jennie, et need olendid on tillukesed jaanimardikad. Kui mardikad välkusid, voogas neist tillukesi mõtte- või tundekilde. Jennie tundis ära mõned enda välismeelte kujundid. Ära sa märgi! Tüdruk saab märksa rohkem aru, kui välja näitab.

Jennie lähenes soojale rohelisele keskmele ning nägi ühtäkki pahuraid ja sumisevad mardikaid. Ta oleks saanud need väikese

väega teelt pühkida, kuid see, et Laurenil õnnestus sellises seisus mingisugunegi kaitse tekitada, oli täiesti erakordne.

Jennie keskendus ühele jaanimardikale ja saatis leebelt: *palun luba mul näha.* Pilv hajus ja üks mardikas näitas talle teed. Jennie nägi mõlemal pool vilkuvaid tulukesi, omamoodi eskorti. Väga hea, tüdruk ei lase endale pähe istuda.

Jennie naeratas sooja rohelusse jõudes. See oli koht, kus Lauren intuitiivselt oma väe koondas ja kivimüüri polnud siin kuskil. Ebatavaline, kuid sellega on võimalik tegelda. Ta taganes ettevaatlikult monitoorimissidemesse.

Lauren uuris teda silmi avades kindlal pilgul.

„Sul on meeldiv meel. Kindel ja loov. Tänan, et lubasid mul seda näha. Nüüd aga räägi oma diivanist."

Lauren pilgutas üllatunult silmi. „Mis diivanist?"

„Iga meel vajab töötamiseks keset, turvalist kohta, kust jõudu ammutada. Barjäärid toimivad kõige paremini just siis, kui luua need lähtuvalt sellest keskmest. Minu oma on näiteks kaamera."

Lauren oli täielikus segaduses. „Kas sina lood siis oma barjäärid kaamerast?"

Jennie noogutas. „Ma tunnen end kaamera läätse taga turvaliselt ja tugevana ja selle juures on palju asju, mida ma saan kontrollida. Ma võin läätsi vahetada, suumida või lisada valguse mahendamiseks filtri või hoopistükkis valguse täielikult blokeerida. Lääts on mulle nagu barjäär ja ühtlasi saatmise ning vastuvõtmise kanal."

Laureni näost kumas mõistmine. „See on sinu kujutlus selleks, et kontrollida seda, mida sa teed. Nagu Aervyni mudelautod."

„Just täpselt. Jamie pole just eriti tugev meeltenõid, nii et

tema barjäärid on lihtsad: kivid ja mullid. Enamikule ta õpilastest piisab sellest ja see sobib hästi esimese tunni teemaks.

Andekamad meeltenõiad vajavad aga peenemaid vahendeid, millel on suurem täpsus ja rohkem võimalusi. Aervyn kasvab ilmselt oma mudelautodest välja, kuigi kui ma viimati nendele pilgu heitsin, oli ta neile tiivad ja laserkiired lisanud, nii et võib juhtuda, et ei kasva ka."

„Laserkiired?"

„Iga korraliku barjäärisüsteemi oluline osa on kaitse."

Lauren puhkes naerma. „Nii et ta tulistab siis sissetungivate pahade poiste pihta?"

„Midagi sellist jah. Tavaliselt ei saa seda sõna-sõnalt võtta. Ta võib tulistada näiteks juhumõtteid, mida ta oma meeltesse ei taha. See on väga võimas, sest see on pikendus tema keskmest, kohast, kus ta tunneb end turvaliselt ja olukorra valitsejana. Väikesel poisil on selleks lemmikmänguasjad. Sinu puhul diivan."

Lauren punastas. „Kas minu kese on siis mu diivan? See on küll pisut piinlik. Ma lihtsalt mõnulen diivanil ja söön seal jäätist."

„Sa tunned ennast seal turvaliselt ja kindlalt ja see on väga hea. Kuna praegu on sul selleks kohaks diivan, siis võib arvata, et see on ka su kodu ja elu kese. Koht, kust ammutada jõudu, kus ennast laadida – see on nagu su sõber... Kuidas on, kas mu jutt on loogiline?"

„Sina oled ju meeltenõid, nii et ju siis on."

Jennie puhkes naerma. „Teravmeelitsevad nõialapsukesed... Mõned meeltenõiad kasutavad üksnes väekanaleid, kuid enamik meist leiab, et kujutluspildid ja visualiseerimine on üsnagi kasulikud, ja minu arust oleme me leidnud sellise, mis peaks sinu puhul

toimima. Sa kasutad seda juba oma annete arendamiseks. Vaatasin, mida sa tegid, kui sa edastasid taldrikuid õhku tõstva Jamie. See oli sul päris hästi tehtud ja sa said selleks väe oma vaimselt diivanilt."

Lauren kergitas kulmu. „Miks ma siis ise seda ei tea, et ma seda teen? Mina arvasin, et ma üksnes mõtlen kuuldavalt."

„Jamiel on õigus," tõdes Jennie. „Kui see kõik sulle nii lihtsalt kätte tuleb, teed sa meid kõiki veel kadedaks. Sa suunasid selle kujutise väga kenasti minu poole. Su barjäärikontroll on veel nii nõrk, et see üllatas mind. Aga nüüd ma saan sellest aru: sa ei lükka oma barjääre keskmest välja. Kui sa seda tegema hakkad, muutuvad need märksa efektiivsemaks."

„See oleks tõesti kena. Kas mu pea tundub ka siis nii, nagu oleks see vati sees?"

Jennie naeratas. Kärsitu nõid. „Me üritame välja jõuda selle tundeni, mis sul oli siis, kui te eile Aervyniga sideme lõite, selle tugeva ja paindliku tundeni. Proovi. Visualiseeri diivanipesa kui oma keset ja kasvata sellest välja barjäärid."

Jennie läks monitoorimissidemesse, et vaadata, kuidas ta õpilasel läheb. Lauren kobas hetke, kuid sättis end siis diivanipesasse. Väga hea. Mõni hetk hiljem kasvas diivanist välja roosa lõga. Mis pagana värk see siis on? Näts. Rumal tüdruk. Jennie tegi mulli katki, et Laureni tähelepanu võita, ning väljus siis taas meeltelingist ja jäi ootama.

„Kas sa ei saanud muidu, kui pidid mu mulli katki tegema? Nüüd ma ei saa seda elu seeski diivanilt ära."

Jennie muigas. „Sellisel juhul ära tee barjääre nätsust. Su barjäärikujutis peab olema su keskme osa, selle võsu."

Lauren oli segaduses ilmega, kuid noogutas siis. „Nagu sinu

kaamera läätsed on su kaamera pikendus."

Tark tüdruk. Jennie noogutas.

„Hea küll, ma saan aru, aga kuidas ma siis diivanist barjäärid välja kasvatan? Mida ma teen? Lisan sinna koletispadjad?"

„Ausalt öelda polegi see paha mõte. Visualisatsioonid ei pea sugugi realistlikud olema. Sa võid kasutada barjääriks pehmeid patju. Minu arust oleks need väga hea puhver. Kuid see peab olema sinu kujutluspilt. Mõtle millelegi sellisele, mis tuleks su diivanist loomulikult ja mida sa saaksid üsnagi lihtsalt muuta."

Lauren mõtles hetke ja sulges silmad. Jennie läks meeltelinki vaatlema. Õpilase kohta leidis see tüdruk keskme lausa välgukiirusel.

Mõnda aega ei muutunud midagi, kuid siis kerkis Laureni ja diivani kohale imeline vikerkaarekuppel. See oli soe ja udemeline ning imeliselt ilus, just nagu hiigelsuur tekk. Jennie vaatas, kuidas kupli tekstuur muutus. Nüüd sarnanes see pigem siidiga ja paistis pisut läbi.

Ta lähenes kuplile ja toksas seda katseliselt. *Väga hea! Väga nutikas. Nüüd aga vaatame lähemalt, mida see endast kujutab.*

Jennie taganes paar sammu, kujutas kätte valgusekera ja viskas selle Laureni kupli vastu. Kui pall kuplilt tagasi põrkus, tekitas Jennie naerdes uue palli. Ta saatis selle täie jõuga lendu, nagu omal ajal pesapalli mängides. Pall põrkus kuplilt tagasi ja tabas teda sääre pihta. Ta hüppas kirudes ringi. Pagan, seda oleks pidanud ette nägema. Ta hakkab vist vanaks jääma.

Jennie nägi pilku tõstes, et Laureni vikerkaarekuppel väriseb. Oh taevas küll, kas pall tegi sellele viga? Ta laskus monitoorimiskanalis sügavamale.

Tüdruk naeris ta üle. Koolitaja uhkus sai egole osaks lange-

nud matsu üle võitu. Laurenil on nüüd paigas väga hea kaitse, kust ta näeb ka ühtlasi ilmselt välja. Võib öelda, et hommikune tund oli igati asja ette läinud.

***

Nell: Tere hommikust kõigile. Jamie peaks ka kohe meiega liituma.

Sophie: Nii et sa kohtusid siis juba Laureniga?

Nell: Jah.

Moira: Mis sa siis meie Laurenist arvad?

Nell: Pean tunnistama, et enne, kui ta siia jõudis, ei saanud ma päris täpselt aru, kui pöörased ta viimased päevad olid. Ta meeldib mulle. Ta saab kõigega hämmastavalt hästi hakkama. Täna hommikul annab tädi Jennie talle esimese tunni. Aga eilsest on mul nii mõndagi rääkida.

Sophie: Oh, lase siis tulla.

Nell: Muidugi, ma ei saa ju seda endale hoida. Aga kõigepealt tahan oma noorima nõialapsukesega uhkustada. Jamie tegi iPodile programmi, mis aitas Laurenit lennusõidu ajal kaitsta, kuid maandumisel andis see otsad. Aervyn tegi San Francisco lennuväljal Laurenile uued barjäärid.

Sophie: Vau! See tähendas ju, et oli vaja seista tohutu inimmassi vastu.

Nell: Just nimelt.

Moira: Sa oled väga tubli, tema kasvatamine nõuab suurt vaeva. Ta saab parima toe oma väe arendamisel. Tal on tõesti vedanud.

Jamie: Sind ta ju Kassnaiseks ei muundanud.

Sophie: Tere, Jamie. Kas Aervyn muutis sind karvaste kõrvadega seksikaks naiseks? Tahaks loota, et sellest on mõni pilt ka.

Nell: Tegu oli pelgalt illusiooninõidusega. Aervyn tegi seda eile õhtusöögi ajal ja see oli tõesti naljakas. Aga teid huvitab selle juures ilmselt kõige rohkem see, et ta kasutas selle elluviimiseks Laureni abi.

Moira: Kas Laurenil on siis ka nõidumisanne? Kui nii, siis on ju ohtlik, kui ta seda nii varases staadiumis kasutab.

Nell: See polnud ette kavatsetud. Nad haudusid selle välja veel enne, kui keegi üldse arugi sai, mis toimub. Nõiduja oli Aervyn ja Jennie väidab, et ta kasutas selle juures Laurenit.

Moira: Kas Laurenil on siis nii palju meelteväge, et toetada illusiooninõidust? Loodetavasti on temaga kõik korras. Nii võimas asi pidi ta küll ära kurnama.

Jamie: Sugugi mitte. Ta ei tundnudki seda õieti.

Moira: Oh sa taevas!

Sophie: See on ju päris pöörane. Mitte keegi ei kasuta nõidusi te edastamiseks meelteväge – seda pole lihtsalt piisavalt.

Jamie: Me Jenniega üritasime nende trikki korrata ja ei saanud isegi Kassnaise vurrudega hakkama.

Moira: Nii et Jennie on siis kindel? See tähendab ju, et Lauren on meie põlvkonna üks tugevamaid meeltenõidu.

Jamie: Ta peab veel palju harjutama, aga jah, nii tädi Jennie arvab. Aervyn on sama meelt – nii palju kui tema arvamus loeb.

Nell: Oh, ma oleks juba peaaegu kõige olulisema ära unustanud. Vähe sellest, et Aervyn kasutas Laureni väge. Lauren kanaliseeris selle Aervynile. Moira, sul oli selles suhtes igati õigus. Lauren ei saanud ise arugi, et ta üldse midagi teeb, aga minu nõia-lapsuke sai.

Sophie: Ta kanaliseeris Aervynile?

Nell: Jah. Tundub, et lõpuks ometigi oleme leidnud mu pisikesele kanaliseerija.

Jamie: Ja tegu on verivärske nõiaga, kes saab vaid nädalaks väljaõppele jääda.

Nell: Rahu, Jamie. Ta tuli praegu nädalaks. Me ju ei tea, mis tulevik toob.

Jamie: Vabandust. Lauren meeldib mulle tõesti, aga mul on nii raske Aervynit kellegi teise hoolde usaldada – rääkimata veel sellisest, kel pole aimugi, mida see kõik tähendab.

Moira: Nõiduja ja kanaliseerija vaheline side on väga oluline, kuid väljaõpe samuti. Aervyn käsitseb veel kunagi tohutut väge ja see on Laurenile väga suur vastutus.

Nell: Võtke rahulikult. Kuigi Lauren on Aervynile potentsiaalne partner, ei kavatse keegi teda lähemal ajal pea ees suurde ringi visata. Ta meeldib mulle ja temale meeldib minu laps ning nad mõlemad on koolituse mõttes väga hea nõia kätes. Ning praegu piisabki sellest.

Moira: Jah, kui tegu oleks minu lapsega, siis ma saadaksin ta ka Jennie juurde õppima.

Nell: Aervyni tulevik on suur ja hirmutav sõltumata sellest, kellega ta koostööd teeb. Praegu on tal aga Laureniga lõbus ja nad saavad väga hästi läbi. Aervyn näitas Laurenile isegi oma kuuldeaparaati.

Jamie: Tõesti või? See jäi mul kahe silma vahele.

Nell: See oli otse enne Kassnaise tempu. Nende vahel on side.

Moira: See on algatuseks väga hea.

Sophie: Kuulge, kas ma tohin teemat muuta? Ma pean varsti lõpetama, nii et Jamie, lase tulla.

Jamie: Mida?

Sophie: Ma olen kuulnud, et Lauren pole sugugi ainus, kes Californiasse sõitis. Mis sul selle ilusa naisega on?

Jamie: Kas siis inimesel ei võigi enam oma elu olla?

Moira: Muidugi mitte, rumaluke. Räägi sellest Laureni sõbrast, keda sa oma visioonis nägid.

Nell: See polnud sugugi visioon-ettetunnetus. Jamie ei räägikinud meile kõike.

Jamie: No tõesti, kas siis miski pole enam privaatne ja püha?

Nell: Sa said juba sellele küsimusele vastuse. Rääkisin eile Natiga. Jamie ei näinud sugugi visioone, vaid tuleviku mälestusi.

Sophie: Ma ei saa aru.

Jamie: Sellepärast, et sa jäid nõiaajaloo tundides alati magama ☺

Moira: Ära nori ta kallal, muidu ma võtan su ürtidealased teadmised sellest. Siis on näha, kes kus magama jäi.

Jamie: Ma rohkem ei nori.

Moira: Sophie, enamik ettetunnetusi näitab tulevikuvisioone – just nagu sa vaataksid filmi. Ettetunnetusmälestused on aga märksa isiklikumad ja antud juhul Jamiele märksa tugevama emotsionaalse mõjuga.

Jamie: Ära sa märgi.

Nell: Ja erinevalt tavalistest ettetunnetusvisioonidest on ettetunnetusmälestused palju usaldusväärsemad. Nende täitumise tõenäosus on tunduvalt suurem. Kuigi tundub, et Nat ei tea veel seda.

Jamie: Kas sa ei leia, et Nat on juba niigi suure surve all.

Nell: Võib-olla. Aga ega sinu elu sellepärast lihtsam ole, vennaraas.

Sophie: Sa nägid tulevikumälestusi naisest, kellega sa suure tõenäosusega abiellud ja saad lapsed; sa ei taha, et teda survestatakse, ja nüüd on ta Californias? Kuule Jamie, su elu pole ju üldse igav.

Jamie: Ma pean tunnistama, et viimased päevad on olnud päris huvitavad jah.

Sophie: Kuidas tal läheb? Jääb mulje, et sinu ettetunnetus oli Richteri skaala järgi päris vinge.

Jamie: Ütleme nii, et mul on hea meel kodus olla. Mul on vaja mõneks ajaks oma koopasse tõmbuda.

Moira: Ära sinna liiga kauaks rettu jää. Armastamiseks ei avane just eriti palju võimalusi.

Jamie: Ma tean seda ja minus on parasjagu nii palju meest, et sellest mõttest pisut paanikasse sattuda. Aga ma saan sellest üle – või ma vähemalt loodan seda.

Mu kaks armsat poissi, mõtles Moira heldinult. Mõlema elus on nii pöördeline aeg. Jamie on leidnud südame, mis sobib tema omaga, ja see on ühele mehele väga oluline. Moira mõistus ütles, et ettetunnetus pole just kõige usaldusväärsem anne. Kuid ta iiri süda oli päris kindel, et üsna varsti peab ta oma vanad kondid taas lennuki peale vedama – seekord selleks, et Jamie pulma sõita.

Ja Lauren võib osutuda Aervyni kanaliseerijaks. See teema oli kõigile muret tekitanud. Kanaliseerimisanne oli üha haruldasem ja paljud noored kanaliseerijad ei kandnud täisringi välja. Selleks et Aervyn saaks kogu oma potentsiaali rakendada, vajab ta parimat ja võimsamat täisringi ning sellist kanaliseerijat, kes suudab koos temaga seda väge hallata.

Praegu oli veel vara öelda, kas Laurenist on selle jaoks asja,

kuid juba isegi see võimalus täidaks kogu nõidade kogukonna suure lootusega.

***

Lauren vahtis Aervynile otsa. Seekord kavatses ta poisile ära teha. Enam ei tundunudki nii imelik, et ta haub salaplaani neljaaastase vastu. Kuigi ta suhtus Aervyni väge puudutavatesse juttudesse täie tõsidusega, oli ikkagi päris alandav väikese poisi käest lüüa saada pea iga ülesande täitmisel, mis Jennie neile andis.

Lauren oli uhke hommikul loodud kupli üle, milleks ta sai inspiratsiooni kodus diivanile laotatud Nati tehtud vikerkaaretekilt. Tundus, et ka Jennie oli tulemusega rahul, kuid siis üritas ta kohe seda lammutama asuda.

Nüüd oli Aervyn Jennie soosik. Nad mängisid mängu, mis kandis üsnagi süütut nime „Püüa mõte kinni", mis seisnes selles, et Jennie andis kummalegi salamõtte, mis tuli oma barjääri taha peita. Eesmärk oli lihtne: Aervyni mõte tuli enne kinni püüda, kui poiss tema mõtte kätte sai.

Aervyni kord oli rünnata. Lauren nägi, kuidas Aervyn ta meeltekeskmele läheneb – ning see pilt oli märksa selgem kui tunni aja eest, kui nad seda mängu alustasid. Aervyn heitis Laureni kupli pihta paar valguskera, mis tähendasid hetkel sisuliselt märki sellest, et mäng on alanud. Lauren jäi Aervyni tõsisemaid rünnakuid ootama.

Lendavad mudelautod olid lahedad, kuid ei saanud tema superkuplist jagu. Ta kasvatas kuplist välja karvased köitraod ja mässis autod lennu pealt nende sisse. Ta oli iga minutiga üha kiirem. Tegin sulle ära, põrnikas.

Kuid viimasel hetkel meenus talle, et Aervyni autodel olid laserid, ning ta keeras need köitraagude abil teistpidi. Aervyn itsitas ja tõmbus kõrvale laserkiirte eest, mis nüüd ühtäkki tema enda poole tulid.

Pagan! Lauren lükkas diivanilt padja maja, takistades sellega kerkimast tuletõrjeauto redelil, mille Aervyn oli salamisi ümber nurga saatnud. Napikas. Aervyni itsitamine oli Laureni mõtted mujale viinud. Nüüd tuleb ise salarünnak korraldada.

Lauren muutis kupli õhemaks vikekaaresiidiks ja projitseeris kõigest väest üllatust. *Vaata, Aervyn! Kassnaine!* Ja kui Aervyn pead keeras, et selja taha vaadata, saatis Lauren käputäie köitraage poissi kõditama.

Aervynilt üle võetud mudelauto ootas just poisi barjääri juures ning tuhises sellest läbi kohe, kui barjäär vankuma lõi. Lauren valis selleks punase auto, mis tundus suurt kiirust arendavat. Loodetavasti saab see ülesandega hakkama. Ta andis gaasi ja pistis edasi kihutades käe aknast välja, et haarata lennult Jennielt Aervynile antud mõte.

Silmi avades vahtis Aervyn Laurenile üllatunult otsa. „Oled sina vast kaval. See oli tõeliselt hea trikk."

Jennie kõditas poisi varbaid. „Ka selliseid tuleb tähele panna. Tuletõrjeauto oli muide nutikas lüke. Laurenil oleks see peaaegu kahe silma vahele jäänud."

Ta vaatas Laurenile otsa ning noogutas vaevumärgatavalt. Laurenil oli niisugune tunne, nagu ta oleks terveks eluks vajaliku portsu Ben & Jerry'se jäätist võitnud.

***

Nat väljus Shattuck Lounge'ist ja hingas sügavalt öist õhku sisse. Pärast mitut tundi tantsupõrandal tundus jahedus nii mõnus.

Ta vaatas Jamiele otsa. „See oli päris tore ja samas pisut kummaline."

Jamie nägu läks naerule. „Teha midagi sellist, millest mul on juba ettetunnetusmälestus? Jah. Aga see on palju vahvam, kui selles ise osaleda. Sa tantsid tõesti seksikalt."

Tantsida kutiga, kes su ümbert kinni hoiab, oli tõeliselt hea. Natil polnud sõnu, ta lasi lihtsalt südamel särada.

Jamie võttis tal õlgade ümbert kinni. „Kuidas sa küll suudad seda kõike nii rahulikult võtta?"

Pikaajalise harjutamise tulemus, mõtles Nat. Tema pelgupaik oli ikka olnud rahu. „Eks meil kõigil ole tulevik. Minul õnnestus lihtsalt enda omasse kiigata." Ta jätkas Jamiele naeratades soojalt: „Ja seal oli päris meeldivaid võimalusi."

Jamie keeras ta enda embuses ringi. „Sule silmad ja hoia minust kinni."

Nat tundis kummalist tunnet, nagu ta oleks liftis, ning kui ta silmad avas, oli ta rannal. Vägagi tühjal rannal. Ta viskas kingad jalast. „Kus me oleme?"

Jamie naeris. „Leidsin, et me oleme väärt midagi sellist, millest me veel midagi ei tea. Oleme Point Reyesi rannal. Esmaspäeva õhtul teeme üleval mägedes täisringi. See on üks mu armastatumaid kohti."

Nat keeras pikkamööda ringi, vaatas loksuvaid laineid ja jumalikku öist taevast. Isegi tema tajus selle paiga väge. See, et

Jamie ta siia tõi, polnud sugugi juhus. Jamiel õnnestus kõik olulised asjad just õigesti teha, kuigi tundus, et ta ei näinud selleks erilist vaeva.

Nat vaatas Jamie poole. Jamie ootas, seistes täiesti liikumatult. Nat oli terve õhtu selle mehega tantsinud. Nüüd oli aeg temas peituva nõiaga olla.

Nat noogutas. Jamie tõstis käed ning tõmbas väest särades pea kohale tähevalguse.

Ning siis suudles ta Nati ja valgus Nati südames tantsis koos tähtedega.

Kolmeteistkümnes peatükk

Nat istus Jamie maja taga aias murul ja ootas kannatlikult, et joogatunnis osalejad kohale tuleksid.

Tädi Jennie istus lootoseasendis, võttes selle sisse niisuguse kergusega, mis viitas pikaajalisele harjutamisele. Hommikune jooga koos meeltenõidadega oli just tema idee.

Lauren väljus koos Aervyniga majast. Üha tugevnev side nende vahel oli nii armas. Jennie andis märku, et Lauren võtaks koha sisse temast ühel pool ja Aervyn teisel pool. Nat noogutas, kiites selle mõtte heaks. Need, kes võisid koos mingeid tempe haududa, oli ikka arukas teineteisest lahus hoida.

Tal polnud avanenud eriti võimalusi Laureniga rääkida, kuid tundus, et sõbranna tugev ja paindlik loomus aitas tal siin hakkama saada. Loodetavasti on Lauren avastanud oma äsja leitud väe juures ka midagi positiivset. Aervyniga koos õppimine on kindlasti vahva.

Jamie väljus majast viimasena ja oli täiskasvanud mehe kohta üsnagi pahura ilmega. Kui tädi Jennie meeltenõidade jooga mõttega välja tuli, pidas ta seda igati heaks mõtteks... kuni Jennie leidis, et Jamile kuluks see ka ära. Jamie võttis sisse kohta teiste taga. Pole midagi, mõtles Nat. Tagumises reas olijaid saab sama hästi õpetada nagu esirea omi.

Nat tabas end Jamie ebamugavust nautimas, kuigi see oli väiklane. Ta oli veetnud kaks viimast päeva Jamie keskkonnas või tsoonis. Nüüd on Jamie tema tsoonis. Tema tundis end kõige kindlamalt just joogat õpetades.

Ta tõusis püsti. Algajate puhul tuleb olukorraga kaasa minna ja vajaduse korral aidata.

Ta visualiseeris esimesed poosid – nagu talle oli korraldus antud – ja alustas. Ei ühtki sõna: selles tunnis osalejad pidid lugema pilte tema meeltest. Kõverda põlved, tõsta käed üles, hinga sisse. Siruta end imelise sinise taeva poole ja tunne selle soojust. Hinga välja, langeta käed ja keskendu südamele. Korda.

Jennie ja Lauren järgisid sujuvalt ta korraldusi. Aervyn itsitas ja Nat saatis poisi poole mõtte, lootes, et laps kuuleb teda. *Tunne rõõmu, kullake, aga kehaga. Liigu koos hingamisega.* Poisilt vastuseks saadud naeratus tabas teda roiete alla. See oli nii väga tolle Jamie visioonis olnud lapse nägu.

Jamie tegi tagumises reas reserveeritud ilmel kaasa. Vaene mees – on näha, et jooga pole tema rida. Vähemalt veel mitte.

Nat jätkas lihtsa päikesetervituse seeriaga, visualiseerides kõiki poose. Jennie ja Lauren püsisid lainel. Aervyn sai hakkama just nii hästi, nagu nii väikese lapse puhul võis oodata. Aga Jamie oli hädas.

Nat tundis ühtäkki meeletut vajadust selle järele, et Jamie mõistaks tema suurt armastust nende liigutuste vastu. Ta lasi meeltel poose võttes heliseda. Ta väljasirutatud keha oli nõtke, meel kirgas. Päikeselt maapinnale, mööda tema sirgeid sõrmi hoovav vägi. Jalad tugevalt maas, vaim kerge, süda särav.

Nüüd sai Jamie temaga samale lainele. Jamie ei mossitanud enam, vaid võttis päris kenasti poose. Mis aga veelgi olulisem – ja see tähendas Natile nii palju: Jamie tunnetas voolu. Jennie mõte lipsas leebelt ta pähe. *See oli sul väga hästi tehtud, lapsuke.*

Nüüd järgmine ülesanne. Nat võttis ette keerulisemad variatsioonid. Jennie tegi need suurema vaevata kaasa, kuid Lauren lõi vankuma, kui Nat lisas liikumised, mida polnud oma tundides varem kasutanud. Nat keskendus enne poosi sissevõtmist selle

visualiseerimisele ning Lauren sai taas kindluse kätte.

Aervyn oli lihtsalt nunnu ja tal läks tegelikult päris hästi. Oli näha, et ta naudib liikumise voogu, kuigi poose endid vast mitte niivõrd.

Jamie vahtis talle lihtsalt otsa. *Sa oled nii ilus.* Nati pooside saatmine katkes selle mõtte peale ning teised sattusid segadusse.

Jamie, ära häiri Nati, kostis tädi Jennie muhelev meeltehääl. *Niisama lihtsalt sa juba sellest tunnist ei pääse.*

Nat võttis end kümne aasta pikkuse joogakogemuse turvil kokku.

Ta võttis automaatselt mõned poosid seistes. Neid oli ta meeltest ilmselt lihtsam lugeda. Nüüd tuleb minna Jennie korralduse järgmise faasi juurde.

Nat käis poose visualiseerides ringi. Kuna ta ei näidanud enam poose ette, tuli need ta meeltest üles korjata. Aervynile ei valmistanud see mingeid raskusi, kuid kõik väitsidki ju, et ta on väga suure väega väike nõid.

Jenniel läks hästi, kuid tal kulus poosi võtmiseks rohkem aega. Ta luges Nati juhiseid sama täpselt nagu Aervyn, kuid mitte nii kiiresti.

Lauren tabas iga järgmise poosi ära kas kiiresti ja suurema vaevata või siis pidi ootama, kuni mõni teine selle enne teda ära tabas. Väga huvitav, mõtles Nat. Tundus, et Laureni võime ta juhiseid järgida on küll sujuv, kuid samas sai ta kord pihta, kord mitte.

Vaene Jamie oli hädas. See tõestas veel kord, et tema meeltemaagia on nõrgavõitu.

On aeg otsad kokku tõmmata. Nati huumorisoon sai võitu ja ta visualiseeris hoolikalt Eka Pada Koundinyasana, mis kujutas

endast paganama keerulist ja tasakaalu eeldavat poosi, kus tuli seista käte peal, jalad spagaadis, keha ettepoole kallutatud.

Aervyn vajus valjult itsitades maha. Lauren näitas talle lihtsalt keelt. Jennie lausus pead vangutades: „Vahest ehk kümne aasta eest, kullake – kui ma seda praegu prooviksin, võin ninaluu ära murda."

Jamie saatis Natile skeptiliselt väljakutsuva pilgu. Polnudki vaja meeltenõid olla, et sellest aru saada. Nat võttis rahulikult poosi sisse – see oli üks ta armsamaid poose. Et asi veelgi põnevam oleks, laskus ta sellesse kätelseisust.

Siis istus ta lootoseasendisse ja kergitas küsivalt kulmu. Jamie näol oli aukartlik ilme. Väga hea. Natil ei õnnestunud küll korraldada lendu rannale ega näha tulevikku, kuid ka tema oskas mõningaid päris lahedaid trikke.

Nat lõpetas tunni ja jättis õpilased murule *shavasana* ehk surnud mehe asendisse, millega ta ikka joogatunnid lõpetas.

Ta läks vaikselt majja ja oleks peaaegu Nelliga kokku põrganud. „Anna andeks, ma ei teadnud, et sa siin oled."

Nell andis talle suure kingikoti. „Mina ei jää kunagi võlgu."

Nat avas hämmeldunult koti. See oli täis kallist šokolaadi, millest piisas terves kuuks, et rahuldada isegi tema meeletu šokolaadinälg. Ta vaatas Nellile naerdes otsa. „Ma pole veel päris kindel, et sa oled kihlveo kaotanud. Jennie pani ta seda meeltenõidade treeningu mõttes kaasa tegema."

„Jätka samas vaimus. Sa võid mind uskuda, et see ilme Jamie näol, kui sa viimase poosi sisse võtsid, oli vaatamist väärt. Kui sa peaks kunagi nii kaugele jõudma, et sa paned tema ka seda tegema, siis saad uue laari šokolaadi."

Nat puhkes naerma. „Erinevalt teist kõigist pole mina võlur."

***

Lauren vajus voodile ja sättis arvuti kõhule. Nell palus tal nõidade jututoas osaleda ja ta oli tänulikult valmis kõik kaasa tegema, mille abil saab pisut hinge tõmmata. Päris raske uskuda, et kohaletoomisnõidus oli kõigest nädala eest ta siia toonud.

Ta läks oma toidutellimislehele ja peatus piimatoodete juures. Nad leidsid, et sealt on Nellil teda kõige lihtsam uuesti üles korjata, kuid tegelikult oli ta jäätisesõltuvus saanud uue tõuke. Californias peab ju ometigi olema mõni koht, kust saab Ben & Jerry'se jäätist. Ta kavatses pärast jututoas osalemist seda asja põhjalikumalt uurida.

Sophie: Lauren, suur tänu, et meiega liitusid. Ma mõtlen kogu aeg su peale. Kuidas sul läheb?

Lauren: Pea valutab. Kogu see nõiavärk on ränk töö.

Sophie: Kas sa smaragdi kasutad? See toetab pärast rasket treeningut füüsilist taastumist.

Lauren: Oh taevas, unustasin selle täitsa ära. Tunnistan ausalt, et kui pakk saabus, pidasin neid asju parajaks hookus-pookuseks, aga tundub, et lasuriit aitab tõepoolest kõike selgemana hoida ja see on nii ilus – suur tänu sulle kingituse eest, kuigi ma ei saanud kohe aru, kui hooliv see sinust oli.

Sophie: Pole tänu väärt.

Nell: Võttes arvesse, et Laurenil on lisaks meelteväele ka kanaliseerimise anne, oli see väga õige kingitus. Lauren, esmaspäeva õhtul on täisring ja mulle tundub, et Jennie kavatseb sind sellesse kaasata. Ära unusta siis lasuriiti kanda.

Lauren: Jennie käskis mul tundide ajaks selle kaelast ära võtta.

Moira: Seda sellepärast, et sul poleks tundide ajal abimeest, millele toetuda. Aga hiljem tööle hakates toetab see su väge.

Nell: Kas sa lõid siis mõtete püüdmise mängus Aevynit ilma lasuriidita?

Lauren: Ainult ühel korral ja ma pidin ennast selleks tõsiselt kokku võtma. Ta on üks igavene väike naaskel. Oleks mulle ka viimasel korral peaaegu ära teinud. Ta pistis salamisi tuletõrjeauto mu barjääri alla ja tõstis redeli üles.

Nell: Kuidas sul siis õnnestus teda lüüa?

Lauren: Ma hüüdsin: „Kassnaine!", võtsin ta mudelauto ja suumisin otse ta barjääri, samal ajal teda kõditades. Eks see oli natuke petuvärk, aga Jennie ütles, et läheb arvesse.

Nell: Aervyiga ei saagi muud moodi hakkama, kui tuleb trikke kasutada. Sõltumata sellest, mis trikke me ka ei kasutaks, pole mitte kellelgi peale Jennie õnnestunud teda lüüa.

Lauren: Tõesti või?

Nell: Pärast seda, kui me talle aasta eest selle mängu ära õpetasime, pole õnnestunud jah. Isegi Jenniel on see viimase poole aasta jooksul kõigest kord või paar välja tulnud. Väga hea, et on keegi, kes on temast mõnes asjas tugevam. Jennie oli väga üllatunud, et sa suutsid seda teha juba õppeprotsessi algstaadiumis.

Lauren: Ta ei näidanud seda üldse välja.

Moira: Ta ei teekski seda mingil juhul. Õpilased võivad ju liiga enesekindlaks muutuda. Kunagi saab sinust endast õpetaja ja siis teed sama.

Lauren: Ei tea... Praegu on mul küll tunne, et ei saa isegi elementaarsete asjadega hakkama.

Nell: See tunne on sul üksnes sellepärast, et oled sunnitud õppima koos nii andeka nõiaga nagu Aervyn. Vaatasin hommi-

kust joogatundi pealt. Sinul läks märksa paremini kui Jamiel. Jamie pole eriti tugev meeltenõid, kuigi tal on aastatepikkune praktika seljataga.

Sophie: Kas Jamie tegi siis joogat?

Nell: Vedasin Natiga selle peale kogu oma tumeda šokolaadi varu peale kihla ja kaotasin.

Sophie: Räägi lähemalt. Kuidas see Natil küll õnnestus?

Lauren: Jennie lasi Natil hommikul joogatunni läbi viia, kus ta ei pidanud meile mitte sõnadega selgitusi jagama, vaid me pidime tema kujutluspildid üles korjama.

Moira: Jennie on õpetajana väga loova mõtlemisega. See oli teile kõigile suurepärane praktika.

Sophie: Mina ei saa ikka veel üle sellest üllatusest, et Jamie tegi joogat. Ma oleksin ka olnud valmis selle peale kihla vedama.

Nell: Sa võid rahumeeli šokolaadi mulle saata. Minu kapid on tühjad.

Sophie: Võib juhtuda, et teengi seda. Lauren, kuidas Jamiel ja Natil läheb?

Lauren: Mul pole olnud eriti aega Natiga rääkida. Mul on kogu aeg tunnid, nii et ei jäägi mahti temaga lobiseda. Nell, kas sina tead midagi?

Nell: Mehed ei räägi muidu, kui neid selleks ei sunni, ja mul pole olnud aega Jamiet kinni siduda ja teda piinata. Aga ma teen seda üsna pea. Nat meeldib mulle, aga võib ette kujutada, et neil mõlemal on üsna raske pärast seda, kui tulevik on nii selgelt välja joonistatud.

Sophie: Kuidas Nat sellesse suhtub, et tal on suhe nõiaga? On inimesi, kes on sellest täiesti jalust rabatud.

Moira: Asi on palju sügavam, eks ole ju? Jamie nägi abielu ja

beebit. Võib juhtuda, et Natil sünnib nõialaps. Mittenõidadel võib olla väga keeruline sellise asjaga leppida.

Lauren: Kui üldse keegi kõige sellega lepiks, siis just Nat. Aga ma ei kujuta ette, kuidas nad olukorra lahendavad, sest me oleme siin ju kõigest nädal aega.

Moira: Üks samm korraga. Väga hea, et neil on võimalik koos olla ja sinul Jenniega töötada. Kuid nädalasest treeningust ei piisa. Sul on vaja põhjalikumat õpet.

Lauren: Ma saan sellest aru. Aga mu töö ei võimalda mul olla siin korraga pikemalt kui nädala. Rääkisin Jenniega ja tema leiab, et selle nädala jooksul peaks põhilised asjad paika saama, nii et mul õnnestub enam-vähem normaalset elu elada. Tulen paari kuu pärast tagasi ja siis saab jätkata. Võib isegi juhtuda, et Jennie tuleb suvel Chicagosse.

Moira: Seda on tore kuulda. Sul on imeline anne ja mul oleks hea meel, kui seda arendatakse ja kasutatakse. Sa annad nõidade kogukonnale suure panuse.

Lauren: Kuigi ma olen praegu nelja-aastase lapse treeningukaaslane. Saan aru, et ma vajan barjääride osas abi, aga enamat ei oska ma küll öelda. Ma ei taha sugugi ebaviisakas olla, aga Moira, ma tõesti ei oska öelda, kas ma tahan mingisse kogukonda kuuluda.

Nell: Sa võid pärast esmaspäevast ringi meelt muuta. Proovimine ei tee ju paha.

Sophie: Mina olen üsnagi üksildane nõid, kuid isegi minule meeldib, kui mul avaneb võimalus ringis osaleda.

Nell: Mida sa esmaspäeval teed, Sophie? Tule paariks päevaks siia. Aervyn katsetab nõiduse tegemist kogu ringile, nii et see võib üsnagi meeldejäävaks sündmuseks kujuneda.

Sophie: Kas Aervyn viib siis nõiduse läbi? Oh, Nell, sa oled ta üle kindlasti väga uhke.

Nell: Vahel on mu süda tulvil imelist rõõmu, aga ärge temale sellest rääkige. Tule ikka, Sophie.

Sophie: Suurima rõõmuga. Ma vaatan, kuidas lendudega on, ja annan teada.

Moira: No mina olen küll praegu kadedusest lausa roheline. Nautige siis kogunemist. Lauren, hoia meeled ja süda avatuna. Ring, liiatigi veel niisuguse tähtsusega ring, mille tunnistajaks sina oled, on lausa ime.

Nell: Me mõtleme su peale, Moira. Kas sa vaatad meid?

Moira: Jah, ma olen oma nägemisanumaga selleks valmis. Ma ei saa ju jätta vaatamata, kuidas mu armas pisipoiss oma esimeses ringis osaleb.

***

Lauren sisenes Nati tuppa, kummaski käes purk Ben & Jerry'se jäätisega. „On sul minu jaoks aega?"

„Sinu ja jäätise jaoks? Alati."

Nati rõõm tekitas Laurenis süümepiinu. „Anna andeks, et mul pole olnud eriti aega sinuga rääkida. Viimased päevad on päris pöörased olnud."

„Just sellepärast me siia ju tulimegi. Ma saan aru, et sul on palju õppida ja sul pole aega. Ära minu pärast muretse. Käisin eile Nelli ja tüdrukutega kõndimas ja Jennie viib mu õhtul jooga tundi."

Lauren tähelдas, et Nat ei maininud Jamiet. Ta kiikas jäätisetopside kaane alla ja andis ühe Natile. „Millal te Jenniega selle

hommikujooga mõtte välja haudusite?"

„Kohe tol esimesel päeval õhtusöögi ajal. Aitasin tal fotoasju autosse viia ja nägin joogamatti. Nõustusin vist juba kümme sekundit hiljem joogatundi läbi viima. Jenniel pole kombeks keelutada."

Ja Jennie oli ka hoolt kandnud, et Nat tunneks end siin nõidade seas hästi. Olgu ta õnnistatud. „Aga eks sa ürita tema õpilane olla. Kuigi joogatund oli väga tore. Aervyn oli nii lahe. Ta muudkui saatis mulle pilte sellest, kuidas sa oled kringliks väändunud. Sa meeldid talle."

„Tema minule ka."

„Kas ta näeb väga selle lapse moodi välja, kes oli Jamie ettetunnetuses? Mina nägin seda kõike nagu lindi kiirkerimisena, nii et mul on seda raske öelda."

Nat hakkas just jäätist suhu panema, kuid ta lusikas jäi poolel teel seisma. „Väga."

„Ja mis tundeid see sinus tekitab?"

Nat mängis lusikaga. „Kas sa tundsid selle tänahommikuse joogatunni ära?"

„Mis mõttes?"

„See oli samuti üks Jamie visioon – hommikune jooga aasal. Mina tundsin ära oma särgi ja päikesetervituse seeria. Tavaliselt ei tee ma seda nii."

Lauren üritas Jamie ettetunnetuse seeriat meenutada. „Aga kõigepealt oli ju tantsimine?"

Nat võttis suure lusikatäie jäätist ja ta näole valgus lai naeratus. „Jah. See oli eile."

Lauren kergitas pelgalt kulmu. Ja edasi?

„Kas sa jõulustseeni mäletad?"

„See, kus su ümber oli palju rahvast?“

„Just. See oli Nelli majas. Käisime sealt eile pärast matka läbi. Nelli kolmikud... Üks neist istub Jamie mälestuses minu kõrval.“

Ja Jamie teadis seda, mõtles Lauren. Ta üritas sõbrannale pisutki hingamisruumi tekitada. „Aga see seletus on ju lihtne. Võib-olla tuleme näiteks jõuluks siia külla.“

Nat raputas pead. „Mina nii ei arva. Ja Ginia – üks kolmikutest, kes mu kõrval istus – kandis ikka veel hambaklambreid. Mulle tundub, et tegu on selle aasta jõuluga. Mulle tundub, et kui see peab aset leidma, siis sünnib see üsna varsti.“

Nat aasta või kahe pärast abielus ja ema? Lauren surus maha tühjuse- ja kadedusepuhangu. „Nat, see on tõsine asi. Kas sa oled selleks kõigeks valmis?“

„Ma olen sellise pere jaoks kogu elu valmis olnud. Võta või see õhtusöök pärast meie siiajõudmist. Kõik selle pere liikmed tunnevad teiste armastust.“ Nat surus käed rinnale. „Kardan pisut, et ma võtan selle kuti vastu pelgalt selleks, et see pere endale saada.“

Laureni arvates on Nat nii stabiilne, et vahel unustad lausa tema sisemuses oleva väikese õnnetu tüdruku ära. Nelli ja Jamie pere oleks Natile väga ahvatlev: kokkuhoidev, armastav ja lärmakas perekond, keda tal endal polnud. Võib juhtuda, et Nat andub neile peagi kogu hingega, kui ta polegi seda juba teinud. Jamie hoolitse ta eest.

Aga võib-olla Jamie tegigi seda juba. „Jamie on hea inimene, ta meeldib mulle. Aga sa lipsasid eileõhtuse tantsimise teemast sujuvalt üle. Lase aga tulla.“

Nat punastas taas. „Ei midagi erilist. Käisime väljas. Tantsimas ja rannal jalutamas.“

„Sa käisid fantastilise nõiaga rannas jalutamas ja väidad, et see pole midagi erilist? Nii kergelt sa nüüd ka ei pääse. Kas sa suudlesid teda?“

„Mitte just päris.“

Lauren puhkes naerma. „Kui vanad me siis nüüd õieti oleme? Kaksteist? Mis juhtus?“

Nati nägu lõi veelgi rohkem õhetama. „Tema suudles mind.“

„Mis ajast saadik sa suudlusest rääkides punastad?“

„Selle kutiga suudlemisest saadik. Ma ei oska sellest veel rääkida. Kas sa siis ei õpi mõtteid lugema? Kas sa ei suuda lugeda, mis tundeid see minus tekitab?“

„See pole nii lihtne. Me ei tohi seda ilma loata teha.“

„Aga kui ma sulle loa annan. Sinu ees pole mul ju saladusi.“ Nati naeratus oli ebalev. „Suhtu sellesse kui praktikasse.“

Lauren läks oma keskmesse ja keskendus. Side oli lihtne nagu nende vahel ikka. Lauren sisenes ettevaatlikult Nati välimisse meelde ja seejärel kutse kohaselt sügavamale. Ta jäi sinna vaid hetkeks ning väljus kohe.

„Oh, Nat.“ Ta silmad olid pisarais nagu ta parimal sõbralgi. „Kohe nii suur tunne?“

Nat noogutas silmi pühkides.

Pagan. Jamie oli astunud seal kuupaistel rannal hämmastavalt samme. Ja Laureni parim sõber oli armunud nõida.

Neljateistkümnes peatükk

Moodne välikohvik oli tulvil hommikusi einestajaid. Jennie sõnul oli see hommikusöögiks parim koht kogu linnas. Lauren tõmbas ninaga sisse peekoni ja muna aroomi, kui ettekandja talle riku tema ette pani. Ta tellis topeltportsu. Tal oli näljast seest lausa õõnes olla.

„Veel pisut harjutamist ja funktsionaalsete barjääride hoidmine ei eelda enam nii suurt söögiportsu. Alguses võtab see jah palju energiat," tõdes Jennie.

„Ma söön nagu teismeline poiss." Lauren üritas mitte muret suhu kühveldada. „Sellel on muidugi ka positiivne pool. Eile sõin ma ära pool liitrit jäätist ja ma ei peagi täna karistuslööke kandma."

„Kas sa ajasid Natiga juttu?"

„Kas sa tead seda minu või tema mõtteid lugedes?"

„Mitte kummagi. Olen oma kuuekümne kolme eluaasta jooksul omandanud oskuse ka silmadega näha. Selleks et näha, kui kokku kasvanud te olete või mis Nati ja Jamie vahel areneb, pole vaja meelteväge kasutada. Kas ma tohin küsida, kuidas neil läheb?"

„Noh, sa nägid seda ju eile joogatunnis. Nat on temast sisse võetud. Ma tunneksin end palju paremini, kui teaksin, et Jamie on ka Natist sisse võetud. Jamie meeldib mulle, aga..."

„Nat on nagu sinu õde."

„Jah, on tõesti. Minu vanemad on väga toredad, aga nad kolisid pärast isa pensionile jäämist Floridasse. Nat ongi kogu mu pere. Ma ei taha, et Jamie ta õnnetuks teeks."

„Mehed võivad seda ilma üritamatagi teha, aga kui see peaks

sind kuidagigi lohutama, siis mulle tundub, et Jamie on omadega vähemalt samamoodi sees. Nati jaoks on see kindlasti väga suur muutus, kuid ta on väga tasakaalukas."

Laurenil oli hea meel, et ta sõbrannast peetakse lugu, kuid ta oli ikkagi mures. „On küll, kuid samas on tal hästi igatsev süda. Tema vanemad on kohutavad ja teie pere on ju lihtsalt imeline."

Jennie puudutas õrnalt ta kätt. „Kas sa oled mures, et me ei suuda veel ühele pereliikmele ruumi teha?"

„Sugugi mitte. Olen hoopis mures sellepärast, et ta saab väga haiget, kui asjad ei lähe nii, nagu Jamie oma ettetunnetuses nägi. Me sõidame ju paari päeva pärast ära ja ma tunnen juba, kuidas see teda lõhub."

„Tema joogastuudio on Chicagos," tõdes Jennie.

„Jah, ja kogu elu, mis me oleme pärast ülikooli loonud. Tema stuudio on nagu minu diivan. See on tema kese."

„Me võime armsate inimeste pärast muretseda, kuid isegi meie, nõiad, ei saa viibutada võlukeppi ja kõike lihtsaks muuta. Nad mõlemad on head inimesed ja küll nad leiavad koos õige tee."

Lauren lootis seda kogu südamest. „Nat on kõike head väärt."

„Sellisel juhul loodan, et ta saab ka kõik. Mis tunne sinul on järgmisel nädalal tagasi Chicagosse minna?"

Lauren vaatas kohvikus ringi. „Veel paari päeva eest poleks ma sellega hakkama saanud, et niimoodi rahva seas istuda. See seldab endiselt tööd, kuid ma istun siin, söön hommikust ja ajan juttu, nii et ma teen edusamme."

„Sa teed suuri edusamme. Barjääride pärast pole sul vaja enam muretseda, kuigi sa pead endiselt neid harjutusi tegema. Järgmiseks tuleb sul õppida kontrolli valitsema, nii et saad sisse lasta, mida tahad ja millal tahad, kuid mitte rohkem. Sellega tu-

leb sul kodus veel tööd teha."

Laurenile ajas hirmu nahka see mõte, et ta jääb äsja leitud õpetajast taas ilma. „Kui sina poleks mind aidanud, oleksin kogu elu rahvarohkeid kohti kartnud. Ma olen sulle ääretult tänulik."

Tema tänusõnad tegid Jenniele heameelt. „Jamie oleks ka saanud sind aidata, kuid meie jõudsime ehk nüüd pisut kiiremini eesmärgini. Ma pole kunagi proovinud kaugjuhtimise teel kedagi õpetada, aga ma olen päris kindel, et me mõtleme midagi välja. Sinu ande puhkemist on nii tore vaadata.

Aga sa pead tagasi tulema. Ma tahan näha, kuidas sa Aervynile jälle ära teed. See on haruldane asi ja mulle meeldis väga, kuidas sa selle väikese punase autoga ta barjäärist läbi murdsid."

„Mul on üsna raske kogu tema väge hoomata. Ta on nii väike, et paneb alles kingadki valesse jalga. Ma hakkan temast puudust tundma. Ma pole just eriti palju väikeste laste seltsis olnud, aga Aervyn on tõesti väga armas."

„Kui Jamie ettetunnetus täide läheb, siis saad kunagi tema teisiku autädiks."

Lauren jätkas söömist. Üks nõialapsuke korraga on rohkem kui küll.

***

„Onu Jamie, kas sa abiellud Natiga?" küsis Ginia äsja pakutud hambaklambrite välkudes häbelikult.

Oh pagan, mõtles Jamie. Kolm ühesugust nägu vaatas talle ootusrikkalt otsa. Sellisele küsimusele oli võimatu vastata, liiati gi veel olukorras, kus kõnealune naine istub friikartuleid süües su kõrval.

Jamie näpsas Ginia taldrikust kartuli. „Ma mõtlesin, et pean ootama, kuni sina suureks kasvad, et sinuga abielluda."

Ginia itsitas. „Nat meeldib meile. Sa võid hoopis temaga abielluda. Meil pole selle vastu midagi." Shay ja Mia noogutasid.

„Abiellumine on tõsine asi. Sellise otsuse langetamine võtab aega."

Shay, kes oli tavaliselt neist kolmest aktiivsem, raputas pead. „Eip. Emme ja issiga polnud nii. Nemad armusid kahe minutiga. Nii issi räägib. Sina kohtasid Nati palju rohkem minuteid tagasi."

Nat näpsas Jamie taldrikult kartuli. „Päris huvitav lugu. Kuidas teie vanemad siis kohtusid?"

Jamie oli valmis armastama Nati juba pelgalt sellepärast, et ta päästis ta kaheksa-aastaste uudishimulike tüdrukute küsimusterahe käest. Kuna ta ise teadis seda lugu hästi, jälgis ta huviga Nati reaktsiooni.

„Noh," alustas Mia. „Emme kirjutab võlurite keskusele koode. See on väga lahe videomäng, kus sa saad olla mängult nõid. Seda saab ka netis mängida. Netis on pärisnõidadele lisatasandid."

Ginia jätkas: „Mäng saadab emmele iga kord meili, kui mõni uus nõid nende eritasanditega liitub, et onu Jamie saaks neid kontrollida ja veenduda, et need on õigupärased."

„Sa vist mõtled *õiguspärased*, kullake," parandas Jamie teda.

Ginia noogutas. „Jah, õiguspärased. See tähendab, et tuleb veenduda, et tegu on hea nõiaga ja puha ja et keegi ei peta."

Nüüd jätkas Shay: „Emme läks ainult nõidadele mõeldud tasandile, et vaadata, kuidas uus nõid mängib. Too oli väga hea ja tal olid mõned lahedad nõidused ja puha. Emme oli päris rabatud ja heitis pilgu tema nõiduskoodile."

„Väega mängija suudab siduda arvutikoodi ja maagia ning luua netimaailma jaoks nõidusi," selgitas Jamie.

Mia noogutas. „Emme ja onu Jamie on neile tasanditele palju nõidusi teinud. Neil kukub nõiduste kodeerimine väga hästi välja. Mina olen ka hea kodeerija, aga ma ei oska nõiduda, sest ma pole nõid."

„Ja ongi hea. Kui te oskaksite veel oma koode ka võluda, siis me ei saaks teiega üldse hakkama," tõdes Jamie. Ta sosistas Natile valjult kõrva: „Need kolm on palju paremad kodeerijad, kui meie Nelliga kaheksa-aastaselt olime, aga ära sa neile seda ütle. Siis läheb neil pea uhkusest suureks ja lõhkeb."

Tüdrukud itsitasid selle peale. „See on geenides," teatas Mia. „Emme ütles."

„Rääkige oma lugu edasi," ütles Jamie.

Ginia jätkas: „Nii et emme läks siis uue nõia nõidusekoodi lugema – ta saab seda teha sellepärast, et tema on boss. Ta sai aru, et tolle nõia nõidused polnudki päriselt nõidused, vaid väga peened koodid. See oli imelik, sest miks peaks üks nõid terve rea tõeliselt lahedaid koode kirjutama, kui ta saaks ju kasutada nõidust."

Shay niheles erutusest, et ise parim osa sellest loost rääkida. „Emme läks mängu sisse ja kutsus selle uue nõia võluduellile. Ta tahtis näha, kellega tegu on. Nad võistlesid tund aega ja emmel ei õnnestunud teda lüüa. Ja siis kutsus emme ta kontorisse."

„Me tahtsime uue programmeerija tööle võtta," lisas Jamie. „Ja Nell leidis, et see tüüp võiks sobida."

Kolmikud vahetasid pilgu ja Ginia rääkis loo lõpuni. „See tüüp tuli kontorisse ja emme sai teada, et ta polnudki väga hea nõid, aga oli ikka nõidadele mõeldud tasemeni jõudnud. See pole nud seni veel mitte kellelgi õnnestunud."

Nat oli kohaselt üllatunud näoga. „Kuidas ta seda siis tegi?"

Ginia naeris. „Ta on lihtsalt übervapustav kodeerija. Ta võistles emmega ja emmel on võluvägi, kuid emme ei suutnud teda ikkagi lüüa. Ja siis armusid nad ära ja elavad igavesti õnnelikult. Issi õpetab nüüd meid übervapustavateks kodeerijateks, et me saaksime ka kunagi mõne kutiga võistelda ja vaadata siis, kas peaksime temaga abielluma."

Daniel on tõesti üks igavene kavalpea, mõtles Jamie. Ta kolm tütart olid juba vapustavad kodeerijad ja arenesid kiirelt edasi. Ju see on Danieli eesmärk, et tütred veel mõnda aega mehele ei saaks.

„Aga kui teie isa pole nõid, mida ta siis teeb?" küsis Nat.

„Ei ole jah," tõdes Mia. „Issi on häkker, keda teised palkavad igasuguseid töid tegema. Ta üritab röövida pankasid ja firmade andmeid ja muud sellist. Talle makstakse selle eest, et ta mängib paha poissi. Ja kui ta võidab, makstakse talle rohkem, nii et ta võidab päris sageli."

Ja tõestab oma kolmele mittenõiast lapsele, et ka ilma võluväeta võib edukas olla, mõtles Jamie. Ja see on eriti oluline, kui sul on väikevend, kes on üle sugupõlvede vingeim ja austatuim nõid.

Ginia vaatas Natile jumaldaval pilgul otsa. „Nii et näed, vahel abielluvad nõiad inimesega, kes ei ole nõid, ja tulemus polegi nii paha."

Oh teid väikesi marakratte, mõtles Jamie. Nii palju siis lootusest, et nende mõtted said mujale viidud. „Olgu, vahel peab kavalpeadest kolmikute onu nende friikartulid roheliseks muutma."

Kolm pead pöördus taldrikuid vahtima. „Onu Jamie, see on ju jäle."

Ja see trikk ei vea iial alt. Ettetunnetuse visioonid olid juba niigi tohutu surve. Puudus veel kolm kosjasobitajast marakratti!

***

Lauren ja Jennie kõndisid mööda Derby Streeti, kus peeti Berkeley reedest turgu ja mis oli Laureni järgmise õppetunni koht.

Jennie valis suhteliselt rahuliku aja, mil turul olid peamiselt väikeste lastega pered. Lauren üritas koheneda selle kliimaga, kus veebruaris saab värskeid aiasaadusi osta. Siin müüdi kõike alustades seentest ja spargelkapsast kuni juustu ja kohaliku jahuni välja.

„Chicagos küll sellist asja ei näe," tõdes Lauren. „Nii imeline koht."

„Käisin siin kunagi iga nädal pilte tegemas. Minu arust satuvad lõpuks kõik Berkeley turule."

Lauren vaatas ringi. Chicago kesklinnas võis näha üsnagi laia inimspektrit, kuid siin tundis ta ennast ikkagi nagu ammuli sui ringi vahtiv turist. „Lausa uskumatu. Vaata neid lillade juustega kaksikuid."

Jennie vaatas sinnapoole, kuhu Lauren osutas. „Neist saaks päris hea harjutuse. Täna harjutame välismõtete lugemist. Pehmenda barjääre just nii palju, et aru saada, kes nende kahe vahva totsi vanemad on."

Laureni kulm tõmbus kipra. „Ma tungin ju siis keelatud territooriumile. Kuidas ma saan teha nii, et ma ei näe rohkem, kui ma tahan või kui teine inimene tahab jagada."

„Meeltel on teatud kihid. Kõik privaatsemad mõtted on pa-

remini kaitstud. Kõige välimine kiht sisaldab informatsiooni, mida me oleme reeglina valmis teistega jagama. Aga tuleb siiski ettevaatlik olla, sest vahel kohtad meeli, kus kihid pole nii hästi formeeritud või kus sisu puudutab sind, ja siis tuleb taganeda, kui sul pole just väga mõjuvat põhjust jätkata."

„Nagu ma aru saan, pole see kõik sugugi nii mustvalge."

„Ei olegi. Väe kasutamise eetika polegi reeglina mustvalge. Laste puhul on reeglid selgemad, kuid sina oled täiskasvanu, nii et sa pead ise endale reeglid kehtestama. Oled sa juba nende laste vanemad üles leidnud?"

„Kas ma peaksin sellega hakkama saama nii, et ma ise räägin samal ajal?"

Jennie puhkes naerma. „Tegelikult mitte, aga see oleks küll vinge olnud. Olgu, ürita nüüd õrnalt skännida."

Lauren kohendas kuplit parasjagu nii palju, et mõned mõtted läbi tuleks. Juustumeister oli mures, et degusteerimiseks mõeldud tükid saavad otsa.

Keegi oli väga õnnetu spragelkapsa pärast, mida ta ema tahtis osta, kuid ta ei saanud aru, kes see oli. Tal oli raske meelte kogutud informatsiooni kokku viia sellega, mida ta silmadega nägi.

Nüüd tabas ta selle lapse. Väike poiss erkrohelistes Crocsi kingades. Ta hõljus naeratades lapse ema pea kohale. Emal polnud kavatsustki lapsele spargelkapsast sisse sööta – laps saab õhtusöögiks hoopis porgandit.

Väga lahe, ütles Jennie jääl Laureni peas. *Vaatame nüüd, kas sul õnnestub pisut lapse tuju tõsta*. Lauren viis kuplist vikerkaareniidi välja ja saatis selle õrnalt lapse välismeeltesse. Ta oli väga rahul, kui laps pöördus ema poole ja küsis, kas ta võiks õhtuks porgandit saada.

„Väga tubli! Enamik õpilasi oleks proovinud lapse emotsioone muuta. See on palju tõsisem ja invasiivsem kui väikese mõtte pähe istutamine. Sama tulemus, kuid märksa leebema väe kasutamisega. Mul oli mõte seda harjutust alles õhtupoole teha, aga väikesed poisid, kellele ei meeldi spargelkapsas, on lihtsalt vastupandamatud."

Lauren vaatas ema kõrval õnnelikult kepslevat poissi. „See tekitas minus tõesti hea tunde ja ma kujutan ette, et sellest võib sõltuvusse jääda. Kuidas sa tead, millal võib sekkuda?"

„See on ka selline asi, milles sa pead ise selgusele jõudma. Mõned meeltenõiad kasutavad teiste meelte muutmiseks oma väge väga kokkuhoidlikult. Mina langen jälle teise äärmusesse. Ma oleks läinud lapse emaga rääkima ja niimoodi lapse tuju tõstnud.

Minu silmis on vägi üks vahend, millega teha juhuslikke ja mitte nii väga juhuslikke heategusid, mis võivad meie maailma natuke paremaks muuta. Seda, millal sekkuda, on võib-olla raske otsustada, kuid minu arust on vägi loodud teatud põhjusel ja see on mõeldud kasutamiseks. Sa pead leidma enda jaoks sobiva tasakaalu, mis pakub sulle rahuldust, kuid ei põleta samas läbi."

Ja see naine on teinud mõned maailma kõige meeldejäävamad fotod, mõtles Lauren. Ta kasutab oma väge ja aitab teisi. Selle üle tuleb mõelda.

Ta skaneeris edasi, otsides kahe lillade juustega lapse vanemaid. See kena naine seal müügiputkas oli ühe mehe jutust igavuse kätte kõngemas. Kutt lootis naist esimesel võimalusel alasti näha. Lauren väljus punastades mehe mõtetest. Õnn kaasa.

Turul oli palju lapsevanemaid ja nende mõtteis olid ju lapsed ikka esikohal. Ta nägi palju kujutluspilte väikelastest, kuid kellegi neist polnud lillad juuksed. Oot-oot. Lauren läks tagasi pingi poole, kus istusid *samosa*'sid söövad naised. Siin nad ongi. Ühel naisel oli mõtteis kaks väikest last. Aga laste juuksed polnud lillad, nii et see on siis midagi uut või niivõrd ajutist, et pole ema mõtteid muutnud.

Lauren tegi seda, mida oleks pidanud kohe tegema, ning puudutas õrnalt laste meeli. Jah, pingil istuv naine oli nende ema. Tegelikult olid mõlemad pingil istuvad naised nende emad. Jälle Jennie trikk.

„Sul on paindlik ja loov mõtlemine ja see näitab, et sinust tuleb huvitav nõid," tunnistas Jennie. „Taas kord väga hästi tehtud. Ma ei julgenud lootagi, et sa nad mõlemad leiad." Ta viipas kahe naise poole, kes talle omakorda vastu lehvitasid.

„Sa tunned neid või?"

„Jah, nad olid nõus meie tänase tunni materjaliks olema. Tule, saa tuttavaks minu tütre ja tema perega."

***

Soojad käed liikusid mööda ta keha ja õrritasid Laureni õrnade puudutustega ärkvele. See imeline uudsuse tunne, kui ärkad soojade kätega kallima kõrval, oli asi, mida tahaks veel hetke nautida. Käte ja huulte surve, kirvendus kõhus, mõnusalt ristatud jalad. Oh, Jamie.

Jamie? Lauren kargas voodis istuli. Ta voodi oli tühi. Kuu heitis tema tuppa nii palju valgust, et selles veenduda.

Nii elav unenägu! Ja väga häiriv. Jamie ei pakkunud talle ses mõttes huvi ja kui olekski pakkunud, siis Nat on ju tema parim sõber. Jamie oli täiesti keelatud territoorium. Oeh.

Lauren, ole vait ja mine ära. Jamie hääl oli pisut ärritatud. *Su mõtted on nii valjud, et need on poolele planeedile kuulda. Mul on tegemist, mine ära.*

Oh sa pagan. Oh ei. Lauren sulges barjäärid. Ta vahtis seina, mis eraldas tema tuba Jamie magamistoast. Tõesti või? Jamie ja Nat?

Kuid siis tuli talle huumorisoon appi. Nemad Natiga olid ikka lähedased olnud, kuid see oli juba liig. Hommikul tuleb küsida Jennie käest, kuidas une ajaks barjääre luua. Aga enne seda tuleb Nat nurka suruda ja tema käest kogu info vanade heade meetoditega kätte saada, ning siis Jennie käest tund võtta.

Kuna ta ei julgenud enam magama jääda, tõusis ta voodist püsti ja läks kööki teed keetma. Ta läks trepist alla ja leidis Jennie juba köögist eest. Veekann oli tulel ja laual oli taldrik šokolaadiküpsistega.

„Tundub, et me kumbki ei taha veel mõnda aega magama minna," tõdes Jennie.

Lauren punastas. „Kas sa korjasid ka Nati ja Jamie üles?"

Jennie puhkes naerma. „Ei, kullake, mina korjasin sinu üles. Ärkasin enne sind, kuna minul oli raskem kui sul oma kehal noore mehe käsi ette kujutada. Minu mees on voodis võrratu, aga selist uudsuse tunnet pole mul juba ammu olnud."

Lauren punastas veelgi sügavamalt. „Oh taevas küll, kas ma siis lükkasin oma unenäo sinule edasi? Ei, oota. See polnud ju unenägu. Ju ma korjasin midagi Natilt üles."

„Ju vist. Nii sügav side mittenõiaga on kaunis haruldane, aga te olete ju väga lähedased. Ühtlasi magasite te kaunis lähestikku, nii et küllap sellel oli ka oma osa.

Homme viime su mõnda teise tuppa ja ma näitan sulle, kui

das kristalle kasutada. Valge kuukivi toetab magades su barjääri. Sa omandad kunagi oskuse unekaitse peale panna, aga praegu on kristallidega lihtsam."

„Kas ma õpin siis nõiduma ka?"

„Sa õpid mõned lihtsamad nõidused ära. Senise põhjal pole sul nõidumisannet, nii et ma õpetan sulle ära need, mida kasutavad peaaegu kõik nõiad. Ühtlasi õpid esmaspäevase välisringi ajal mõned põhilised nõidumisvõtted ka ära. Enamiku tööd teeb aisering, aga kõik välisringi nõiad aitavad kaitsete püsimisele samuti kaasa."

„Tahtsingi selle kohta rohkem teada saada. Nell mainis eile jututoas ringi. Sain aru, et Sophie tuleb ka kohale. Tundub, et tegu on mingi suure asjaga."

„Nii suur ring nagu esmaspäevane, on jah suur asi," kinnitas Jennie. „Aervyn on esimest korda täisringis nõidujaks ja nõialapse elus on see väga suure tähtsusega sündmus."

„Ma ei tea ringidest õieti midagi." Lauren lõi hambad teise küpsisesse.

„Ma tean. Palusingi õigupoolest, et Moira sinuga räägiks. Tema oskab selle ajaloo ja traditsioonide kohta palju põhjalikumat infot anda kui mina, ja ma tean, et ta tahab nii väga sinu ettevalmistamises osaleda."

„Suur tänu. Vahel olen segaduses, just nagu mul oleks koolis paar klassi vahele jäänud."

„Ära muretse, küll me su lüngad täidame. Mis aga ringi puutub, siis välisringi roll on väga lihtne: armastus ja toetus. Nat tuleb ka. Aervyn palus, et sina oleksid ka kohal – ja see on ju tema suur päev. Vast tuleks homme algajatele üks ring teha. See tuleks teile mõlemale kasuks."

Noh, mõtles Lauren, kui selleks, et ta ärkvel püsiks, ei peaks Jamiest ja Natist piisama, siis mõte nõiarituaalidest, mis isegi Aervyni närvi ajavad, ei lase tal kindlasti magama jääda. Tuleb veel üks küpsis võtta.

Viieteistkümnes peatükk

Lauren: Moira, kas sa oled seal?

Moira: Olen, lapsuke. Kuulsin, et Jennie soovitas meil natuke nõiaringidest rääkida.

Lauren: Jennie ütles, et sina tead neist, nende ajaloost ja traditsioonidest rohkem. Loodetavasti räägid mulle, mida mul on esmaspäeva õhtul oodata.

Moira: Arvan, et te teete enne seda pisut ringitööd. Ma ei tahaks uskuda, et Jennie laseb sul täisringi minna ilma, et sa aimaksid, mida oodata.

Lauren: Minu arusaamist mööda teeme täna õhtul proovi-ringi.

Moira: Tore. Siis saad aru, mida ring teeb.

Lauren: Kõik räägivad suure aukartusega sellest täisringist. See on siis ilmselt midagi väga suurt.

Moira: Ringi peab austama. Peab austama nii ringi traditsiooni kui ka ringi ja eriti just täisringi väge. Kõige vapustavamad nõidused on ellu viidud just ringi abil, kuigi ajalugu ei tunnista neid sageli.

Lauren: Tõesti või? Räägi lähemalt.

Moira: Noh, täisringis osaleb tavaliselt neliteist nõida. Igas põhisuunas on reeglina kolm nõida ja lisaks neile kanaliseerija ning nõiduja. Nõiduja põimib ringi väe selle lõplikku vormi, nii et kõrvalseisjad näevad sageli üksnes nõidujat ja ei pööra teda toetavale ringile tähelepanu. Merlini kõige võimsama maagia tegi samuti ring. Merlin oli väga andekas nõiduja.

Lauren: Kas Merlin oli siis päriselt olemas?

Moira: Oli küll. Paljud lood, mis temast räägitakse, ei vasta tõele, aga ta oli olemas ja tal oli väga võimas võluvägi.

Lauren: Kui lahe.

Moira: Ameerika Salemi nõiajahi ajal saadeti paljud süütud tuleriidale, meie õed ka.

Lauren: Ma ei oskagi kohe midagi öelda. See tundub ühtäkki nii häirivalt isiklik.

Moira: Nii see ongi. Ringidel ei õnnestunud kõiki päästa, aga paljud tuled põletasid ka nõidade illusioone. Nii et mõnedki meie kõige vägevamad nõidujad ja kanaliseerijad surid sellest tingitud ülepingutuse tagajärjel.

Lauren: Mul polnud aimugi, et see võiks nii ohtlik olla... Ega Aervynit esmaspäeval miski ei ohusta?

Moira: Ma olen päris kindel, et kõik abinõud on tarvitusele võetud, aga suur võluvägi peidab endas siiski alati riski. Kogu ring on nõrk, kuid kanaliseerija ja nõiduja puhul on risk suurem. Jennie räägib, et sinust võib saada kanaliseerija, nii et sa pead sellest aru saama.

Lauren: Ma saan sellest aru.

Moira: Ära näe üksnes hirmu, mu laps. Suure väega kaasnevad ka suured võimalused. Vahel vajab meie maailm suurt võluväge.

Lauren: Mida ring esmaspäeval teeb?

Moira: Ega ma ei oskagi päris täpselt öelda. Lõppkokkuvõttes langetab selle otsuse Aervyn, kuigi ma olen päris kindel, et teistel on ka oma osa. Kui ringi veab nõiduja, kes teeb seda esimest korda, siis on lõplik nõidus ilmselt üsnagi lihtne. Nagu paljudel täisringidel on ringi peamine eesmärk kogukonnaga koos harjutada.

Lauren: Kogukonnaga?

Moira: Minu nõiaanded on nõrgad. Ringis saan ma ülejäänud kolmeteistkümnest nõiast väge juurde. See on uskumatu elamus. Võib juhtuda, et Aervyni kui nõiduja esimese ringi nõiad teenivad veel välja koha ajaloos, kui sellest lapsest tuleb tõesti nii vägev nõid, nagu võib arvata. Ühtlasi on see sinu vastuvõtmine laiemasse nõidade kogukonda.

Lauren: Kas ma võin päris aus olla? Ma ei oskagi veel täpselt öelda, mida ma nõidade kogukonna suhtes tunnen. Mul on Chicagos päris mõnus elu ja ma ei tea, kuidas see kõik nüüd kokku klapib.

Moira: Sul pole kuskile kiiret, kullake. Sa oled saanud ju ainult paar päeva selle kõige üle mõelda. Sinu süda teab vastust – anna sellele lihtsalt aega. Suhtu ringi avatud meelega. Sinule ei esitata mingeid nõudmisi, sind lihtsalt kutsutakse osalema. Kunagi võib juhtuda, et osaled sisemises ringis, praegu aga naudi võimalust paar tundi milleski suuremas osaleda. Välimine ring on väga eriline koht.

Lauren: Sa ajad mu peaaegu nutma. Suur tänu. Tundub, et kogu see surve on mulle teatavat mõju avaldanud.

Moira: Sul on tugev vägi ja sellega kaasneb vastutus. Nõidade kogukonnal on sinu suhtes omad lootused ja ootused, kuid mitte praegu. Praegu palume üksnes, et sa õpiksid, ja sa teed seda väga hästi.

Lauren: Aita mul siis rohkem õppida. Räägi mulle ringidest.

Moira: Rääkisin ringi moodustavast neljateistkümnest nõiast. Igal ringil on sõltuvalt nõiaperest ja osalejate eelistustest pisut erinevad traditsioonid, kuid paljud elemendid on samad.

Lauren: Kui palju nõiaperesid siis üldse on? Nelli ja Jamie pere on ilmselt üks ja sinu oma Nova Scotias teine.

Moira: Pärast Salemi katastroofi koondusid nõiad kokku ja asusid elama teatud paari piirkonda. Kõige suuremad kogukonnad on siin Nova Scotias ja Berkeleys, kus ka sina praegu oled. Aga neid on veel New Orleansis, Appalachias ja läänekalda saartel. Nõiapere pole seotud veresidemega, nii et kõik on teretulnud. Siin Nova Scotias on meil mitu nõida, kes pole üldse veresugulased.

Lauren: Aga kõik nõiad ei ela ju kogukonnas, eks ole ju? Näiteks Sophie.

Moira: Jah, paljud nõiad eelistavad elada mujal, kuid enamik sõidab täisringiga liitumiseks, pööripäevade tähistamiseks ja muudeks suurteks sündmusteks ikkagi nõiakeskusesse. Sophie sõidab sageli Nelli juurde või tuleb siia Nova Scotiasse. Lapsepõlves oli ta suveti sageli siin. Me võtame ta alati avasüli vastu. Ta haksin teda sagedamini näha.

Lauren: Ootan suure põnevusega seda kohtumist. Loodetavasti õnnestub mul millalgi ka sinuga kohtuda.

Moira: Lapseke, kui see on nii ette nähtud, siis ma olen selle üle väga rõõmus.

Lauren: Ja anna mulle andeks, et ma sulle nii palju küsimusi esitan. Sa pidid ju tegelikult ringidest rääkima.

Moira: Sa oled ju ameeriklane. Iirimaal, kus mina üles kasvasin, ongi kõige paremad vestlused just need, mis võtavad uue suuna ja keerlevad põhiteema ümber. Vahel õpid niimoodi rohkem kui otseteed minnes. Aga sul on õigus, Jennie pahandab minuga, kui ma sulle rohkem ei räägi. Välisringi moodustamiseks on omad rituaalid, aga ma ei räägi sulle neist lähemalt, sest muidu rikun su avastamisrõõmu ära. Võta lihtsalt teadmiseks, et nende eesmärk on õhku ja osalejaid puhastada ning aidata ka meeli puhastada ja kanaleid avada.

Lauren: Kõlab umbes samamoodi nagu Nati joogatunnid.

Moira: Neil on tõesti ilmselt joogaga palju ühiseid jooni. Seejärel moodustatakse sisemine ring ja iga nelja suuna kolmik kutsub loodusjõud. Kui ring on loodusjõud appi saanud, võidakse teisedki jõud kohale kutsuda. Enamasti piirdutakse aga loodusjõududega.

Lauren: Nii et täisringis ei kasutata siis meelteväge?

Moira: Tavaliselt mitte. Enamik meeltenõidu on monitoorijad – nad on väljapool ringi, kuid hoolitsevad ringis olijate eest. Sind treenitakse ilmselt selle rolli jaoks, aga kuna sul tundub olevat ka kanaliseerija anne, siis palutakse sul ilmselt just sellesse rolli astuda.

Lauren: Ja mida kanaliseerija täpselt teeb?

Moira: Kui ring on väe koondanud, kogub kanaliseerija selle kokku ja suunab energiad nõidujale.

Lauren: Ja siis viib nõiduja maagia ellu. Tundub üsnagi lihtne.

Moira: Sa oled nii armas. Jah, see on lihtne tõesti, kuid ühtlasi väga keeruline. Mind huvitab väga, mis sa pärast oma esimest ringi sellest arvad.

Lauren: Tulen sinuga uuesti rääkima. Ma luban seda.

Moira: Tee seda kindlasti. See kõik on mulle ikka veel pisut võõras, aga ma nautisin võimalust sind pisut paremini tundma õppida. Ole sa õnnistatud.

***

Lauren lamas Jamie maja taga aias ja surus Sophielt saadud smaragdi pihku. Ta lootis, et sellest on praegu abi. Ta pea valutas

nii, nagu suruks seda paarsada kilo mingit raskust.

Ringitöö oli kindlasti ka teistele raske. Aervyn lamas ta kõr- val rohul ning oli nelja-aastase lapse kohta vägagi vaikne.

Jennie ütles: „Anna andeks, Lauren. Ma saan aru, et see vii- mane harjutus oli sulle raske. Mul on tunne, et side pole õige, aga ma ei saa aru, kus me vea tegime." Ta vaatas Nellile ja Jamiele otsa.

Jamie pistis šokolaadiküpsise suhu. „Ei tea, järsku on prob- leem Laureni väeallikas. Reeglina on kanaliseerijad loodusjõudu- de nõiad ja nad saavad kanaliseerimiseks väe mujalt. Meie Nelli- ga oskame end siduda loodusjõudude nõiast kanaliseerijaga, aga meeltenõia puhul võib see kuidagi teistmoodi käia."

„Noh, Edric tuleb esmaspäevase ringi ajaks siia," tõdes Jen- nie. „Ta on praegu ainus meeltenõiast kanaliseerija lääneosarii- kides."

Jamie vangutas pead. „Temal on ju ka loodusvägi, nii et ta võib ikkagi teistmoodi sidestuda kui Laurenil vaja."

Lauren kogus end nii palju, et võtta Jamielt kaks küpsist vas- tu ja anda üks Aervynile. See, et kolm nõida ei suutnud jõuda aru saamisele, kuidas asi peaks toimima, ei tõotanud midagi head.

Lauren teadis, et nad hoiavad väe taset ringis meelega hästi madala, kuid tema tundis oma kanaliseerija rollis ikkagi, nagu ta peaks sobitama täie surve all veevooliku USB-porti. Aervyn üri- tas aidata, kuid nad ei jõudnud kuskile, ning kogu selle lekkiva väe vaos hoidmine kurnas nad mõlemad ära.

Lauren üritas mõelda. Jamie väitis, et tema peab siduma tei- sed teistmoodi. Või siis... järsku oli probleem hoopis järjekorras.

Uuest ideest indu saanud, ajas Lauren end istuli. „Selle asemel et luua esmalt side ringiga ja üritada alles siis Aervyniga ühineda,

võiks äkki nii proovida, et esmalt ühinen mina Aervyniga ja siis lisame ringi juurde. Mulle tundub, et ma ei suuda üksi kogu seda ringi väge hoida. Mul on vaja kohta, kuhu see saata. Kui me Aer- vyniga Kassnaist tegime, siis ootas tema minu järgmist sammu."

Nell oli mõtliku ilmega. „See on täiesti tagurpidi mõte, aga selles võib oma iva olla. Me saadame sulle loodusväge, aga sa oled minu tutvusringkonnas ainus kanaliseerija, kel puudub igasugu- ne loodusanne, nii et võib-olla sa ei suuda seda ohjata, aga oskad see eest suunata."

Jennie noogutas mõtlikult. „Kui arvesse võtta, mis Nell üt- les, siis ma soovitan ka omalt poolt midagi muud. Ma ammutasin seni loodusjõude, aga proovin nüüd oma meelteväge jagada."

„See on hea mõte," kiitis Jamie, „... lisada selline vägi, mil- lega Lauren hakkama saab. Ehk tal on niimoodi lihtsam voogu juhtida."

Kõik läksid tagasi oma kohale ringis ja võtsid üksteisel käest kinni. Nüüd saatis Lauren esmalt Aervynile kanali ja tundis, kui- das tuttav side paika loksus. Siis keskendus ta hetkeks enda kesk- mele, visualiseerides seda, mida ta tahab järgmiseks teha.

Ta hakkas oma kuplist vikerkaarena säravaid väändeid kas- vatama. Ta sidus need kauniks võrguks, mis ulatus üle ta barjääri ja ankurdas tema sideme Aervyniga.

Nüüd võis lisada ringi. Ta visualiseeris, kuidas tema võrk saa- dab väljapoole kasve, mis otsivad kohta, kuhu end kinnitada. Ta saatis õrnalt käputäie kasve Jennie poole. Loodetavasti tunneb Jennie selle meeltemaagia õpingute modifikatsiooni ära.

Laurenil oli hea meel, kui ta nägi Jennie meelteväe tulukesi, mis selle vastu võtsid. Need sidusid Jennie valguse tema viker- kaarelõimedega. Tundus, nagu oleks jõulupuul küünlad süüda-

tud. Kogu võrk kiirgas Jennie väe valgust. See voogas sujuvalt sidemele Aervyniga ja tema ootavatele nõidujakätele. Lauren nägi, kuidas Aervyni meeled tunnustavalt karglesid. *Nüüd mina*, saatis Aervyn välja.

Lauren oli segaduses. Hetk hiljem nägi ta, kuidas poisi tähena särav loodusjõud tema võrgu poole liigub. Ta oli üsna kindel, et nõidujad ei peaks ringile omalt poolt väge juurde andma, kuid samas nad pidid ju niikuinii kõik ise avastama. *Õrnalt*, hoiatas ta last. *Pikkamööda.*

Aervyni vägi muutus nõrgemaks, Lauren saatis paar väätti juurde. Ühinemisel oli tunda raputust ja siis nägi ta, kuidas lapse vägi suumib üle tema väätide ning paneb kogu võrgu hüplema. Vägi helises ja Lauren tajus, et Aervyn seostus üksnes murdosaga sellest väest, mis tal anda oli.

Jennie õpetas: *Korja teised ka üles. Sul läheb väga hästi.* Lauren saatis väädid Jamie ja siis Nelli poole. Nad mõlemad olid kogenud nõidujad ja ühinesid tema võrguga vaevumärgatavalt.

Mina olen valmis, edastas Lauren teistele. *Keera väge juurde.*

Lauren tõstis meeltekeskmest imetleva pilgu. Tundus, nagu ta oleks istunud keset päikest. Ringist hoovav vägi keerles ja tantsis säravana ning plahvatas teda ja Aervynit ühendavasse kanalisse. See laps on kõigest nelja-aastane, aga sellise väega!

Usalda teda, lausus Jennie meeltehääl. *Sa tegid talle just äsja maailma parima kingituse. Mitte kellelegi pole õnnestunud kanaliseerida talle murdosagi sellest, mis ta käes praegu on. Vaatame, mis ta sellega teeb. Sinu töö on võrku hoida.*

Lauren keskendus Aervyni poole voogavale valgusevõrgule. Ta tajus, et Aervyn suunab seda, muudab selle kuju, ja ta tundis survet, kui poiss nõidust ette valmistas.

Kui Aervyn oli nõidusega ühele poole saanud ja selle vallandas, säras Laureni võrk hetkeks imelises valguses. Siis tundis ta, kuidas ta hing tõuseb lendu ja ühineb teiste omadega.

Valgusetants ajatus taevasinises udus. Ta oli merikajakas ja tsirkuselennuk, maa poole sööstev kotkas ja tuules lendlev leht.

Mine nüüd tagasi, laps. Jennie vaimne puudutus juhtis Laureni pikkamööda meeltekeskmesse.

Lauren ei osanud öelda, kui kaua tal kulus, et tunda, kuidas teised ta kätest kinni hoidsid, kuidas õhk ta kopsudesse sisenes ja sealt väljus ning kuidas tuul näkku puhus. Ta avas pikkamööda silmad. Aervyni näost paistis meeletu lust ja temast voogav vägi oli endiselt lausa kombatav.

Jamie sai esimesena sõnad suust. „Ma kardan, et keegi ei usu meid."

Lauren oli rabatud ja hämmeldunud. „Ma ei saa päris täpselt aru, mis juhtus. Aervyn, mis nõiduse sa tegid?"

Ilmselt oli ta küsimus väga naljakas. Nell, Jamie ja Aervyn puhvatasid naerma. Jennie rahustas teised maha. „Laurenile on nõidused alles uus asi. Vaata maha, lapseke."

Lauren vaatas maha ja surus veelgi tugevamalt Jamie kätt. Nad hõljusid pooleteise meetri kõrgusel õhus. Pagana pihta. „Kas Aervyn tõstis meid õhku?"

„Jah, ma lennutasin teid!" hüüdis Aervyn.

„Kas sa siis ei tundnud, kuidas me lendasime?" küsis Nell Laurenilt.

Lauren noogutas mõtlikult. „Tundsin, ja ma pole midagi nii imelist elu seeski tundnud. Aga miks meil keha õhus on?"

„Ma lennutasin need õhku." Aervyn oli valmis iga hetk uuesti õhku tõusma.

„Mina arvasin, et see oli üksnes mu peas.“ Laurenile meenus ühtäkki taevasinine udu. Ta vaatas ikka veel Jamie käest kinni hoides maha. „Oota, meie keha lendas? Päriselt? Kas me olime kõrgemal kui praegu?“

Nell, Jamie ja Aervyn puhkesid uuesti kogu südamest naerma. Taas kord rahustas Jennie nad maha. „Lauren, sa ju tundsid, kuidas me lendasime?“

„No jah, aga ma arvasin, et lendasid meie meeled või hinged. See oli tõeliselt ilus.“

Jennie vaata talle särades otsa. „See oli tõesti ilus. Vahel õnnestub meil, nõidadel, hing kehast eraldada, aga selline astraalrännak on tegelikult raske ja ohtlik.“

Oh, püha taevas küll. „Mulle kuluks vist jäätis ära.“ Ja siis sai ta väga aeglane mõistus aru, mida Jennie tahtis öelda. „Oota nüüd. See, mis toimus, oli siis ju väga ohtlik? Mis siis, kui me oleksime alla kukkunud?“

Aervyn viis nad kõik õrnalt rohu peale tagasi ja oli väga murelikku ilmega. „Lauren, kas ma ehmatasin su ära? Ma ei tahtnud sind hirmutada. Ma leidsin, et nii lahe oleks koos lennata.“

See oli kõige imelisem hetk Laureni senises elus, ja selle eest hoolt kandnud väikemehe suu ümber oli nutuvõru.

„Oh sa kullake.“ Lauren võttis Aervyni sülle ja kallistas teda. „Ma pole midagi nii imelist elu sees kogenud. See oli nii imeline, et ma ei oskagi kohe midagi mõelda. Aga sa ei hirmutanud mind. Tänan, et sa mind lennutasid – see oli maailma parim maagia.“

Õnneks on väikseid poisse väga lihtne lohutada.

Lauren nägi, kuidas teised pilgu vahetasid. „Mis on?“

Jennie tegi lõpuks suu lahti. „Lauren, me tahtsime täna pisut ringitööd teha – palju väiksema versiooni sellest, mis esmaspäeval aset leiab.“

„Jah, just täpselt,“ kinnitas Lauren. „Et Aervyn saaks harjutada ja mina näeksin, mida ring teeb.“

„Jah,“ tunnistas Jennie. „ja et me saaksime su kanaliseerimisannet katsetada.“

„Kas me siis ei teinud seda? Kui Aervynil õnnestus meid lennutada, siis toimis miski ju päris hästi.“

Nell puhkes naerma. „Lauren, see oli kogu mu elu imelisim võluelamus.“

Jamie noogutas nõusoleku märgiks. „Meil oli rohkem väge, kui ma kunagi varem tundnud olen – midagi sellist pole ma isegi täisringis tajunud. Suur osa sellest tulenes Aervynilt. Tema vägi andis ringile erilise jõu.“ Ta paitas Aervyni pead. „Kuidas sa, kutt, küll sellega hakkama said?“

„Mul oli vägi, aga mul oli vaja, et Lauren seda hoiaks, nii et ma saaksin nõiduda,“ ütles Aervyn. „Ma ei osanud seda kuhugi mujale panna ja Laureni võrk oli nii ilus.“

Nell vaatas Laurenile otsa. „Enamikul nõidujaist on nii palju võluväge, et end suurivaevu püsti hoida – see, et haarata väeallikas ja anda see edasi ringile, ei tule kõne allagi.“ Ta tõstis Aervyni pead. „Tubli poiss. Ära ainult unusta, et sa pead nii palju ikka alles jätma, et nõidus lõpuni viia. Laurenil on õigus: me ei taha ju õhust maa peale potsatada pelgalt sellepärast, et sinul sai energia otsa.“

Aervyn pööritas silmi. „Ma ju tean seda, emme.“

Jennie kõditas ta varbaid. „Võttes arvesse, kui kaua sa meid õhus hoidsid veel pärast seda, kui ring katkes, oli sul üsna palju energiat alles. Aga sina pole siiski ainus, kes imelise asjaga hakkama sai.“ Ta vaatas Laurenile otsa. „Nii loomingulist kanaliseerimist pole ma veel näinudki.“

Miski Jennie hääletoonis muutis Laureni rahutuks.

Jamie noogutas. „Sa pidid hämmastava väega toime tulema. Tagantjärele mõeldes olime me päris pöörased, et me seda ilma ringi monitoorijata tegime, aga keegi meist ei osanud ju oodata murdosagi sellest, mis juhtus. Üksnes üks kolmest kanaliseerimisandega nõiast saab täisringiga hakkama. Ja ma olen valmis oma vanad kingad nahka pistma, kui sina pole üks neist."

Nell suskas vennale roietesse. „Sina oled ükskõik mille valmis ära sööma. Aga ma olen sinuga sama meelt. Me oleme sadades ringides nõidujaks olnud. Lauren, sa käsitlesid meeletut väge ja väga puhtalt. Nii, nagu sina seda tegid, pole seda veel minu teada keegi teinud."

„Tal on väga tugevad ja paindlikud barjäärid," kinnitas Jennie. „Ju ta kasutas neid pinnana, kust ringi vägi edasi anda."

Lauren tundis, et nende jutt peaks nagu kuskile välja jõudma, kuid tal polnud aimugi, mis see võiks olla. Kuid ta ärevus kasvas.

Ilmselt sai Aervyn pihta, kuhu see jutt välja viib. „Kas temast saab minu kanaliseerija?"

Jennie noogutas mõtlikult. „Just seda me siin mõtlemegi. Teil on hea koostöö. Sa pead õppima teiste kanaliseerijatega ka töötama, ent mulle tundub, et me paneme teid esmaspäeval kokku. See polnud küll plaanis, aga tänast etteastet arvesse võttes olete te mõlemad ära teeninud võimaluse koos töötada."

Laurenil oli meeletult hea meel, et ta istub taas murul. „Kas sa tahad, et ma kanaliseerin kogu ringi jaoks?"

„Jess!" Aervyn hüples ta süles. „Lauren, muudame kogu taeva Kassnaisteks."

„See nõidus oleks tõesti väärt, et ajalukku minna," märkis

Jennie hapult. Ta vaatas Jamie poole. „Mõtle teiste võimaluste peale ka."

Jamie kehitas õlgu. „Kas sulle siis ei meeldi Kassnaised?"

Lauren tundis, kuidas tal läheb sees õõnsaks. Ta hakkas alles harjuma nõiaks olemisega. Tavaliseks, lihtsaks nõiaks olemisega. Aervyni esimese ringi kanaliseerimine pole aga sugugi tavaline. Ta hakkas mõistma, et miski, mis on Aervyniga seotud, pole tavaline.

Jennie lausus ta õlga puudutades vaikselt: „Sina pole üldse tavaline, ei naise ega nõiana. Sul on suur meelteanne ja nüüd on selge, et sinust on loota väga head kanaliseerijat." Ta naeratas leebelt. „Muidugi oleks see pidanud meil juba Kassnaisega selge olema."

„Enne eelmist kolmapäeva polnud ma veel nõidki," lausus Lauren. „Ma ei oska selle kõigega toime tulla."

„Sa oled kogu elu nõid olnud, kullake. Sa lihtsalt ei teadnud seda."

Kuueteistkümnes peatükk

Nell seisis järgmisel hommikul Laureni toa lävel, käes poole liitrine jäätisenõu ja kolm lusikat. Ta lootis, et pääseb jäätise abil vestluse osaliseks.

Ta koputas ja Nat avas ukse.

„Nell toob kingitusi," ütles Nat kõrvale astudes, et Nell saaks sisse astuda.

„Kas emmed lubavad enne lõunat jäätist süüa?" küsis Lauren.

Nell jagas neile lusikad kätte. „Mul on kolm tütart – šokolaadijäätist võib süüa igal ajal. Külmikus on üks karp veel. See ei käi sealt kuskile... peitsin selle herneste alla."

Lauren uuris teda kahtlustavalt. „Sa vist tahad midagi."

Ja rohkem kui ühte asja. „Ma tahtsin vaadata, kuidas teil läheb. Kuidas sa ennast pärast eilset ringi tunned? See polnud just tavaline esimese nädala nõiaõppus."

Lauren uuris tükk aega lusikat. „See kõik on veel ikka kuidagi arusaamatu. Paari nädala eest näitasin ma äsja abiellunud paarikesele ilusaid kortereid. Nüüd aga lendan nelja-aastase väe abil taevas ringi."

Nell noogutas. „See oli meie kõigi jaoks hämmastav." Ta pidas pausi. „Ma ei osanud arvata, et sinust saab Aervyni kanaliseerija, aga tundub, et nii läheb. Kui ma vaid saaksin sulle öelda, et edaspidi läheb rahulikumaks, kuid võib arvata, et ei lähe. Sa oled selleks temaga liiga seotud."

Laureni kulm tõmbus kipra. „Ma sain Jennie jutust aru, et Aervyn töötab veel ikka teiste kanaliseerijatega ka."

„Nii see on ja seda ta teeb ka. Võimalik, et ta töötab mõne

teisega sama efektiivselt, aga pärast eilset pole see ausalt öelda eriti tõenäoline. Enamik nõidujaid eelistab töötada ühe kanaliseerijaga."

Lauren tundis kohmetust ja Nell kahtles, kas jätkata või mitte. Kuid peale jäi see, et ta oli Aervyni ema. Sõltumata sellest, et Lauren on alles väga värske nõid, hakkab ta ikkagi tema poja kanaliseerijaks, ning tal on vaja seega üht-teist teada.

„Nõidujad toetuvad kindla väevoo loomiseks kanaliseerijale ja see on päris suur vastutus. Kui sa oleks eile vankuma löönud, oleksime kõik taevast alla kukkunud ja Aervyni kanalid oleks väga rängalt kannatada saanud."

Laureni nägu tõmbus kaameks, kuid Nat läks raevu. „Ma sain aru, et tegu oli treeningringiga. Mida paganat te seal siis tegite?"

Ka Nell oli ärritunud. „Minu laps oli ohus. Kas sa arvad, et ma oleks seda meelega teinud? Sellega nõusse jäänud? Meil polnud sellest aimugi, Nat. Mitte kõige vähematki." See oli küll imeline kogemus, kuid see põhjustab talle veel pikki nädalaid unetuid öid.

Ta hingas sügavalt sisse ja üritas selgitada. „Aervyn andis ringile väge juurde, kuigi see peaks olema võimatu. See tähendas, et meie kolm – Jennie, Jamie ja mina – ei saanud kontrollida, kui palju väge kasutuses on."

Ta pöördus Laureni poole. „Teie kaks olite uues rollis, nii et sinul polnud aimugi, kui ohtlik see on. Meie, kes me teadsime seda, saime vaid rahu säilitada ja teiega kaasa minna. Nõiduse katkestamine oleks olnud riskantsem kui lasta sel jätkuda."

Ja pagana pihta, tema poeg sai selle nõidusega imeliselt hästi hakkama. Uhkus muutis ta lausa trotslikuks. „Aervyn valitses olukorda. Me Jamiega oleme sadadele ringidele nõidusi teinud. Me oleksime aru saanud, kui tal oleks asi käest läinud."

Ta jäi vait. Kust see nuuksatus siis nüüd tuli? „Aga kaugel sellest. Ta on minu pisike pojake, aga see, mis ta eile tegi, oli täiesti imeline nõidus."

Nat istus Nelli kõrvale voodile ja võttis tal õlgade ümbert kinni. „Sa oled kindlasti väga uhke tema üle."

Nell toetus ta vastu ja lasi end kallistada. „Ja tohutult hirmu täis."

Ta vaatas Laureni poole. „Ma ei tahaks küll sulle survet avaldada, aga samas leidsin, et sul oleks kasulik teada: kui sinust saab Aervyni kanaliseerimispartner, siis kaasneb sellega tohutu vastutus, mis puudutab tema ja teiste turvalisust. Sa pead oma oskusi põhjalikult arendama. Neid, kes sind aitavad, on palju, aga sa pead ise ka väga pühendunud olema."

Lauren oli väga ärritunud ilmega. „Nell, kuidas ma saan seda teha? Ma elan ju Chicagos. Minu elu on Chicagos. Ma tulen võimaluse korral siia õppima, aga mul on praegu suuri raskusi sellegagi, et oma meeltenõia oskusi valitseda. Kes pagan küll paneb värske nõia õlule sellise vastutuse?"

Nell arutles veidi endamisi ja otsustas avameelne olla. „Mina poleks seda otsust langetanud, kuid see polnud minu langetada."

Lauren võis ärritudes väga endast välja minna. „Minu otsus see ka polnud. Mina seda ei tahtnud."

„Ma saan sinust aru." Nell hingas sügavalt sisse. „Anna andeks, ma ei tulnud siia selleks, et sinu kallal võtta. Sa käitusid eile Aervyniga just nii nagu vaja, ja sul puudus selleks igasugune ettevalmistus."

„Sa tulid mind hoiatama."

„Tulin sellepärast, et minu arust on sul vaja seda teada. Enamik kanaliseerijaid peaks seda väga suureks auks."

„Nell, ma olen teadnud seda, et suudan kanaliseerida, kõigest paar päeva. Ja pool mu kanaliseerimiskogemusest on seotud õhtusöögilauas korraldatud Kassnaise illusiooniga. Ma pole selleks valmis."

Nell andis jäätisetopsi Laureni kätte. „Ma ei üritagi sind paanikasse ajada. Ma ei tahagi öelda, et sa pead järgmiseks nädalaks kõik selgeks saama. Me saame aru, et sinu elu on mujal, ja me respekteerime seda nii palju, kui meie võimuses on. Koolitamine võtab aega ja mitte keegi ei palu sul teha seda, milleks sa valmis pole."

Laureni kulmud kerkisid. „Tõesti või?"

Tema sõnades oli iva. „Noh, vähemalt mitte meelega. Aevyniga töötamise juures ongi üks proovikive see, et ta väljub igal võimalusel raamidest."

„Ja kas keegi ei arva siis, et see võiks ka homme õhtul ringi ajal aset leida?"

Nell üritas oma hirmu mitte välja näidata. „Võib küll."

Lauren uuris ta nägu. „Miks siis sina ja teised üldse kaalute seda mõtet, et mind homme ringis kanaliseerijaks panna?"

Nell üritas jääda avameelseks. „Kahel põhjusel. Esiteks on teil väga hea partnerlus." Ta pidas pausi. Jumal küll, see on ju täielik hullumeelsus – see kõik värskele nõiale ära rääkida.

Nat võttis tal käest kinni. „Mis teine põhjus on? Tal on vaja seda teada."

Nell neelatas. „Sellepärast, et sa armastad teda. Aervyni emana tahan, et ta töötaks nendega, kes on võimelised endast kõik andma, et temaga midagi ei juhtuks." Aita mind, jumal.

Lauren ajas end sirgu, just nagu oleks Nelli viimast mõtet kuulnud. „Aervynit ähvardab siis kõige suurem oht, eks ole ju?"

„Jah. Paljude väga andekate nõidade elu on väga lühike olnud. Kui mul peaks õnnestuma seda kuidagigi takistada, siis teen ma seda – ka siis, kui see tähendab, et ma ajan ühele värskele nõiahakatisele hirmu nahka."

Lauren oli hetke vait. „Mina haletsesin siin ennast. Aga ma ei tohi unustada, et mina pole ainus, keda see rängalt tabab." Ta võttis Nelli käed pihku. „Ma armastan teda. Ja ma annan endast tema heaks kõik."

Aervyn oli langetanud hea valiku. On aeg Laurenilt pinge maha võtta. „Suur tänu. Selle eest olen valmis isegi teise paki jäätist teiega koos ära sööma."

„Ma toon selle ära." Lauren tõusis naerusuiselt püsti. „Aga ära oma eeskava teise osaga veel alusta. Ma tahan juures olla, kui sa Nati ogaraks hirmutad."

Nat vaatas Nellile kahtlustavalt otsa. „Kas ta teab midagi, mida mina ei tea?"

Nell puhkes naerma. „Vahel on ikka väga vastik mõtete lugeja olla, on ju? Mis tunne sul on, kui su parim sõber osutub ühtäkki nõiaks?"

„Tegelikult sa tahad vist teada, mis tunne on nõida armuda?"

See tüdruk on ikka hämmastavalt vapper. „Kas asi on siis nii tõsine?"

Nat noogutas. „Tundub küll. Ja mis tunded sind selles küsimuses valdavad?"

Karmide tõdede päev. „Sa meeldid mulle, mis on päris hea. Mulle ei meeldi aga üldse, et sa elad Chicagos, sest kui ma Jamie ettetunnetusest õigesti aru sain, kolib ta sinna."

Nat kraapis jäätisekarbi tühjaks. „Me ei tea veel, mis saab."

„Sinu joogastuudio on ju seal."

„Jah, ja see on suur asi. Ja Lauren on ka seal."

Nell uuris hetke Nati. Ta polnud küll meeltenõid, kuid emainstinkt on päris hea aseaine sellele. Nati ei hoidnud Chicagos mitte töö, vaid Lauren.

„Lauren on su pere. Ma saan sellest aru, ja Jamie on pealegi suur mees. Aga ta on ikkagi mu vend ja mul on raske ette kujutada, et ta on nii kaugel."

„See võib sulle rohkemgi meeldida, kui sa oskad ette kujutada," lausus lävel seisev Lauren. Ta andis Nellile ühe kirja.

Kaval nüke, õeraas. Ja väga hea jäätis – suur tänu!

Pagan teda võtaks, mõtles Nell. Ma olin nii kindel, et ta ei salli herneid.

***

Jennie keeras auto madala betoonehitise ette, mille ühele küljele oli maalitud kaunis pilt.

„Kas see ongi see asi, mis peaks mõtted mujale viima?" küsis Lauren.

„Just. Kuna sa sõidad paari päeva pärast ära, siis pole meil õppimiseks palju aega enam jäänud. Leidsin, et kui me siia tuleme, siis see võiks teenida kahte eesmärki: viia su mõtted homselt mujale ja minul avaneks võimalus tutvustada sind ühele teisele meeltenõiale ning näidata, mida ta teeb."

„Kas sellega on seotud ka lendamine või mõni muu riskantne asi, millest mul oleks hea teada?"

Jennie puhkes naerma. „Ei usu. Seda keskust juhib üks mu sõber. Ta on väga hea empaat."

Lauren uuris seinamaalingut. See oli mõneti abstraktne ja

hästi värvirõõmus. „Sellest maalist hoovab varakevadise päeva hoogsat tunnet. Kas su sõber maalis selle ise?“

„Ei, aga sinu kirjeldus meeldiks talle väga. See kujutab kunstniku arusaama lootusest. Mul on kodus mitu selle kunstniku maali. Ta on väga andekas.“

„Kas see kunstnik on ka empaat?“

„Jah,“ tunnistas Jennie. „Kui soovid, võin korraldada nii, et lähme talle ka külla. Tahtsin, et sa näeksid, kuidas teised meeltenõiad oma annet igapäevaelus ja töös kasutavad. Ma saan aru, et sa muretsed selle pärast, kuidas see kõik su Chicago eluga haakub.“

Lauren kehitas õlgu. „See kõik on ikka veel nii uus ja mulle tundub, et pole selgeid reegleid, kuidas ja millal seda kasutada. Ma ei taha keerulist elu.“

„Elu ei pruugigi keeruline olla, kuigi sul võib pisut aega kuluda, enne kui sa saad oma elu taas lihtsaks pidada. Tule ja saa tuttavaks mu sõbra Tabbyga – vaatame, kuidas tema on selle olukorra lahendanud.“

„Kas ta töötab pühapäeviti ka?“

„Tavaliselt mitte, aga vahel vajavad mõned lapsed, kellega ta töötab, vaikust ning ta püüab neile siis väljaspool tavalist tööaega aja leida.“

„Mis keskus see on?“

„Tabby aitab erivajadustega laste peresid. Kui laps sünnib teistsugusena, võib see põhjustada mõrasid kõiges selles, kuidas pereliimed üksteist armastavad, omavahel suhtlevad ja funktsioneerivad. Tema aitab neid mõrasid kokku liimida.“

„Ma oletan, et nõiad jagavad üht-teist sellest, mida see tähendab, kui sa oled sündinud teistsugusena.“

Jennie kallistas Laurenit. „Jah, me jagame seda tõesti.“

Keskuse uks avanes ja sealt väljus naine, kes nägi välja imeilus nagu modell. See oli ilmselt Tabby. „Tere, Jennie! Kui tore sind näha. Ma tundsin, et sa jõudsid kohale.“ Ta kallistas Jenniet ja haaras Laureni käed pihku. „Mina olen Tabitha ja mul on suur rõõm sinuga tuttavaks saada. Palun astuge sisse. Säästsin meile mõned šokolaadisõõrikud.“

Nad järgnesid Tabbyle ja astusid suurde ruumi, kuid see ei tundunud sugugi laohoone moodi, vaid meenutas pigem meelekärge. Mööbel, taimed, madalad seinad ja riiulid tekitasid õdusa väikeste toakeste ja lastele sobivate mängupiirkondade tarandiku, mis viis keskel asuvasse suuremasse ruumi. Keset seda ruumi keerles õnnelikuna üks väike poiss.

„See on Jacob,“ lausus Tabitha. „Keerlemine on ta lemmiktegevus.“

„Miks?“ küsis Lauren.

Tabitha osutas patjadele. „Võta õige istet ja vaata.“

„Talle pähe? Kas see on lubatud?“

„Jah. Vanemad ja pered, kellega me koostööd teeme, teavad, et me kasutame nende laste mõistmiseks ebatavalisi meetodeid. Nad teavad, et mul on empaatiavõimed. Vanematel on erivajadustega lapsi sageli raske mõista. Kui me leiame midagi, mida nende laps tahab, vajab ja tunneb, aitab see neil tugevama sideme luua.“

See kõlas loogiliselt. Lauren vaatas keerlevat poissi ja tema läheduses istuvaid vanemaid. Ta läks oma meelekeskmesse ja viis ettevaatlikult sideme poisi poole.

Ta tajus, kuidas laps keerlemisest rõõmu tunneb. Õhku tema sõrmedel, pea raskust, värvide virrvarri. Kui laps komistas ja kukkus, valdas kogu tema keha rõõm kindlast kokkupuutest

maapinnaga. Kui see tunne hääbus, hakkas ta uuesti keerlema.

„Keerlemine ankurdab ta maaga," lausus Lauren.

Tabitha oli üllatunud. „Räägi lähemalt."

„Noh, talle meeldib see tunne, mis tal keereldes on: tuul ja värvid ja see, kuidas keerlemine tema keha kaasa tõmbab."

Tabitha noogutas. „See klapib sellega, millest mina ka olen aru saanud."

„Kukkudes on see hetk, kus ta tunneb väga tugevalt maapinda enda all. See on tal kõige õnneküllasem hetk. Kui see ankurdamise tunne hakkab hääbuma, asub ta uuesti keerlema."

Tabitha oli üllatunud. „Kas sa oled siis lisaks empaadile veel ka tundetelepaat?"

Jennie naeratas. „On jah ja mõlemas vägagi tundlik."

„Noh, Lauren sai pihta sellele, mida minul ei õnnestunud tabada." Tabitha pöördus Laureni poole. „Minu meelteanne on peamiselt empaatia, seega ma taban ta tundeid. Telepaatilisi andeid mul pole, nii et ma ei näe tunnetega kaasnevaid kujutluspilte, sõnu ega aistinguid."

Lauren üritas ette kujutada, mida ta poisi meeltest kinni püüaks, kui ta suudaks üksnes ta tundeid lugeda. „Nii et sa pead siis temast korjatud tunnete põhjal mõistma, mis on selle põhjus."

„Just täpselt," kinnitas Tabitha rahulolevalt. „Praegusel juhul tajun tema rõõmu, mis on kõige suurem pärast kukkumist, kuid mina arvasin, et see on kukkumise pärast ja et just sellepärast tõusebki ta taas püsti ja hakkab uuesti keerlema."

„Võib ka nii olla." Lauren rapùtas mõtlikult pead. „Aga ma ei usu. On üks tõeliselt selge hetk kohe pärast kukkumist, kui ta tajub maapinda enda all. Kui see tunne kaob, tõuseb ta taas püsti. Mulle tundub, et sellepärast ta keerlebki. Kas ta keerleb palju?"

„Peaaegu kogu ärkveloleku aja," kinnitas Tabitha.

Laurenil hakkas pea juba pelgalt selle peale mõeldes ringi käima. Ta vaatas uuesti last. Ühtäkki omandas see, mis oli väikese lapse puhul normaalse lõbusa tegevusena tundnud, täiesti uue tähenduse.

Kui poiss komistades ema sülle kukkus ja vältis ema kallistust, et uuesti püsti tõusta ja keerlema hakata, meenusid Laurenile Tabitha sõnad. Erivajadused löövad pereelu pea peale. Kuidas rääkida lapsega, kes keerleb kogu päeva? Kuidas teda sööta või teda kallistada?

Lauren sisenes veel kord Jacobi pähe ja vaatas, kuidas laps keerles, kukkus ja uuesti püsti tõusis. Nüüd oli ta oma arvamuses veelgi kindlam.

„Ta keerleb selleks, et saavutada kontakt maaga. Talle nagu tunduks, et muidu on ta liiga kerge."

Tabitha nägu lõi särama. „Liiga kerge. Bingo! Oodake."

Ta kargas püsti ja kadus ukse taha, mida Lauren polnud varem märganud. Mõne sekundi pärast oli ta tagasi, kaasas päästevesti meenutav ese.

Kuna päästevestis hõljumine tundus poisi vajaduste mõttes lausa vastupidine, oli Lauren hämmeldunud. „Mis see küll võiks olla?" küsis ta Jennielt.

„Pole aimugi, aga Tabby on sellistes asjades täielik geeniuis. Ta andsid talle väga olulise vihje ja mulle tundub, et tal on nüüd mõte, kuidas Jacobit aidata."

Nad vaatasid pealt, kuidas Tabitha rääkis paar sõna Jacobi vanematega. Siis põlvitas ta lapse ette, võttis ta sülle, pani talle vesti selga ja kinnitas takjakinnised.

Põnevil Lauren läks uuesti lapsega ühendusse. Laps oli ärri-

tatud, talle ei meeldinud, et teda paigal hoiti. Lauren tahtis seda just Tabithale öelda, kui Tabitha sai vesti kinnitamisega ühele poole ja lasi lapse lahti. Poiss hüppas ja hakkas keerlema.

Kuid siis jäi ta soolasambana seisma. Lauren tundis, kuidas lapse pead täitis imestus. Ta oli kinnitatud. Ta oli maa küljes kinni. Ta astus ettevaatlikult paar sammu, et näha, kas see ime jätkub. Jätkus. Rõõm lapse meeltes oli sama särav nagu päike.

Tabitha võttis lapsel käest kinni ja viis ta ema juurde. Ema võttis ta sülle ja kallistas teda ning nüüd ei punninud laps enam vastu. Ema äiutas teda ja laulis talle ning mööda ta nägu voolasid pisarad.

Jacob tundis liikumist, pominal lausutud sõnu ja pea peale langevaid pisaraid. Teda hoidsid soojad käed ja ta kõrva ääres kostis vaikne heli.

Kui Tabitha tagasi Laureni ja Jennie juurde tuli, olid ka tema silmad pisarais.

Ta võttis Laurenil käest kinni. „Suur tänu."

Lauren pühkis nägu. „Mis vesti sa talle selga panid? See oli nagu võluvest."

Tabitha puhkes naerma, tõmmates ninaga. „Siin pole mingit võluväge. Seda kutsutakse raskusvestiks. See lisab lapse kehakaalule umbes viis kilo. Kui sa ütlesid, et ta tunneb end liiga kergena, siis mõtlesin, et sellest võiks ehk abi olla. Mõned sensoorsete probleemidega lapsed vajavad lisaraskust, et tunda maa külge tõmbejõudu samamoodi nagu meie. Meil ei tulnud Jacobiga pähe seda proovida, sest me keskendusime keerlemisele, mitte maha kukkumisele."

„Nii lahe. Ta on nii rahul."

Tabitha võttis taskust rätiku ja nuuskas nina. „Oh, noor

daam, sul pole aimugi. Kas hoiad tal silma peal?" Laureni noogutuse peale jätkas Tabitha: „Kas sul õnnestub samal ajal tema ema pähe ka vaadata?"

Lauren polnud sellist jagamist varem proovinud, kuid visualiseeris, kuidas seda teha. Ta laskus meeltekeskmesse ja saatis sidemest poisiga kanali, mis ulatus lapse emani.

Oh. Jacobi päikesena kirgas rõõm oli vaid vari ema rõõmu kõrval. Ema polnud saanud pojakest süles hoida sellest ajast saati, kui laps kõndima ja keerlema õppis. Aastate kaupa valu, armastades last, keda sa ei saa süles hoida ja kelleni sa ei pääse. Nüüd võis aeg selles hetkes peatuda.

Kui Lauren ettevaatlikult Jacobi ja ta ema meeltest väljus, olid ta silmad taas pisarais. Tabitha andis talle salvrätikarbi. „Kas ta pole siis kunagi saanud last süles hoida?"

„See polegi tegelikult nii ebatavaline. Jacob on autistlik laps ja mõnel neist on suuri raskusi füüsilise kiindumusega. Paljudele pole see probleem ning nad on valmis kallistama, kuid sugugi mitte kõik. Me oleme üritanud Jacobi sensoorseid vajadusi teistmoodi rahuldada, et ta lõpetaks keerlemise ja tal avaneks paremad võimalused vanematega suhelda, kuid see protsess on väga aeglane olnud."

Tabitha nuuskas uuesti nina. „Olen nendega üle aasta koostööd teinud. Lauren, sa olid täna väikese ime tunnistajaks. Sa aitasid seda luua. Jacobit armastatakse, kuid täna sai ta sellest ise ka aru."

Lauren raputas pead. „Minu panus oli ju nii väike. Kas see vest siis aitab?"

„Oh, jah. Ja me hangime talle magamise ajaks raskusega teki ning rõlepadjad, mis asendavad vesti. Me saame ka teraapiaid ka-

sutada, mis vähendavad tema vajadust lisaraskuse järele."

Lauren vaatas Jacobi ja tema ema poole. Laps seisis nüüd püsti, kuid ei keerelnud. Ta käis pikkamööda ruumis ringi, puudutas mänguasju ja mööblit.

„Ta avastab maailma," lausus Tabitha. „Nüüd, kus teda ei valda see suur vajadus maaga ühenduses olla, saab ta muid asju teha, õppida ja areneda. Autistlike lastega ongi kõige raskem see, et meil on liiga palju valikuvõimalusi ja liiga vähe teraapiaid. Katse-eksituse meetod võtab liiga palju aega. Sina avasid talle täna väga suure ukse."

Jennie nuuskas samuti nina. „Noh, ma ei pidanud silmas just sellist töövarjupäeva, aga ju see pidi siis nii minema. Lauren, sa tegid lapsele ja ta vanematele imelise kingituse. Vaata teda."

Jacob ja ta isa istusid klotsikasti kõrval. Isa ladus kolm klotsi üksteise otsa ja andis siis ühe pojale. Jacob vaatas, kuid ei teinud katsetki klotsi vastu võtta. Isa pani selle klotsi ka teiste otsa ja pakkus lapsele järgmist. Nüüd võttis Jacob klotsi vastu ja asetas selle torni otsa.

Tabitha suust kostis rahulolev häälitsus. „Jacobi isa on ehitaja. Ta tegi need klotsid siis, kui ta naine last ootas. Ta on oodanud seda hetke sellest päevast peale, kui neil laps sündis."

Ta pöördus Laureni poole. „Peret seovad just igapäevategevused. Asi pole mitte klotsides, vaid oluline on, et isa saab last juhendada, temaga mängida ja aidata tal õppida."

Lauren oli täiesti rabatud, aga see polnud tema jaoks samas viimasel ajal enam midagi uut. „Tundub, et sa teed siin imelist tööd ja sinu töö muudab inimeste elu. Mul on hea meel, et ma sain sind aidata."

Tabitha raputas naerdes pead. „Ma olen vist liiale läinud.

Palun anna andeks. Ma ei osanud arvatagi, et kui sa Jacobi pähe lähed, võiks sellest midagi niisugust välja areneda. Vastasel juhul oleksin seda ettevaatlikumalt teinud."

Jennie puhkes naerma. „Ta oleks seda ikkagi teinud."

Tabitha naeris. „Sa tunned mind nii hästi. Ma kutsun sind ikka appi laste mõtteid lugema, kuid Lauren on palju tugevam telepaat kui sina."

Jennie sosistas talle midagi kõrva. „Kuss, seda ta ei peaks veel teadma."

Tabitha ja Jennie olid täielikud vastandid. Jennie nägi välja nagu tavaline vanaema, Tabitha oli aga noor ja nii ilus, et pani täiskasvanud mehed kokutama. Nagu näha, oli välimus nende mõlema puhul petlik.

Lauren tundis, et latt on väga kõrgele tõstetud.

Seitsmeteistkümnes peatükk

Moira: Kas oled seal, lapsuke?

Lauren: Olen küll ja mul on sulle üllatus. Kas sa näed paremal pool väikest oranži nuppu, mis näeb välja nagu videokaamera? Klikka sellele.

„Oh taevas, ma näen sind!"

„Palusin Nellil meie jututuppa videokaamera võimaluse lisada," lausus Lauren. „See pole küll sama mis koos samas ruumis olla, aga ma mõtlesin, et sa tunned sellest ikkagi rõõmu." Ja mina samuti, mõtles ta, vaadates Moira nägu, mis mõjus nii rahustavalt.

„Kas see on siis võluvägi? Meie Nell on väga hea nõiduja, kuigi see, kuidas ta selle interneti värgiga asju teeb, on mulle täielik mõistatus."

Lauren puhkes naerma. „Selles pole mingit võluväge, pelgalt koodiread. Tegelikult sai sellega vist Ginia hakkama. Ta on ühe kaheksa-aastase kohta väga nutikas."

Moira ohkas. „Tahaksin nii Nelli lapsi näha. Mäletan veel, kuidas tüdrukud kolmekesi mu süles istusid – nad olid siis päris väikesed."

Lauren saatis kähku Nelli poole sõnumi. „Sa oled siis Nellile lähedane inimene? Ma tean, et Sophie veetis suved sinu juures."

„Nii see oli ja ta on mu südame tütar. Aga Nellil on mu südames samuti oluline koht. Olin Aervyni sünni juures. Tüdrukud olid siis kõigest kolmeaastased ja meil oli nii tore."

„Noh, sel juhul pakub Aervyni viimane temp sulle kindlasti huvi." Lauren luges Nelli vastust. *Oota natuke, ma mudin koodi, et*

see toimiks kolme vahel. Tüdrukud on paari minuti pärast online'*is.*

„Oh, ma kuulsin sellest juba. Nõiamaalimas liiguvad uudised kiiresti – liiatigi veel siis, kui tegu on suure võluväega."

Lauren tegi grimassi.

Moira näol oli kelmikas naeratus. „Viimasel ajal on minuga ühendust võtnud paljud inimesed, kes tahavad kuulda sellest uuest nõiast, kelle me internetist leidsime ning kes hakkab Aervyni kanaliseerijaks."

See veel puudub. Nüüd on ta veel ka Aervyni „abiline". „Mulle ei meeldi eriti kõmujuttude allikas olla."

Moira itsitas nagu noor plika ja sellele oli võimatu vastu panna. „Kullake, sul pole siin enam mingit sõnaõigust. Meil pole juba üle kahesaja aasta toimunud ühtki nõidade tekitatud lendamist. Võib arvata, et see oli väga põnev kogemus."

Lauren andis alla ja naeratas. „Lausa uskumatu. Ma ei saanud arugi, et meie füüsiline keha lendab, ja see oligi ilmselt hea. Arvasin, et see kõik toimus minu meeltes."

Moira puudutas arvutiekraani, kuid mõistes, et ta ei saagi tegelikult Laurenit puudutada, oli ta pisut pahane. „Hoia seda rõõmu tallel, kullake. Milline kingitus!"

Nell saatis uue sõnumi. Tüdrukud olid valmis.

„Moira," ütles Lauren. „Mul on sulle veel üks üllatus."

„Tädi Moira!" Lauren nägi ekraani ühes nurgas kolme lokkis juustega pead ja teises vägagi hämmeldunud ning rõõmsat Moirat.

Moira plaksutas käsi ja üritas taas kord ekraani puudutada. „No see peab küll võluvägi olema. Ginia, Shay, Mia, mu kullakesed!"

Sellele järgnes itsitamine. „See pole võluvägi, tädi Moira, lihtsalt üks arvutikood," selgitas Ginia. „Aitasin emmel seda kirjutada."

„Kui sa oled nii vana nõid nagu mina, on tegu puhta võluväega. Lauren, kas see oli sinu idee?“

Nelli pea ilmus tüdrukute juurde ekraanile. „Oli jah ja ma olen täielik idioot, et ma ise selle peale ei tulnud.“

Moira suunurgad kerkisid pisut. „Lauren, sa tegid mulle täna imelise kingituse.“

Lauren kuulas teiste jutuvada ja naeratas endamisi. Ei mingit võluväge – piisas vaid tema esimese juhendaja soovitusest. Sa lihtsalt aru, mis inimestele oluline on, ja täna neid, kes sind aitavad. Tänasel päeval oli nii hea tunda, et kõik heateod ei eeldagi nõidust.

***

Jamie astus kööki, kus Lauren parasjagu grillitud juustuleiba tegi. Suurepärane, ehk õnnestub ka süüa saada, kui küsida. „Imeline lõhn. Kas teed mulle ka ühe?“

Lauren võpatas ja selle järgi sai Jamie aru, et Laureni mõtted olid hoopis kuskil mujal. Reeglina oli meeltenõiale peaaegu või matu ootamatult läheneda.

„Muidugi,“ vastas Lauren. „Kas tahad sibulat ka?“

„Grillitud juustuleivale? Kas ilma ei saa või.“

Lauren muigas. „Tõlgendan seda siis keeldumisena.“

Jamie kehitas õlgu. „Noh, ma söön siis ka sibula ära – ma pole just eriti nõudlik.“ Vähemalt mõnede asjade suhtes.

Vahel on arukam kohe härjal sarvist haarata, liiatigi veel siis, kui see sind hulluks ajab. Jamie hingas sügavalt sisse. Pärast seda, kui ta selle džinni pudelist valla päästab, pole seda enam mingil juhul võimalik sinna tagasi saada.

„Mul on vaja, et sa aitaksid mul korterit leida.“

Lauren oli segaduses. „Miks?“

„Sa oled ju maakler. Võib ju arvata, et sul on sidemeid – kedagi, kes teab, millised korterid saadaval on.“

Laureni näoilme põhjal võis järeldada, et kommunikatsioonis on endiselt tõrked. Lauren lausus väga aeglaselt, just nagu kahtleks, kas Jamie IQ on ikka tasemel: „Minu sidemed on kõik Chicagos. Ma ei tunne siin mitte kedagi. Ja üldse, miks sul uut elamist on vaja? See maja on ju väga hea.“

„See on mu vanemate maja. Mina hoian sellel lihtsalt silma peal. Vanemad on viimase aasta koos vendadega Costa Ricas olnud.“

Lauren pani võileivad taldrikutele ja andis ühe Jamiele. „Kui lahe. Mida nad Costa Ricas teevad? Ma olen alati tahtnud sinna minna.“

Pagana pihta, miks ei saa isegi nii lihtsat jutuajamist õigel lainel hoida? „Mu vennad on arstid. Nad ehitavad seal haiglat. Aga minul on vaja, et sa otsiksid mulle korteri ja kiiresti.“

„Kas su vanemad tulevad siis varem tagasi, kui sa arvasid?“

„Ei. Ma sõidan kahe päeva pärast Chicagosse ja seal on neetult külm. Kui sa mulle korterit ei leia, siis ma võin ära külmuda. See ei pea midagi uhket olema, lihtsalt midagi, mis oleks kesklinna läheduses.“

Lauren istus pead vangutades, just nagu aitaks see asju selgemaks saada. „Sa tahad korterit Chicagosse.“

Lauren tundus ühe meeltenõia kohta erakordselt nüri. Kuid teisalt jälle saab meeltenõidadega ka teisel viisil suhelda. Jamie võttis Laureni käed pihku ja vaatas talle sügavalt silma. „Vaata.“

Lauren vaatas. Kui ta taas pinnale kerkis, oli ta nägu märksa

kahvatum ja tema silmadesse ähvardasid kohe pisarad tungida. „Jamie. Sa pead ju talle oma tunnetest rääkima."

„Ma olen ju mees, selge? Mul on vaja aega. Ja aega meil pole, kuna te sõidate ju teisipäeval ära ja Nat elab Ameerika teises otsas. Mõtlesin, et kui tuleksin mõneks ajaks Chicagosse, siis saaks ehk ühe sammu korraga astuda."

„Sa oled tema pärast valmis riigi teise otsa sõitma, aga mitte talle kolme lihtsat sõna ütlema?"

Tundub, et enda väljavabandamine sellega, et ta on mees, polnud just kõige õigem. „Ettetunnetus on üks igavene jama. Nii raske on lasta asjadel oma rada minna, kui su peas keerlevad tulevikuvisioonid. Rääkimata veel sellest, et Nat on terve nädala nõidade seas veetnud. Ma tahan, et meil oleks võimalus täies rahus, ilma nõidadeta endas selgusele jõuda."

„Sellest ei pääse ju üle ega ümber," tõdes Lauren. „Nat tunneb oma südant paremini kui keegi teine."

„Aita siis mind, et ma saaksin ta läheduses olla, kui ta endas selgusele jõuab. Ma ei taha talle survet avaldada, nii et mul on vaja kohta, kus elada. Mulle sobiks väga hästi ühe kuu kaupa korterit üürida. Võiksin peatud Nashi juures, aga tema juures ei saa tööd teha. Seal on liiga palju asju, mis viivad mõtted muudele asjadele."

„Ma tean vist üht kohta, mis võiks sulle sobida. Võtan omanikuga ühendust." Laureni nägu oli naerul. „Nati stuudio on sealt lühikese jalutuskäigu kaugusel. Nii et sa saad tema kella kuuestes tundides osaleda."

Jamie ägas. „Kas ma ei võiks teda lihtsalt niisama vaadata? See oleks märksa toredam, kui ennast kringliks väänata."

„Kui tahad Nati tõeliselt tundma õppida, siis osale tema tundides. Ma ajan selle korteri asja joonde."

„Tänan. Ja üks asi veel." Jamie ootas, kuni kogu Laureni tähelepanu oli temal. „Ära Natile sellest räägi. Palun. Ma pean seda ise tegema."

Lauren mõtles hetke ja noogutas siis. „Loodetavasti läheb teil kõik kenasti. Ma tõesti loodan seda. Nat on mu parim sõber, nii et ma ei loobi niisama sõnu. Sa meeldid mulle ja ma leian, et sa oled talle hea mees."

Lauren pidas pausi. „Kui sa aga talle haiget teed, siis ma lasen oma värsked võimed käiku."

Praegu polnud õige hetk nõidumise eetikast rääkida. Jamie valis teise tee. „Ma pean Sophiele lennujaama vastu minema. Kas tahad ka kaasa tulla?"

***

Jennie vaatas läbi näidiku Aervynit ja ootas hetke, mil valgus sai kokku väikese poisi naeratusega. Niipea kui see hetk käes oli, vajutas ta päästikule.

Nell istus nende lähedal murul ja vaatas, kuidas ta neli nooremat last Jamie aias mängisid. „Tänan, Jennie. Täna meeldib mulle mõelda temast kui liivakastis mängivast väikesest lapsest."

Nende jaoks, kes armastavad, on see ikka raske. „Kaamera mu käes mõjub mulle ikka nagu teraapia. Tabasin nii kenasti su väikese poja." Ja homme nõia, mõtles Jennie.

„Mis sa arvad, kas nad on valmis?"

Jennie sai väga hästi aru, mida Nell silmas peab. „Usun küll. Aervyn on väike, aga väga hea ettevalmistusega. Jamie on temaga väga head tööd teinud."

Nell puhkes naerma. „Jamiel on temaga koos olles võimalus endas peituv laps valla päästa."

„Ju sul on õigus. Samas on aga Jamie teistega töötades loomu poolest väga ettevaatlik. Ja selle on ta ka Aervynile edasi andnud. Su poeg on väga ettevaatlik, ta üritab kindlustada, et teised oleksid kaitstud. Me mõlemad teame, et pärast meie lennutamist oli tal veel küllaga väge. Tema poolt vaadatuna polnud see sugugi nii ohtlik."

Nell patsutas tema kätt. „Tänan sind selle eest. Üritan ise samamoodi mõelda, aga nii hea on seda kellegi teise suust ka kuulda."

„Aervyn on osalenud paljudes väikestes ringides. Ta on selleks valmis."

„Aga Lauren? Kui valmisolek tuleb harjutamisega, siis pole ta ju valmis."

Jennie üritas mitte turri minna. Nad olid Laureniga viimase nädala jooksul kõvasti tööd teinud. „Tal on tõesti praktikat vähe, aga ta on loov ja enesekindel nõid."

Nell kergitas kulmu.

Jennie ohkas. „Nõus, mitte pärast seda, kui nõidus on tehtud. Aga talle ei saa ju seda pahaks panna, et ta on sellest kõigest nii rabatud. Kuid võlumise ajal... Sa oled paljudes ringides osalenud. Kui sa ei teaks, et ta on alles verivärske nõid, siis mida sa ise oleks mõelnud, vaadates, kuidas ta su pojale kanaliseeris?"

Nell oli tükk aega vait. „Oleksin väga tänulik olnud, et Aervyn on nii osava ja kindla partneri leidnud."

„Just täpselt. Lauren tegutseb sellise enesekindlusega, mis on omane pikaajaliste kogemustega nõiale."

„Või siis verivärske nõia julgusega, kes ei oska midagi karta."

Ja võib-olla ongi nii kõige parem, mõtles Jennie. „Seda kindlasti ka. Mina arvan, et see tuleb neile kasuks. Neil pole aimugi, kui tugevad nad koos on. Eile sisenesid nad täiesti kaardistamata maale."

„Kas sa tundsid sama suurt hirmu nagu mina?"

Jennie puhkes naerma. „Vaadates, kuidas nad täiesti võimatut teevad? Pagana pihta, tundsin küll. Nad ei teadnud seda ja just sellepärast oligi nende maagia nii võrratu."

Nelli süda paisus uhkusest. „Ma pole midagi sellist iial näinud. Mitte iial."

Jennie samuti mitte. „Võib-olla ongi Aervynil kasulik töötada koos kanaliseerijaga, kes ei tunne tema võimete ees aukartust."

Nelli nägu läks ühtäkki naerule. „Jah, Lauren kallistab teda ja annab talle küpsiseid. Ta ei unusta ära, et Aervyn on kõigest nelja-aastane."

Jenny tõstis kaamera ja vajutas taas päästikule. „Lauren hoolitseb ta eest hästi. Ja usalda oma poega. Ta on selleks sündinud."

***

Laurenil oli niisugune tunne, nagu ta oleks kaheksa-aastane ja veedaks esimest korda ööd sõprade juures. Ta oli koos Nati ja Sophiega Nati toas. Järgmise päeva ringiks saabuvad külalised olid Jamie maja vallutanud.

Nat sai kulli ja kirja visates õiguse magada voodis, kuid praegu istusid nad kõik magamiskottides põrandal ja sõid pitsat. Neil jäi õhtusöök vahele, sest Sophie lend hilines ja Lauren tegi mõningase kahetsusega otsuse, et pole arukas kohe jäätise kallale asuda.

Sophie laotas Laureni kristallid laiali ja võttis kotist sametist

pauna. „Ma tõin sulle veel paar tükki, mis peaksid kanaliseerimisel toeks olema – kui ma sulle paki saatsin, polnud meil ju sinu sellest andest aimugi."

Nat õhkas kaunivärvilisi kive uurides. „Sophie, kui ilusad. See roosa nagu elaks lausa."

Sophie nägu lõi särama. „See tähendab, et see on sinu oma. See on roosa turmaliin, mis on hea südame avamise ja tšakrate tasakaalustamise jaoks. Igati loogiline, et see kutsub sind."

„Ma sain aru, et sa tõid need Laurenile," ütles Nat.

„Tõingi, aga kristallidel on oma hing. See räägib sinuga. Reeglina ei õnnestu mul endal inimesele õiget kivi leida, sest peamiselt ostetakse neid neti teel." Ta pistis käe uuesti kotti. „Mul on sellele ka sobiv kett. Üks läheduses elav kunstnik teeb neid mulle."

Nat pani kivi kaela ja surus selle südame vastu. „See on soe."

Sophie kallutas pead. „Kas Jamie on ikka päris kindel, et sul pole väge?"

Nat punastas. „Ta väidab, et nüüdseks oleks see tal selge."

Sophie puhkes naerma. „Jah, hea seks nõiaga toob ka täiesti märkamatuks jäänud anded välja. Aga sa mõistad ja aktsepteerid energiavooge vaatamata sellele, et ei suuda neid ise luua."

Nat punastas veelgi sügavamalt. „Jamie väidab ka seda."

Huvitav, mida Jamie veel räägib, mõtles Lauren, kuid leidis siis, et käitub lapsikult. Ole oma parima sõbra pärast õnnelik. Ja ole õnnelik, et ta ei koli selle mehe pärast tuhandete kilomeetrite kaugusele.

Sophie vaatas Laureni poole. „Kas lasuriidist on endiselt abi?"

„On küll. Jennie ütleb, et see on suurepärane kivi, kuigi harjutades ei luba ta mul seda kanda. Aga eile ringi tehes oli see mul kaelas."

„Sellisel juhul on see üks väga õnnelik kivi, kui see sai Aervyniga lennata. See oli vist küll vapustav kogemus."

Laureni peast käis läbi mõte, et äkki oleks pidanud tegema infolehe sageli esitatavate küsimuste kohta, et see siis kõigile saabujatele kätte jagada.

„Anna andeks," ütles Sophie. „Sa oled imselt sellele küsimusele juba küllalt vastanud."

Lauren ohkas. „Asi pole sinus. Ma olen lihtsalt pahur ja ei oska ise ka öelda miks. See pole üldse minu moodi. Ma olen nagu mossis teismeline."

„Äkki ma saan sind aidata. Kas lubad end skännida?"

„Minu teada pole sa ju meeltenõid." Laurenil oli raske nõidade ja nende annetega järje peal püsida.

„Ei ole jah. Palun luba mul teha tervendamisskänn. Mul on selleks annet, peamiselt küll füüsilise tervendamise osas, aga ma saan aidata ka väekanalite rahustamisel. Skänn annab mulle ülevaate ja kaugemale ma ei kavatse praegu minna."

Miks ka mitte, kui see aitab pahurat tuju parandada. Lauren noogutas ja Sophie võttis ta käed enda pihku. Ta ümises vaikselt mingit viisi – Nat tundis selle ilmselt ära. Lauren kuulas tähelepanelikumalt ja mõistis, et see on sama meloodia, mida Nat joogatundides kasutab. Tore on! Teda skännis *new age*'i nõid, kelle eriala on kristallid ja keedused.

Sophie avas silmad ja naeratas. „Küll me paneme sind veel uskuma kristallidesse ja keedustesse."

Lauren tundis, kuidas ta nägu lõi lõõmama. „Oh pagan, anna andeks. Kohatuid mõtteid pole viisakas isegi endamisi mõelda, rääkimata nende edasiandmisest."

„Noh, ma tean, miks sa tujust ära oled. Ole rahulik, nüüd tuleb

veel natuke *new age*'i värki." Ta andis Laurenile pitsatüki. „Aga ea malt söö. Üks probleem on see, et sa pole piisavalt energiat saanud."

„Ma söön ju nagu kolm näljast teismelist."

„Küpsised ja jäätis ei lähe arvesse. Sa vajad valku."

„Teen hommikul valgujooki," ütles Nat. Ta puhkes naerma, kui Lauren selle peale hapu näo tegi. „Ja omletti."

Lauren pöördus Sophie poole. „Ja selles ongi asi või? Et mul on vaja lihtsalt valku süüa?"

„Valgud on nende kemikaalide alustala su ajus, mis su tuju heaks teevad. Su serotoniini tase on väga madal ja see avaldub paljudel masendusena. Sina muutud ilmselt lihtsalt pahuraks. See on muide sage kõrvalnähtus, mis ringitööga kaasneb."

Lauren puhkes naerma. „Kas see ongi siis nüüd *new age*'i värk?"

Sophie raputas pead. „Ei, ma rääkisin seda, toetudes oma biokeemiaalastele teadmistele."

„Mida siis lisaks omleti söömisele teha, et ma pärast homset ringi päris kurjaks ei läheks?"

Sophie näol oli rahulolev naeratus. „Kristallid ja keedused, mu kallis. Ja see ongi *new age*'i värk."

Lauren oli pea ees lõksu tormanud. „Olgu, ma ei taha olla pahur nõid, seega mida ma pean siis tegema?"

„Hea oleks, kui sa mind usaldaksid. Viiksin su hea meelega kergesse tervendavasse transsi. Su kanalid on pisut umbes ja nende puhastamine aitaks. Ühtlasi saan su seedetrakti panna pitsat seedima, mille tulemusena tõuseks magades su serotoniini tase."

Laureni kulm tõmbus kipra. „Eeldades, et ma saan üldse magada. Viimastel päevadel polegi see nii lihtne."

Sophie noogutas. Oli näha, et see ei tulnud talle sugugi üllatusena. „Taas kord on tegu madala serotoniini tasemega. Kui lubad, siis teen sulle pärast kerge unenõiduse."

Noh, selline hookus-pookus ei saa ju paha teha. Nat ja Sophie puhkesid mõlemad naerma. Pagana pihta, ta mõtleb endiselt liiga valjult.

Sophie palus Laurenil voodile heita ja vaatas Nati poole. „Oled sa nõus mind aitama? Lauren usaldab sind ja sinust hoovab suurt meelerahu. See tuleb tervendamise juures kasuks."

Nat oli põnevil. „Muidugi. Mida ma pean tegema?"

„Kas sa kasutad joogas ka juhendatud meditatsiooni? Oleks hea, kui sa juhendaksid Laurenit visualiseerimise kaudu end lõdvaks laskma. Saan teda rohkem aidata, kui ma ei pea selleks oma energiat kulutama."

Lauren tundis end palju paremini, kui Nat talle tuttavat *shavasana* meditatsiooni läbi viis. Ta tundis lihastesse hoovavat soojust, mille peale kõik muutus raskeks ja vaikseks. Sophie leelutas taustal, kuid Lauren ei tabanud sõnu.

Ühtäkki tundus ta lasuriitripats peaaegu kuumana ning ta tajus kristalle, mis olid talle laubale ja pihku pandud. Siis silitas neli kätt õrnalt ta nahka ning ta tundis rosmariini lõhna. Nüüd on ilmselt käes keeduste osa, pomises ta loid aju.

Ta ripats muutus jahedamaks ja Sophie sõnad kostsid selgemalt.

Kutsun une,
mis oma sügavusse viib su
et meeled saaksid armastuses
ja sõpruses puhata.
Nii ma teen, see saagu nii.

Kaheksateistkümnes peatükk

Niipea kui Lauren kööki astus, ulatas Nat talle kohe valgu joogi. See polnud küll kohv, aga ilmselt tuleb sellega leppida, sest tema ja kohvikannu vahel seisis oma viiskümmend inimest.

„Kes need kõik on?"

Nat kehitas õlgu. „Vist sugulased, sõbrad ja peaaegu kogu California nõiad."

„Ma arvasin, et tänane ring koosneb neljateistkümnest inimesest. Siin köögis on praegu oma nelja ringi jagu rahvast."

„Ja elutoas on neid veelgi. Tänaõhtuses ringis osaleb sada kond inimest," teatas Jamie üle Laureni õla.

Nii palju siis vaiksest rituaalist metsas, mõtles Lauren. „Tundub, et meil on üüratult suur vaatajaskond."

„Nad ei tulnud siia mitte üksnes vaatama," ütles Jamie. „Nad osalevad ka ringis. Nad moodustavad töötava ringi ümber armastuse, valguse ja ühtsuse ringi. Nat aitab avamanamisega."

Kas mittenõiad löövad siis ka kaasa? Harry Potter oli Laurenis täiesti vale arusaama tekitanud. „Kas see pole ohtlik, kui nii palju inimesi osaleb?"

Jamie ohkas. „Nell ajas sulle hirmu nahka. Seda ta kartiski. Maagiaga kaasnevad riskid, aga kõik need inimesed on siin selleks, et see oleks ka imeline sündmus. Tänane õhtu tuleb väga eriline ja sellest võtab osa nii palju nõidasid, et igasugused üllatused peaks kontrolli all olema. Tegelikult on see märksa turvalisem, kui oli laupäevane prooviring."

„Ja sa ütled seda mulle alles nüüd," tõdes Lauren hapult.

Jamie puhkes naerma. „Sinul on selles imes koht esireas.

Hoia mõlema käega kõvasti kinni ja naudi seda."

Ta haaras õhust kaks omletitaldrikut ja andis ühe Laurenile. „Söö kähku, enne kui keegi jõuab tähele panna, et ma need sisse vehkisin."

Lauren asus naerdes sööma. Ta tundis end palju paremini, nii et võib-olla polnudki Sophie valgumõte nii halb.

Jamie taldrik kadus just siis, kui ta kahvli omletti torkas. „Pagan, ma ei jõudnud nii kiiresti süüa..." Ta keeras süüdlast otsides pead. Süsimustade lokkis juustega mees tõstis tervituseks käe, kahvel sõrmede vahel.

„Liiga palju teleportijaid ühes ruumis," torises Jamie. „See on Mike, kes esindab tänases ringis maad. Ta on väga võimekas tervendaja, kui ta just parasjagu mu hommikusööki sisse ei vehi."

„Sugulane?" küsis Lauren täis suuga.

„Minu arust mitte, aga ma olen teda kogu elu tundnud. Ta on hea inimene ja väga suurte kogemustega ringikolmeste käsitleja. Otsustasime täna igasse suunda ühe meeltenõia ja kaks loodusjõudude nõida panna. Teil Aervyniga tundus selline energiasegu hästi toimivat."

„Kas sa osaled ka ringis?"

„Jah ja Nell, Sophie ja Jennie samuti. Me üritame kasutada võimalikult palju nõidasid, kes on teile mõlemale tuttavad. Sa oled ju Tabithaga kohtunud? Tema on samuti ringis ning Aervyni vanem vend Nathan ka. Tule, ma tutvustan sind teistele. Mõned, kes ringis osalevad, peaks kuskil siin olema."

Ringi käies oli Lauren tänulik oma maaklerikogemustele. Nimede ja nägude kokkuviimine oli tema töö juures endastmõistetav ja ka siin oli tal kasulik kõigi nimi ja nägu meelde jätta.

Lauren pidas väikese pausi, et veel süüa, ning vaatas ringi.

Üks oli selge: tänane õhtu tuleb midagi suurt. Elevuse lõhn summutas isegi sibula ja küüslaugu lõhna, mida Nat oli omletiportsude peale raputanud.

Lauren vaatas sõbranna poole, kel polnud midagi selle vastu, et tervele karjale nõidadele süüa teha. Teda jumaldav Ginia seisis ta kõrval ja õppis ühe käega muna katki lööma.

Aervyn ja kaks väiksemat poissi üritasid munadega žongleerida. Aervyn teleportis kõik munad enne, kui need jõudsid maha kukkuda, kuid isegi imelaps-supernõid ei suutnud seda lõputult teha.

Jamie haaras lennult paar muna ning trügis Ginia ja Nati vahele. Pärast mõningast kauplemist lõi ta Giniaga võidukalt käed ja suudles Nati korra kuumalt. Ju nõustusid Ginia ja Nat talle süüa tegema.

Nell pistis kahvli Laureni teise omletti ja võttis sellest suutäie.

„Tere," ütles Lauren. „Mulle anti korraldus valke süüa. Võta oma taldrik."

„Minul pole selliseid tutvusi nagu Jamiel ja Aervyn on liialt ametis toorete munade teleportimisega, et emmele paar praetud muna saata."

Lauren halastas ta peale ja lasi tal oma taldrikust süüa. Kui pärast hommikusööki peaks veel mõni muna alles olema, siis õnnestub tal ehk oma parimale sõbrale auk pähe rääkida, et too talle veel ühe omleti teeks.

Nell vaatas pliidi ees seisva kolmiku poole. „Nii mu vend kui tütar on Natist täiesti sisse võetud."

Ja see tekitab suurt südamevalu, kui Nat homme ära sõidab ning Jamie koos temaga, mõtles Lauren. Jamie astub suure sammu ja mitte üksnes kilomeetrite mõttes.

Lauren märkas, et Jennie läheneb, ja üritas üksnes munadele mõelda. Jamie saladuse pidamine kõigi nende meeltenõidade eest polnud sugugi lihtne.

***

Jennie ajas veel viimased väikesed lapsed ja nõiad Jamie majast välja. Lauren ja Aervyn polnud sugugi rahul, et nemad ka minema saadeti, aga Jenniel oli vaja ülejäänud ringiga jutuajamine maha pidada.

Nõidu tundes ei ole see just lihtne.

Jennie pidas hetkeks pausi, surus välimistesse meeltesse rahu ja mõjukuse ning astus elutuppa. Ta vaatas toas ringi ning siis igale diivanil ja vaibal istuvale üheteistkümnele silmapaarile otse silma.

„Meie oleme need vähesed õnnelikud," ütles ta, „kes osalevad õhtul ühes meie generatsiooni võimsamas ringis."

„Me oleme Aervyni väest teadlikud," lausu Edric, toasolijaist vanim, kes oli ühtlasi ka Jennie vanaonu. „Aga kas on ikka arukas kasutada veel järele proovimata kanaliseerijat olukorras, kus laps nõiub esimese täisringiga?"

Tuleb hoolikalt sõnu valida, mõtles Jennie. Edric on võimas kanaliseerija ja kuni viimase ajani oli ta ka Aervynile kõige tõenäolisem partner.

„Ta on väga värske, selles on sul õigus, aga ta pole sugugi järele proovimata. Mõne päeva eest hoidis ta treeningringis tõeliselt marulist väge ja sai väga kenasti hakkama.

Nagu sa tead, Edric, on Aervynile partneri leidmine mei-

le suurt muret teinud. Kõige tugevamad kanaliseerijad on juba üsna kõrges eas ja meie arust pole hea, kui ta peab oma võimete tippu jõudes hakkama uut kanaliseerijat otsima. Lauren on noor ja minu arust enam kui võimeline täisringiga toime tulema, kuid ainus viis selles kindel olla ongi lasta tal seda proovida."

Edricu torisemine ja teiste murelikud pilgud tähendasid, et tuleb varuplaan kasutusele võtta.

Vaadake, edastas Jennie toas viibijatele. Ta tõi esile treeningringi mälestuse, esimesed kobavad katsed ja siis viimast katset saatva imelise pimestava edu. Ta avas silmad ja vaatas kulmu kergitades Edricu poole.

Edricu noogutus tähendas vaikivat nõusolekut. „See tüdruk on väga loova mõtlemisega ja liiga uus, et mõista selle pöörasust, mida ta käsitles."

Jennie noogutas. „Nii see on ja võib-olla ongi nii kõige parem. Edric, me soovime, et sina oleksid ringi veekolmikus. Mina ja Nathan töötame koos sinuga." Aervyni vanem vend oli varem vaid ühes täisringis osalenud ja ta nägu läks suurest aust särama.

Edricu kulm oli kipras. „Nathan saab vee-elementidega hakkama, aga kas sina, Jennie, pole õhu või tulega parem?"

„Olen, aga ma tahan, et igas kolmeses oleks üks meeltenõid. Räägin kohe lähemalt. Meil kellelegi pole eriti tugevaid veeandeid, kuid mina olen kogu kambast parim, nii et teie saate minu."

Jennie pöördus järgmiste poole: „Sophie, Mike ja Tabitha, teie olete maakolmene. Mike kui kõige tugevam maa esindaja võtab tipu."

Tabitha oli šokeeritud. „Jennie, minu loodusvägi on sisuliselt olematu, mul on ainult pisut tuld. Mis maaväesse puutub, siis ei õnnestu mul lillegi õide saada."

„Oota nüüd üks hetk, Tabby, ma räägin kõigest lähemalt. Nell, sina võtad tule tipu ja Caro on sinu rühma meeltenõid." Caro katkestas kudumise ja noogutas. Ta ei rääkinud kunagi suurt midagi, kuid oli ringis väga kindel.

„Govin, sina oled tulekolmeses kolmas." Nurgas istuv turske mees heitis vastuseks tulekera.

„Jamie juhib õhukolmest ja tema rühmas on veel Aurelia ja Scott." Abielupaar noogutas. „Teil on õhtu kõige keerulisem osa. Nagu nägite, lisas Aervyn pärast treeningringiga ühenduse võtmist väevoo."

„See on nõidujast hulljulge samm," märkis Edric. „Kas sa arvad siis, et ta teeb seda uuesti?"

„Rääkisin temaga. Ja kuigi tundus, et see läks tal libedalt, aitas see ilmselt tal nõidusest üle jäänud väge maandada. Ma ei saa ikka veel päris täpselt aru, kuidas ta seda tegi, aga tema instinktid on üldiselt üsna head. Mulle tundub, et see annab talle nõidumisel jõudu juurde ja seda pole mõtet takistada," selgitas Jamie.

Edric noogutas. „Ma usaldan sind, Jamie-poiss. Mina ei ole asju varem niimoodi teinud, aga see, mis ei muutu, muutub nõrgemaks."

Oeh, mõtles Jennie. Kui Edric võtab mingi seisukoha, siis võtavad selle omaks ka teised. Kõige raskem osa on möödas.

„Selle põhjal, mis sa näitasid, Jennie, suunas Aervyn oma väe otse Laurenile. Kas sa arvad, et ta loob seekord ühenduse õhukolmese kaudu?" küsis Mike.

See oli üks põhjus, miks Jennie pani Mike'i oma kolmikut juhtima. Mike oli ise andekas nõiduja, kuid ühtlasi ka väga innovatiivne nõid, kes läks alati võimalustega kaasa.

„Just täpselt, Mike. Kõige suurem risk ringile on Aervyni

väetaseme ootamatu muutumine – see võib destabiliseerida kogu ringi. Jamie roll on olla ka mõnetine ringi murdja. Tema on peale Aervyni ainus, kellel on nii nõidumise kui ka meeltenõia anne, nii et tema tabab ilmselt ära väe kõikumise ja saab seda puhverdada. Scott ja Aurelia, teie olge valmis üllatusteks – aga sama käib ka kõigi teiste kohta."

Jennie vaatas toas ringi ja tegi siis kähku meelteskänni. Ta ei märganud rahulolematust ega ka hirmu. Väga hea.

Tabitha pöördus Jennie poole. „Aga milleks kõik need meeltenõiad? Sa panid igasse kolmesesse ühe meeltenõia, aga me ei esinda ju oma kõige tugevamat elementi. Milles asi?"

„Lauren pole loodusjõudude nõid," selgitas Jennie. „Saime treeningringis katse-eksituse meetodil asjale pihta. Selleks et tema saaks juhtida loodusvägede voogu, on vaja kahte asja: esiteks loob ta ühenduse Aervyniga ja siis teie neljaga, kes te olete loodusvägede tippudes."

„Paganama nutikas," tõdes Edric. „Kui on selline energia, siis on raske seda vaos hoida. Lihtsalt uskumatu, et selle peale pole varem tuldud. Sa oled teda hästi koolitanud."

Jennie puhkes naerma. „Ta tuli selle peale päris ise. Teine asi on see, et Lauren kasutab kanaliseerimiseks üksnes meelteväge, kuna temal pole loodusvägede annet. Tundub, et on hea, kui selles energias, mida me talle saadame, on ka pisut meelteväge."

Tabby hakkas asjale pihta saama. „Nii et mina ei jaga ringiga mitte tuleväge, vaid annan meelteväge. Sobib. Pagan, ma olen meeltenõiana märksa tugevam."

„Just," kinnitas Jennie. „Panime sind kolmikusse, kus sul on natukenegi selle elemendi väge, nii et sa suudad sujuvalt kontakti luua, kuid me ootame sinult peamiselt meelteväge. Võta rahulikult – tundub, et kogus pole oluline ja selle ringi puhul pole meil ka õieti monitoorijaid, kuna kõik meeltenõiad osalevad ringis."

Caro noogutas. Jamie ohkas. Tema oli neist neljast meeltenõiast kõige nõrgem ning ta peab tagama õhuväe ja saama hakkama ka oma rolliga õhukolmiku tipus.

Jennie patsutas teda pealaele. „Jamie pole just eriti õnnelik, et ta on meie neljas meeltenõid."

Tabitha puhkes naerma. „Selleks et sulle asemik leida, tuleks Louisianasse minna, nii et võta ennast kokku."

Jamie pööritas silmi. „Kas ma võiks enne vähemalt süüa saada?"

Tõlgendades seda märgina koosoleku lõppemisest, suundusid kõik köögi poole.

***

Lauren võttis kolmanda tüki praekana ja andis ka Aervynile tüki. Kui tema vajab rohkelt valke, siis vajab neid ka Aervyn.

Nõidade hordid oli kadunud ja neil oli „väike" perekondlik õhtusöök Walkerite pere, Sophie, Nati, Jamie ja Jenniega.

Aervyn ei pööranud kanale vähimatki tähelepanu, vaid vahtis hoopis Jamie pead. Lauren üritas ta pilgu suunas vaadata. Kolmikud olid teinud kõigile kroonid millegi auks – Lauren kartis küsida, mis puhul täpselt. Sädelusega liim tegi need helkiev-säravaks, kuid see polnud asi, mis viis nelja-aastase poisi mõtted söögilt mujale.

Lauren uuris kipras kulmul Jamiet ning märkas, kuidas tähed Jamie kroonil võtsid otse ta silma all sisse uue koha, nii et kroonilt võis lugeda „Kasnine". Lauren hakkas itsitama ja saa-

tis Aervyni pähe õigesti kirjutatud sõna. Jamie kroonile ilmus „Kassnine". Lauren ei saanud enam üldse naeru pidama ning saatis Aervynile uuesti õigesti kirjutatud sõna, kuid nüüd juba palju aeglasemalt. Ju polnud õigekiri Aervyni suuremate annete seas.

Ginia märkas Laureni itsitamise põhjust esimesena ja peagi nakatusid naerupisikusse ka kõik teised peale Jamie.

„Mis on?" Jamie, kanakoib poolel teel suhu, sai lõpuks aru, et teised olid söömise katkestanud. Kuid tema oli naljade osas vana kala. Üks kiire pilk lauas istujaile ning ta vaatas ainiti Aervynile otsa – küllap sellepärast, et poiss naeris lausa laginal.

Nell, kel polnud midagi selle vastu, et ta lapsuke jääb süüdi, andis Jamiele peegli. Jamie suunurgad kerkisid ja ta vaatas Laurenile otsa. „Tema on kõigest nelja-aastane, aga millega sina end välja vabandad?"

Lauren üritas süütu ilme näkku manada. „Miks sa arvad, et minu käsi siin mängus on?" Kuna ta oli peres ainus laps, polnud ta selliste riugastega harjunud.

Jamie muigas. „Aervyn ei oskaks elu seeski „Kassnaine" kirjutada."

Laudkond puhkes taas naerma. Lauren vaatas ringi ja võttis siis oma krooni peast. „Robin". Aervyn haaras tal käest kinni ja näitas oma krooni. „Mis siin kirjas on?"

Laurenil polnud isegi vaja vaadata. Ta saatis Aervynile Batmani kujutise ja uue idee.

Jennie sekkus enne, kui nad jõudsid oma kättemaksu teoks teha. „Kuulge, teie kaks, säästke oma energiat õhtuks."

Lauren vaatas Jennie poole just hetkel, kui tema kroonil sähvatas korraks „lemmiktädi". Ju sa omandad seitsmest lapsest noorimana selle oskuse, et sinu sõna jääb ikka viimaseks. See oli

hoopis midagi muud kui tema lapsepõlvekodu õdusad, kuid väga vaiksed õhtusöögid.

Ja ka hoopis midagi muud kui mõne teise õhtusöögid. Lauren vaatas Nati poole. Nat nautis iga viimast kui hetke. Ginia ühel ja Jamie teisel käel, istus ta inimeste vahel, kes teda armastasid.

Lauren oli kindel, et tema elu on Chicagos, kuid ühtäkki polnud ta enam sugugi nii veendunud, et Nati elu on ka seal. Veel nädala eest oleks ta öelnud, et stuudio on Nati jaoks kõik. Kuid vaadates nüüd oma sõpra pere keskel, kes oli võtnud ta omaks nii, et tal endal polnud vaja vähimatki vaeva näha, oli Lauren üsnagi kindel, et Nati prioriteedid võivad muutuda.

Ta üritas ette kujutada elu Chicagos ilma Natita ning talle meenus Jamie ettetunnetus. Jamie tegi koos Nati ja Aervyni teisikuga lumememme ja see poleks ju Berkeleys võimalik.

Nii või teisiti pole see asi, mida tema saaks otsustada. Jamie istub koos nendega järgmisel päeval lennukisse ja see, mis pärast saab, sõltub juba temast ja Natist.

Üheksateistkümnes peatükk

Moira istus oma tornis, nägemiskuul süles. Ta sai väga hästi aru, kui kaalukas see sündmus on, mis täna Californias aset leiab. Aervyn on oma generatsiooni kõige silmapaistvam nõid ja täna tehakse väga oluline samm sel teel, et võtta vastu nii suure väega kaasnev vastutus.

Kuna Moira oli iirlane, siis oli ta veendunud, et Aervyni saatus oli paika pandud juba enne ta sündi. Ühtlasi teadis Moira seda, et Aervyni saatus on teha valikuid, ja iirlasena mõistis ta, et vahel langetatakse nigelaid otsuseid.

Aervyn teeb au oma väele, perele ja tuhandete aastate pikkusele nõiapäritolule. Moira oli selles täiesti kindel. Mitte keegi, kes tundis selle lapse sünnihetkel valitsevat väge ja endeid, ei saa selles kahelda.

Aga mitte keegi polnud näinud seda tüdrukut, kellest saab tema partner, mõtles Moira rahuldustundega. Temal oli oma osa selle tüdruku leidmises. Nii palju siis kohaletoomisnõidusest. Noh, võib-olla oligi õige, et kõige kaasaegsem nõid, keda ei kammitse ajalugu, toetab seda, kes kannab oma õlul ajaloo koormat.

Laurenil oli vaja veel aru saada, mida tema vägi temalt nõuab. Täna õhtul on näha, mis puust see tüdruk tegelikult on tehtud. Moira oli üsna kindel, et Lauren saab hakkama.

Ja ta kavatses seda pealt vaadata. Ta pidigi seda tegema, kuna oli ju nõiaajaloolane. Moira liigutas kätt kausi kohal.

Suur ja vägev kauss
Lase sel vanal ja jõuetul naisel täna näha.
Näita noort nõida

Ja mu kallist uut nõida
Nii ma teen, see saagu nii.

***

Lauren vaatas aukartusega Point Reyesi rahvuspargi neeme. Järsud kaljud kõrgusid liivaste randade kõrval ja loojuv päike mängis mägedelt kerkiva uduga. See oli üsna usutav, et siin saab võluvägi avalduda. Ainult et tegu oli rahvuspargiga ja sinna võis iga hetk mõni ringi uitav turist sattuda.

Ta vaatas Jamie poole. „Kuidas on võimalik sajal nõial korraldada võluetendus, ilma et nad seejuures endale tähelepanu tõmbaks?“

Jamie osutas kahe pargivahi poole, kes Jenniga juttu ajasid. „Me lähme alla orgu, kuhu inimesed niisama juhuslikult ei satu, ja pargivahid hoiavad nendel radadel silma peal, et meid ei segataks.“

„Ja kuidas rahvuspargi vahid sellist teenust osutavad?“

Jamie võttis Natil käest kinni ja andis teise käe Laurenile. „Vasakpoolne pargivaht on mu nõbu Maria.“

Lauren puhkes naerma ning liitus kireva seltskonnaga, kes järgnes Nellile ja Aervynile neeme tipu poole. Aervyn kepsles innukalt – lausa ime, et ta Nelli kätt liigesest välja ei tõmmanud.

Sophie tuli Laureni kõrvale. „Kuidas sul läheb?“

Lauren osutas Aervynile. „Mul on niisugune tunne, nagu mu sisikond oleks seotud Aervyni jalgadega.“

„Kui tahad, siis ma saan sind aidata.“

„See oleks küll hea. Mulle ei meeldiks, kui ma jääks teistele meelde nõiana, kes hakkas oksele.“

Sophie puhkes naerma ja võttis Laurenil käest kinni. „Sa poleks esimene."

Lauren tundis, kuidas lasuriitripats muutus hetkeks kuumaks ning seejärel andis kõige hullem ärevus järele. „Suur tänu, ma tunnen ennast kohe palju paremini."

„Pole tänu väärt ja ole õnnistatud, mu uus õde. Olemegi kohal."

Lauren vaatas ringi ja tundis taas suurt aukartust. Nad sammusid läbi kitsa oru laiemale aasale, kui kaljusid ja sammalt võib üldse aasaks nimetada. Kolmel küljel ümbritsesid neid madalad mäed ja nende pilgule avanes värviline taevas ning tohutu suur ookeani vajuv tulekera.

Jennie pöördus meeltest lisajõudu saanud häälega seltskonna poole. „Tere tulemast Ocean's Reachi, kus nõiad on juba sajandeid kokku saanud. Täna oleme siin selleks, et austada vana, olla olevikus ja tervitada uut. Palun nüüd sisemisel ringil minuga liituda, et meie ümber saaks koonduda välimine ring."

Jennie kõrvale läks kolmteist nõida, kellest enamik võttis taskust või kotist midagi söögipoolist välja. Jamie andis Laurenile jogurtijoogi ning pani siis lamedale kivile kaks patja. Aervyn kargas püsti ja istus kohe ühele. Jamie andis märku, et Lauren istuks teisele.

Teised siseringis osalejad võtsid nende ümber koha sisse. Jamie istus Aurelia ja Scotti vahel näoga ookeani poole. Ülejäänud üheksa olid kolmikutena grupis. Jennie pilgutas Laurenile silma.

Ülejäänud moodustasid välisringi. Lauren nägi kolmikuid: Ginia istus nagu ikka Nati kõrval. Nii Jennie tütrel kui ka ta partneril oli süles lillapäine laps. Ta tundis ära veel mõned inimesed, keda oli Jamie köögis näinud, kuid nende nimed ei tulnud tal

praegu meelde. Mõnel oli süles mingi pill... Jagati välja küünlad.

Üks vana mees tõusis püsti ja tõstis küünla kõrgele.

Me ümbritseme ringi
Armastuse ja väega.
Kaitstes seda, mida nad teevad
Hoiame valgust, võtame vastu pimeduse
Et vaadata, oodata ja näha
Nii ma teen, see saagu nii.

Mehe viimaste sõnade ajal lõi küünal põlema ja üks väike laps kilkas rõõmust.

Tuli anti küünlalt küünlale edasi, kuni välimine ring sai valguse ringiks. Mingi sõnatu märguande peale alustasid need, kel pill oli, aeglase rütmiga viit. Nat alustas selgel häälel laulu, millega liitusid kümned hääled.

Lauren kuulis peas Jennie häält. *Ava meeled, kullake. Tunne, mida sulle antakse.*

Lauren läks oma meeltekeskmesse, muutis barjäärid nõrgemaks ning temasse hoovas armastus. Mõned välisringi omad olid talle täiesti võõrad, kuid armastasid ikkagi. Neist hoovas armastust traditsioonide ja kogukonna vastu, sügavat armastust üksteise vastu ning see kõik saadeti kaitseks ja toetuseks sisemisele ringile. See oleks pidanud tunduma kuidagi liiga kõikehaarav ja rõhuv.

Kuid Lauren hingas sisse Nati rõõmu, Ginia vaikset laulu, lillapäise lapse imetlust, kes nägi oma elu esimest ringi. Ning see polnud üldse rõhuv.

Ta vaatas Aervyni poole. Poisi kuuldeaparaadid olid näha. Laureni pinge andis järele. Kõik laabub.

Maakolmik tõusis püsti. Mike'il oli käes peotäis mulda, Sophie ja Tabitha käed olid ette sirutatud.

Meie, põhjast, kutsume
viljaka elu ja uue viljaga maa
Meie, põhjast, kutsume maa
Kivid meie all
Vankumatu jõuga kaljud
Meie, põhjast, kutsume maa
Oma kolme häälega
Nii me teeme, see saagu nii.

Lauren võpatas maa väge tundes. Ta tajus veidi paanikat. Nad ei pidanud ju temale veel väge saatma. Jennie saatis rahu. *Sa tunned üksnes selle koha väge, lapsuke, ja võib-olla pisut seda, mida Tabitha kanaliseerib. Meie ei ühendu enne, kui sa oled valmis.*

Järgmiseks tõusis Jamie püsti ning temaga koos Aurelia ja Scott. Nende juuksed lehvisid tuules.

Meie, idast, kutsume õhu
Eluhinguse ja hinge lennu.
Meie, idast, kutsume õhu
Mis loob ookeanile tormid ja õhtused mahedad tuuled
Meie, idast, kutsume õhu
Oma kolme häälega.
Nii me teeme, see saagu nii.

Nüüd oli Lauren õhuväe keerlemiseks paremini ette valmistatud. Järgmiseks tõusid püsti Nell, Caro ja Govin. Neid valgustasid tulekerad, mida Nell oma väljasirutatud kätes hoidis.

Meie, lõunast, kutsúme tule
Looja ja hävitaja, tahte jõu.

Meie, lõunast, kutsume tule,
Soojendava päikese ja tähed
Meie, lõunast, kutsume tule
Oma kolme häälega
Nii me teeme, see saagu nii.

Tuleenergia oli värisev ja kuum. Lauren läks peaaegu ähmi täis, tundes, kuidas selle vägi ta ümber tantsis. Edric tõusis pikkamööda Jennie ja Nathani abiga püsti. Ta tõstis taeva poole läbipaistva kausi veega.

Meie, läänest, kutsume vee,
Elu andva jõe ja puhastava vihma
Meie, läänest, kutsume vee,
Ookeaniavaruse ja kastepisarad me jalge all
Meie, läänest, kutsume vee
Oma kolme häälega
Nii me teeme, see saagu nii.

Selles võlupaigas voogas vägi nii nõidadesse kui ka mittenõidadesse: tule valgus, maa jõud, vee voolavus ja õhu keerlemine. Lauren nägi, kuidas ringide kohale moodustus taevasse kerkiv hööguv võlukuppel. Tema enda meeltekeskuse kuppel väreles sellest tervituses ja ta tundis sellest tuge.

Aeg oli käes.

Lauren sirutus Aervyni meelte poole. Ta tundis hetkeks värisedes väge, mida laps selles kohas tajus. Kuidas see võimalik on, et see kõik on nii väikeses lapses olemas? Lauren tõukas ootamatu hirmu eemale ja muutis nendevahelise sideme sügavamaks.

Nii nagu treeningringis, saatis Lauren ka nüüd oma sideme keskmest Aervyniga väädid välja ning viis need Jamie poole. Ta tundis Jamie rahulolevat naeratust, kui õhuenergia puhtalt ta

kupli kohale liikus. Kuid siis tajus ta Jamie paanikat. Ta kupli kohal lahvatas vägi, meeletu energia orkaan. Pühade vahe, mis see siis nüüd on? Jamie meeled saatsid vaid ühe sõna: *Aervyn*.

Pagana pihta, Aervyn on ju kõigest nelja-aastane! Lauren saatis meeled Aervyni poole. *Liiga palju!* Orkaan taltus leebemaks tormiks. Jamie ja Lauren üritasid kiiremas korras kõik Laureni kupli laperdavad lahtised otsad, kust imbus kõikjale väge, ära parandada. Lauren kasvatas lisaks veel siiditugevad väädid.

Pärast seda oli ühenduse loomine ülejäänud kolme suunaga juba lapsemäng. Jennie meeled saatsid rahustavat väge. Teised aukartust.

Ütle talle, et ta keeraks vinti juurde, saatis Jamie. *Nüüd on õige aeg sotti saada, milleks me võimelised oleme.* Aervyn ei jäänud ootama, kuni Lauren talle sõnumi edastab, kuid nüüd liikusid orkaanijõud mööda Laureni võrku. Lauren ei tahtnud mõeldagi selle peale, mis juhtub siis, kui võrk vastu ei pea. Kuid tema töö oli kanda hoolt selle eest, et võrk peaks vastu.

Väga tubli oled, saatis Jamie talle. *Aga nüüd lase ta vabaks.*

Aervyn haaras mõlema käega väevõrgust kinni. Sel hetkel oli see rabavalt selge, et ta on just selleks sündinud. Nelja-aastane nõialapsuke seisis võlugigantide õlul ja ketras oma nõidust. Lauren ootas. Maailm ootas.

Võimatuna tunduv valgus keerles ja muutus siis häguse maks. Laureni kuplis muutus jõud nõrgemaks.

Lauren avas silmad ja vaatas ringi. Keerati päid, et paremini näha. Mis juhtus?

Ta vaatas Aervyni poole. „Mida sa tegid, kullake?“

„Parandasin suure prao ära.“

„Millise suure prao?“

„Selle suure prao maa sees, et meie maja ei saaks läbimärjaks.“

Vahel tegi nelja-aastasega rääkimine asjad väga keeruliseks.

„Mulle tundub, et ta stabiliseeris vist San Andrease maaprao,“ lausus ringi serval olev Sophie, kelle häälest kostsid meeleliigutuspisarad. Lauren märkas, et kogu maakolmik oli täiesti vapustatud ja kurnatusest näost valge.

Järgnes vaikus. Sadakond meelt üritas võimatut seedida.

Nell noogutas mõtlikult. „Pragu jookseb siit läbi. Just nii need neemed tekkisidki. Aervyn, kullake, mida sa selle praoga tegid?“

Aervyn polnud sugugi väsinud olemisega. „Parandasin selle ära, et see poleks nii hüplev. Ma ei sundinud teda seisma. See oleks maale haiget teinud ja maa palus, et ma ei teeks seda. Aga maa ütles, et ma võin seda rahustada.“

Kas Aervyn rääkis siis Maaga? Laurenil oli hea meel, et ta istus. Ta kuulis häältepominat, kui informatsioon välisringile edastati.

„Mulle tundub, et see maapragu oli vist jälle valmis maad väristama.“ Mike'i hääl oli samuti tundetulvast kähe. „Raske öelda, millal täpselt. Planeetide ajataju pole ju samasugune nagu meil.“

Aervyn noogutas innukalt. „Ta nagu luksuks. Kui maa luksub, siis teeb ta maavärina. Ja see oleks meie majad suurtest lainetest läbimärjaks teinud.“

Ta vaatas naerdes Nelli poole. „Emme, see on ju sama, mis lasta beebidel krooksuda, nii et nüüd ei hakka maa luksuma. Ta ütleb, et võib-olla ma pean seda kunagi uuesti tegema, aga mitte niipea.“

Nell naeris kogu südamest – ta ei suutnud juhtunut veel ikka

uskuda. „Kullake, kas sa lasid siis Maal krooksuda?“

„Jah, ja Maa tänas mind. Kas ma tegin head, emme?“

Nell haaras ta sülle ja kallistas kõvasti. „Kullakallis, see oli kogu ajaloo vingeim nõidus.“

Ring lagunes laiali, välisringi omad tunglesid siseringi ümber.

Jamie andis Laurenile küpsiseid. „Söö ja naudi oma kuulsust.“

„Aitäh. Aga ma tunnen ennast täitsa hästi.“

Jamie raputas pead. „Ma ei saa aru, mismoodi te Aervyniga seda teete, ilma et oleksite pärast täiesti tühjaks imetud. Meie ja eriti just need, kel on maa-anne, oleme kokku varisemas.“

Laureni kulm tõmbus kipra. „Kuidas ta seda siis nii kiiresti tegi? See tundus väga lühikese nõidusena.“

Jamie oleks peaaegu küpsise hingekurku tõmmanud. „Lauren, kohe on südaöö. Ta nõidus pikki tunde.“

Aga tundus, nagu see oleks hetk olnud.

Jamie pani käe ta õlgadele. „Sa hoidsid tema jaoks tundide kaupa väge kindlana. Ta rääkis Maaga ja sina hoidsid kindlalt väge. Kui sul veel mingitki energiat alles on, siis kiika korraks Nelli pähe.“

Lauren nägi Nelli, Aervyn süles. Nelli meeltest säras vaid üks asi. Tänulikkus.

Keegi hüüdis Jamiet ja ta kallistas Laurenit veel korra ning läks eemale. Lauren otsis pilguga Nati ja nägi ta süles Giniat. Mia ja Shay olid ta kõrval. Ginia oli kahtlaselt liikumatu.

Lauren läks sõbranna juurde ja sai aru, et Ginia on teadvuseta. Suutmata rahvasummas kedagi leida, pöördus ta Jennie meelte poole. *Jennie! Ginial on midagi viga.*

Jennie tuiskas kohale. „Mis on, lapsuke?“ Ta vaatas Ginia poole ning ta nägu läks naerule. „Oh taevas küll. Kas meil on siis veel üks nõialapsuke?“

Ta puudutas Mia kätt. „Otsi emme üles, kullake.“ Mia pani jooksu.

„Kas ring tegi talle halba?“ küsis Lauren. Nat ja Jennie ei tundunud Ginia liikumatuse pärast muret tundvat.

„Oh, ei, kullake, hoopis vastupidi. Täisring võib osutuda väga võimsaks katalüsaatoriks. See äratab sageli varjatud anded. Ja tema pole sugugi ainus.“ Jennie osutas ühe isa süles oleva teismelise poisi poole.

„Kas Ginia on nõid?“

„Tundub nii.“

Lauren nägi ringi vaadates, et üks väga uimane lillade juustega laps on ema süles. „Jennie, mulle tundub, et sinu tütrepoeg on ka nõid.“

Jennie silmad täitusid pisaratega. Nähes Nelli lähenemas, tõusis Jennie püsti ja läks oma lapselapse juurde.

Nell kallistas Miat ja Shayd. „Kuidas teiega on?“

Mia itsitas. „Meiega on kõik korras. Me tundsime, kuidas Ginia peas käis plõksatus, nii et me teadsime, et temast saab nõid.“

„Loodetavasti oskab ta teleportida,“ lisas Shay. „Siis saame Aervynile ära teha.“

Nell puhkes naerma. „Või siis õnnestuks teil vähemalt oma tuba korras hoida.“

Tüdrukud pole sugugi kadedad, mõtles Lauren. Huvitav, kuidas Nell on osanud nii hästi oma lapsi kasvatada.

Ginia liiguţas end Nelli süles. „Emme, mu pea valutab.“

Laurenile meenus, kui kohutav peavalu tal pärast Jamie ette-

tunnetust oli, ning kirtsutas osvõtlikult nina.

Ootamatult ilmus kohale Sophie. „Ma saan seda leevendada. Vabandust, et mul siiajõudmiseks nii kaua aega kulus, aga meil on täna neli uut nõialast ja kõigil on peavalu."

Koos Sophiega kohale tulnud Mike ulatas talle küpsisekoti. „Kohe pannakse tuled põlema, aga võta algatuseks küpsiseid. Need aitavad energiat taastada. Nii pikka ringi pole varem olnudki."

Sophie noogutas. „See oli ülikeeruline nõidus ja Aervyn liikus väga ettevaatlikult. Ta on väga hea kooli saanud, Nell."

Lauren üritas ikka veel sotti saada, kuidas tema jaoks aeg nii kiiresti lendas. „Tundub, et teie saate juhtunust kõige paremini aru."

Sophie puhkes naerma. „Võib arvata, et kõige paremini saab sellest aru Aervyn. Meie tegime lihtsalt kõik temaga kaasa. Aga jah, me rääkisime ka teistega. Tundub nii, et mida tugevam su maa-anne on, seda paremini said aru, mida Aervyn tegi."

Nell noogutas. „See on loogiline. Teie Mike'iga olite kõige tugevamad."

„Vähemalt tänases ringis," tõdes Mike. „Sinul ja Jamiel on ka maaelement päris tugev, aga teie kasutasite teisi vägesid. Välis ringis korjasid mõned üsnagi tugevaid vibratsioone üles."

Lauren raputas pead. „Mina tundsin üksnes valgust ja hetke vältel tohutut väge."

„Kuidas Tabitha end tunneb?" küsis Nell. „Tema maamaagia on väga nõrk, aga ta oli teiega samas kolmikus."

„Ta ei tajunud nõidusest endast suurt rohkemat kui Lauren," ütles Mike, „aga ta on kanaliseerimisest vapustatud. Tundub, et ringis osalenud meelteõiad korjasid üles vähemalt midagi sellest, mida Lauren läbi elas."

Ta vaatas lugupidamisega Laurenile otsa. „Nagu vulkaani taltsutamine. See oli tõeliselt vinge kanaliseerimine."

Lauren punastas. „Kui Jamie paanikasse läks, tundsin kohutavat hirmu, aga meil õnnestus tuurid maha võtta. Pärast seda ei erinenud see suurt treeningringist."

Nell oli rabatud. „Kas Jamie läks siis paanikasse?"

Oih. Lauren sai liiga hilja aru, et kõik ei korja meeltevõnkeid üles sama lihtsalt nagu tema. „Noh, kui Aervyn saatis väe läbi õhukolmiku, siis oli see üsna pöörane."

Nell oli endiselt rabatud. „Jamie on ju Aervynit sünnist saati koolitanud. Ma ei taha üldse mõeldagi selle peale, mis võis ta paanikasse viia."

Just äsja nende juurde jõudnud Jamie vastas küsimusele, suu *hot-dog*'i täis. „Paanika on just õige sõna ja mul on nii palju julgust küll, et seda tunnistada. Kardan, et selle orkaani jaoks, mis Aervyn meile saatis, polegi kategooriat olemaski. Väike nõikalapsuke. Ta oli pisut üleerutatud."

„Ma tundsin õhu liitudes hetkeks teatud ebakindlust," tõdes Nell, „aga mul polnud aimugi sellest. Meie, teised, polnud ju veel liidetud. Kuidas te siis sellega hakkama saite?"

Jamie andis allesjäänud *hot-dog*'i Giniale ja vastas naerdes: „Lauren kargas Aervynile turja. Karjus ta peale ja kõik laabus." Ta tegi Laurenile silma. „Sinust saab veel hea treener."

„Kas ma karjusin ta peale?" Oh, pagan, mõtles Lauren. Tõesti või? Olukord oli kohutavalt pingeline, aga ta ei karjunud ju. Vaene Aervyn.

Jamie naeris kogu südamest, nii et tal oli raske püsti seista. „Ta kanaliseerib kogu sajandi vingeima nõiduse ja muretseb nüüd, et karjus nõiduja peale. Ära muretse, tal pole midagi

viga. Vaata!“

Lauren vaatas sinna, kuhu Jamie osutas. Laps, kes oli lasknud Maal krooksuda ja ära hoidnud selle, et pool Californiat vajub ookeani, vehkis rõõmsalt tules lõõmava suhkruvatiga.

***

Moira pani nägemiskausi tagasi lauale. Mööda ta nägu voolasid pisarad. Jah, pisike Aervyn ja Lauren said tõesti hästi hakkama. Kuigi Lauren ei pruugi veel ikka teada, et ta saatus kutsub teda, oli ta täna tasemel. Aervyn tegi väga hea nõiduse, kinkides California elanikele imelise pärandi.

Kui ta asjadest õigesti aru saab, siis oli tänane õhtu eriline ka Sophiele ja Mike'ile. Pärast täisringi lähedust poleks nemad sugugi esimesed, kes paari moodustavad. Kaks ravitsejat on väga hea paar.

Ja armas Ginia on samuti nõialaps. No kujuta ette!

Kahekümnes peatükk

Lauren soovis, et ta oleks saanud hommikusöögiga ühele poole, enne kui Jamie teatas, et sõidab Chicagosse. Tal läks selle peale täiesti isu ära.

Ginia, kelle nägu oli ikka veel pisaramärg, klammerdus Nati käe külge. „Ära mine ära. Jääge onu Jamiega siia.“

Kuidagimoodi õnnestus Natil süles kolmele kaheksa-aastasele lapsele ruumi teha. „Mul on tõesti kahju ära sõita ja ma olen sellepärast väga kurb. Aga Chicago on mu kodu. Seal on mu joogastuudio ja ma olen juba väga kaua ära olnud. Aga ma hakkan väga teie järele igatsema.“

„Siin on ka jooga,“ nuuksus Ginia.

Nat ei lausunud enam midagi, vaid lihtsalt kallistas lapsi. Laureni arust oli üsnagi tähelepanuväärne, et kuigi kõik olid õnnetud, ei teinud keegi ettepanekut, et Nat ja Jamie peaks eri kohas elama. Ja mitte keegi ei jäänud Jamiet uskuma, kui ta ütles, et jääb ära kõigest paariks nädalaks.

Ka Jamie süles oli õnnetu laps, kuigi üks. Aervyni pea oli Jamie rinna vastu surutud.

Nell silitas Ginia selga. „Nad tulevad ju meid vaatama, kullake.“

Jamie haaras neist sõnadest nagu õlekõrrest kinni. „Tuleme muidugi. Laurenil on vaja tädi Jenniega harjutada ja Aervyniga koos tööd teha. Me tuleme kõik koos.“

Ginia tõstis pilgu, kuid see oli trotslik. „Millal? Millal te tulete?“

Jamie vaatas Laureni poole. Nojah, muidugi, nüüd segatakse

sellesse süütud kõrvalseisjad. Suur tänu! Pisarate talitsemine tegi ta pahuraks.

„Tüdrukutel on üheksateistkümnendal märtsil sünnipäev. See on nelja nädala pärast," ütles Nell.

„Neli nädalat?" Ginia tõmbas ninaga. „Emme, see on ju nii kaugel."

Nell ohkas. „Ma saan aru, kallike. Aga onu Jamie ja Nat ja Lauren oleks ju nii tore sünnipäevakingitus."

Ginia kehitas õlgu ja puges uuesti Nati sülle. Laurenil polnud aimugi, kuidas Nat koos kolme tema külge kleepunud tüdrukuga autosse mahub, et lennujaama sõita. No on vast jama.

***

Moira: Tere päevast, Nell. Nägin vilkuvat märki, mis ütleb, et oled jututoas.

Nell: Sul tuleb see juba päris hästi välja. Mul oli kavas pisut videokoodi putitada. Ginia ütles, et video on liiga aeglane.

Moira: Ma ei tahaks su tööd segada, aga minu arust toimis see paari päeva eest päris kenasti.

Nell: Tegelikult oli mul vaja lihtsalt midagi, mis mu mõtted mujale viiks, ja sina sobid selleks palju paremini. Mu maja on täis õnnetuid lapsi. Panin nad just filmi vaatama.

Moira: Kurvad lapsed? Pärast eilset päeva? Vaatasin seda oma nägemiskausiga. Lihtsalt uskumatu võluvägi. Ja Ginia on ka nõialapsuke.

Nell: Ma arvasingi, et sa vaatad. Aga nad pole mitte eilse pärast kurvad, vaid hoopis tänase pärast. Nat ja Lauren sõitsid Chicagosse ja Jamie koos nendega.

Moira: No selge.

Nell: Jah. Kuigi Natist paremat naist on raske Jamiele tahta, on lihtsalt talumatu, et ta nii kaugel elab.

Moira: Kas asi on siis nii tõsine?

Nell: Tundub nii. Nati töö on Chicagos ja Jamie võib oma töö igale poole kaasa võtta, nii et kõik on loogiline.

Moira: Aga Jamie õpetajatöö? Ta on ju Aervyni peamine õpetaja olnud.

Nell: Küllap talle leitakse asendaja. Loodaks. Meil on siin palju andekaid nõidu, aga...

Moira: Aga nendevahelist sidet on ilmselt raske asendada.

Nell: Just täpselt. Aervyn on veel nii väike. See on neile mõlemale raske.

Moira: Kas on mingi võimalus, et Nat võiks Chicagost ära tulla?

Nell: Tead, kui tegu poleks üksnes ta joogastuudioga, siis võiks ta minu arvates seda isegi teha. Aga nad on Laureniga nagu üks pere ja Laureni elu on ju ka Chicagos.

Moira: Selline sisemine lõhestatus on kõigile raske. Anna aega, Nell. Las teekond hargneb nii, nagu peab.

Nell: Üritan seda teha. Nad tulevad kuu aja pärast kolmikute sünnipäevale.

Moira: Jah ja kevadisele pööripäevale. See on uue võluväe jaoks võimas aeg.

Nell: Selle peale ma ei mõelnudki. Pärast eilset on seda ilmselt raske uskuda, kuid täna oli võluvägi igatahes meie majas tagaplaanil.

Moira: Ja nii peabki olema, kui kõne all on armastus. Kuid veelgi parem on siis, kui armastus ja võluvägi toimivad koos. Saa-

dan teile kõigile armastust. Tüdrukud tulevad ehk paari päeva pärast minuga taas arvutis juttu ajama.

Nell: Kindla peale ja see on tõesti hea mõte, Moira. Katseta me ka Chicagoga videovestlusi. Ehk tõstab see mu pisikeste tuju. Seni aga proovin jäätisega.

***

Lauren peaaegu roomas kodu uksest sisse. Kas see on mingi füüsikaseadus, et kõik Chicago O'Hare'i lennujaama saabuvad lennud jäävad hiljaks?

Lisaks veel tundide kaupa istumist Las Vegase lennuväljal, hiljutine draama hommiksöögilauas ja maavärina murrangute parandamine ja ongi käes viimane piisk, mis paneb karika üle ajama. Ta polnud elu sees nii väsinud olnud. Veendunud, et kohver ei jää jalgu, kui ta läheb hommikul kohvi keetma, võttis Lauren teksad jalast ja vajus diivanile.

Kahekümne esimene peatükk

„Oh taevas küll." Jamie nägu oli õudu täis. „Kas siis kõik peab omavahel kokku sobima?"

Lauren ei andnud järele. Kui inimene on elanud kolm nädalat ilma mööblita, on viimane aeg midagi ette võtta. „Me ei räägi sisearhitektide invasioonist."

Jamie pani käed rinnal risti ja läks ust avama. Lauren järgnes talle. Ta kahtles, kas Jamie ikka laseb kolijad sisse.

Laurani sõbranna Kenya oli vana kala. Ta võis ette võtta mõne mitte midagi ütleva korteri, tuua kohale autotäie mööblit ja muid asju ning teha sellest vähem kui tunni ajaga stiilse kodu. Kenya oli Laurenile ühe teene võlgu, kuigi vast ehk mitte nii suure, kui Jamie meeleolu ei parane.

„Me võime ju seniks, kuni nad asjad sisse tassivad, saiakeste poodi minna."

Jamie kulm tõmbus kipra. „Mitte mingil juhul. Ma tahan näha, mis ta siia toob. Niipea kui ma mõnda sitsi või satsi näen, kolin siit välja."

Jamie meenutas Laurenile vägagi üht teatud nelja-aastast nõialapsukest. „Ma ütlesin talle, et tulemus peab olema meesterahva elamine, ja ma arvan, et sitsid ja satsid on välistatud. Vaata nüüd ise ka ringi. Kuidas sa saad niimoodi elada?"

Lauren võttis kaamera, et olukorda jäädvustada. Kui ta saadab Nellile pildid, mis on tehtud enne ja pärast korteri sisustamist, võidab ta Nelliga sõlmitud kihlveo.

Elutoas oli õnnetu lääpas diivan, mille Jamie oli saanud sõber. Nashi käest. Plastikust piimakastid teenisid laua eesmärki.

Ülejäänud suur tuba oli tühi, kui jätta välja nurgas olev tehnika viimase sõna kohane arvuti ja kolm ekraani. Üks oli keeratud diivani poole: ju see täitis ka teleka otstarvet.

Lauren riskis teha ka magamistoa lävelt pildi. Seal oli ainsaks mööbliesemeks voodi. Kaugemale ta ei julgenud minna. Nat ütles, et Jamie riided on seina ääres virnas. Jamie oli korralik, kuid ei talunud sisustamist.

Ainus erand oli köök. Kolme nädalaga oli Jamie siia kõikvõimalikud köögimänguasjad ja vidinad hankinud, sealhulgas uhked vaskpõhjaga potid ja nõud ning isegi soola- ja pipratoosi. Mis mees see küll on, kes keeldub elutoamööblist, kuid kelle köök on nagu koka paradiis?

Teinud veel viimase pildi, pani Lauren fotoka ära ja läks Kenya kolijaid Jamie viha eest kaitsma. Hetkel oli Jamie šokis ja ei lausunud sõnagi, kuid see seisund ei pruugi kaua kesta.

Lauren läks Jamie juurde, kes seisis toa lävel. „Oled sa juba mõnd sitsi või satsi näinud?“

„Ei. Aga sebramustrit küll. Kui sebra pea peaks nähtavale ilmuma, siis panen selle sinu ukse peale.“

„Ma ei usu, et meeste mööbliga kaasnevad päris topised. Jamie, ära punni vastu.“

Jamie torises midagi. „Teistele on hea soovitada, et ole paindlik. Mis tunne sinul oleks, kui sinu ellu niiviisi tungitaks?“

Lauren turtsatas. „Ja seda ütleb mees, kes tungis vähem kui kuu aja eest mu ellu, öeldes mulle, et ma olen nõid.“

„Hea küll, selles on sul õigus. Unusta see ära.“

Lauren müksas teda küünarnukiga. Ta täheldas rahuldustundega, et Jamie paha tuju on peaaegu järele andnud. Jamie polnud sedasorti tüüp, kes on kaua pahur. „Tee mulle palun üks teene.“

„Juba teengi.“

„Sellisel juhul veel üks. Sule silmad.“

Jamie vaatas talle kahtlustavalt otsa, kuid keeras siis ringi, et näha, kuidas ta õnnetu diivan välja viiakse. Pagan, Lauren lootis, et seda õnnestub korraldada Jamie märkamata.

„See diivan oli ju tõeline aare. Kuhu nad selle viivad?“

Lauren kehitas õlgu. Loodetavasti diivanitaevasse. „Jamie, vaata oma elutuba.“

Kenya seisis keset tuba ja organiseeris kätega vehkides veel viimaseid mööbliesemeid paigale. Vähem kui viie minutiga oli ta teinud istumisnurga, mis oli Jamie Berkeley kodu koopia.

Lauren tundis, kuidas see Jamiele kohale jõudis: koduigatusele järgnes tänulikkus.

Ja siis astus sisse Nat. „Oh, Lauren! See on just see, mis vaja!“ Ta suudles Jamiet. „Ma nägin, kuidas su armas diivan trepist alla läks. Kahju, et see ohvriks toodi. Tellisin enne stuudiost lahkumist Tai toitu, nii et see peaks ka kohe kohal olema.“

Jamie naeratas. „Söök, millega rahustada märatsevat metslast?“

„Kui vaja.“ Nat tõmbas ta diivani poole. „See kõik oli Laureni idee. Ta lasi Nellil su Berkeley elutoast pildi saata.“

„Nell kiidaks heaks igasuguse plaani, mille abil saab maailma poissmehe sisustusest vabastada.“

Nell kiidaks heaks igasuguse plaani, et ta vend oleks õnnelikum, mõtles Lauren. Ta istus vägagi mugavale kaheinimesediivanile ning kuulas Jamie ja Nati aasimist.

Neile Natiga mõjus hästi see, et nad oma Chicago rutiinis tagasi olid. Lauren oli rõõmus, nähes taas sõpru, oma diivanit ja jäätise supervaru. Esimesel nädalal pärast koju jõudmist andis

Nat tunde ülendatud meeleolus, tundes rõõmu kõigest tuttavast ja sellest, mis oli tema oma.

Jamiega oli aga lugu teine. Tema astus Chicagosse tulles tohutu suure sammu ja polnud siin veel kohanenud. Vähemalt mitte mujal kui köögis – see mees oskas oma kõhu eest hoolt kanda.

Loodetavasti oli see leebe meeldetuletus, et kodu on seal, kuhu sa selle lood. Jamie vajas pesa ja Laureni töö oli inimestele pesa leida.

***

Nell: Lauren, kuidas siis sisustusaktsioon möödus?

Lauren: Sa võlgned mulle šokolaadi. Ma sain selle vana diivani välja.

Nell: Ma olen sulle ja Natile rohkem šokolaadi kaotanud kui... Ju ma sõlmin nigelaid kihlvedusid.

Sophie: Väidetakse, et esimene samm sõltuvusest üle saada on seda tunnistada.

Nell: Ah, ole kuss.

Moira: On sul meile mõni pilt ka näidata, Lauren?

Lauren: On. Nell, kuidas neid oleks kõige lihtsam üles laadida?

Nell: Ginia ja Mia lisasid just selleks otstarbeks fotokausta. Kas näed üleval paremas nurgas väikest ikooni?

Lauren: Lahe! Üks hetk. Kuulge, siin on ju tüdrukutest ka pildid.

Nell: Jennie laadis need teie jaoks üles.

Lauren: Näen jah. Suur tänu. Ma vaatan neid pärast, kui oleme siin ühele poole saanud. Oh, oota, siin on ka üks video sellest, kuidas Ginia võlub – Moira, kas näed?

Moira: Oh taevas küll, ongi. Vaata, kuidas lilled õide löövad. Nell, kas sul on siis väike maanõid?

Nell: Jah. Ta valdab pisut tuld ka, aga on väga tugev maaelementidega. Tundub, et Aervyni nõidus täisringi ajal äratas terve rea maa-andeid üles. Kõigil neljal, kel tol ööl anded ilmnesid, on väga tugev maavägi.

Sophie: Mulle tundub, et minu võluvägi on ka tollest õhtust saati tugevam. Mitte just silmatorkavalt, aga ma tunnen seda. Mike on seda samuti täheldanud.

Nell: Tõesti? Kas sa suhtled Mike'iga?

Lauren: Räägi...

Moira: Ärge norige ta kallal, tüdrukud. Kas te siis täisringi ajal ei näinud seda?

Sophie: Moira, sinul ei jää küll midagi märkamata, eks ole? Oleme pärast veidi rääkinud ja see ongi tegelikult kõik. Võib juhtuda, et ta tuleb kevade poole siia.

Nell: Ta on tore inimene, Sophie. Te saate ilusad nõiabeebid.

Sophie: Oh, jäta nüüd ometigi ☺

Nell: Kas tahad kaheksa-aastast seltsidaami, kes teil silma peal hoiaks? Võiksin Ginia saata – ta on su aiast ja taimetoast vaimustuses. Tal on praegu lillevaimustuse faas.

Sophie: Võtan ta suurima rõõmuga vastu ja Moira kindlasti samuti. Ehk ootame suveni, kui aed on täies ilus.

Nell: Mõtlesin ise sama. Ootame Mike'i teise visiidi ära, enne kui Ginia teile sinna sappa saadame. ☺

Sophie: Tsiteerides Jamiet: kas mitte miski pole enam privaatne?

Moira: Muidugi mitte, mu kallis.

Nell: Kui harjutamisest rääkida, siis kuidas sinul läheb, Lauren?

Lauren: Lootsin, et seda küsimust ei esitata...

Sophie: Looda sa! Nii Moira kui ka Jennie suhtuvad harjutamisse väga tõsiselt.

Moira: Nii see on. Põhitõed on sul nüüd teada, aga sa pead harjutama.

Lauren: Ma tean. Mulle lihtsalt tundus, et ma vajasin pausi. Californias oli nii pingeline ja ma olen nüüd saanud kodus pisut hinge tõmmata.

Moira: Ja sa oled pausi auga välja teeninud, kuid kõik nõiad peavad harjutama. Alusta väikestest asjadest, tee kasvõi barjääriga harjutusi.

Lauren: Kuulan käsku.

Nell: Jennie saadab enam-vähem sama sõnumi.

Kui Moira ja Jennie mõlemad sul seljas elavad, siis tuleb asja tõsiselt võtta. Lauren kavatses hakata regulaarselt harjutama. Varsti.

Ta ei üritanud võluväge just otseselt vältida. Kuid täisringi imelisest uimast maa peale tulles tundis ta hirmu. Ta oli hoidnud oma väheste kogemustega kätes vähemalt neljateistkümne inimese, võib-olla rohkemagi elu. Ta on ju tegelikult maakler. Ta tegeleb sellega, et otsib inimestele kodu. Ta ei mängi elu ja surma maailmas.

Ta kavatses leida viisi, kuidas oma meeltenõia andeid õilsal eesmärgil kasutada. Nii palju õnnestus Jenniel talle selgeks teha. Ülejäänu peale üritas ta aga mitte mõelda.

Lauren tegi Jennie üles pandud albumi lahti. Vaadanud paari pilti, tõmbus ta nina juba vesiseks. Jennie oli kaamera taga lausa geenius. Ta lillade juustega lapselaps Ocean Reachil lameda kivi

kõrval magamas. Õnneliku näoga Aervyn liivakastis liivakindlust õhku tõstmas. Kolm nägu õndsalt vaatamas, kuidas Ginia käes lill õide lööb.

Viimase foto autor polnud Jennie – sel puudus Jenniele omane kunstipära –, kuid see rabas Laurenit sellelegi vaatamata.

See kujutas teda ennast ja Aervynit lamedal kivil teineteise vastas istumas ning neid ümbritses ebamaine valgus. Lauren nägi täpselt samamoodi nõid välja nagu Aervyn.

***

Jamie polnud oma arust Nati veel kordagi närvilisena näinud.

Ta avas peene restorani Chez Lollo ukse, kus nad pidid Nati vanematega lõunat sööma. Smythe'id olid Bostonist kohale lennanud, et viia läbi kvartaalne ülekuulamine, nagu Nat selle sõnastas. Suurt muud ta Jamiele ei rääkinud.

Kui Nati vanemad tal kõhu täis söödavad, ei saa ju asi väga hull olla. Jamie vaatas restoranis ringi, kui ta sirge seljaga *hostess*'ile järgnes. Ei ühtki hamburgerit ja mõnel taldrikul olev värk ei tundunud üldse toidu moodi. Pagan. Jamiel oli korralik kasvatus ja kombed, kuid talle ei meeldinud neid kasutada.

Nad peatusid ühe laua kõrval, kus istus vanem paar, kes nägi välja nagu mõne finantspakkumise reklaami avakaadris. Nat pistis oma käe, mis oli higine ja värises pisut, Jamiele pihku.

„Tere ema ja isa. See on Jamie. Jamie, need on minu vanemad Walter ja Virginia Smythe."

Tundub endiselt nagu finantspakkumise reklaam, mõtles Jamie. Ta tõmbas Natile tooli välja. „Väga meeldiv teiega kohtu-

da. Mul on Virginia-nimeline õetütar, kuigi me kutsume teda Giniaks. Ta armastab väga Nati."

„Mulle ei meeldi hüüdnimed," ütles Virginia. „Natalia, ma näen, et sa pole ikka veel kella tundmist selgeks saanud."

Jamie pilgutas silmi. Mis see siis nüüd õige on? Just nagu kooli direktori juures vaibal.

Ta vaatas Nati poole. Kui mitte arvestada, et ta hoidis oma higise käega laua all Jamie kätt raudses haardes, nägi ta igati rahulik välja. Või täiesti tühi, just nagu ta oleks Nati kusagile ära peitnud ja toonud laost mingist kapist välja Natalia Smythe'i. Jamiele ei meeldinud Natalia.

„Minu viga. Tahtsin ühe programmeerimiskoodiga ühele poole saada ja me jäime seetõttu hiljaks."

„Kas te töötate arvutitega?" küsis Walter. Tundus, nagu oleks see tema meelest aktsepteeritav elukutse.

„Jah. Minu pere lõi video- ja *online*-mängude maailma võlurite keskkonna. Minu ja mu õe õlul on programmeerimise pool, kuigi õetütred annavad juba ka oma osa."

Surmavaikus. Esimene rünnak. Enamik inimesi pidas videomänge päris lahedaks. Või vähemalt õnnestus selle teemaga alati vestlust alustada.

Jamie mõtles, mida veel öelda. „Kas teie sugulased elavad Bostonis?"

Virginia noogutas otsustavalt. „Smythe'id on elanud Bostonis üle kahesaja aasta. Me ootame, et Natalia jõuaks oma nooruseseiklusega ühele poole ja koliks tagasi koju."

Jama. Teine rünnak.

Nat avas suu: „Minu joogastuudio on ju siin, ema. Minu elu on siin... ka lähemas tulevikus." Jamie tabas Nati pilgus lustliku

sädeme. Ah, tema Nat! Tal oli kange tahtmine väikesed lapsed ja lumememmed teemaks võtta. Tõepoolest, lähemas tulevikus.

„Tulevikku saab alati muuta," ütles Virginia.

Põrgusse. See löök läks liiga kõrgelt ja need kutid, kes seda kätte ei saa, on memmekad.

„Mul on hea meel, et te sellest aru saate. Ju on raske, kui lapsed kasvavad suureks ja elavad oma elu."

Virginia suu vajus lahti. Väga hea löök, nüüd tuleb lõpuni minna. „Te olete kindlasti Nati üle väga uhked. Ta on fantastiline ärinaine. Tema joogastuudiol on väga hea maine."

Virginia suu oli endiselt lahti. „Noh-jah, ühelt Smythe'lt ei saa ju muud tahtagi. Olen kindel, et Natalia väikesel ettevõtmisel läheb hästi."

Jamie tõusis püsti. Oli aeg teistmoodi mängida. Iga hea mängija teadis, et võitlus peab käima sinu väljakupoolel. „Jalutame õige stuudiosse. See on siinsamas lähedal. Te tahate ju kindlasti näha, kuidas see on alates teie viimasest külaskäigust edasi arenenud."

Kolm paari šokeeritud silmi oli kindel viide sellele, et härra ja proua Smythe polnud Nati stuudiosse jalgagi tõstnud.

Walter peaaegu kokutas: „Aga meil on ju laud kinni pandud."

„Pole midagi." Jamie naeratas. „Minu korter on Nati stuudiost ümber nurga. Kui me oleme stuudios ringi vaadanud, teen teile süüa. Ma teen väga head spagetikastet."

Jamie võttis Natil käest kinni ja vedas ta restoranist välja. Nati vanemad järgnesid pisut segadusse aetuna. Ilmselt nad on tomatite suhtes allergilised. Väga kahju.

„Suur tänu," pomises Nat. „Ma suudan ennast ise ka kaitsta, aga suur tänu sulle."

Kindlasti suutis ta seda, aga miks peaks oma vanematega kaitseseisundisse minema?

Nad jalutasid vaikides Nati stuudiosse. Stuudiost väljusid just õpilased, kes piirasid Nati ümber. Nat oli armastatud õpetaja.

Jamie mõtles hetke ja lükkas siis mõned jutuvada emotsioonid Nati vanemate meeltesse. Tundke, kuidas teie tütart austatakse ja armastatakse, te idioodid. See on tema elu, mitte mingi lõbustus.

Ta polnud sugugi kindel, et tema meelteväge suudab Nati vanemate mõtteid muuta. Järgmisel korral on tal abiväge vaja. Laurenil on paari kuu pärast küllalt kogemusi, et neile emotsionaalne siire teha. Sellisesse drastilisse sekkumisse ei suhtutud küll üldiselt hästi, kuid Jamie armastas Nati nii palju, et ta suudab ilmselt veenda Laurenit selles osalema.

Lahe fantaasia, aga ehk tuleks välja mõelda selline plaan, mis ei eelda verivärskete nõidade halvale teele meelitamist.

Nati vanemad sisenesid stuudiosaali, Jamie nende sabas. Ta silme eest käis läbi pilt sellest, kuidas ta siin Nati esimest korda nägi. Siis mängis ta Natile ettetunnetuse mälestuste lindi ette.

Ja mis Nati kõige rohkem rabas, sa vana idioot? Mitte beebi ega lumememm, vaid hoopis jõulud tema perega. Kuidas ta võis küll unustada selle igatsuse, mis Nati sel hetkel valdas? Ta ei teadnud, millised on jõulud koos Walteri ja Virginiaga ning ta kavatses seda vältida nii kaua kui vähegi võimalik.

Pole siis ime, et Nat tema perekonda nii väga armastas.

***

Lauren kõndis mööda Chicago sadamasilda. Ta käis Green-

leydel külas ja oli imetlenud lastetoa seinale maalitud pilti. Greenleydele meeldis oma kodu juures kõik, kaasa arvatud naabrilapse igapäevased külastused.

Isegi tuulel ei õnnestunud ta head tuju rikkuda. Märtsi keskpaiga kohta oli Chicagos tõeliselt ilus ilm, kuid see ei tähendanud veel sugugi, et ilm on soe. Lauren otsustas meeldiva kasulikuga ühendada ja veeta õhtupooliku Chicago lillenäitusel.

Ta käis seal igal aastal. Maaklerina aitas see tal aiakujunduse viimaste trendidega kursis olla. Ja lisaks sellele tegi lillede keskel jalutamine ta tuju heaks.

Sel aastal koondusid kõik seinaedu imetlema. Lauren ise leidis, et on ohtlik panna taimed külili seinale – nii võib ju uputus tekkida. Aga rohelised seinad müüsid hästi ja seega tuleb ka temal nende kohta teadmisi omandada.

Nii hea oli tagasi kodus ja tuttavate asjade seas olla. Aga ühtlasi oli aeg taas harjutama hakata. Sain su sõnumist aru, Jennie. Vähemalt osaliselt.

Tööga järje peale saamiseks kulus aega, samuti pidi ta selgusele jõudma, kuidas siduda töö oma värskete meeltenõia annetega. Ta tabas end rohkem kui ühel korral mõne teise maakleri pähe piilumas, lootes sealt korjata informatsiooni, mis võiks tema klientidele ära kuluda.

Ta leidis oma reeglid ja eetika. Viimasel ajal viis ta suurema osa läbirääkimisi läbi telefoni teel, kus telepaatiast on väga vähe kasu. Kuid klientide emotsioonide lugemine, kui nad kortereid läbi käisid, osutus vägagi kasulikuks.

Ta korjas üles alateadlikud soovinimekirjad ja see tegi õige kodu leidmise märksa lihtsamaks. Viimased paar nädalat olid ta karjääri parimad ja kaks lepingut olid veel allkirjastamise staadiumis.

Kõik see ei jätnud võluväetreeninguteks muidugi eriti palju aega. Kuid Moiral on õigus: ta peab regulaarselt teatud harjutusi tegema. Viimaseid kodukaunistamise trende uurides võib ju ka pisut nügimist harjutada.

Nügimine tähendas seda, et tuleb leida kahest või kolmest inimesest koosnevad grupid ja nende suhtlemist parandada – umbes nii nagu kord varem turul selle poisiga, kellele ei meeldinud brokoli.

Tema ees seisev paar tundus selleks igati sobivat. Väga suure kõhuga noor naine vedas meest ühe stendi juurest teise juurde ja mehele ei meeldinud see sugugi.

Lauren läks leebelt naise meeltesse ja nägi väikest umbrohtu kasvanud aeda. Ja ta nägi ka naise unistust: piknik kuumal suvisel päeval varjulises kohas, beebi troopilises aias lopsakal murul mängimas. Pisut idealistlik küll, aga väga armas.

Lauren uuris mehe meeli. Mehe pea oli täis väga suuri auke, mis tuleb puude jaoks kaevata, suurt segadust aias ja meeletult dollareid iga asja eest, mis naine on välja mõelnud. Kuid ta meeltenurgas oli idee, et kunagi saab ta ehk lapsega palli mängida või väikest kolmerattalist ratast lükata.

Lauren naeratas pildi peale, kus jalgratta sadulas istus viiekuune beebi. See polnud sugugi realistlikum kui naise oma, kuid samamoodi armas.

Ta mõtles hetke. Ju õnnestub mõlemat pisut teise seisukoha poole nügida, kuid maaklerina üritas ta alati kuldse kesktee leida. Ta saatis õrnalt mõlemale kujutise murust, liivakastist ja mõnusast varjulisest puust, mille küljes võiks ehk kunagi kiik rippuda.

Mees vaatas ringi ja osutas ühele puitraamistuses peenrale. Lauren oli üllatunud. Seda polnud ta küll osanud oodata. Kuid

uuesti mehe pähe minnes mõistis ta, et see oligi seal olemas. Puuraamis peenrad ja liivakastid on ju väga sarnased.

„Mis sa nendega tegid?“

Lauren võpatas. Naine ta kõrval oli riietatud musta ja tundus ühteaegu uudishimulik ning kahtlustav. Ta võttis kaelas rippuva ripatsi pihku. „Mis sa nendega tegid?“ küsis naine uuesti.

Pagan. Talle polnud õpetatud, mida teha siis, kui vahele jääd. „Ma ei saa aru, mis te silmas peate.“

Naine tõmbas silmad kissi, surus ripatsit ja Lauren tundis, kuidas üritatakse kohmaka katsega ta meeli skännida. Ta tugevdas barjääre.

„Vau! Sa oled hea,“ ütles naine talle kätt andes. „Ka mina olen nõid. Ma olen natuke empaat, aga üldiselt rohkem selline kodukaitsja nõid.“

„Tere, mina olen Lauren.“ Ja sõnatu, mõtles Lauren.

„Ma ei teadnudki, et Chicagos on veel empaate. Kas sul on muid võimeid ka?“

Lauren raputas pead. Tal polnud vähimatki kavatsust hakata keset lillenäitust rääkima kanaliseerimisest või muudest asjadest.

„Kahju. Meil on vaja täisringi saamiseks kedagi, kes suudaks kutsuda õhu.“ Naine pistis käe kotti ja võttis sealt visiitkaardi. „Meil on homme õhtul kokkusaamine ja sa oled oodatud. Mina võin sinu võluväe olemasolu kinnitada. Kui tunned huvi, siis tule kella seitsmeks kohale.“

Lauren vahtis naise eemaldudes kaarti. *NÕIAKUNST – raamatud, pajad, keeduse koostisained ja palju muud.* Oh taevane arm küll.

Kahekümne teine peatükk

Lauren istus laua ääres, ees pooleliitrine anum Mud Pie jäätisega. Ta leidis, et Karamel Sutra pole nelja-aastastele sobilik.

Aervyn naeratas talle arvutiekraanilt vastu, ees samuti kauss Mud Pie jäätisega. Nell ei andnud talle tervet karpi kätte.

„See läigib ja on punane ja sõidab väga kiiresti!" Aervyn oli oma uuest rattast vaimustuses.

„Kas sa pidurdada ka oskad?"

Aervyn kehitas õlgu. „Pean tagurpidi väntama, aga see ei jää mulle meelde. Kui ma millegi vastu sõidan, siis lihtsalt pordin ennast – nii on lihtsam."

Lauren osutas lusikaga ekraani poole. „Ei ole siin midagi. Sa pead pidurdamise ära õppima, muidu ma ei julge sulle külla tulles vaadata, kuidas sa rattaga sõidad."

„Ma võin sind ka portida."

„Aga mis siis, kui sul ühel heal päeval ei tule nõidumine välja ja sa ei oska pidurdada? Siis sõidad mäest alla otse ookeani ja mis siis saab?"

Aervyn itsitas selle peale. Ta üritas lõualt jäätist lakkuda, aga sellest ei tulnud midagi välja. „Nõidumine tuleb alati välja. Ja pealegi oskan ma ujuda."

Lauren ei osanudki öelda, millal ta nelja-aastase jaburasse loogikasse armus, kuid videovestlused Aervyniga olid parim osa ta päevast. Ta kuulis, kuidas ukse avanes.

„Kuss," sosistas ta. „Onu Jamie tuleb. Ole tasa, siis saad talle üllatuse teha, kui ta siia jõuab."

Valitses täielik vaikus. Lauren oli hämmeldunud, kuid märkas siis, et laps oli arvuti hääletu peale pannud. Igavene kelm. Enda taga Jamie samme kuuldes tegi ta Aervynile silma.

„Üllatus, onu Jamie! Mina olen, Aervyn!"

Lauren tundis lausa karjatusena Jamie igatsust lapse järgi. Oh pagan küll. Meeltenõida ei tohi üllatada, isegi sellist mitte, kelle oskused on nõrgavõitu. Kuna Jamiel polnud barjäärid paigas, edastas ta kõik, mida õepoja nägu nähes tundis.

Lauren tõusis püsti, et Jamie saaks tema kohale istuda. Mõne sekundiga olid Jamie barjäärid paigas ja ta oli taas sõbralik onu Jamie, kes lobises Aervyniga ja ütles uue ratta kohta just seda, mida vaja. Nelja-aastasel pole vähimatki probleemi ju kogu juttu uuesti rääkida.

Lauren pöördus pisarsilmselt seina poole. Ta ei teadnud seda. Ta polnud kogu selle möllu sees lõpuni aru saanud, mida Aervyn Jamiele tähendab.

Nende suhe oli pigem isa ja poja kui onu ja õepoja oma. Noh, mitte just päris. Aervynil oli väga tore isa ja lisaks sellele veel palju inimesi, kes teda väga armastasid. Kuid see, mida Jamie selle väikese poisi vastu tundis, oli midagi erilist, ning Chicagosse tulek oli talle väga valus.

Lauren ootas vaikselt, kuni videovestlus kokku tõmmati, ja üritas otsusele jõuda, kuivõrd oma nina Jamie asjadesse toppida.

Jamie tõstis pilgu. „Räägid või?"

Lauren andis talle jäätisenõu. „Sa igatsed ikka kohe väga tema järele."

„Jah."

„Kuule, kui sa sööd minu jäätist, siis räägi täislausetega. Selline on selle maja reegel."

Jamie naeratus ei jõudnud ta silmadesse. „Ma igatsen nende

kõigi järele, kuid eriti just Aervyni järele. Lapsega on kaugelt raskem sidet hoida."

„Me lähme ju vähem kui nädala pärast sinna."

„Ma tean." Jamie pidas pausi ja uuris jäätisetopsi. Ju ei ravi jäätis päris kõike. „Ta rääkis, kuidas ta õpingud edenevad. Jennie teeb temaga harjutusi. See on hea. Mina keskendusin temaga liialt loodusjõududele ja nõiduste tegemisele."

Ja Lauren igatseb ka oma õpilase järele. „See on su kõige tugevam külg, nii et see on igati arusaadav."

„See oli lihtsalt vahva. Kogu see asi. Aervynil on palju energiat ja temaga sai teha igasuguseid asju, mida enamiku nõiaõpilastega teha ei saa. Õigupoolest ei saa neid peaaegu mitte kellegagi teha. Ja selle järele igatsen ma ka." Ta vaatas Laurenile otsa. „Kas sina tunned puudust, et ei saa temaga koos võluda?"

Lauren ei teadnud, kas lohutada või rääkida tõtt. „Mõneti. Aga kui päris aus olla, siis see California nädal oli päris pöörane. Nii hea on natuke lõdvemalt võta ja üritada oma elu järje peale saada."

Jamie noogutas. „Sealne elu võib ka siis pingeliseks osutuda, kui oled seal üles kasvanud. Sellepärast mul oligi tavaks mootorrattaga Carmelisse sõita."

Pagan, veel üks asi, mis tekitab koduigatsust. Tuleb teemat muuta. „Kas tahad täna ühele nõidade ühingu kogunemisele minna?"

Jamie vaatas talle otsa niisuguse näoga, nagu oleks Lauren teda orgiale kutsunud. „Kas tahad nendega liituda?"

„Ma ei tea isegi päris täpselt seda, mis asi see nõidade ühing üldse on. Mu silme ees on pilt paja segamisest ja Shakespeare'i tsiteerimisest, aga nagu kõik muu, mis ma koolis nõidade kohta

õppisin, pole ka see ilmselt õige."

„Teoreetiliselt on tegu nõidade grupiga, kes töötavad koos." Jamie näol oli piinatud ilme.

„Aga praktiliselt?"

„Praktiliselt kiputakse seal tegema rituaale ja tegelikku võluväge on väga vähe."

Lauren mõtles Ocean Reachi täisringile. „Erinevalt ookeani ääres lõkke ümber laulmisest." Tal olid mõnusad mälestused öisest suhkruvati röstimisest ja magava Aervyni autosse tassimisest."

„Meie oleme Californias oma rituaalidega üsnagi minimalistlikud. Moira pere on pisut traditsioonilisem, nemad järgivad rohkem nõiakunsti ajalugu."

Laurenil oli kristallselge mälestuspilt sellest, milline Jamie õhku kutsudes välja nägi: ta käed olid taeva poole tõstetud ja tuul sasis ta juukseid. Ükskõik kui minimalistlikud rituaalid ka olid, oli Jamie läbi ja lõhki nõid. „Aga iga grupp on siis omamoodi?"

Jamie kõhkles. „Mul pole õigus midagi eeldada. Olen paljudega, kes selliste gruppidega liituvad, armujooki keedavad ja end nõiaks nimetavad, kokku puutunud."

Lauren andis talle naerma puhkedes „Nõiakunsti" visiitkaardi. „Bingo!"

Jamie pööritas silmi. „Kust sa selle said?"

„Harjutasin eile lillelaadal nügimist. See naine, kes mulle kaardi andis, sai pihta, millega ma tegelen."

„Sa jäid vahele?" Jamie võttis lusikatäie jäätist.

„Raske öelda, kui palju ta üles korjas, aga midagi kindlasti. Ta üritas mind skännida. See oli nii rohmakalt tehtud, et Jennie oleks ta kohe treenima pannud, aga ta oli tõesti meeltenõid. Ni-

metas end empaadiks."

„See veel puudus! Kehva ettevalmistusega empaat on just see, mida Chicago vajab."

Lauren naeris selle peale. „Ta kutsus mind täna õhtuks oma ühingu koosviibimisele. Minu arust peaksid sina ka kaasa tulema."

„Püsi kodus ja söö jäätist. Nii on õigem, usu mind."

Kui see kogunemine viib Jamie mõtted Aervynist eemale, tasuks see käik ära. „Tulen sulle pärast tööd järele. Annan sulle enne isegi süüa."

„Tule parem Nati õhtusesse tundi. Kui mina pean ära kannatama, et tuleb silda ja poolspagaate teha, siis pead sina ka neid taluma – kusjuures need poolspagaadid tuleks ära keelata. Seejärel võime koos sööma minna ja tulla siia filmi vaatama."

„Tänan üritamast – ja mis puutub spagaatidesse, siis olen sinuga sama meelt. Trenn, õhtusöök ja siis saadame Nati koju ja lähme vaatame need nõiad üle." Ta tegi Jamiele silma. „Nad on sinust kindlasti vaimustuses. Neil olevat vaja õhunõida oma ringi jaoks."

Jamie oigas jäätisenõuga vehkides. „On sul veel? Kui ma pean amatööridega maid jagama, siis olen suurema portsu välja teeninud."

Lauren läks kööki. „Mul on Karamel Sutrat."

***

Joogasaal oli õhtuse keskmise taseme tunni ajal paksult täis. Lauren ei kujutanud ette, kuidas Nat sai üldse mattide vahel liikuda. Kui mõni peaks puu asendis kukkuma, langeks pool saali

nagu loogu.

Lauren ja Jamie liitusid tagumises reas teiste kohmakatega. Esiridades olid vorm ja paindlikkus märksa paremad.

Kuid Jamie polnud enam sugugi eksinud olemisega ja kui Nat pooside nimetused ette luges, teadis Jamie täpselt, mis tuleb teha. Nii suured edusammud on kolme nädala jooksul võimalikud üksnes siis, kui sa teed iga päev joogat. Vaat, mis tähendab armastus.

Kardetud spagaatideni jõudes ilmutas Jamie siiski mõningaid mässumeelsuse märke. Lauren katsetas kergemat teed: tee nägu, nagu näeksid vaeva.

Kuid kahjuks polnud Nati üldse nii lihtne ninapidi vedada kui kooliaegset ajalooõpetajat. Võis siis oli ta liiga tark, et tagumine rida poolspagaatide ajaks omapäi jätta. Nati karmi pilgu all õnnestus isegi Jamiel vaagnas ruumi leida, mida iganes see ka peaks tähendama.

Paar minutit põrandal pikaliasendis, mis tuli tagumisel real eriti hästi välja, ning õpilased lahkusid saalist. Jamie ja Lauren seisid Nati kõrval, kui teised sööma, koju või diivanile pikutama läksid.

„Oli vast palju rahvast," tõdes Lauren.

Nat oli pisut mureliku näoga. „Oli jah. Ma ei teagi kohe, mida teha. See pole jooga jaoks just kõige parem, kui rahvast nii palju on."

„Tasakaaluharjutustes on niimoodi lihtsam mitte pikali kukkuda," märkis Jamie. „Ikka on keegi, kellest kinni haarata."

Nat puhkes naerma. „Ei viili midagi. Teie, tagumise rivi tegelased, olete täiesti käsiteldamatud."

Jamie toksas Natile roietesse. „Mis asja? Neelasid õigekeelsusõpiku alla või?"

Ega sa ei pannudki palju mööda, mõtles Lauren. Huvitav, kui paljudel joogaõpetajatel on inglise keeles ja kirjanduses maksimumhinne? „Võiksid suurematesse ruumidesse kolida. Ma võin meie äripindade maakleri käest uurida, kas on midagi saadaval."

Nat ohkas. „Kas siis võtta suuremad ruumid või teha rohkem rühmi, kuid meie tunniplaan on juba niigi tihedalt täis. Kõik õhtused rühmad kohe pärast tööpäeva lõppu on nüüd samamoodi täis nagu see. Paari päeva eest tuli matt lausa kahe peale võtta ja teha partnerjoogat, sest muidu poleks kõik ära mahtunud."

„Sellisel juhul mõtle suuremate ruumide peale," soovitas Jamie. „Laurenil on õigus – see on loogiline samm."

Nat vaatas stuudios ringi. „Siit on nii raske ära minna. Kas mäletad, Lauren, kui me käisime esimest korda neid ruume vaatamas?"

„Jah. Üür lõi sul jalad alt, aga asukoht oli õige."

„Nii sa mulle pähe tagusid jah. Ja sul oli õigus."

Lauren naeris selle peale. „Ma ju ütlesin."

Nat vaatas Jamiele otsa. „Nii saigi Lauren oma esimese töö. Ta avaldas mulle sügavat muljet, kui ta maaklerile augu pähe rääkis. Mõnes mõttes oli see meie mõlema algus."

„Kui see sulle oluline on, siis jäta see alles," soovitas Jamie. „Ava lihtsalt mõnes teises kohas teine stuudio."

Jamie saab temast tõesti aru, mõtles Lauren. Jamie muretu enesekindlus peletab kahtlused, mille käes Nat lapsepõlvetraumade tõttu vahel ikka veel kannatab.

„Mul polegi vaja nüüd kohe otsustada," ütles Nat. „Lauren, ehk leiad siin läheduses paar kohta, mida vaadata."

„Muidugi. Tean ühte, mis on praegu vaba. Kui tahad, võime kohe homme hommikul seda vaatama minna."

Nat noogutas ja võttis Jamiel käest kinni. „Ütle, millal ja kuhu tulla."

Asi on tõesti tõsine, kui Nat võtab Jamie kaasa uut stuudiot vaatama. Lauren hoidis silmad lahti maja osas, mida Jamie oma ettetunnetuses nägi. Tundus, et on aeg sellele tõsisemat tähelepanu pöörata.

Ta kavatses pärastpoole selle teemaga põhjalikumalt tegelda. Nüüd aga tuli sööma minna ja siis amatöörnõidade õhtule.

***

See ei pruugi üldse kohutav olla – ja muidugi, ka teod maitsevad hästi, kui neile peen prantsuse nimetus anda. Jamiel polnud aimugi, kuidas ta lasi Laurenil ennast sellisele kogunemisele vedada. Ju siis tabas Lauren ta väga nõrgal hetkel.

Ausalt öelda polnud tal selliste kogunemistega erilisi kokkupuuteid. Ülikooli ajal oli üks üsnagi tõsine seltskond üritanud teda kaasata, kuid üldiselt ei kutsutud sinna eriti võõraid.

Ta sai mõistusega võttes aru, et igal nõial polnud just võimalust kasvada üles peres, kus vägi on tavalisem asi kui tedretähnid. Ta polnud sugugi omaette toimetav nõid – talle oli juba lapsepõlvest peale ringiga töötamine pähe taotud. Meeskonnatöö võõrastega oli aga hoopis teine asi.

Nõiapoele lähenedes uuris ta selle vaateakent. Aknal olid raamatud, kristallid ja väga roostes vana pada – kõik sellised asjad, mida võiski oodata. Ta ei tahtnud mõeldagi, mis vastikuid teaduseksperimente selle pajaga oli tehtud. Tema tundis vaid üht nõida, kel on pada, ning tolle nõia pada oli vaskpõhjaga ja säravalt puhas. Moira ei salliks elu seeski räpaseid töövahendeid.

Lauren osutas itsitades podisevale punasele asjandusele, mille ümber oli mitu pudelit sildiga „Armujook".

Jamie üritas veel kord Laurenile mõistust pähe panna. „Meil pole veel hilja ära minna."

Lauren haaras tal naerdes tugevamalt käest kinni. „See on kindlasti lahe. Ehk ma saan ka armujooki."

Pagan. Miks küll naised alati selle värgi õnge langevad? Jamie tõmbas ust, kuid see ei avanenud. Suurepärane. Ehk nad tulid valel päeval.

„Kas te tulite kogunemisele?" küsis pikas sinises mantlis naine, kes oli Jamiest oma kolmkümmend sentimeetrit lühem.

„Jah," vastas Lauren. „Kohtasin eile üht naist, kes kutsus mind siia. Ta ei öelnud oma nime, aga ta on empaat."

„Aa, Liriel. Mina olen Beth, tulenõid ja selle kogunemise juht." Ta kehitas Jamie poole vaadates õlgu. „Kes tema on?"

„Minu sõber."

„Kahjuks ei saa mittenõiad meie rituaalides osaleda."

„Ta on nõid," kinnitas Lauren.

Beth mõõtis Jamiet pealaest jalatallani. „Kas sa saad seda tõestada?" küsis ta. „Enne kui lubatakse koosviibimisel osaleda, peab keegi tõestama, et tegu on nõiaga. Keegi, kes on juba meie grupi liige."

Jamie prõmmis külmetavate jalgadega vastu maad. Kas see seltskond ei saa siis lihtsa väeskänniga hakkama? Neetud amatöörid. Kuid tal polnud tahtmist ära külmuda. Naine ütles, et ta on tulenõid. Jamie haaras kähku väest kinni ja ta pihku ilmus väike kera. „Kas sellest piisab?"

Ta tajus Bethi šokki. „Kas sa suudad seda siis ilma ettevalmistuseta teha?"

Päris kindlasti kohe amatöörid. Selle nõidusega saavad Jamie tuleandega õpilased juba paari nädala järel hakkama. „Suudan. Kas sellest piisab, et külma käest sooja pääseda?"

Beth oli segaduses. „Õhtu on päris ilus, aga jah, astuge sisse."

Sees ootas veel viis inimest, kaasa arvatud seesama musta riietust kandev naine, kes Laurenit tervitas. Nii et see on siis Liriel.

„Lauren on see empaat, kellest Liriel meile rääkis. Ta võttis sõbra ka kaasa. Jamiel on tulevägi. Mina kinnitan seda." Tundus, et sellest kinnitusest piisas seltskonnale.

Beth tutvustas kähku ka teisi. Jamie tegi käsi surudes kiired skännid. Kui ta peab amatööridega ühes ruumis olema, siis on vähemalt hea teada, kellega tegu.

Bethil oli kõige tugevam loodusvägi: tuli ja pisut vett. Teised kaks olid väga väikese väega, ühel neist vesi, teisel maa. Lirielil oli üksnes meelteväg. Ja ülejäänud kahel polnud Jamie hinnangul mingit väge.

Ta saatis ettevaatlikult Laurenile küsimuse. *Kas peale Lirieli on kellelgi veel meelteväg?* Lauren raputas pead. Lihtsalt vapustav! Üks nõid, kel on päris korralik vägi, kuid kahtlane ettevalmistus, kolm nõrka nõida ja kaks mittenõida. See värk võib veel väga kehvasti lõppeda.

Beth vaatas Jamiele otsa. „Meil oli täna plaanis ringitööd teha. Milliseid elemente sa valdad? Tuld kindlasti, aga oleks hea, kui sa saaksid veel mõne elemendiga töötada."

Jamie leidis, et on selle eest väärt vapruse medalit. Ta kehitas õlgu. „Tundub, et teil pole õhku, nii et ma võin õhu võtta. Lauren on kanaliseerija."

Viis tühja pilguga nägu. Üksnes Beth näis mõistvat, millest jutt käib. „Olen kuulnud, et rannikul kasutatakse ringitöös sellist

nõida, kes ringile kanaliseerib – kas sa pead seda silmas?“

Peaaegu. „Jah. Kui te kanaliseerijat ei kasuta, siis võib Laureni koos Lirieliga monitoorima panna.“ Nii peaks Lauren tulejoonelt eemal olema.

Võta gaas maha, tüdruk, saatis ta Laurenile. *Sa ei saa kanaliseerida, kui tema ei oska nõiduda. Vaatame, milleks nad üldse võimelised on.*

Ju see klappis Bethi plaaniga. Ta viis seltskonna tagumisse tühja ruumi ja nad moodustasid ringi. Jamiel oli tahtmine nende tähelepanu vigadele juhtida, kuid ta otsustas siiski suu kinni hoida.

Veeandega naine seisis maa positsioonil koos mehega, kellel oli tõepoolest teataval määral maaväge. Kaks ilma igasuguse väeta naist seisid vee positsioonil.

Jamie tegi kähku endamisi nõiduse ja moodustas grupi ümber õpilasringi. Kuna selle kireva ringi juht oli tulenõid, siis võib siin igasuguseid asju juhtuda.

Ta vaatas, kuidas ring rituaaliga alustas. Bethi auks tuli öelda, et ta ei uhkeldanud niisama. Nad kutsusid välja elemendid ja nad asusid asja kallale. Kui saabus aeg õhk kutsuda, haaras Jamie üksnes väikese väädi. Ta ei tahtnud kellegi voole liiga teha.

Jamie nõidujasilm märkas, kuidas Beth nägi tohutu suurt vaeva, et kõik väeniidid kokku köita. Vesi tuli ringi valel poolel seisvalt naiselt, maaväega mees oli liiga nõrk, et üldse kellegagi sidet luua, ja kaks naist, kel polnud üldse mingit väge, tekitasid ringi voolus suure augu.

Kuna Jamiel polnud midagi paremat teha, saatis ta Laurenile meeltelingi, et ta näeks, mis sünnib. *Ma ju ütlesin sulle.* Ja Laureni auks peab ütlema, et ta tundis tõesti õudu.

Nõia kohta, kel on nigel ettevalmistus ja peaaegu kasutu

ring, tegi Beth rohkem, kui Jamie oskas arvata. Beth süütas kaks küünalt ja sai ka kolmanda peaaegu põlema.

Ja kui Beth ringi lahti lasi, tuli grupi võidutants Jamiele täieliku ootamatusena. Tal kulus hetk, et mõista, mis lärm see on, kuid tundub, et neil polnud iial õnnestunud süüdata rohkem kui üks küünal. Kaks küünalt oli tohutu saavutus ja Beth sai aru, et oleks peaaegu kolmanda ka põlema saanud.

Nad üritavad, saatis Lauren. *Sa võiks ju neid aidata.*

Sa oled mulle võlgu, saatis Jamie talle vastu. *Ja kuidas veel.* Kuid Laurenil oli õigus. Jamiele oli lapsepõlvest peale selge, et kogenumad vastutavad koolitust vajavate nõidade ettevalmistuse eest. „Beth, minu arust oleks kasulik ringis mõned muudatused sisse viia.“

Beth oli küünla süütamise võimest ikka veel seitsmendas taevas. „Millised muudatused?“

„Sul on siin mõned nõiad vales kohas ja paaril teist pole üldse loodusväge.“

See ei kukkunud just kõige taktitundelisemalt välja. Beth tõstis mässu mahasurumiseks käe. „Kust sa seda tead?“

Jamie lootis, et Laurenist hoovab kindlust tema võimete osas. Talle kuluks abi marjaks ära. „Ma koolitan nõidasid. Loodusjõudude hindamiseks on olemas üks lihtne skaneerimisvõte.“

Jamie osutas ükshaaval neile, kes kohal olid. „Sinul on veevägi, mitte maa. Sina surud vee-energiat ringi valest kohast ja see viib asjad tasakaalust välja. Teie kaks, teil ei taju ma mingit väge. Selle tulemusena on ringi voos auk. Beth, sul on päris korralik vägi, aga sa pead ringi kooshoidmiseks liiga palju vaeva nägema ning sul ei jää nõiduse jaoks enam suurt midagi alles.“

Üks naine, kelle Jamie oli just äsja mittenõiaks tembelda-

nud, oli niisuguse näoga, et võiks Jamiele kallale karata. „Kuidas sa julged siia meie kogunemisele tulla, kus ma olen kümme aastat liige olnud, ja väita, et ma ei ole nõid?“

Jamie katsetas uuesti. „Ma ütlen ainult seda, mida ma märkasin. Kui teie eesmärk on tugevam ring, siis tuleks kasutada tõelise maa, tule ja vee väega inimesi, ja vähemalt täna saaksin mina õhk olla. Kui soovite, võin teile lihtsa ringitreeningu harjutuse teha. Beth, sa peaksid laskma siis minul juhtida, aga ma ei saa tekitada meeltekanalit, et sa näeksid, mida ma teen.“

Kostis vali protest. Lauren saatis Jamiele: *Jamie, sa pead neile näitama.*

Olgu. Jamie tegi käega ringi ja süütas peamiselt etenduse pärast kõik ruumis olevad küünlad. Sellele järgnes aukartlik vaikus.

Lõpuks avas Beth suu. „Näita.“ Beth ja teised kaks astusid Jamie näidatud kohtadele.

Jamie õpetas neile nüüd juba rahulikumalt, kuidas loodusjõude välja kutsuda ning väge ühendada. Ta selgitas iga sammu põhjalikult ja arusaadavalt.

Kui ta oli kogunud nii palju väge, et tema arvates suutis see algajate ring seda kanda, viis ta ellu lihtsa nõiduse, millega reeglina lapsi lõbustatakse. Ringi keskel hüplesid värvilised tulekerakesed.

Kui ring nüüd lahti läks, ei liikunud keegi paigast. Jamie katkestas vaikuse: „Beth, kas sa said kõigest aru?“

Ikka veel sõnatu Beth noogutas väga mõtlikult. *Jamie.* Laureni meeltehääl oli nõudlik. *Me peame lahkuma. Loe ruumi.*

Jamie tegigi seda ning skaneeris ruumi. Temal polnud küll murdosagi Laureni väest, kuid isegi tema tundis vaikuse varjul pulbitsevat tormi.

Need kolm, kes tema ringis osalesid, nautisid sellise väe järellainetust, mida nad polnud iial varem kogenud. Ülejäänud kolmest hoovas aga aukartust ja pahameelt. See nõidade kohtumine ähvardas vägagi plahvatusohtlikuks kujuneda.

Laurenil on õigus. Beth peab nende juhina vaeva nägema ja kui ta siia jääb, lisab see lihtsalt õli tulle, mille Beth peab hiljem kustutama.

Jamie tõusis, et lahkuda, seisatas hetkeks Bethi kõrval ja andis talle oma kaardi. „Sul on võimalik end edasi arendada. Kirjuta mulle, kui sa selle vastu huvi tunned.“

Ta järgnes Laurenile, lahkudes kogunemiselt vapustatumana, kui tahtis endale tunnistada. Potentsiaali oli seal vast rohkem, kui ta oli arvanud. Parasjagu nii palju, et ta tundis igatsust õiges, pädevas ringis töötamise järele.

Paljud nõiad elasid suurtest nõiakeskustest eemal ja nad said väga kenasti hakkama. Ka tema saab sellega hakkama. Päris kindlasti.

Kahekümne kolmas peatükk

Lauren andis Natile kausta, mille vahel oli info sobivate pindade kohta. „On kolm kohta, mida tasuks täna hommikul vaatama minna, aga see siin on minu arust parim, nii et alustame sellest."

Maaklerid pidid tajuma, kuidas elamispinda esitleda. Mõnele kliendile tuli näidata paljusid teisi võimalusi, enne kui viia ta parimat vaatama. Nati puhul tuli aga alustada parimast.

Lauren avas maja ukse. „Siin on kaks korrust ja sellel korrusel on väga asjakohane vastuvõturuum juba olemas. Siin on ruumi ka väikesele poele ja garderoobile. Kanalisatsioon ja duširuumid on olemas, nii et ümberehitus ei tohiks eriti kalliks minna. Eriti veel, kui õnnestub läbi rääkida, nii et ehitustööd käivad üürihinna sisse."

Nat oli rabatud. „Kui suured ruumid. See on suur töö, et need vajadustele vastavaks teha, aga müügipind oleks tõesti väga hea. Ma olen mõelnud joogatarvete müümise peale."

„Ma tean."

Nat puhkes naerma. „Kas ma olin sulle jälle katsejäneseks?"

Viimasel ajal mitte, mõtles Lauren. „Ei, ma pidanudki sinuga pingutama. Nägin su stuudios leti all prAna ja Gaiami kataloogi. Meile, maakleritele, makstakse selle eest, et me niisuguseid asju märkaksime."

Jamie tuli sisse, kohvikann käes. „Kuulge, see on ju tohutu suur. Nat, sa saaksid siin poe avada."

Lauren puhkes naerma. „Sa oled rongist maha jäänud. Nat tellib juba kaupa. Lähme ülemisele korrusele. Sinna tuleks siis

treeningsaal."

Trepist üles minnes otsustas Lauren, et kui su klient on su parim sõber, siis võib lubada natuke teistsuguseid võtteid. „Nat, sule silmad." Lauren viis ta ruumi keskele ja keeras näoga nurga poole, kus kaks klaasist seina kokku said. Jamie noogutas juba heakskiitvalt.

„Nii, Nat. Vaata, mis sa arvad." Ta tundis seda klikki, mis tähendab, et klient ja kinnisvara suhtuvad teineteisesse tõsiselt. See polnud tegelikult eriline üllatus, sest need ruumid olidki imelised. Kaks klaasist seina, kaks tellistest ja kaunid säravad puitpõrandad.

Nat keerutas õnnelikult ringi ja vajus siis graatsiliselt tagurpidi silda. Ta tõusis kätele ja keerutas veel kätel käies ringi, enne kui naerdes põrandale vajus.

Lauren müksas Jamiet. Jamie oli unustanud Nati vaadates barjäärid luua. On asju, mida ei tohiks jagada, ja liiatigi oli Jamie kujutlusvõime liiga leidlik.

Üsna häbeliku olemisega Jamie lõi endale kähku barjäärid.

Nat ajas end istuli ja vaatas pisut rahulikumalt ringi. „Lauren, see on ju vapustav. Siin saaksin oma stuudiot tõesti edasi arendada. Aga üür hirmutab mind pisut. Kas ma üldse tahangi kuulda, mida selline kesklinna pind maksab?"

„Ilmselt mitte. Tegu on suure ja hirmuäratava numbriga, aga su sissetulek kasvab samuti, eriti veel siis, kui sa alumisel korrusel poe avad. Ja läbirääkimiste ruumi on alati."

Nat puhkes naerma. „Kuna sa keeldud mulle üürihinda ütlemast, on selge, et see on väga vinge."

Jamie vehkis paberitega. „Siin on kirjas, et nad on huvitatud ka hoone müümisest."

„On, aga minu arust ei tasu sellepärast muret tunda. See aitab meil võib-olla isegi parema üürihinna välja kaubelda, sest kasumliku üürnikuga saab hoone eest kõrgemat hinda küsida."

Jamie ei pööranud ta jutule suuremat tähelepanu. „Kui palju selle maja eest küsitakse?"

Lauren pilgutas silmi. Ta tajus ostja vaibi. Jamielt? „Minu teada küsivad nad kaheksa miljonit, aga ma pean üle kontrollima."

Nat jõudis ka lõpuks teistega samale lainele. „Jamie, mul pole võimalik kogu seda maja ära osta. Võib-olla mõni väike kuskil eeslinnas, aga seda siin küll mitte."

„Võlurite keskkond aga saab seda teha. Me oleme Nelliga arutanud, et peaks osa kapitali investeerima, ja see tundub igati arukas koht. Ilus vana maja, väga hea asukoht, vapustav üürnik." Ta naeratas Natile. „Ma võin teatud teenete eest sulle isegi üürisoodustust teha."

Lauren arvas, et tema näol on ilmselt samasugune juhm ilme nagu Nati omal. „Kas teil on siis nii palju vaba raha, et Chicago kesklinnas maja osta?"

„Jah. Raamatupidaja pahandab pidevalt meiega. See tehing teeks talle suurt rõõmu. Lauren, kas sa saad palun korraldada nii, et maja ehituslikult üle vaadataks? Laenu me ei võtaks – me saaksime kohe raha üle kanda, nii et vaata, kuidas see hinda mõjutab."

Oli näha, et see polnud Jamiel sugugi esimene kinnisvaratehing. Aga endal oli tal elutoas sõbralt saadud kolledžiaegne vana diivan! Kogu selle nädala jooksul, mis ta oli Californias veetnud, ei paistnud kuskilt välja, et tegu on miljonär-nõidadega.

Kuid siis mõistis Lauren, et see on tõeline kirss koogi peal. Ta haaras täiesti rabatud Nati käed pihku. „Sa pead mulle ühte asja lubama."

Lauren saatis Jamie poole laia naeratuse. „Ma palun sind väga: palun luba mul juures olla, kui su vanemad saavad teada, et ta on rikas."

***

„Kas me ei võiks netist osta? See on nii paganama tüütu."

Jamiele ei meeldinud tolle päeva üritus karvavõrdki. Nad sõidavad kolme päeva pärast Californiasse, kuid kolmikutele polnud veel kingitustki. Lauren võttis tal käe alt kinni, et ta plehku ei paneks. Nad olid ju ometigi Chicago peamisel ostutänaval, mitte mõnes kohutavas äärelinna ostukeskuses.

„Kui sa aitad meil hea kingituse leida, siis saame sellega kiiremini ühele poole," ütles Nat tal teise käe alt kinni võttes. „Mis me peaksime neile kinkima?"

Jamie vaatas ringi, näol klassikaline meesterahva ahastus. „Teisel pool tänavat on Apple'i pood. Tüdrukud on head kodeerijad – võiksime neile elektroonikat osta. Lähme vaatame uusi Macbooke."

Lauren puhkes naerma, tabades ära Jamie kavaluse, kuidas poodides käimisest pääseda, kuid hakkas siis mõtlema. Ginia ja Mia olid ju jututoa videokeskkonna sisuliselt kahekesi loonud.

Pool tundi hiljem lahkusid nad Apple'ist, kaasas kolm graveeritud ja pakitud sülearvutit. Lauren oli ikka veel šokis sellest summast, mis tema kolmandiku moodustas. Tuli välja, et Macbooki esialgne konfiguratsioon polnud kaugeltki küllalt hea. Jamie lisas kõikvõimalikud uuendused ja lisad. Tüdrukud on kindlasti väga elevil, kui nad kingituse kätte saavad.

Ta pead läbistas paanika. Lauren pani end automaatselt

kaitstes kähku barjäärid püsti ja otsis skaneerides selle allikat. Üks mees tuiskas inimeste vahel edasi-tagasi, otsides midagi meeleheitlikult. Jamie tabas ilmselt ka paanika ära, kuigi ei saanud veel aru, kust see pärineb.

Lauren leidis, et see on küll selline juhtum, kus kõigepealt tuleb teise pähe kiigata ja alles siis andestust paluda. Ta sisenes mehe pähe. Kadunud laps. Armas pruunide lokkis juustega mudilane.

Nii, see on asi, kus saaks ehk abiks olla. Lauren lähenes mehele. „Kas ma saan teid aidata?"

„Mu laps. Ma kaotasin oma tütre ära. Kolmeaastane, kollase vihmajopega. Ta oli hetk tagasi veel siin."

„Mis ta nimi on?"

„Delancy. Aga ta ei kuule teid, ta on kurt." Isa lausa vibreeris paanikas. Poe ka ime. Lauren hakkas tema tundeid jagama. Kuidas leida Chicago kõige vilkamal tänaval kadunud last, kes on veel kurt? Juba mõte liiklusele pani tal sees keerama.

„Lauren." Jamie raputas teda õlgadest. „Sa leiad ta üles. Skaneeri. Kohe. Ta ei tohiks veel su raadiusest väljas olla."

Kuidas ta oma meelteanded küll ära oli unustanud? Lauren üritas kähku end kokku võtta. Nat rääkis vaikselt lapse isaga. Tore. Mehe paanika tõttu oli Laurenil raske midagi näha.

Lauren otsis peatänava tuhandete meelte seast väikest eksinud tüdrukut. *Delancy, kullake, kus sa oled?* Ta skaneeris tänava ühte ja siis teist poolt. Uuesti. Ei midagi.

Jamie ühines ta meeltega. *Katseta maju. Võib-olla ta läks mõnda poodi sisse.*

Lauren saatis oma ärrituse Jamiele. *Ma ei saa. Mul pole piisavalt väge. Ma ei leia teda.*

Jamie saatis talle oma väge juurde. *Kasuta seda. Nii nagu sa ringis tegid, aga nüüd kasuta seda ise.*

Lauren haaras väe. Pühade vahe, ta nägi lausa betoonseinte taha. Ta püüdis näha nii kaugele, kui ta uus nägemisraadius võimaldas. Miks just täna on nii palju inimesi tulnud sisseoste tegema?

Delancy meeled oleks tal peaaegu nägemata jäänud. Laps-unistaja oli vaid väga nõrgalt oma nimega seotud. Ei, ta mitte ei unistanud, vaid oli hoopis raamatusse süvenenud.

Lauren vaatas ahastades ringi. „Raamatupood. Ta on raamatupoes."

„Bordersi raamatupood." Nat jooksis põhja poole, vedades lapse isa endaga kaasa. Pagan, see on ju peaaegu kvartali jagu edasi. Lauren lootis kogu südamest, et lapsega pole midagi juhtunud. Jamie üritas temaga sammu pidada. Ta nägi välja nagu juua täis mees. Või siis väga kurnatud mees. Kui palju energiat ta Laurenile siis õigupoolest andis?

Nad tormasid raamatupoe uksest sisse. Isa vaatas hüsteeriliselt ringi, kuid pood oli suur ja rahvast palju. Nat, kes mõtles ilmselt palju selgemalt kui teised, suundus teenindusleti poole.

Lauren tõmbas hetke hinge ja üritas uuesti Delancy meeltega ühendust saada. Ta vaatas segadusse sattunult enda taha. Ja laps istuski vaateaknal, raamat süles.

Ta meeltes pulbitsev paanika katkes ootamatult, kui isa lapse poole jooksis. Kallistused ja kätega vehkimine – nad suhtlesid viipekeeles, üks meeletult tänulik, teine millestki aru saamata õnnelik.

Laurenil polnud tõlget vaja. Väike tüdruk oli märganud aknal uut, suuremat versiooni oma lemmikraamatust ja läinud kellegi

sabas poodi sisse, et seda lähemalt uurida. Aken oli ju nii mõnus koht lugemiseks.

Lisaks suurepärane koht, kus kõigi silma all olles peidus olla. Lauren vaarus kergendusest.

Ta mõistis, et Jamie ta kõrval on täitsa läbi. Ta surus Jamie istuma ja võttis kotist šokolaadi. Jamiel on vaja kiiremas korras süüa. Õnneks on ostutänaval söögikohti palju.

Jamie naeratas tänulikult ja osutas peaga isa ja lapse poole. „Tubli töö."

„Meie mõlema tubli töö. Mul on peaaegu et röntgenpilk." Lauren uuris Jamiet. „Kui palju sa mulle energiat saatsid? Sa oled omadega üsna läbi."

Jamie pistis šokolaadi suhu. „Rohkem, kui oleks tohtinud. Seda oli märksa rohkem, kui me kumbki oleks tohtinud ilma ringi toeta kasutada." Ta kehitas õlgu. Lauren kuulis ta lausumata jäänud sõnu. *Vahel ei kannata võluväega oodata.*

„Ilma sinu abita poleks ma teda leidnud."

„Lõpuks oleks ta ikka kellelegi aknal silma jäänud. Aga jah, me ei teadnud, et ta on suhteliselt turvalises kohas. Mu silme ees oli pilt Aervynist paari aasta eest, mil ta läks ilma ette hoiatamata tänavale."

Jamie naeris. „Pealegi pole ma nii suure väehulgaga juba sellest ajast peale mänginud, kui me Chicagosse tulime."

Lauren otsustas Jennielt pärast uurida, kui suure riski Jamie tegelikult võttis. Kuid siis naeratas ta Jamiele. „Jah. Ääretult vinge värk oli."

Lauren tundis esimest korda Californiast lahkumisest saati tõelist igatsust võluväe järele. See oli midagi täiesti erakordset.

***

Kosutanud end kahe portsu praetud riisinuudlitega, kõmpis Lauren trepist üles koju. Päev oli väga pikk ja teda kutsus diivan. Ta tõi köögist jäätise ja vajus patjadele.

Ta sulges esimest lusikatäit Ben & Jerry'se šokolaadiküpsise tükkidega jäätist suhu pistes õndsusest silmad. Tavaliselt ta seda sorti ei söö, aga jäätis, kus on sees šokolaadiküpsised, peab ju lihtsalt hea olema.

Hea küll, ta on surmväsinud, noh aga jäätisetops ei tohiks ikkagi niimoodi vabiseda. Ta pilutas ühte silma ja nägi, et üks teine lusikas üritab ka topsikust jäätist kätte saada. Ta haaras lusika ning ta jäätisetops kadus.

Esmasele šokile järges rõõm. Kuna Jamie jäi Nati juurde, on võimalikke jäätisevargaid vaid üksikuid. „Anna mu jäätis tagasi, sa väike nõialapsuke."

Diivani tagant kostis itsitamist. Ta oleks pidanud Aervynile paraja keretäie andma selle eest, et too end riigi teise otsa portis. Selline asi pole turvaline isegi mitte imenõiast superpoisile. Kuid pahandamise asemel sasis ta poisi pead. Ta igatses Aervyni järele, ehkki see polnud just kena, et ta oli kodust plehku pannud.

Enne kui poisiga pragama hakata, võib ju paar minutit rõõmu tunda. „Tule istu siia ja anna mulle ka."

Aervyn andis jäätisetopsi talle tagasi ja ronis üle diivani seljatoe. „Ma tahan veel. Palun. Mul on kõht tühi."

Lauren kallistas teda. „Nii kaugele portimine võtab vist palju energiat. Kuidas sa mu diivani taha maandusid?"

Kuna ta suu oli jäätist täis, raputas Aervyn pead. „Ei tea.

Ma tundsin sinust pisut puudust... Sinu meeltes on see diivan suurem."

Lauren kujutas ette, kuidas oleks neljanda korruse kõrguselt alla kukkuda, ning lootis kogu südamest, et Aervyn ei pane eales mööda rohkem kui vaid natuke. „Miks sa siis siin oled, sõbrake? Me tuleme ju paari päeva pärast sinna."

„Igatsesin sinu järele. Tegime täna emmega ringi ja ma pidin harjutama ühe teise kanaliseerijaga. Ma ei tahtnud seda teha. Ja ma pean õppima koos terve karja vastikute vanade nõidadega."

„Ma sain aru, et sa õpid tädi Jenniega. Tema pole ju vana vastik nõid."

„Noh, temaga pole nii lõbus nagu onu Jamiega. Ja ta meel karjus täna mu peale, sest ma ei keskendunud ringis."

Lauren üritas karm olla. Selle õnnetu ja trotsliku väikese poisiga oli see aga üsna raske. „Ringis tuleb alati keskenduda – liiatigi veel nii suure võluväega nagu sinul. Sa tead ju seda."

Aervyni trotslikult pahur nägu muutus kurvaks. Lauren võttis ta sülle ja haaras telefoni. Ta võib ju teda vähemalt kallistada samal ajal, kui ta tema asukohast teada annab.

Nell võttis kohe esimese helina peale vastu. „Tere, Lauren. Kas mu laps on sinu juures?"

„Jah."

„Seda ma arvasingi. Ta mängis üksi õues, nii et me ei oskagi öelda, kui kaua ta on juba kadunud olnud. Las ma räägin temaga."

Aervyn kuulas natuke aega Nelli juttu. „Ma ei taha tagasi tulla. Ma tahan onu Jamiet ja Nati näha." Mida iganes ka Nell vastu ütles, pani see Aervyni ägedalt pead raputama.

Lauren ei tahtnud teada, kas nelja-aastast nõida saab panna portima ennast kuskile, kuhu ta ei taha minna. Ta võttis telefoni

enda kätte. „Kuule, Nell. Ma helistan Jamiele ja Natile ja kutsun nad siia."

Aervyn hüples rõõmust. „Ma võin nad ise siia tuua!"

Jamie ja Nat potsatasid sasipuntrana Laureni elutoa põrandale. Jumal tänatud, et neil oli lina ümber, mõtles Lauren abitult naerma puhkedes.

Nat puhkes samuti naerma. Jamie, kes oli vintskem vend, itsitas vaid. „No tere, vinge vend. Kui õige saadaks meid tagasi, et me saaksime riided selga panna?"

Aervyni kulm tõmbus kipra. „Miks sa paljas oled, onu Jamie?"

„Sellepärast. Ja see ongi kogu vastus seni, kuni sa saadad mu tagasi, et ma saaks ennast riidesse panna."

Nat naeris. „Minul on varuriided siin olemas."

Jamie näitas talle keelt, mis oli Aervyni arvates märksa naljakam kui paar paljast täiskasvanut. „Olgu, ma lähen tagasi."

Jamie kadus. Lauren lootis, et Aervynil on sihtimisega kõik korras. Õhtu oli selleks kaugelt liiga külm, et Chicago tänavail paljalt ringi konnata.

Nat tõusis püsti, lina toogana ümber, ja läks magamistuppa.

„Miks nad paljad on, Lauren?"

Aervyn oli järjekindel, aga Lauren oli Jamiest kavalam. Ta andis poisile telefoni, kust oli ikka veel Nelli naeru kuulda. „Küsi oma emme käest."

Tal polnud aimugi, mis emalikku tarkust Nell lapsele küsimuse peale jagas, kuid Aervyn noogutas, itsitas ja lõpetas kõne. „Ta ütles, et sa helistaksid talle, kui oled valmis mind tagasi saatma." Taas välgatas lapse näos trots. „Ma ei taha tagasi minna. Ma tahan siia jääda."

Laureni telefon helises uuesti. Jamie oli valmis tagasi tulema. Ehk õnnestub Jamiel need koju portimise läbirääkimised läbi viia.

Nad ajasid üle tunni aja juttu ja mängisid, vältides iga hinna eest mainimast seda, et Aervynil oleks vaja tagasi Californiasse minna. Oli selge, et kellelgi polnud tahtmist olla see paha, kes ootamatu külalise koju saadab.

Lauren mõtles järgmise kolme päeva tööd läbi. Ta oli just kaks lepingut sõlminud ja kõik muud asjad saab teistele üle anda. „Aervyn, kullake, kuidas sulle meeldiks koos minuga Californiasse minna?“

Aervyn oli pisut skeptilise moega. „Ei tea, kas mul õnnestub sind ka portida. Sa oled üsna suur.“ Ta nägu läks särama ja ta vaatas Jamie poole. „Aga siis küll, kui sina aitaksid.“

Laurenil oli veel nii palju kainet mõistust, et Berkeleysse siiski vanamoelisel viisil reisida. „Ei, ma pidasin silmas lennukit. Sa võid täna ööseks siia jääda ja homme hommikul lendame koju. Ma toon oma lennu paar päeva ettepoole.“

Aervyn mõtles ettepaneku üle järele. „Aga onu Jamie ja Nat?“

Jamie vastas ta küsimusele: „Meie tuleme kahe päeva pärast. Natil on veel vaja tunde anda ja mina aitan tal kingitused kohale tuua.“

„Ma võiks ju kingitused ka portida.“

Lauren näpistas Aervynit ninast. „Me laseme ka kingitustel lennukiga sõita. Helistan su emale ja räägin talle meie plaanist. Nõus?“

„Nõus,“ vastas Aervyn tõsiselt noogutades ja hakkas lennukihäält tehes mööda tuba ringi jooksma. „Ma pole kunagi varem lennukiga sõitnud.“

Jamie vaatas Laurenile lõbusalt otsa. „Tujurikkuja.“

Seda oli Lauren tõesti. „Kas te jääte ööseks siia?“

„Jah.“

Lauren oli veendunud, et nii õnnelikuna polnud ta Jamiet juba nädalaid näinud.

Kahekümne neljas peatükk

Lauren oli väga-väga õnnelik, et Nell tuleb neile San Francisco lennujaama vastu. See, et saada väike nõid lennujaama turvakontrollist lennuki peale, oli omajagu keeruline. Ta vajas abivägesid. Aervyn ajas turvaskännerid hulluks ka siis, kui ta isegi ei üritanud seda teha.

Nüüd istusid nad lennukis ja Aervyni turvavöö oli korralikult kinni pandud ning vähemalt mõnda aega vaatas ta huviga, kuidas maailm ta akna taga möödub. Lauren ei tahtnud selle peale mõeldagi, mida Aervyn võiks lennuki elektroonikaga teha.

Aervyn keeras pilgu aknalt ära. „Ma ei näe enam midagi. Ainult pilvi."

„Kui California kohale jõuame, näed jälle. Me lendame üle mägede ja ookeani. See on päris lahe."

„Ma tahan süüa."

Selleks oli Lauren vähemalt valmistunud. Kuna lennukisöögiks olid nirud küpsisepakid, oli Laurenil kaasas seljakotitäis head-paremat, mida Aervyn aitas ise välja valida.

„Õun, maapähklid šokolaadis või juustuvõileib?"

„Maapähklid šokolaadis, palun."

Ka Lauren armastas neid. Ta võttis peotäie ja andis koti lapsele. „Järgmiseks võtame võileiva, muidu tuleb mul pahandusi, et ma sulle ainult magusat sisse söödan."

„Sul ei tule pahandusi." Aervyn näis selles väga veendunud olevat. „Emmel on hea meel, et sa mu koju tood. Aitäh, et ma võisin sinu juures olla."

Lauren puudutas korra ninaga ta pead ja näppas siis mõned

pähklid. „See oli lahe. Ma igatsesin su järele."

„Miks sa ei võiks Berkeleys elada? Siis saaksime alatasa teineteise juures ööd veeta."

„Minu töö on Chicagos, kullake. Ma aitan inimestel õige kodu leida. See teeb neile rõõmu ja mulle meeldib see."

Aervyn jäi mõttesse. „Kas Berkeleys ei taha siis inimesed kodu leida?"

„Tahavad ja ma olen üsna kindel, et teised maaklerid aitavad neid kenasti." Ohtlik teema, mõtles Lauren. „Lisaks sellele elab Nat Chicagos ja ka tema töö on seal. Ta on mu parim sõber, nii et ma oleksin väga kurb, kui ei saaks elada samas kus tema."

Aervyni kulm tõmbus kipra. „Aga ta lubas mulle, et ma saan beebiga mängida. Kuidas ma siis saan seda teha, kui beebi on Chicagos?"

Lauren oli hetke segaduses, kuid tabas siis Aervyni mõtte. Oh, Jamie ettetunnetuse beebi. „Ma ei kahtlegi, et nii lahe oleks onulapsega mängida. Aga see beebi, keda onu Jamie nägi, pole päris. See on lihtsalt tulevikuvõimalus."

Aervyn raputas pead. „Ei. Beebi on Nati kõhus – ma nägin teda. Ta on imepisike. Aga emme ütleb, et beebid kasvavad kiiresti."

Lauren pidi juba ütlema, et Nati kõhus ei ole beebit, kuid siis meenus talle, kellega ta räägib. See laps räägib ju Maaga. „Kas Nati kõhus on siis beebi? Oled sa selles kindel?"

„Jah. Tädi Gemmal oli jõulu ajal beebi kõhus, nii et ma tean, mida otsida. Aga Nati beebi on palju väiksem. Emme ütleb, et vahel jagunevad beebialgused kaheks või kolmeks. Nii läks Ginia, Mia ja Shayga. Nii et ma vaatasin, kas Nati beebi jaguneb, aga ta pole seda veel teinud. Ma loodan, et teeb – siis

oleks mul kohe kolm nõbu."

Lauren rääkis nelja-aastasega viljastunud munarakkudest ja kolmikuteks jagunemisest. Pagana pihta, nõiana on elu ikka hoopis teistsugune.

Lennukis pandi Aervyni rõõmuks film jooksma. Enne vaatama asumist oli tal aga siiski veel üks asi öelda: „Vaata, Nat peab tulema Berkeleysse, et ma saaksin beebiga mängida. Ta lubas seda. Ja sina võid ju koos Natiga tulla, et sa ei tunneks end nii üksikuna."

Lauren jättis oma mõtted targu enda teada ja lasi filmil Aervyni tähelepanu haarata. Kuid Aervyn andis talle küllaga mõtlemisainet.

Nat ootab last? Ju see on üllatus, aga võttes arvesse, kuhupoole neil Jamiega asjad liiguvad, siis ilmselt rõõmus üllatus. Ta leidis, et iga mees, kes tunneb nelja-aastase järele nii suurt igatsust nagu Jamie, saab heaks isaks.

Lauren üritas oma parimat sõpra emana ette kujutada. Nat saab lõpuks ometigi pere, keda ta on alati tahtnud.

Või siis liituda perega, mis on Jamiel juba olemas. Aervyni jutus on iva. Berkeleys on beebil palju mängukaaslasi ja hoidjaid. Chicagos oleks üksnes tema. Millegipärast oli Laurenil tunne, et mõnes südaöises beebikriisis tahaks iga arukas inimene, et talle tuleks appi kogemustega viie lapse ema Nell.

Miks siis kõik on nii veendunud, et Nat ja Jamie jäävad Chicagosse elama? Kas Jamie ettetunnetuse pärast? See põhjus tundus küll kõiki asjaolusid arvesse võttes ebapiisav.

Nati stuudio? Jah, see on tõsine asi. Aga kas Nat vahetaks selle Jamie lärmaka sooja pere vastu? Oodates last? Kindla peale. Ja Berkeley pole ju sugugi kõige hullem koht joogastuudio avamiseks.

Lauren naaldus rahutult ja üksildasena toolile ning lasi mõtetel peas ekselda.

***

Nell pani köögilauale kaks klaasi. „Tahad küpsiseid ka?"

Lauren hoidis kõhtu kinni. „Tänan, ei. Me sõime lennukis nii palju, et minu magusakvoot on nädalaks ammendatud."

Nell puhkes naerma. „Tädi Jennie tuleb pärastpoole Aervynit ja Giniat õpetama. Sa võid nendega liituda. Siis on sul õhtusöögi ajal parem isu. Ma tean, et ta tahaks sind väga näha. Ta ei tea veel, et sa tulid plaanitust varem."

„Pean poodides käima, aga võin seda ka homme teha."

„Tore. Ehk oled nii kena ja tood mulle siis ka ühtlasi peoks vajalikke asju."

Laureni nägu läks naerule. Siin oli nii hea olla. „Seda võin ma kohe kindlasti teha. Kas Jamie rääkis sulle, et ostsime tüdrukutele sülearvutid?"

Nell oigas naljaviluks protesteerides. „Just seda meil ongi veel vaja – just nagu arvuteid veel vähe oleks. Mis te neile ostsite?"

„Vingelt tuunitud Macbookid. Jamie ütles, et sa oled kindlasti kade. Ta teeb sisselogimisnõidused, mida saavad kasutada üksnes tüdrukud."

Nell turtsatas. „See võib Aervyni eemal hoida, aga kõik teised siin majas, kes ei suuda sisselogimisnõidust lahti murda, on täielikud titad."

Lauren puhkes naerma. „Mina ei hakka Jamie oskusi kaitsma. Seda peab ta küll ise tegema."

„Ja kuidas siis muidu läheb?"

Nelli toon oli kahtlaselt sundimatu. Lauren pidas enne vastamist pausi. Tal puudusid kogemused õdede-vendade suhetest. „Jamie armastab Nati tõeliselt. Ta käib vist iga päev joogas. Ta suudab nüüd juba oma varbaid puudutada ja puha."

„Aga?"

Pagan. „Aga ta igatseb kohutaval kombel oma peret. Ja mulle tundub, et ka võlumist."

Nelli kulm tõmbus kipra. „Ta võib ju Chicagos ka võluda."

„Ta katsetas seda." Lauren rääkis Nellile nõidade kokkusaamisest, kus nad Jamiega käisid.

Nell vangutas pead. „Jamie pole just eriti taktitundeline, liiatigi veel siis, kui keegi võluasjades ämbrisse astub. Ta on väga hea koolitaja, aga kõige paremini klapib ta lastega."

„Ja sellepärast sa saatsidki ta minu juurde?" küsis Lauren naerdes. „Suur tänu."

„See oli hoopis teine asi. Me ei teadnud ju, kas sa oled ikka üldse nõid. Jamiel oli võimalik sõita. Kui ma oleks teadnud, et ta leiab eest Aervyni kanaliseerija ja oma tulevase naise, siis oleksin abiväed kohale saatnud."

Aervyni kanaliseerija. Mitte keegi polnud teda juba mitu nädalat niimoodi nimetanud. See tundus ootamatult mõnus.

„Kui ta tulevasest naisest rääkida," jätkas Nell, „siis kuidas Natil läheb? Jamie mainis midagi maja ostmise kohta."

Lauren oli päris kindel, et laps lööb need plaanid pea peale. Kas oleks viga rääkida Jamie ja Nati saladusest, millest nad ise ka veel teadlikud pole? Kuid Aervyn teab. Lauren tegi otsuse ja võttis Nelli käe pihku. „Mul on vaja sinu abi, et kavandada üks üllatus."

Nell kergitas kulmu. „Maja ostmine ongi üsna suur üllatus."

„See üllatus on veel suurem. Aervyn väidab, et Nat ootab last – ta rääkis mulle sellest lennukis. Jamie ja Nat ise vist ei tea seda veel."

Nelli suu vajus lahti. „Aga nad saavad varsti teada, sest Aervyn ei suuda rohkem kui mõni teine nelja-aastane saladust hoida."

„Just seda ma arvasingi," tõdes Lauren. „Nii et kui see uudis saab niikuinii teatavaks, siis tahaksin seda ära kasutada. Kas sa aitad mul palun beebipeo korraldada? Muidugi juhul, kui tüdrukutel pole midagi selle vastu, sest ma ei tahaks nende sünnipäeva ära rikkuda."

„Nalja teed või? Nemad aitavad sul seda suurima rõõmuga ette valmistada."

„Selleks, et see kahe päevaga ära organiseerida, kulub abivägi marjaks ära."

„Me kutsume nad pärast õhtusööki korralduskomiteesse. Ma kuulsin tädi Jennie auto häält, nii et järgmine päevakorrapunkt on sul ilmselt aias harjutamine."

***

Jennie vaatas oma kolme õpilast suure uhkusega. Nad tegid täna päris uhkeid trikke. Võluvägi toimib kõige paremini just siis, kui see saab indu tugevatest emotsioonidest, ja sel päeval oli maja taga aias rõõm tõeliselt tugev.

Aervynil oli küllalt väge sõltumata sellest, kas ta oli õnnelik või mitte, kuid täna oli ta endaga väga rahul. Ja õigusega. Laureni Berkeleysse toomine oli igati peen nõialapsukese manööver. Aervyn tundis oma treeningkaaslase järele ikka kohutavalt suurt igatsust.

Nad olid juba kolm korda mõtete püüdmise mängu mänginud ja Lauren polnud Chicagos olles sugugi teravust kaotanud. Nüüd võeti ette veel viies, otsustav mäng. Ginia ergutas Laurenit. Jennie samuti, kuigi omaette, vaiksemalt. Õpilastel pole hea teada, et ta vahel ühe poolele asus.

Ginia oli lähenevast sünnipäevast ja Nati saabumisest elevil. Ginia armastas Nati sellise tulihingelisusega, mis on omane väikesele tüdrukule, kes on kohanud naist, kelle sarnaseks ta tahab saada. Ta oli langetanud hea valiku. Nat oli suurepärane eeskuju.

Kuid kõige suuremat heameelt tegi Jenniele Laureni rõõm. Kanaliseerinud väe nii imelisele võluväele, mille tunnistajaks Jennie polnud seni veel olnudki, oli Lauren tagasi Chicagosse sõitnud ja sisuliselt justkui ära kadunud.

Jah, ta saatis toredaid e-kirju ja nad olid nad paar korda arvuti vahendusel rääkinud. Kuid Lauren oli oma võluväe nagu ootele pannud. Jennie rääkis sellest Jamiega, kes oli samal arvamusel.

Jennie ei osanudki öelda, kas Lauren võttis põhjaliku hingetõmbepausi või põgeneski ära. Kuid tänane päev andis alust arvata, et nad saavad ta tagasi. Nõidade maailmal on selle üle üksnes hea meel. Sugugi mitte kõik ei aktsepteerinud jõulise võluväega kaasnevat vastutust.

Rumal vana naine, mõtles Jennie endamisi. See tüdruk on su südamesse pugenud ja sa tahad, et ta jääkski sinna. Täna pole mitte üksnes nõidade maailm rõõmus.

Ja vaata nüüd: Lauren võitis viiest mängust kolm. Ta oli väga hea ja ta oli saanud ka head õpetust.

„Tubli tüdruk, Lauren," ütles Jennie Aervyni pead sasides. „Loov nagu alati."

Aervyn oli võistlusest nii üles köetud, et ei saanud oma kaotusele õieti pihtagi. „Veel kord, tädi Jennie, üks kord veel."

„Tänaseks aitab, kullake. Kuna Lauren on ka siin, siis ma tahan ühte teist asja teha. Paari päeva pärast on kevadine pööripäev ja seda tähistatakse üsna mitme ringiga. Mõtlesin, et võiksime Giniale näidata, kuidas ringiga ühendus luua."

See pealtnäha põhjalikult läbimõeldud plaan oli kõigest kahe minuti vanune.

Ginia silmad lõid särama. Jennie jätkas: „Ginia, sina kutsu maa, nagu me oleme harjutanud. Aervyn, sina võta vesi ja õhk, kuid leebelt. Mina võtan tule. Lauren, ole hea ja juhenda Giniat sideme loomisel. Seda on kõige parem teha meeltenõial, aga mina ei saa samal ajal seda teha ja ka tuld käsitleda." Ta saaks sellega une pealt ka hakkama, kuid tahtis näha, kuidas Laurenile treeneri roll istub.

Ginia istus Laurenile sülle ning Jennie ja Aervyn moodustasid ringi. Ginia kutsus kindlal häälel maaväe, mis oli tema kõige tugevam külg.

Mina, põhjast, kutsun
viljaka elu ja uue viljaga maa
Nii ma teen, see saagu nii.

Aervyn vaatas naerdes vanema õe poole ja kutsus õhu.

Mina, idast, kutsun õhu
Eluhinguse ja hinge lennu.
Nii ma teen, see saagu nii.

Jennie tundis, kuidas Lauren talitses pisut Aervynit, astudes seega lisaks treeneririllile ka automaatselt ringi monitoorija rolli. Ta lisas tule.

Mina, lõunast, kutsun tule
Looja ja hävitaja, tahte jõu.
Nii ma teen, see saagu nii.

Aervyn jagas sujuvalt kanalid ära – sellega ei saaks sugugi iga nõid hakkama – ning kutsus vee.

Mina, läänest, kutsun vee,
Elu andva jõe ja puhastava vihma.
Nii ma teen, see saagu nii.

Lauren saatis Giniale kujutluspildid, kuidas siduda oma maavägi vasakul istuva Aervyni ja paremal istuva Jenniega. Ginia järgis õpetust kindlalt ja usaldavalt, nagu hea väljaõppega nõialapsele kohane. Ja Lauren saatis juhiseid tulevase treeneri kindluse ja kergusega.

Tublid tüdrukud, saatis Jennie. *Lauren, las Aervyn lisab pisut väge juurde. Ginia, sina hoia kindlalt, just nagu praegu.*

Aervyn tegi, nagu palutud, ja tõstis pisut väge. Ringi ümber voogas vägi. Ginia rõõm oli lausa nakkav.

Aervyn tahtis nõiduse teha ja Lauren oli vägagi valmis kaasa lööma. Jennie puhkes naerma, kuid oli ettevaatlik, et mitte katkestada sidet Giniaga. Just nii lähebki, kui sul on ringis kolm meeltenõida: nende vahel on kommunikatsioonilülid, mis leiutavad asju lausa lennult.

Ja just nii juhtuvadki õnnetused, mõtles ta endamisi. Kuid samas teeks Aervynile ja Laurenile head, kui nad taas seda sidet tunnevad. *Lase käia*, saatis Jennie, *kuid nõidus peab olema väike, kullake. Väga väike.*

Aervyn tegi loodusvoogudega midagi nutikat ja keerulist ning eraldas Laurenile kanali. Nad lõid südant soojendava kergusega sideme ja siis pöördus Lauren õrnalt Ginia poole.

Jennie nägi, kuidas Lauren juhendab Giniat sammhaaval, kuni lapse maavägi muutis kuju ja voogas sujuvalt kupli kohal. Jennie lisas kähku oma tule. Ginial polnud ringitöö kogemusi ja ta väsib varsti ära.

Mõistes, et aega pole palju, haaras Aervyn väe ja tegi kiiruga nõiduse.

Ginia ümber puhusid suvised tuuled. Välja ilmusid jaanimardikad ja rohust kerkisid kastesed kirikakrad. Ning suure finaalina hakkas loodus laulma.

Õnne soovime sul,
Õnne soovime sul,
Sa lõhnad ahvi moodi
Ja välja näed ka nii.

Ring puhkes naerma ja lagunes laiali.

Kui nad olid maha rahunenud ja liikusid pingi poole, kus ootasid piim ja küpsised, puudutas Lauren Jennie kätt. „Oled sa päris kindel, et Ginial pole meelteväge?“

Jennie noogutas mõtlikult. „Nii mulle tundub. Olen temaga samad testid teinud mis Jamie sinuga. Mida sa nägid?“

„Ma ei oskagi päris täpselt öelda. Ta kutsus maaväe, kuid tal oli teisigi väeallikaid, mis ei pärinenud sugugi loodusjõududest. Need tundusid väga meeltekanalite moodi.“

Jennie jäi mõttesse. Tema polnud midagi näinud, aga Laureni meeltevisioon on palju tugevam. „Tal on natuke tuleannet, aga oled sa päris kindel, et tegu polnud loodusväega?“

Lauren kehitas õlgu. „Sina näed seda paremini kui mina. Minu võime loodusväge lugeda on üsna nigel. Aga nagu ma ütlesin, tundus see väga meelteväe moodi.“

Ja siis taipasid nad mõlemad korraga. Shay ja Mia. Lauren

kergitas kulmu. „Kolm nõida?“

Jenniel polnud aimugi. „Kõik on võimalik, kuid Shayl ja Mial ei tabanud me mingit väge. Kolmikutel on väga tugev side – võib-olla sa näed seda? Ginia võib seda väeallikana kasutada.“

„Oh sa poiss! Kuidas me selle kindlaks teeme?“

Ah nii, et sa oled ka uudishimulik treener, mu tüdruk. „Meil tuleb see sinuga koos välja selgitada, on ju nii?“

Lauren puhkes naerma. „Kui sa tahad, et ma täna veel midagi teen, kuluvad mulle küll küpsised ära.“

***

Nell seisis juba ligemale tund aega akna all.

Kui ta sealt välja vaatas, sai ta teada kolm asja. Esiteks, et Jamie polnud ainus, kes igatses ühismaagia järele. Teiseks, et Laurenil on olemas väga head nõiatreeneri anded. Ja kolmandaks, et tädi Jennie haudus midagi.

Järgmised päevad ei tule päris kindlasti igavad.

Nell võttis arvuti ja telefoni. Lauren pole ainus, kes oskab üllatusi kavandada.

Kahekümne viies peatükk

Lauren kõndis saia mugides mööda Berkeley tänavaid. Ta ärkas koidikul – ta aju oli ikka veel Chicago ajas. Ja kuna tal ei õnnestunud uuesti magama jääda, otsustas ta šoppama minna.

Kuid sisseostude tegemise asemel haaras Berkeley kesklinn ta endasse. Berkeley südames valitses vapustav inimeste, hoonete ja transpordivahendite segu. Ta nägi viimase tunni jooksul jalgrattaid küll rohkem kui taksosid. See on hoopis teine elu kui Chicagos.

Maaklerina oli tal harjumus jalutada nendes piirkondades, kus ta kinnisvara müüs, et tabada sealseid hoiakuid, elutempot ja olemasolevaid või puuduvaid lisaväärtusi ning muutuste tuuli. Berkeley kesklinnas puudus Chicago suursugusus ja kummardamine kõrghoonete ees ja sa tajusid siinseid inimesi. See oli pisut nagu suvel Chicagos, kui seal poleks turiste.

Kena väike linnake.

Lauren märkas ühte kinnisvarabürood ja läks üle tänava. Talle meeldis vaadata kuulutusi, mis maaklerid aknale välja panid. Ju see käis tema tööga kaasas.

Ta sõi kuulutusi uurides saia lõpuni. Need olid sama eripalgelised nagu Berkeley elanikkondki. Kandilised moodsad majad, värvikad ja stiilsed rantšod, mõned toredad üheksateistkümnenda sajandi lõpust pärit madalad majad kesklinna kunstiinimeste rajoonis. See peaks vist üsna lähedal olema.

Kell kümme algas ühes majas avatud uste päev ja tal oli suur tahtmine sinna minna. Chicago kortereid müües ei avane eriti võimalust ajaloolistes hoonetes käia.

Aga see silt, kus teatati, et müügis on ettevõte, oleks tal peaaegu kahe silma vahele jäänud. Ta süda jäi seisma väikeses kirjas teadet lugedes. *Müüa korralik kinnisvarapraksis. Omanik läheb pensionile. Vajatakse sobiliku kvalifikatsiooniga kogenud maaklerit. Täpsemat infot saab sees.*

Kuulutust vahtides valdasid Laurenit mitmed mälestused.

Meeltenõia joogatund itsitava Aervyni ja pahura Jamiega. Kassnaine. Nat söögilauas koos perega, kes teda jumaldas.

Esimene treeningring, lend päikesena tunduval väel. Armas keerlev Jacob ema süles. Küünalde välisring Ocean Reachis. Sisemise ringi vägi.

Jamie meeletu igatsus Aervyni järele. Ta enda rõõm, leides diivani tagant itsitava poisi. Väike laps ja lumememm.

Lauren tundis emotsioonide tulvas, kuidas sügaval tema sisimas võttis kuju otsus. Tundub, et peoks vajalike asjade ostmine peab oma järge ootama.

***

Palju tunde hiljem seisis Lauren Becky Temko Toti pargis ja lehvitas lahkuvatele toitlustajatele. Nad tegid peaaegu olematu etteütlemisajaga suure töö ära.

Väike aiaga piiratud park oli koht, kus väikelastel oli mänginurgas, liivakastis ja puude vilus turvaline mängida. Kuid täna õhtul tuleb siin pidu.

Murul olid tekid ja toredad kokkupandavad piknikulauad. Aia küljes ja kahe suure puu vahele tõmmatud köiel rippusid laternad. Ühel laual olid praekana, võileivad, kartulikrõpsud, puuviljad ja tõeliselt vapustavad šokolaadikoogid.

Nüüd puudusid veel üksnes külalised. Ent juba andis tänavalt kostev tuututamine märku, et külalised on saabunud. Aervyn kargast autost välja ja jooksis parki, õed kohe tema kannul. Ta kepsles Laureni ümber ja lippas siis liumäele.

Nell lähenes paari tooliga. „Mis siin sünnib? Sa jätsid üsnagi salapärase teate."

Laureni nägu oli naerul. „Leidsin, et sina oled ainus, kel õnnestub nõiad ilma tõsisema põhjuseta kohale tuua."

Nell puhkes naerma. „Enamikule piisab tavaliselt juba söögist. Nad peaks kohe varsti kohal olema. Hea, et sa nii palju sööki tellisid. Paar lisakülalist on ka." Ta osutas tänava poole, kus Jamie ja Nat aitasid kedagi Jamie autost välja.

Päev oli päris pöörane olnud ja see polnud veel kaugeltki ühel pool. Lauren tundis, kuidas ta süda lõi taas põksuma. Ettevaatlikult üle muru läheneva Moira nägu säras rõõmust. Ta lõi käega, kui Nell talle istet pakkus. „Nii vilets ma nüüd ka veel pole, kullake. Olen kogu päeva istunud. Lauren, lapsuke, las ma õige vaatan sind."

Lauren kallistas Moirat. „Kas sa tulid lausa Nova Scotiast kohale?"

Moira osutas enda kõrval seisva noore naise poole. „Mu lapselaps Elorie tõi mu siia. Kui Nell eile helistas, leidsin, et ei saa kogu sellest põnevusest kõrvale jääda. Sünnipäevad ja beebid on mu meelisasjad. Ja Jamie vastu on mul ikka nõrkus olnud ja ma tahan tema Natiga ka tuttavaks saada."

Lauren langetas häält ja pöördus Nelli poole. „Kas Nat ja Jamie teavad juba? Et nad saavad lapse?"

Nell raputas pead. „Ei usu. Kartsin juba, et pean Aervynile nõiduse peale panema, et ta suu kinni hoiaks, aga ta on suutnud

siiski siiani saladust hoida. Tüdrukud itsitavad pidevalt, aga loodetavasti kirjutatakse see sünnipäevaelevuse arvele."

„Väga hea."

„Kas see on siis beebipeo Chicago versioon?"

Lauren puhkes naerma. „Mitte just päris. Sa pead ootama nagu kõik teisedki. Söö seni. Ma ei kavatse enne õhtusööki sõnagi lausuda."

Ta läks Moirale süüa tooma ja põrkas kanavaagna juures Tabithaga kokku. „Loodetavasti pole sul selle vastu midagi, et ma ka tulin. Jennie ütles, et sa oled siin, ja ma tahtsin nii väga sulle tere öelda."

Lauren andis talle naerdes kanakoiva. „Tore, et tulid. Aga mida sa tegelikult tahad?"

Tabitha puhkes naerma. „Meeltenõiaga pole mõtet keerutada. Tahtsin sulle öelda, et sa tegid Jacobi ja ta vanematega lausa imet. Nüüd, kus ta enam kogu aeg ei keerle, õpivad nad üksteist tundma. Jacobile meeldivad buldooserid ja et teda kõditatakse ning ta õpib mängima."

Lauren vaatas, kuidas Aervyn ajab lillapäist last taga. „Just nagu kõik teisedki lapsed. Mul on hea meel, et sain abiks olla."

„Üks laps on veel," ütles Tabitha. „Kui sul satub aega olema, astud ehk läbi ja oled temaga natuke."

Lauren naeratas. „Kui sul peaks tekkima tahtmine mõnele muule alale minna, siis tasub sul kinnisvaraäri proovida. Minu arust õnnestub sul kõik maha müüa. Tulen kohe pärast suurt sünnipäevapidu läbi." Ja siis saame juba pikemajalistest plaanidest rääkida.

Ta pöördus, tundes õlal kellegi kätt. „Pagan, kas kõik lendasid tänaseks kohale?"

Sophie punastas. „Mina olin õigupoolest juba teel. See oli hea põhjus Mike'ile külla tulla."

„Tõesti või? Teil areneb asi päris kiiresti."

„Meie, maainimesed, liigume üldiselt väga aeglaselt." Sophie naeratas Mike'i poole vaadates, kes lükkas ühele tundmatule lapsele kiigel hoogu. „Kuid üks mu andeid on asjad kiiremini kasvama panna."

Sophie on päris riuklik nõid, mõtles Lauren lasuriitripatsit puudutades. Esimese hooga ei oskaks seda kohe arvatagi, kuid tal on kombeks saada seda, mida tahab.

Lauren vaatas taas ringi. Peaaegu kõik olid kohal. Jamie andis märku, et ta tema juurde läheks. „Tere, Lauren, tule ütle mu vanematele tere."

Oh sa poiss. Kas Nell saatis siis nõidade SOS-i laiali?

Peaaegu, kullake, lausus hääl ta peas. Jamie kõrval seisev naine andis talle tervituseks käe. „Kui Nell ütleb, et tuleb tulla, siis võtame teda kuulda. Mina olen Retha ja see on minu abikaasa Michael."

Kas Jamie ema on siis meeltenõid? Lauren surus kähku mõtted Nati kõhus olevast lapselapsest maha. Kui Aervyn suudab saladust pidada, siis suudab ka tema. „Tore kohtuda. Sul on imeline pere."

Retha vaatas parki kogunenud rahvast. „On tõesti. Ja Nat täiendab seda toredasti."

Lauren riskis Retha välismeeltesse kiigata. Kuid ta jäi vahele. Retha kergitas kulmu ja avas kanali, et Lauren näeks tõde. Jamie on nende laps ja Nat samuti.

„Tänan," lausus Lauren.

„Ära ürita iial vana meeltenõia mõtetesse pugeda," mu kal-

lis. Aga pole tänu väärt. Me armastame Nati juba sellepärast, et Jamie teda armastab, kuid ta ongi tõeline aare. Olin suurema osa päevast temaga koos. Mul polnud aimugi, et mu pojal on nii hea maitse."

Lauren puhkes naerma. „No oota vaid, kuni sa tema ema näed."

Retha pilk muutus tõsisemaks. „Olen Jamielt üht-teist üles korjanud. Kõik pered ei oskagi armastada."

„Kuid nüüd armastatakse teda ja seda on ta kogu elu soovinud."

Aervyn sekkus nende jutuajamisse. „Lauren, kas üllatuse aeg on juba käes?" Ta kepsles ühelt jalalt teisele. Ta ei suutnud ennast enam kauem talitseda ja ausalt öelda oli ka Laurenil seda raske teha.

Ta saatis kõigi tähelepanu köitmiseks meeltega võimendatud kutse ning hingas seda hetke ette nautides sügavalt sisse. „Tänan kõigile, et kohale tulite. Teade, mis ma Nellile jätsin, oli üsnagi salapärane."

„Vähemalt on süüa," tõdes Jamie. „Hea seegi." Nat toksas teda.

Nüüd teadis Lauren, kuidas jätkata. „Paari nädala eest tuli üks kutt Chicago *sushi*-restoranis minu juurde ja tõstis taldrikud õhku."

Jamie nägu läks seda meenutades naerule. Retha pööritas üksnes silmi. *Sa oled ikka armastanud uhkeldada, pojake,* saatis ta parasjagu nii valjult, et kõik kuulsid. Jamie tõstis ema kättemaksuks maast paarikümne sentimeetri kõrgusele. Aervyn tõstis aga iseennast erutusest õhku.

Veel enne, kui kõik teised jõudsid õhku tõusta, jätkas Lauren. „See muutis mu elu. Paar päeva hiljem olin Berkeleys ja sain meeltenõia kooli ning mu parim sõber armus nõida." Jennie ja Jamie näol oli rahulolev naeratus.

„Siis lennutas Aervyn mu taevasse." *Praegu mitte, kullake,* saatis ta Aervynile, soovides, et ta jalad oleks kindlalt maapinnal.

„Raske öelda, kas teie, kes te olete alati elanud nõidade seas, saate sellest aru, kuid mina ei elanud enne maailmas, kus lendamine on võimalik. See võluvägi on imeline. Ja hoopis vahepealsed hetked on rasked. Pean tunnistama, et mul oli hea meel tagasi Chicagosse minna." Teised muutusid märksa tõsisemaks.

„Kõik nõiad ei pea tegelikult nii ränka kiirkursust läbi tegema nagu sina," lausus Jennie.

Lauren noogutas. „Ma saan sellest aru ja mõnda aega olin ma sellepärast pahur. Mul oli vaja eemale pääseda. Aga ma olen hakanud mõistma, et vaid väga väheste tõeliselt õnnelike inimestega juhtub midagi nii imelist."

Nüüd kuulasid kõik teda ülima tähelepanuga. Isegi Aervyni jalad olid taas maapinnal. „Ma ei saanud arugi, kui väga ma kõigest sellest puudust tundsin, kuni siia tagasi tulin. Ma olen nõid ja mulle tundub, et mitte üksiknõid."

Ta vaatas Moira poole. „Kord öeldi mulle, et väega kaasneb vastutus. Ütlejal oli õigus. Kuid ühtlasi kaasneb sellega imeline nõidade ja neid armastavate inimeste pere." Moira silmad olid pisarais ja tema polnud sugugi ainus.

Lauren surus nuuksed maha, langetas barjäärid ja lõpetas kõne sõnadega: „Nii et ma olen otsustanud siia jääda. Ostsin täna maakleripraksise. Teie ees seisab Berkeley värskeim kinnisvaramaakler."

„Ma armastan sind, Lauren."

Ta püüdis Aervyni lennult kinni ja kallistas kõvasti last, kes

tõstis nad mõlemad õhku. „Mina sind ka, kullake." Ja ma tahan olla siin, kui sina oma tulevikule vastu lähed. Ma olen su kõrval kõige sellega, mis mul on.

Pane mind nüüd maha, kallis. Üllatus pole veel päris lõpule viidud.

Võttes endasse kogu tema poole kiirgavat armastust ja soojust, haaras Lauren Natil ja Jamiel käest kinni ning viis nad aia poole. Ta võimendas meeltehäält, et kõik teda kuuleksid. Nõiad ei hoidnud ju midagi endale.

„Mina olen Berkeley värskeim maakler – teie aga minu esimesed kliendid." Ta osutas teisel pool tänavat seisvale majale, mille ees oli suur müügikuulutus.

Barjäärid maas, lasi Lauren Jamiel lõpuks asjadest aru saada. Teda valdas tundetulv. Armastus, kergendus, tänulikkus. Ja siis puhkes Jamie naerma.

Nat oli nagu teisedki ikka veel segaduses. Hea maaklerina teadis Lauren, millist tempot valida. See oli Jamie hetk ja ta ootas, et Jamie sellest kinni haaraks. Jamie surus Nati kätt. „Vaata seda maja korralikult, Nat." Ta lasi oma väe käiku ja kogu majafassaad lõi nõiatuledes särama.

Nat uuris maja veel hetke ning sai siis lõpuks aru. „See on ju ettetunnetuse maja," lausus ta vaikselt. „See on siinsamas."

Jamie vaatas teda kõvasti kallistades Laurenile otsa. „Ilmselt tähendab see siis, et Berkeleysse on paari aasta pärast sajandi tuisku oodata."

Vast ehk pisut varem, mõtles Lauren.

Ginia oli ärritatud ja segaduses. „Onu Jamie, ma ei saa aru. Mis selles majas nii erilist on?"

Nat üritas talle selgitada. „Kas mäletad, kui me onu Jamiega kohtusime, siis nägi ta ettetunnetuse visiooni?"

Ginia mossitas. „Seda, kus te elate Chicagos. Nojah."

„Aga asi ongi selles, et lume tõttu arvasime me kõik, et tegu on Chicagoga."

Ginia uuris maja ja vaatas siis uuesti Natile otsa. „Kas te hakkate siis siin elama? Kas teie maja on siin?" Tüdruku rõõm oli piiritu. Ja pargis võttis maad väga õnnelike nõidade melu. Nati jalge ees kerkisid maast lilled. Nõialastel oli suur tegu, et oma väge vaka all hoida.

Nell lähenes aia ääres seisvale Laurenile. „Arvatavasti on kõige selle taga väga põnev lugu ja ma kavatsen su käest kõik välja pinnida. Aga hetkel luba end tänada. Sa tegid täna paljud Walkerid väga õnnelikuks."

„Kui oled valmis pinnima hakkama, siis piisab jäätisest." Lauren mõtles sellele vanale nutikale mehele, kes oma kinnisvarapraksise maha müüs, ning sellele, kuidas sel mehel kulus vaid kolm minutit, et Natile ja Jamiele maja leida, kui Laurenil tuli pähe ta käest seda küsida. Tal oli ka paar ideed Nati joogastuudio jaoks.

Niipea kui ta sai lõpuks aru, et ei pea valima selle vahel, kas olla sõber, maakler või nõid, loksus kõik hämmastava kergusega paika. Välja arvatud üks pisiasi.

„Aga kas ma võin teie juures elada? Mul endal pole veel kodu."

Nell itsitas. „Lauren, siin pole täna ühtki inimest, kes poleks valmis ise välja kolima, et sulle magamisaset pakkuda."

Nad tõstsid pilgu, kui õhku tõusnud Aervyn hakkas sädemeid lennutama. „Ütle jah, tädi Nat, ütle jah!"

Jamie haaras Aervynil jalast kinni ning tõmbas ta alla. „Lase mul kõigepealt ikka küsimus esitada."

Ta lasi õepoja jala lahti ja vaatas Natile otsa. „Mul oli kavas seda vaiksemas ja romantilisemas kohas teha, aga kui oled val-

mis mind oma meheks võtma, siis saad ilmselt lisaks ka mu lärmaka ja uudishimuliku pere. Tule mulle naiseks, Nat."

Laurenis oli parasjagu nii palju romantikut, et Nati vastus kõigile edastada, sest Nat ise oli liiga suure tundetulva mõju all, et südames valitsevat tohutu suurt jah-sõna üle huulte tuua.

Jamie naeratus oli võrratu. „Oled sa ikka kindel? Sa loobud oma privaatsusest ja saad vastu elu, mis on täis nõidasid."

Nat oli niisuguse näoga, nagu oleks see tema arusaam taevast.

Aervyn ei suutnud kauem ennast vaos hoida. „Tädi Nat saab lapse." Taas kord vallandus lärm ja armastus. Lauren arvas, et Nat ei saa rohkem särada, kuid ta eksis.

Aervyn pani käe Nati kõhule. Nat suudles kummardudes teda pealaele. „Kas seal on su mänguseltsiline?"

„Ei, see on tüdruk. Aga sellest pole midagi. Ma võin ka tüdrukuga mängida. Mul ükskõik. Ma võin talle võluväge õpetada ja puha."

Jamie võttis ta sülle. „Sellest beebist ei pruugi ju nõida saada, sõbrake."

Aervyn võttis Jamiel kaelast. „Saab küll. Talle meeldib tulega mängida. Kui ta seda jätkab, võib ta jaguneda kaheks või kolmeks. Ja siis on mul palju nõbusid."

Lauren leidis, et üllatused olid lausa koomilise määra saavutanud. Väike tulenõiake? Elu ei lähe kindlasti igavaks. Kuna ta töö ja parim sõber on nüüd siin nõidade keskuses, on siit puudu veel üksnes tema diivan.

Lauren kuulis Aervyni itsitamist ja seejärel mütsatust enda taga. Nojah, tundub, et ka diivan on kohal.